

KULTURMINNER
I OSLOMARKA 1973

Institutt for folkelivsgransking Universitetet i Oslo

RAPPORT

FLERBRUKSPLANEN FOR OSLOMARKA

OVERSIKT OVER KULTURMINNER

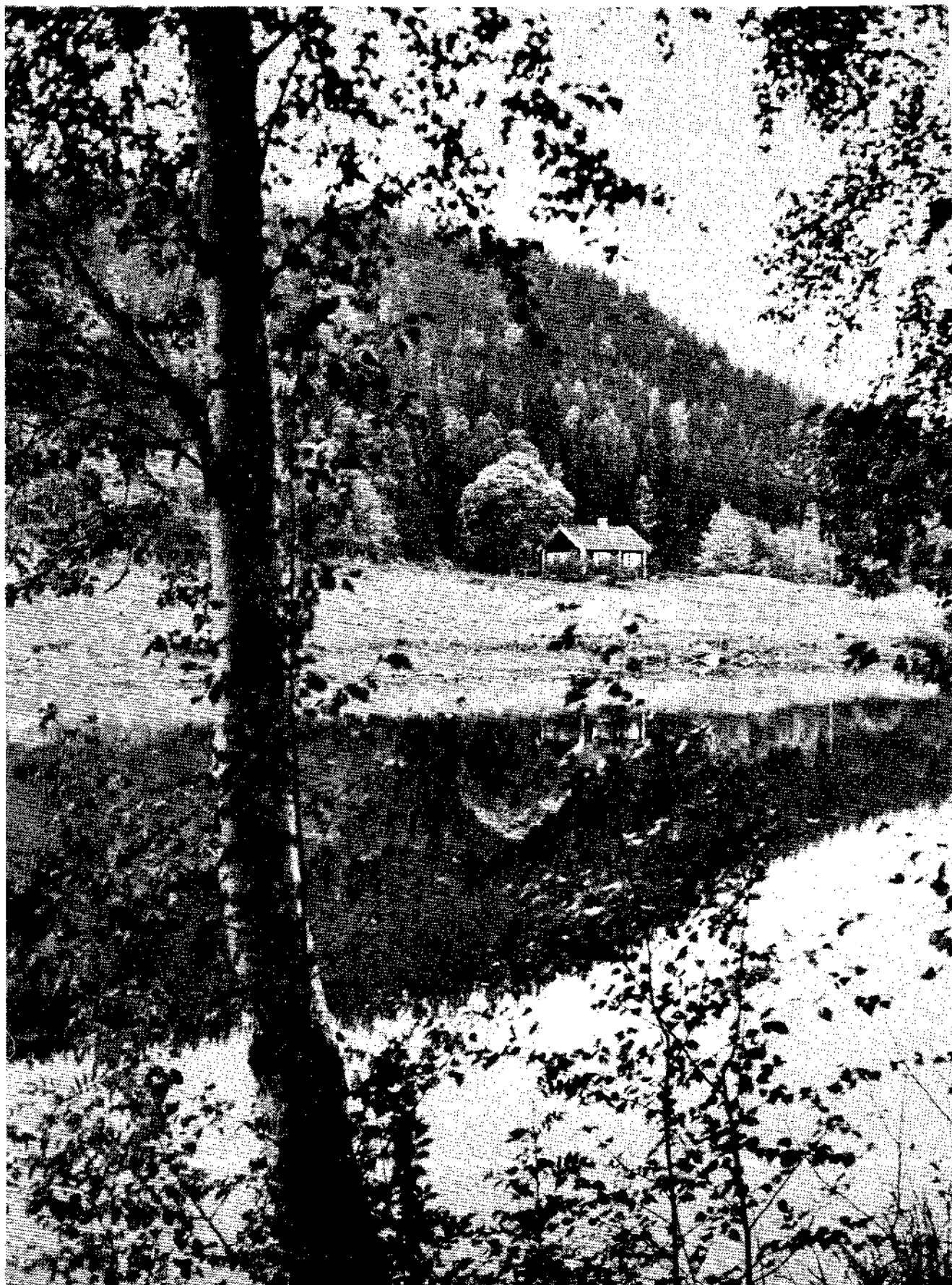
Institutt for folkelivsgransking

Universitetet i Oslo, 1973.

Rapport ved Thora Margrethe Holmen

Med
hilsen
fra

Institutt for
folkelivsgransking
Universitetet i Oslo

S. Tangen, Losby Bruk, Østmarka.

"De store skovvidder ere ikke alene
en fornyelses kilde for jordbunden,
men også for folkeånden og deres
åbenbarelsen".

P. Chr. Asbjørnsen, 1869.

Forord til annen utgave.

Denne utgaven av rapporten om kulturminner i Oslomarka er annet opplag fra Institutt for folkelivsgransking. Bortsett fra mindre endringer i teksten og tilføyelser på kartene er denne utgaven identisk med den første.

Teksten:

Side 31, 3. avsnitt; firmanavnet er rettet, og avsnittet ellers skrevet noe om.

Side 50: kartet har fått inntegnet flere fløtningsdammer.

Kartbilaget:

På følgende kart er det føyet til senere innsamlede opplysninger, hovedsaklig om fløtningsanlegg:

7, 10, 15, 16, 25, 26, 28, 34, 35, 38, 39, 42, 46, 47, 48, 49, 50, 52, 53, 57, 60, 61, 62, 64, 67, 69, 70, 71, 73, (74, 80: tegn flyttet):

I tillegg er 4 nye kart tatt med i kartbilaget: 2A, 9A, 10A, og 32A.

Foruten denne utgaven fra I.f.f. med kartbilag og billedsider er rapportens tekst mangfoldiggjort i 100 eksemplarer i Miljøvern-departementet.

Oslo, mars 1975.

Knut Kolsrud

Knut Kolsrud

1. opplag: 100 eksemplarer
2. opplag: 100 eksemplarer

INNHold:

1) Innledning	s.	1
2) Avgrensing av oppgaven	s.	3
3) Fremgangsmåten i arbeidet	s.	5
4) Skjema	s.	7
5) Kart over besøkt område. Kart eiendomsforhold	s.	8
6) Innsamlet materiale. Bearbeidelse	s.	9
7) <u>Historikk:</u>		
a) eiendomsforhold	s.	10
b) skogbruk/industri	s.	11
c) bosetning	s.	12
8) Bevaringskriterier	s.	14
9) <u>De enkelte emnene:</u>		
setre	s.	16
plasser	s.	22
koier	s.	37
fløtningsanlegg	s.	39
kølabonner	s.	44
veier	s.	46
gruver	s.	47
annet	s.	48
10) Spålen/Katnosa - et referanseområde	s.	50
11) Eiendomsforholdenes innvirkning på bevaringsgraden	s.	54
12) Forslag til vernetiltak	s.	57
13) <u>De enkelte områdene</u> - Hva bør bevares?	s.	61
Vestmarka	s.	62
Krokskogen	s.	63
Bærumsmarka	s.	66
Nordmarka	s.	67
Lillomarka	s.	69
Romeriksåsene	s.	70
Østmarka	s.	71
14) Litteratur	s.	73

KART:

- 15) Kart i målestokk 1:20.000
(Kartbilag i målestokk 1:75.000, med oversikt
over plasser og setre.)

Innledning.

Våren 1972 tok Kommunaldepartementet kontakt med Institutt for folkelivsgransking, Universitetet i Oslo, med spørsmål om instituttet var villig til å utarbeide en oversikt over verneverdige kulturminner i det området som med en samlebetegnelse kalles Oslomarka, med tanke på den såkalte Flerbruksplan for området. Senere ble saken overtatt av det nye Miljøverndepartementet som opprettholdt kontakten med instituttet.

Fra januar 1973 har en person vært engasjert av Institutt for folkelivsgransking for å utføre arbeidet med registreringen i Oslomarka, tilsammen i 10 måneder.

Oslomarka omfatter Vestmarka, Krokskogen, Bærumsmarka, Nordmarka, Lillomarka, Romeriksåsene, Østmarka og Sørmarka foruten en del mindre områder utenom de store skogområdene - i alt visstnok ca. 1.200.000 da.

I den foreløpige disposisjonen for Flerbruksplanen for Oslomarka (18/8-72) finner man under pkt. 2.5.2 kulturminner:

Oversikt over de viktigste kulturminner så som eventuelle steinalderboplasser, gravrøyser, dyregraver, gamle veger og vegfar, koier, plasser og setre, rester etter bergverksdrift, fløtningsanlegg, kull- og tjøremiler o.l. En fullstendig liste med beskrivelse av den enkelte forekomst bør følge som vedlegg. Kulturminnene må kartfestes.

Betydningen av å bevare kulturminnene av hensyn til deres kulturhistoriske verdi og av hensynet til friluftslivet.

Forslag til vernetiltak. Informasjon.

Her sto man overfor en overveldende oppgave.

Som det går frem av disposisjonen ovenfor var det ønskelig med beskrivelse og vurdering av de enkelte kulturminnene. Dette er ikke mulig å gjennomføre på annen måte enn ved å besøke dem. Samtidig er det umulig for en person å nå over et område på over 1 mill. da. med en slik registrering i løpet av 10 måneder.

Før man kan undersøke de enkelte lokalitetene, må man vite hvor de finnes. En tidkrevende litteraturgjennomgåelse og andre forundersøkelser var nødvendig. Men en ting er å få klart for seg hva man venter å finne, en annen ting er hva man virkelig finner. F.eks. er det umulig å vite om et hus man finner opplysninger om fra 1950-årene er bevart i dag.

Problemet kan derfor kort formuleres som følger:

"Hvordan løse en umulig oppgave på beste måte?"

Avgrensning av oppgaven.

Ved gjennomgåelse av disposisjonen kom man frem til følgende:

Fortidsminner fra førreformatisk tid faller utenfor rammen av instituttets arbeidsområde. Universitetets Oldsakssamling har imidlertid sagt seg villig til å foreta en gjennomgåelse av sitt topografiske arkiv for de viktigste delene av området. Noen fullstendig dekning får man ikke her, lokalitetene vil heller ikke bli besøkt.

Resten av disposisjonen omhandler kulturspor etter menneskelig virksomhet i tiden fra reformasjonen frem til våre dager.

Ut fra eiendomsforholdene kan de som har utnyttet skogen grovt deles i tre grupper:

- 1) Bonden på gården.
- 2) Andre eiendomsbesittere - proprietærer.
- 3) Eiendomsløse.

Hver for seg har de satt sitt preg på skogen, gitt sitt bidrag til bildet vi har i dag.

Gården har eiendomsrett i gårdsskog eller bruksrett av forskjellig slag i allmenningen. Som regel beholder gården rettighetene til jakt, fiske, seter m.m., selv om skogen skifter eier. Særlig seterretten er nøye forbundet med gården, av den grunn finner man fremdeles setre i områder som nå er på private hender. I tillegg til det som er nevnt ovenfor dekket skogen gårdens behov for materialer - skogen ga hustømmer, ved, gjerdetilfang og emner til redskap.

Den neste gruppen omfatter skogeiere som primært utnytter skogen for salg; de så skogen som en kapitalinvestering på et annet plan enn bonden. De store skogeierne trengte mange arbeidere i skogen; disse igjen trengte boliger. Før de siste tiårs omlegging av skogbruken hadde man behov for fast bosetning i skogen. I tillegg til plassene trengte man også koier under hugsten etc.

Nært forbundet med begge de foregående gruppene er de "eiendoms-løse" i skogen. De kunne være husmenn under en gård, husmenn eller arbeidsfolk under en større skogeier - eller det kunne være mennesker som slo seg ned og ryddet jord på eget initiativ, mer eller mindre uten grunneierens velsignelse. I tillegg har man opp til vår tid hatt enkeltpersoner som har ernært seg ved jakt, for det meste ulovlig, - disse har som regel nøyet seg med enklere husvære.

I dag har man ikke behov for fastboende i skogen i samme grad som før. Skogsarbeiderne kommer frem til arbeidsplassen med bil eller motorsykkel, hugsten foregår maskinelt - og tømmeret fraktes ut av skogen med maskiner og biler.

Sesongbosetning i form av setring har stort sett opphørt i Oslo-marka, fordi det har vist seg vanskelig å skaffe folk til å ta seg av stellet. Det er ulønnsomt å drive setring hvis man ikke har bilvei frem - og mange bønder har lagt om driften til ensidig korndyrking o.s.v.

Som en følge av det som er nevnt ovenfor peker bosetningen i skogen seg ut som et interessant emne, - særlig fordi det hele er under omlegging, haster det å samle opplysninger. Det er nettopp de lokalkjente skogsarbeiderne og andre som har levet i skogen i lang tid som har opplysninger om kulturminner og annet som kan være av interesse i denne sammenheng. Ut fra dette fant man det naturlig å konsentrere arbeidet fra Institutt for folkelivsgranskings side om en undersøkelse av bosetningen i Oslomarka - i første rekke plassene og setrene.

Samtidig skulle det som var tilgjengelig av opplysninger om andre typer kulturminner (veier, tømmerfløtningsanlegg, kølabonner, gruver, dyregraver etc.) komme med i den utstrekning tiden tillot det.

Nok en avgrensning av oppgaven fremkom etter samtale med oppdragsgiveren - undersøkelsen skulle konsentrere seg om områdene "innenfor veibommene". Jordbruksområdene i utkanten av skogen vil altså ikke bli behandlet her.

Frengangsmåten i arbeidet.

Faget folkelivsgransking eller etnologi har et vidt studiefelt. Kort kan man si det omfatter materiell kultur, - eller menneskelig aktivitet slik den kan avleses av gjenstandene menneskene omgir seg med. "Gjenstander" er her et meget vidt begrep, f.eks. omfatter det boliger, fremkomstmidler, arbeidsredskaper og klær.

Men det er ikke nok å kjenne gjenstandene, man må også vite hvordan de har vært brukt eller brukes hvis man skal danne seg et bilde av betydningen de har i en større sammenheng.

Derfor er som regel etnologens arbeidsmetoder omstendelige og tidkrevende, når et utsnitt av den materielle kulturen skal dokumenteres og vurderes.

Et eksempel:

Når en etnolog ønsker å dokumentere og vurdere et hus, måler han det som regel opp, beskriver materialvalg og byggemetode, fotografierer eksteriør og interiør, intervjuer folk som har bygget eller brukt huset, beskriver beliggenhet og plass i sammenhengen om huset er en del av et anlegg. I tillegg kan det være nødvendig å gå gjennom arkivmateriale m.v. for å få et historisk perspektiv.

Det sier seg selv at en slik frengangsmåte ikke var anvendbar i Oslomarka - tiden var for kort og området for stort.

En enklere og raskere frengangsmåte enn den som er skissert ovenfor var nødvendig:

Den første oversikten fikk man ved gjennomgåelse av litteratur fra området. Det ville ført for langt å benytte arkivmateriale i nevneverdig grad, men Instituttet for sammenlignende kulturforsknings spørrelistemateriale om seterbruk fra midten av 1930-årene var overkommelig. Her var mange, men ujevne opplysninger.

Alle navn på setre og plasser som var nevnt på de nyeste 1:50.000 kartene fikk hvert sitt kort, ordnet alfabetisk og etter område i ringpermer. Lokaliteter som bare var nevnt i litteratur fikk også kort i samme system.

På disse kortene ble opplysninger av interesse ført på etter hvert, - opplysninger om historie, bruk, eiendomsforhold etc. Litteraturgjennomgåelsen kunne ikke gi fullgode opplysninger om alle lokalitetene, men langt på vei ble de eldste stedene dekket.

Opplysninger ble også samlet på andre måter, f.eks. kunne Løvenskiold-Vækerøs bygningsavdeling gi en del opplysninger om byggeår og hustyper for forpaktningsbrukene inne i skogen.

Men - som tidligere nevnt - det var nødvendig å vurdere stedene ved selvsyn.

skjema

Derfor ble det utarbeidet et registrerings-skjema som skulle være kortfattet, men samtidig gi rom for flest mulig relevante opplysninger og vurderinger. Skjemaet har plass for en kort historikk, tunplan med korte beskrivelser av bygningene e.l., beskrivelse av tilstand, og til slutt plass til vurdering, med tre graderinger for bevaringsverdi. (Fra venstre mot høyre: Ikke bevaringsverdig, av middels interesse, og bevaringsverdig.)

Det var om å gjøre å komme frem til en enkel og lite tidkrevende metode som samtidig kunne gi relevante opplysninger.

intervju

Men i alle tilfelle kom man ikke utenom å intervju fastboende og lokalkjente som arbeidet i skogen. Et intervju vil alltid ta tid, - informantene trenger tid til å sette seg inn i hva man egentlig ønsker informasjon om, og hvorfor. Som regel er det en fordel å kunne komme tilbake flere ganger, men det var utelukket i dette tilfellet.

foto

I tillegg til det nevnte skjemaet og intervjuene ble det bestemt at stedene skulle dokumenteres med fotografier, i sort/hvitt og farger.

Frengangsmåten gir i dette tilfellet ikke på noen måte alle tilgjengelige opplysninger, til det er området for stort og tiden for knapp. Det vil alltid være uspurte personer som sitter inne med opplysninger, det vil være ulest litteratur, og det vil gjenstå steder man burde besøkt. Forhåpentlig vil metoden allikevel vise seg å være brukbar.

Fylke Oslo Kommune Oslo

Lokalitet KAMPHAUG (Nordmarka) G.nr. Br.nr.

Eier(c) Løvenskiold

evt. bruker Lars Eggen

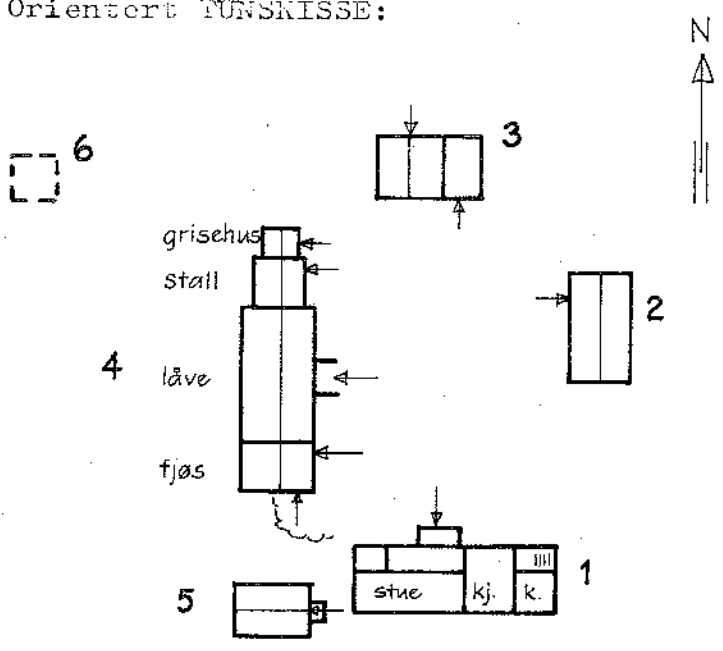
BRUK: I bruk? Brukt sist som Tidligere bruk
 Ja skogsarbeider- plass
 brukskunstner-
 bolig

Kort historikk: Het opprinnelig Abbedskog. Stedet var geistlig gods i katolsk tid, nevnes i kirkeboken 1670. Kamphaug sag var en tid navn på hele "Nordmarksgodset". 1723 husmannsplass med 1 hest, 4 kyr og 8 geit. Vanlig Løvenskioldplass til 1963, senere utleid.

Antall hus etc., kort beskrevet.

1. Våningshus.
2. Drengestue (gamlestue)
3. Vedskjul
4. Låve - (fjøs, låve, stall, grisehus).
5. Stabbur
6. Nedrast sommerfjøs

Orientert TUNSKISSE:

Husene rødmalte

Teknisk tilstand God, bortsett fra det nedraste sommerfjøset.

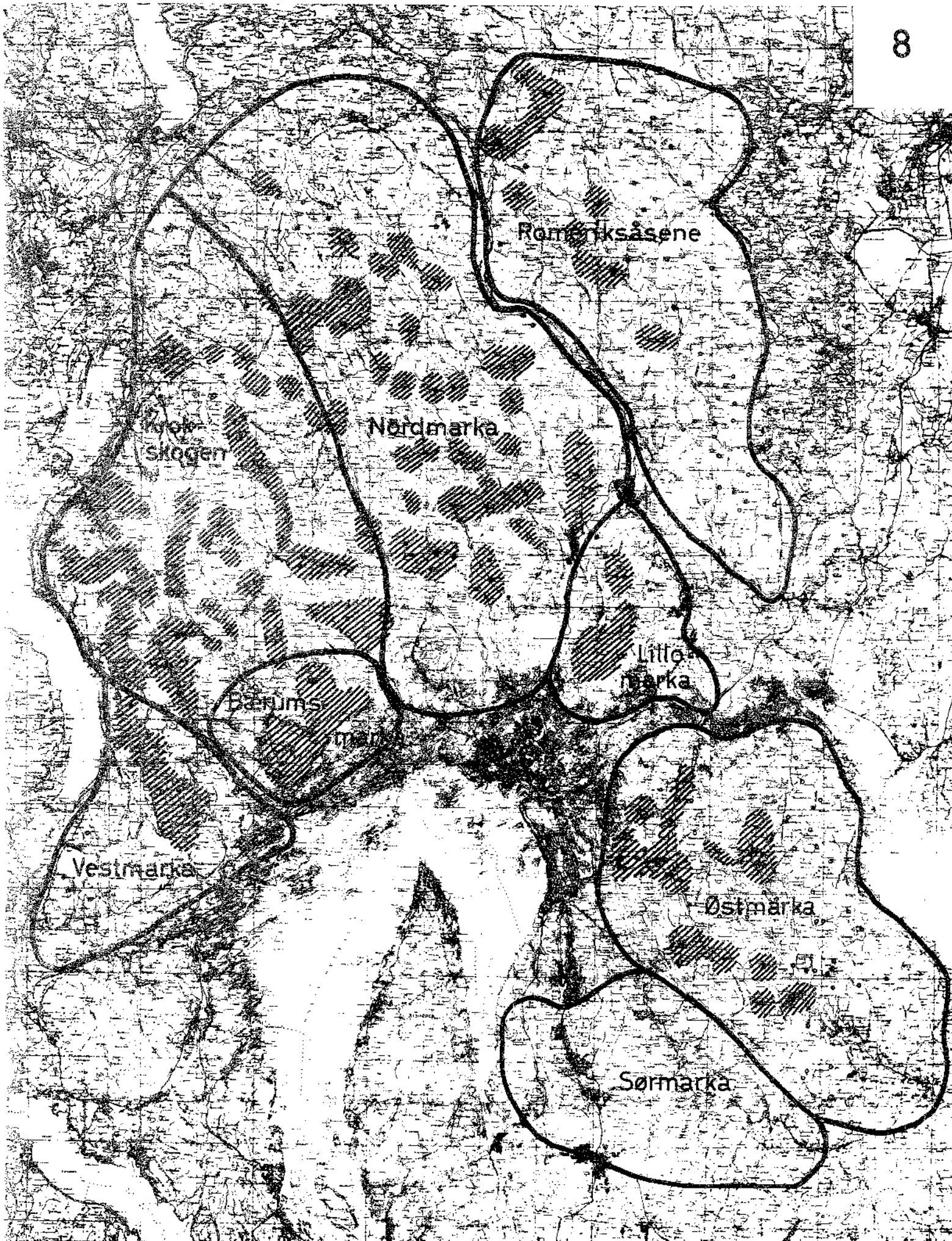
Jordveien er tilplantet.

Helhetsvurdering av lokaliteten, bevaringsverdi - begrunnelse. X

Anlegget er helt og fint, alle de viktigste bygningene er bevart. Særlig uthusbygningen med alle de sammenbygde husene og det avtrappende taket bidrar til det varierte helhetsbildet. Våningshuset er gammelt, med en uvanlig planløsning sammenlignet med de fleste Løvenskioldplassene. Praktfull utsikt - til granen gror til. Store rydningsrøyer.

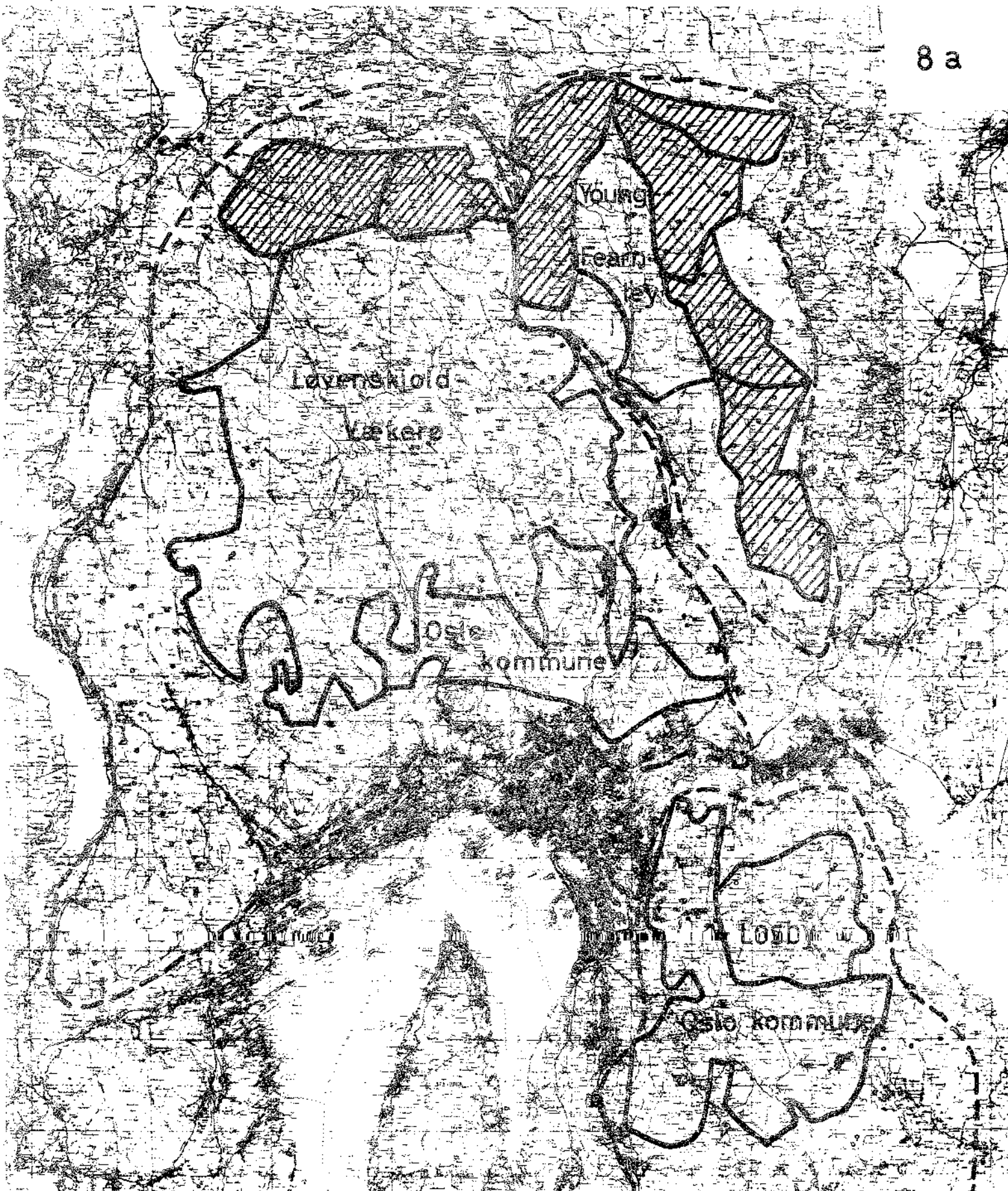
Dato: 29/6 - 73.

Navn: T. Holmen

Besøkte steder i Oslomarka.

ca. 1: 300.000

Omtrentlige grenser for de største eiendommene i Oslomarka.

Resten av området består av gårdsskog og mindre eiendommer.

////// allmenninger

ca. 1 : 300000

Innsamlet materiale. Bearbeidelse.

Feltarbeidet ble utført av cand. mag. Thora Margrethe Holmen og foregikk fra midten av mai til midten av oktober (unntatt tre uker i juli). I denne tiden inngår en del kontorarbeid, renskrivning av intervjuer og vurdering av det innsamlede materialet. Frem til arbeidet med den endelige rapporten har alt arbeid vært utført av en person, noe som nødvendigvis ytterligere har begrenset det man kunne nå over.

Materialet består av:

Ca. 60 intervjuer og notater fra samtaler (ca. 180 maskinskrevne sider.)

130 utfylte skjemaer med tunplan og beskrivelse av plasser, setre o.l.

Ca. 1850 sort/hvitt fotografier.

Ca. 800 fargelysbilder.

Notater på kart i målestokk 1:20.000.

Materialet oppbevares ved Institutt for folkelivsgransking, Bygdøynesveien 37, Oslo 2.

Bearbeidelse.

Rentegning av kart etc. er utført av tegner Ingrid Lowzow ved Institutt for folkelivsgransking.

Renskrivning av tekstene til rapporten er utført av kontorfullmektig Else Melbye ved Institutt for folkelivsgransking.

Fremkalling og kopiering av fotografiene til rapporten er utført ved Institutt for folkelivsgransking av fotograf Arthur Sand.

Bearbeidelse av det innsamlede materialet og utarbeidelse av rapporten er utført av cand. mag. Thora Margrethe Holmen.

Historikk.Eiendomsforhold.

Man går ut fra at de første som utnyttet skogene var jegere og fiskere.

Etter hvert som jordbruket spredte seg oppsto bebodde bygder som en krans rundt de mindre fruktbare og høyereliggende skogområdene. Disse skogområdene er lite egnet til jordbruksutnyttelse, sannsynligvis er det først ganske sent at en fast bosetning basert delvis på jordbruk oppsto inne i skogen.

Med bygdene oppsto allmenningene, hvor alle gårdene har like rettigheter til jakt og fiske, setring og skog.

Fra de bebygde strøk rundt Oslomarka strakte allmenningene seg innover fra alle kanter, og der de enkelte bygdelags interesser støtte mot hverandre ble det bygdegrenser, som senere er gått over til herredsgrenser.

Lover om allmenninger er kjent fra de eldste nedskrevne lovene fra 1000-tallet. Harald Hårfagre skal ha lagt allmenningene under kronen - "kongens allmenning" - men bygdefolket beholdt fremdeles sine bruksrettigheter. Kongene overlot etter hvert allmenninger eller deler av dem til kirken o.a. Hovedøya kloster drev således tømmertransport til England tidlig i det 13. århundre, antagelig eide klosteret "Abbedskog" (senere kalt Kamphaug sag) i Nordmarka. Et privilegiebrev for Mariakirken på Maridals allmenning 1336 nevner tegl- og kalkovner. Til kirkens byggeforetagender trengtes murstein og kalk, som ble brent ved hjelp av ved eller kull fra Nordmarksskogene.

Fra reformasjonen i 1536 inndro kongen alt kirkegods, slik at kronen igjen satt med alle allmenningene.

I det 16. århundre begynte kronen å bygsle bort stykker av allmenningsskogen. Fra ca. 1650 gikk kronen over til å selge skogstykkene i stedet for å bygsle dem bort. Slik gikk flere av de

tidligere allmenningene over til privat eie. Det oppsto flere store skoggods og mindre private skogeiendommer, og fra denne tiden kan man regne at skogbruk i større stil tok til.

I årenes løp har det skjedd mange forandringer i eiendomsforholdene ved arv og giftermål, og ved salg og konkurser i nedgangstider. I dag er nær sagt alle varianter av eiendomsforhold representert i Oslomarka:

Her er private gårdsskoger (eks. Ringerike),
store privateiendommer (eks. Løvenskiold-Vøkerø),
interessentskap (eks. Losby Bruk),
kommuneskog (eks. Oslo, Bærum),
statsskog (eks. Gaustadskogen),
bygdeallmenninger (eks. Jevnaker, Lunner), og
statsallmenninger (eks. Gjerdrum).

Skogbruk og industri.

Som nevnt ble det drevet skogbruk med tanke på eksport alt i middelalderen.

Men først etter vannsagen ble innført omkring 1500 hadde man mulighet til å bygge opp et skogbruk i større stil. Tidligere hadde man kløvet stokkene og telgjet til plankene, og fikk bare to planker ut av hver stokk. Vannsagen førte til at arbeidet gikk raskere, samtidig fikk man utnyttet tømmeret bedre. I tillegg steg etterspørselen etter tømmer i utlandet, særlig nederlenderne hadde behov for skipstømmer, mastetrær og bygningstømmer.

Fra ca. 1650 øket utførselen av bord og planker fra Norge sterkt. Byene hadde enerett på utførselen, og bøndene i bygdene øst for Oslo drev plankekjøring i en slik utstrekning at jordveiene forfalt. Eierne av de store skoggodsene rundt byen bygde dammer til fløting og skar tømmer på egne sager. Sagbruksprivilegiene fra 1688 hadde til formål å verne skogene og å gi Staten inntekter, og hadde gitt monopol til de største sogene.

Det ble ofte vanskelig for sagbrukseierne å skaffe nok tømmer til å holde sagene igang uten å hugge ut skogene sine. Et eksempel kan belyse at alle utveier ble prøvet, det skriver seg fra Peder Ankers tid, ca. 1800:

"Kjerraten i Åsa":

Anker hadde kjøpt opp skoger i Land. Tømmeret ble fraktet fra Randsfjorden til Åsa innerst i Steinsfjorden, og herfra skulle det opp 386 m. til Damtjern på Krokskogen for å fraktes videre over vannskillet til Storflåtan og fløtes ned til Bogstadvannet. Løsningen ble å bygge en kjerrat (ty. Kehrrad) - vanddrevne hjul som trakk evighetskjettinger oppover åssiden. Tømmeret ble heftet på kjettingene ved hvert av de tilsammen 12 hjulene, og ble trukket oppover. Anlegget var i drift fra 1807 til 1849.

Fra det 16. århundre ble det også drevet en del bergverksdrift i skogene omkring Oslo.

I Maridalen var det jernverk ca. 1550, og på samme tid ble Hakadal jernverk anlagt. Jernmalmgruvene ved Sognsvann skriver seg antagelig fra ca. 1600, og straks etter 1600 ble Bærums Jernverk anlagt. Det Gotthalfske kobberverk ved Alunsjøen skriver seg fra begynnelsen av det 18. århundre.

I Romeriksåsene har det vært gruvedrift etter sink, bly, kobber og jernmalm.

Bergverksdriften kom til å innvirke på skogbruket, idet man trengte trekull til utsmelting av malmen. Det ble brent kullmiler innover i skogene i flere hundre år, og dette førte til en sterk beskatning på skogen. Fremdeles kan man finne "kølabonner" - områder med svartbrent jord som gror sent til. Kullbrenning har enkelte steder vært drevet inn i vårt århundre i Oslomarka.

Bosetningen i skogen.

Setring ga gården en utvidelse av beitemulighetene. Hvor gammel setringen er i Oslomarka er ikke kjent, men den går langt tilbake.

Da man fikk et mer rasjonelt skogbruk på 1600-tallet, ble det nødvendig for skogeierne å ha folk boende i skogene. Mange setre gikk etterhvert over til husmannsplasser. Når det ble tale om å selge tømmeret ble trærne mer verdifulle enn gresset, og skogeieren ville ha fastboende husmenn til å stelle med skogen, til å hugge, kjøre, fløte tømmeret og hindre ulovlig hugst.

Krig og uår på 1500-tallet hadde ført til at mange bønder utvandret fra Finland til Sverige. Finnene drev svedjebruk med bråtebrenning og rugdyrking, og slo seg fortrinnsvis ned i skogområder. Etterhvert trakk de stadig lenger vestover, og i annen halvdel av 1600-tallet finner man de første finnene i Oslomarkområdet.

Myndighetene fikk tidlig klager over finnene fra bønder som følte sine interesser i skogen truet, og det hendte bøndene gikk sammen om å jage bort finnene. Allikevel ble mange finner bofaste, særlig i Nordmarka og på Krokskogen, hvor flere av plassene er ryddet av finner. Etter hvert gikk de over i den norske befolkningen, men det bor fremdeles folk i marka som er av finneslekt.

Også andre slo seg ned i skogene. Som en følge av at skogbruket ble en viktig industri på 1600-tallet ble Nordmarka bebygd nesten i samme utstrekning som i dag i tiden fra 1660 til 1800, og jordbruk ble en næringsvei i Nordmarka ved siden av de andre næringsgrenene. En lignende utvikling finner man også i de andre skogområdene rundt Oslo, men tidspunktet for den faste bosetningens oppkomst varierer en del med skiftende eiendomsforhold.

Den faste bosetningen har holdt seg til opp mot våre dager, men plassenes funksjon er nå i ferd med å endres. Det er ikke lenger nødvendig for skogbrukets del å ha fast bosetning i skogen, og mange av plassene fraflyttes og går over til å bli feriesteder.

Bevaringskriterier.

Mennesker har behov for en viss forankring i fortiden, et behov for å se seg selv i relasjon til tidligere tider.

Kulturminnene er illustrasjoner som formidler informasjon om fortiden. Graden av kulturminnenes innhold (graden av deres illusjons-skapende eller illustrerende evne) kan variere, men noe kan de alltid fortelle om fortiden. Til en viss grad må en vurdering av kulturminnenes verdi bli subjektiv, men etter hvert som man får øket kunnskapene om dem, øker innholdets intensitet - og vurderingen kan bli mer objektiv.

Skal man vurdere i hvilken grad kulturminnene er bevaringsverdige, må man ha kunnskaper om dem. Ut fra kunnskap kan man bruke følgende vurderinger:

- a) kulturminnene sett i forhold til det totale antall man har opplysninger om. Vet man at det har eksistert 10 plasser i et område, og det er bevart 1 i dag, får denne ene høy verdi. Men samtidig gir den ene bevarte plassen ikke noe utfyllende bilde av hvordan livet må ha vært i skogen, hvor mange mennesker det må ha levet der. Derfor er det like viktig å bevare mange eksempler der mye er bevart.
- b) kulturminnene sett ut fra typen de representerer rent konkret, f.eks. ut fra byggeskikk eller tunplan - enten anlegget sett som helhet, eller ut fra særlig interessante enkelttrekk.
- c) kulturminnene sett ut fra den funksjon de har hatt. Skal man vurdere f.eks. en dam, er det ikke nok å vite hvor mange man kjenner i alt i området, eller om typen har verdi i seg selv. Forteller dammen at her har det vært drevet fløting, og at man måtte regulere vannet av den grunn, får dammen et større innhold som kulturminne.

- d) kulturminnenes alder kan også være et kriterium i vurderingen. En gammel lokalitet kan i første omgang virke mer interessant enn en ganske ny, men er den nye laget på gammel måte, eller er den et ledd i en utviklingsrekke, kan den være bevaringsverdig i høy grad.

Vi kan altså vurdere kulturminnene ut fra deres antall, type (form), funksjon og alder. I tillegg er det relevant å vurdere verdien av kulturminnene i samspillet med naturen i vårt tilfelle. I våre dager er skogen blitt et viktig rekreasjonsområde, og det avvekslende kulturlandskap den byr oss, gir skogen høy rekreasjonsverdi.

Kulturminnene illustrerer samfunnets fellesbakgrunn, vår felles identitet. Våre forfedre ble dels formet av en utvikling de ikke styrte selv, men de var også med på å forme utviklingen. Om de var statister eller hovedaktører i det spillet som utformet fortidens næringsliv, skulle kulturminnene i alle tilfelle ha like mye å fortelle oss alle.

De enkelte emnene:Setre.

I alt er det 8-10 setre som har vært i drift i løpet av de siste ca. 10 årene i Nordmarka og på Krokstogen. Alle disse setrene ligger i gårdsskog eller i bygdeallmenning.

Siste sommer (1973) var bare en seter i bruk i Oslomarka, det var Skjennumsetra i Jevnaker allmenning, lengst nord i Nordmarka. På Krokstogen har det vært setret frem til 1969 (Retthellaseter), og i Bærumsmarka var Vensåsseter i bruk til midten av 1950-årene. I Vestmarka setret de siste gårdene frem til siste krig.

I Lillomarka er all setring slutt for lengst, det samme gjelder Østmarka, hvor setringen stort sett tok slutt ca 1860. I Romeriksåsene holdt setringen seg lengst i nord, i Nannestad og Lunner allmenning. Her finnes fremdeles setervanger med hus. Ellers har setringen tatt slutt ca 1850-60 i Romeriksåsene.

Setringen har holdt seg lengst i gårdsskog eller i bygdeallmenning. Et eksempel fra Østmarka, fra Raudsjø i Enebakk, kan belyse utviklingen:

"Til 1663 var Rødsjø allmenning - og en del gårder i bygden hadde setre her. Da allmenningen gikk over i privat eie, opphørte bygdefolkets rett til setrene, og disse ble etterhånden nedlagt".

Avstanden til gården:

Gårdene i Aker (nåv. Oslo) som lå nærmest skogbeltet hadde setre i skogen nær gården, men gårdene som lå lenger unna måtte ut i allmenningen om de ville ha seter. Dette at gårder som lå nær skogen hadde kort vei til setra er ingen regel i Oslomarka. To nabogårder kan ha setre på forskjellige steder, den ene ganske nær gården og den andre kanskje en dagstur unna.

Setras beliggenhet i forhold til gården kan ha endret seg i tidens løp. Fra Vestmarka har jeg f.eks. opplysninger om at bøndene "handla mye med skaustykkene på 17-1800-tallet", og seterretten

Skjennumsetra i Jevnaker, lengst nord i Nordmarka,
var i bruk sist sommer.

Båhussetra ligger i Løvenskiolds skog i Nordmarka.
Her ble setret til 1925.

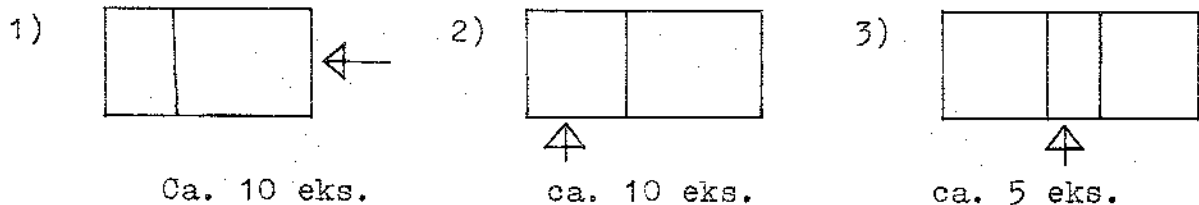
kunne følge med på kjøpet. I Østmarka (Rælingen) ligger en del av setrene i skog som tilhører andre gårder, dette viser at seterretten også kunne holdes utenom ved salg av skogen.

Setervollen:

Som regel var det mange størhus, fjøs og løer på vollen, et annet typisk trekk var gjerdene. Den gang setra var i bruk, var det inngjerdinger rundt husene og vollen - og fegater frem til fjøsene. Flere gårder setret på samme setervoll, og hver gård hadde sine hus. Budeiene likte å ha selskap, og det var også andre fordeler ved å setre samme sted.

Bonden trengte vanligvis 3 bygninger på setra - seterhus, fjøs og løe.

Seterhuset kalles "størhus" i det meste av Oslomarka. Her bodde budeia, og her ble ost, smør og andre melkeprodukter oppbevart. Huset hadde som regel minst to rom, det ene ble brukt til melkeproduktene. Grovt sett har jeg funnet opplysninger om 3 typer størhus i Oslomarka; alle er laftet.

De fleste eksemplene skriver seg fra Nordmarka og Krokskogen, 1) finnes også i Vestmarka, 2) i Bærummarka.

1) er en meget vanlig type som finnes på mange setre over store deler av landet. Seterhusene var ofte enkle, og dette er nesten den enkleste typen man kan tenke seg.

Fjøset og løa var som regel også laftet. I løa ble høyet fra utslåttene oppbevart, det ble ofte hentet hjem på slede om vinteren.

Eiendomsretten til skogen har innvirket på hvor lenge setringen har holdt seg i de forskjellige områdene. Også andre ting har spilt inn og gjort at bøndene har sluttet med setringen ganske tidlig, - omlegging av gårdsdriften, bedre beitemulighe-

ter på gården, vanskeligheter med å få folk til å være på setra o.s.v.

Etter hvert som det ble vanskeligere for bøndene å få folk til å være på setra om sommeren, slo flere bønder seg sammen og begynte med fellessetring. Da var det en budeie som sto for stellet av kyr fra flere gårder. "Budeia" kunne også være en mann, eller det var et ektepar som tok stellet sammen. Denne organiserte setringen ser ut til å bli vanlig først på 1900-tallet.

På Vensåsetra i Bærumsmarka bygde bøndene fellesfjøs og nytt, større stórhus i 1913. Budeia stelte kyr fra 6 gårder. På Rett-hellaseter på Krokskogen drev samme ektepar setring fra 1935 til 1969, for opptil 10 gårder. Her satte bøndene opp nytt stórhus i 1935, men de gamle fjøsene var i bruk fortsatt. Slik har man på forskjellig vis prøvet å holde liv i setringen.

I traktene øst for Oslo tok setringen slutt ganske tidlig, men her har man flere opplysninger som tyder på at selv om en seter gikk over til å bli plass, fortsatte husmannen der å ta kyr fra bygda om sommeren. Andre steder (i Nordmarka) finnes det bestemmelser i kontraktene som forbyr husmannen å ta kyr for andre, dette kan også tyde på at seterfunksjonen holdt seg etter at setra gikk over til å bli plass.

Setre og plasser kan mer eller mindre ha gått over i hverandre, alle disse fire variantene forekommer i Oslomarka:

- a) seter som seter (seter brukt som seter)
- b) seter til plass (seter som er gått over til plass)
- c) plass som seter (plass også brukt som seter)
- d) plass til seter (plass som er gått over til seter)

Når det gjelder setre som bare har vært i bruk som seter, varierer bevaringsgraden eller tilstanden i dag. En kan finne:

- 1) setervoll med gamle hus.
- 2) setervoll, åpen, men uten hus.
- 3) setervoll, tilplantet.
- 4) seter som er tilgrodd, men beliggenheten kjent.
- 5) seter man ikke lenger kjenner beliggenheten til.

Stovivollen i
Vestmarka har
vært seter til
ca. 1930.

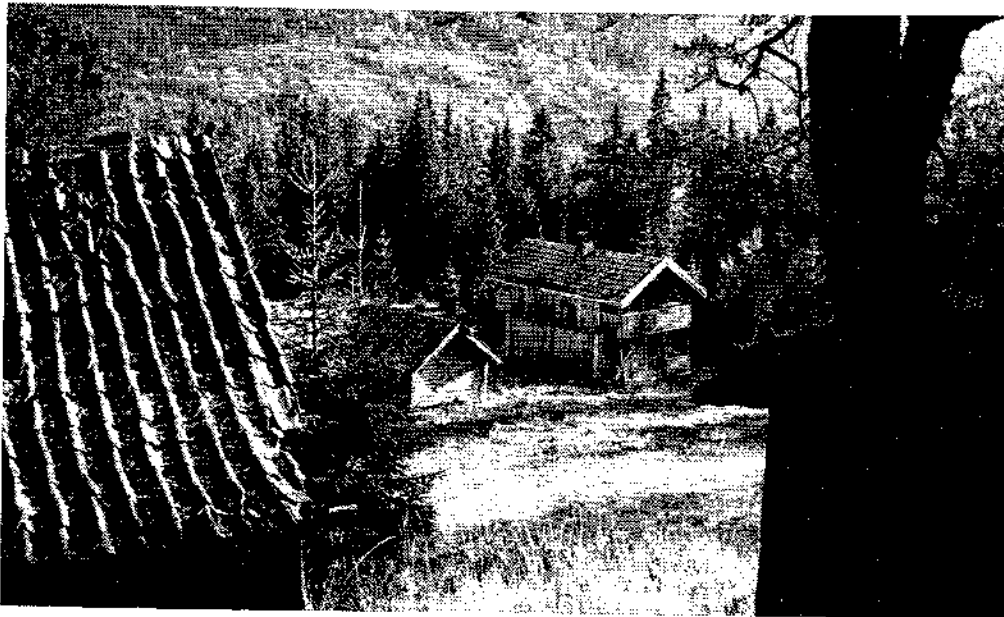
Kampeseter på
Krokskogen er en
seter som har gått
over til plass.

S. Kjaglia på
Krokskogen - en
plass som gikk
over til seter.

Knappnøring,
en seter nær
Kjaglidalen på
Krokskogen.

Ingeborgsetra
har en gang hatt
finnebosetning.
Krokskogen.

Finneflakseter
på Krokskogen var
også finneplass.

I dag finnes setervoller med gamle hus i de områdene av Oslomarka hvor setringen har holdt seg lengst, som naturlig kan være. De finnes i Vestmarka, på Krokskogen, i Bærumsmarka, lengst nord i Nordmarka og lengst nord i Romeriksåsene. Åpne voller kan man finne større utbredelse av, men mange plantes til eller gror igjen, og på noen få år kan de være umulige å oppspore.

Seterhusene var ofte gamle da setringen tok slutt, og uten vedlikehold forfaller de fort. Særlig fjøsene kan råtne og falle ned på kort tid, det behøver ikke gå mange årene før brennesle, geiterams og bringebærkratt er eneste synlige spor etter fjøsene på vollen. Er tuftene riktig gamle, forsvinner denne vegetasjonen etter hvert - og gressgrodde tufter kan så vidt skimtes.

En oversikt over de setrene det har vært mulig å kartfeste, og tilstanden på vollen i dag er illustrert på vedlagte kart i målestokk 1:75.000.

Nordmarka: Elgstøa
Finnerudseter (Jevnaker)
Frognersetra
Frønsvoll
Fyllingen
Katnosa
Kongsvangskog
Kroksund
Langlia
Liggern (Haugseter)
Lørenseter
Sandungen (delvis seterfunksjon)
Svartorseter
Ullevålseter
Vindernseter

Lillomarka: Dalbekk
Lilloseter
Sinober

Romeriksåsene: Hakkim
Kirkebyvengen
Råsjøen

Østmarka: Bysetra
Bøvelstadsetra
(Elvågaseter)
Finland (Enebakk)
Holtoppsetra
Ulvensetra
Vangen (Ranumseter)

Plasser.

Det er mest hensiktsmessig å gruppere husmannsplassene i skogen etter eiendomsforholdene.

Løvenskiolds plasser.

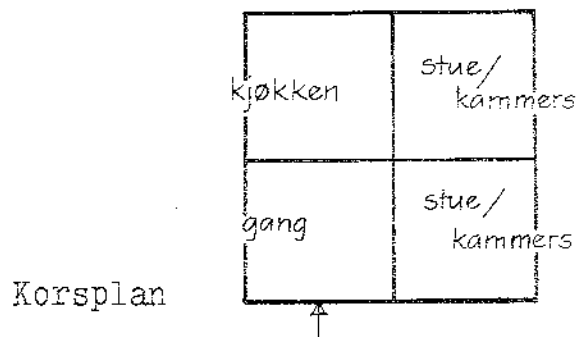
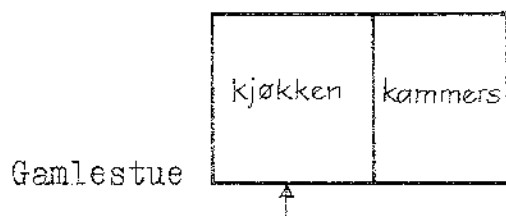
Nordmarksgodset og Sørkedals- eller Bogstadgodset ble samlet på en hånd av Ankerslekten, og gjennom Wedel-Jarlsberg kom det hele til Løvenskiolds familie i 1897. Omkring 1900 hadde Nordmarksgodset ca. 70 husmannsplasser foruten leilendingsgårdene. Mange av husmannsplassene lå i Nordmarka og på Krokskogen.

Tiden fra 1890-årene til ca. 1920 var en stor byggeperiode. Mange av plassene fikk nye våningshus, de fleste med samme grunnplan. Vi kan kalle den "korsplan". Disse husene er som regel laftet med loft i reisverk. Etter hvert ble også 1 eller 2 soverom innredet oppe. Ca. 20 av Løvenskiolds plasser har våningshus av denne typen.

Mange steder ble "gamlestuene" - de gamle våningshusene - stående på tunet etter de nye ble bygget. I alt er det opplysninger om ca. 15 slike. Gamlestuene gikk over til å bli brukt som:

- a) bryggerhus (ofte med bakerovn)
- b) kårstue (bolig for de gamle på plassen)
- c) sommerstue (enklere å bo her i varme sommere)
- d) hoggerhytte (losji for tømmerhoggere)

Noen helt sikker datering finnes ikke på gamlestuene, men de kan være fra ca. 150 til ca. 300 år gamle. De fleste har to rom med inngang på langveggen, og var altså mindre enn de nye våningshusene som ble bygget. Gamlestuene kan ha nyere tilbygg, eller være bygget inn som del av våningshuset der det ikke finnes våningshus med korsplan.

Fremstillingen på de to følgende sidene gir opplysninger om i alt 35 Løvenskioldsplasser:

11 av plassene er kjent fra 1600-tallet, 6 fra 1700-tallet. 9 er kjent fra 1800-tallet, og 2 er bebygd først i 1919. (Den ene av disse to er Heggelia, som var seter til 1917. Her finnes også opplysninger om finnebosetning fra 1600-tallet.)

Man har opplysninger om finnebosetning på ca. 9 av plassene.

Ca. 10 av plassene ligger på steder der det har vært seter.

Gamlestuer finnes på 15 plasser, og på 17 plasser finnes våningshus med korsplan.

Av de 35 plassene som er nevnt i skjemaet har 18 fast bosetning i dag. 17 brukes som feriested eller står tomme for øyeblikket. Alle de fastboende har leiekontrakt med firmaet Løvenskiold-Våkerø.

Rubrikken "areal 1918" gir oversikt over plogland, slåttland og rabbland i følge en oversikt fra 1918. I dag er gjennomsnittsstørrelsen på norske gårdsbruk ca. 60 da. dyrket mark. Gjennomsnittet for de 35 brukene var 62 da., 11 hadde over 60 da. Minste bruket hadde 28 da., største 128 da.

På 17 av de 35 plassene er jordveien tilplantet. Tilplantingen skjer uavhengig av om plassen er bebodd eller ikke.

De av Løvenskiolds skogsplasser som er solgt til brukerne etter bestemmelser i Jordloven er ikke tatt med i skjemaet. (Det gjelder bl.a. Kjelsås, Øvre Lyse og Lørenseter).

Men la oss se litt nærmere på disse plassene, der de ligger med rødmalte hus på lysninger i skogen.

Løvenskiolds skogsplasser:

	Tidligste opplysning	Finneplass?	Seter?	Gamlestue?	Våningshus, korsplan.	Fastboende ?	areal 1918	Til-plantet
Bakken	?	-	-	-	-	feriested	ca. 68 da.	Ja
Bjørnholt	1800	-	-	revet	litt annen type - 1897	Ja	ca. 30 da.	Ja
Blankvannsbråten	sl. 1700	-	-	En av de eldste	Ja	Ja	ca. 47 da.	-
Bonna	1814	-	-	Ja	Ja, fulle 2 etg.	Ja	ca. 39 da.	-
Bråtan (Mago)	1885	-	-	Påbygd	-	Feriested	ca. 106 da.	-
Elgstøa	1780	Mulig	Beite	-	Ja	Feriested	ca. 44 da.	Ja
Finnstad	?	Ja	-	-	Ja	Delv. bebodd	ca. 28 da.	?
Fortjernsbråten	1801	-	-	-	-	Feriested	-	til-grodd
Fredrikstad	?	-	-	?	-	Feriested	ca. 30 da.	Ja
Fyllingen	sl. 1600	antagelig	Delvis	Ja	etter 1904	Ja	ca. 63 da.	delvis
Gåslungen	sl. 1600	Ja	?	Ja	1914	Ja	ca. 50 da.	delvis
V. Hakkloa	1671	Ja	?	sl. 1600	nei, (1910)	Ja	ca. 85 da.	-
Ø. Hakkloa	Ryddet 1919	-	-	-	-	Feriested	-	Ja
Heggelia	Hus 1919	1600-t	Ja	-	1919	Ja	?	delvis
Jensrud	1850	-	-	-	-	Feriested	ca. 50 da.	?
Jordbarhaugen	?	-	-	-	1925	Ja	-	-
Kalven	1830	-	-	Ja	Ja	Ja	ca. 39 da.	-

	Tidligste opplysning	Finneplass?	Seter?	Gamlestue?	Våningshus, Fastboende korsplan. ?	Areal 1918	Til-plantet
Kamphaug	1670	-	-	Ja	Ja	ca. 48 da.	Ja
Katnosa	sl. 1600	?	Ja	Ja	Ja	ca. 66 da.	Ja
Kongsvangsskog	1778	-	Ja	?	Feriested	ca. 92 da.	?
Kroksund	1794	-	Ja	-	1913	ca. 38 da.	-
Laskerud	1875	-	-	-	Ja	ca. 66 da.	Ja
Liggern	1760	-	Ja	Ja	Feriested	ca. 48 da.	Ja
Lørenskog	1760	-	Ja	ca. 200år	1925	ca. 80 da.	-
Mago	sl. 1600	Ja	-	-	?	ca. 113 da.	-
Ospeskog	?	-	-	ca. 1750	Feriested	-	Ja
Sandungen	1649	Ja	Delvis funksj.	-	Ja	ca. 128 da.	-
Slora	-	-	-	-	?	-	-
Storflåtan	1665	Ja	Ja	-	Ja	?	-
Stubdal	1662	Ja	-	Ja	-	?	Ja
Svartorseter	1649	-	-	-	Ja	-	-
Sørli, nedre	-	-	-	-	Ja	ca. 114 da.	?
Trehørningen	1664	-	-	Ja, påbygd	-	ca. 52 da.	Noe
Tømte	1877	-	-	-	Ja	ca. 37 da.	Ja
Østbråtan	ca. 1800	-	-	Ja	?	ca. 58 da.	Ja

Alle unntatt Finnrted, Jensrud, Kongsvangsskog og Sørli er besøkt 1973.

Generelt kan man si at den vanligste tunformen på Østlandet er et såkalt "løst firkanttun" (se s. 7), hvor husene ligger gruppert rundt tunet i en åpen firkant. Firkanttunet er også vanlig på de fleste Løvenskioldplassene, noen steder med tendens mot å bygge i to rekker, eller slik at en eller to sider i "firkanten" mangler.

Plasseringen av de forskjellige bygningene i forhold til hverandre varierer, fordi den er tilpasset beliggenheten og omgivelsene. Helt like er ingen av disse tunene, men sett på avstand kan mange av dem virke nesten identiske. Husene er omtrent like høye, med samme takvinkler - og den røde malingen bidrar til å skape det enhetlige inntrykket. Det at så mange av plassene har samme type våningshus gjør vel også sitt.

Husene på tunet kan fortelle mye. Gamlestuene kan illustrere hvor gammel bosetningen er, og alle våningshusene med korsplan forteller om stabile forhold først på 1900-tallet. Ser man på de andre husene på tunet, kan de også fortelle mye om livet på plassen. Uthusbygningene med låve, fjøs, stall og av og til grisehus forteller sitt om hvordan folk har liynært seg her på skogen.

Skogeieren trengte bofaste skogsarbeidere inne i skogen, og slik oppsto plassene. De kan regnes som en slags bedriftsboliger, bygget og vedlikeholdt av skogeieren. Husmannen, eller forpakteren som oppsitterne kalles i dag, hadde plikt til å ha 2 hester på de fleste skogsplassene. Noen steder kunne det være opp til 4 hester, eller ned til 1 andre steder. I det siste tilfellet måtte de låne hest i sesongen. Hesten var nødvendig i skogen når tømmeret skulle kjøres frem, og den trengte godt fôr. Som regel kjøpte de hestefôret, og brukte det de kunne høste på plassen til kyrne. Det vanlige var vel å ha 4 kyr, men det kunne variere fra 2 til 8, alt etter brukets størrelse. Til ku og sau (om de hadde) tok de lauv og slo myrgras. Dette ga et godt tilskudd, men det tok tid å få det i hus.

Løvenskiolds-
plasser.

Storflåtan på
Krokstogen.

Kamphaug i
Nordmarka.

Sammenbygde ut-
hus på V. Hakk-
loa i Nordmarka.

Mange av plassene har først fått vei og strøm i de senere årene, det finnes fremdeles bebodde bruk i Løvenskiolds skog som er veiløse eller mangler strøm. Som en følge av dette var det nødvendig for familiene på plassene å være selvforsynt med mat til en viss grad. Skogsplassene i Nordmarka og på Krokskogen ligger gjennomsnittlig ca. 400 m.o.h., og det er begrenset hva man kan dyrke. Men poteter og fôr til noen kyr kunne man klare, det gjaldt bare å få tiden til å strekke til. Det fulgte jo arbeidsplikt med plassen - husmannen hadde først og fremst skogsarbeidet å tenke på.

Mye av gårdsarbeidet falt på kona, som ikke hadde arbeidsplikt for skogeieren. Slik kan man si at arbeidet med jorden på plassen var en sekundær inntektskilde, det ga ingen inntekt i form av penger. Som en av de eldste nordmarkingene sa det: "Hogging var leveveien, jorden ingen levevei her inne i skogen". Tankegangen er en følge av at arbeidet i skogen var pliktarbeid. Ser man på brukenes størrelse, skulle det være mulig å leve av jorden på flere av plassene.

Mange steder er jordveien tilplantet med gran, men man kan også komme over nyryddet jord (f.eks. på Storflåtan).

På en Nordmarks plass kan man finne følgende hus:

Våningshus, gamlestue, bryggerhus, hoggerhytte, stabbur, vognskjul, vedskjul, smie, uthus med låve, stall, fjøs og grisehus (grisehuset kunne også ligge litt for seg selv), sommerfjøs - i senere tid en kiosk til salg av mineralvann. Det kunne også finnes en skole i tilknytning til plassen, men det er bare skolen på Bjørnholt som er i bruk i dag. Det er sjelden man finner alle disse husene på plassene; smie er det f.eks. bare Lørenskog som har. Men det har heller ikke vært vanlig med smie på alle plassene.

De eldste uthusene er laftet. Mange steder har man fornyet uthusene og bygget dem i reisverk, men fremdeles finnes noen av de gamle, sammenbygde uthusene med fjøs, låve, stall og grisehus i laft, hvor alle husene er bygget sammen til en rekke med avtrappende takhøyder.

Bygningene på plassen, tunet som helhet:

	Gamle- stue	Kors- plan	Stab- bur	Smie	Uthus- ene	Sommer- fjøs	Tunet som helhet
Bakken			2		revet	3	ødelagt
Bjørnholt			2		2		3
Blankvannsbråten	3	ja	2		2		3
Bonna	3	ja	2		2	har hatt	2
Bråtan	2		3		2-3	2	3
Elgstøa		ja	2		3	3	3
Finnstad		ja					3(fra foto)
Fortjernsbråten					2-3		3
Fredrikstad	?		3		3		3
Fyllingen	3	ja			3		2
Gåslungen	3	ja	3		2		2-3
V. Hakkloa	3		3		3	2	3
Ø. Hakkloa					2		1
Heggelia		ja	2		2-3		3
Jensrud							
Jordbærhaugen		ja	3		2-3		3
Kalven	3	ja	3		2	?	2-3
Kamphaug	?(2)		3		3	ruin	3
Katnosa	3		3		2		3
Kongsvangsskog							
Kroksund		ja	1		2		2-3
Laskerud		ja	1-2		2		3
Liggern	3		revet		3		3
Lørenskog	3	ja	2	ja	2		3
Mago		?	revet		2-3		2-3
Ospeskog	3		3		2		2
Sandungen			3		2	har hatt	2
Slora		?	3		2-3		3
Storflåtan		ja			3		3
Stubdal	?		3		2-3		2-3
Svartor					2		2-3
Sørli							
Trehørningen	3		3		1-2	2	2-3
Tømte		ja	3		2		3
Østbråten	2				for- faller		3

- 1: Ikke bevaringsverdig.
2: Av middels interesse.
3: Bevaringsverdig.

Romeriksåsene.

Øvre Snellingen.

Nedre Snellingen.

Grunnmur på
Kirkebyvangen
fra 1920.

Til nå er Løvenskiolds plasser behandlet. De mest typiske trek-
kene skal kort sammenfattes her:

Tunene er store, med mange hus samlet til en åpen firkant. Her
finnes hus for de fleste funksjoner på en gård. Selv om arbeidet
med jorden ikke var hovedsaken på disse plassene, har det vært
en viktig del av hverdagen. Uthusbygningene er en illustrasjon på
dette. Andre typiske trekk er gamlestuene og våningshusene med
korsplan.

Forholdene har ikke vært like på alle husmannsplassene i Oslo-
marka. Arbeidskontraktene kan variere, og når det gjelder husene
på plassen varierer de både i type og antall. Men innen samme
skogeiendom er forholdene ganske like.

I det følgende vil forholdene på en del andre skogeiendommer bli
behandlet:

Romeriksåsene.

Det innsamlede materialet herfra er ikke så stort, men på Young-
Fearnleys eiendom Ås-Råsjømarka finnes noen plasser av lignende
karakter som i Løvenskiolds skog. F.eks. har plassen Hakkim vån-
ingshus med korsplan, men ellers står bare deler av uthuset igjen.
Hakkim var i bruk til ca 1950 som kombinert skogsarbeiderbolig
og småbruk. Andre tilsvarende plasser finnes ved østenden av Rå-
sjøen.

Et eksempel på at skogeieren gjerne ville ha fast bosetning i
skogen er Kirkebyvangen, som var seter til 1918. Young-Fearnley
bygde en gård her som var bebodd fra 1920 til 1922. Da var det
ikke lenger mulig å få folk til å bo der, så husene ble revet.
Bare murene står igjen og kan fortelle en historie i dag.

Stort sett har det vært lite fast bosetning i Romeriksåsene, noe
som delvis kan forklares ut fra eiendomsforholdene. Store deler
av området består av stats- og bygdeallmenninger, og her har bo-
setningen for det meste bestått av setre. Et unntak er brukene
på Snellingen, som ligger med fine, gamle hus som en øy i all-
menningen.

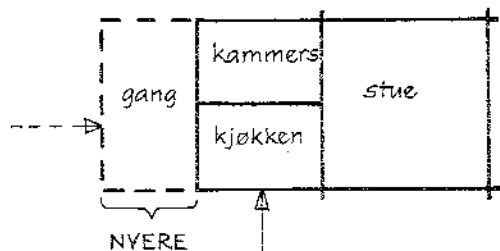
Østmarka.

I Østmarka skiller forholdene seg tydeligere fra Løvenskioldplassene. Her skal plassene på Losby, i Raudsjøbygda og i den vestligste delen av Østmarka belyses.

Losby Bruk.

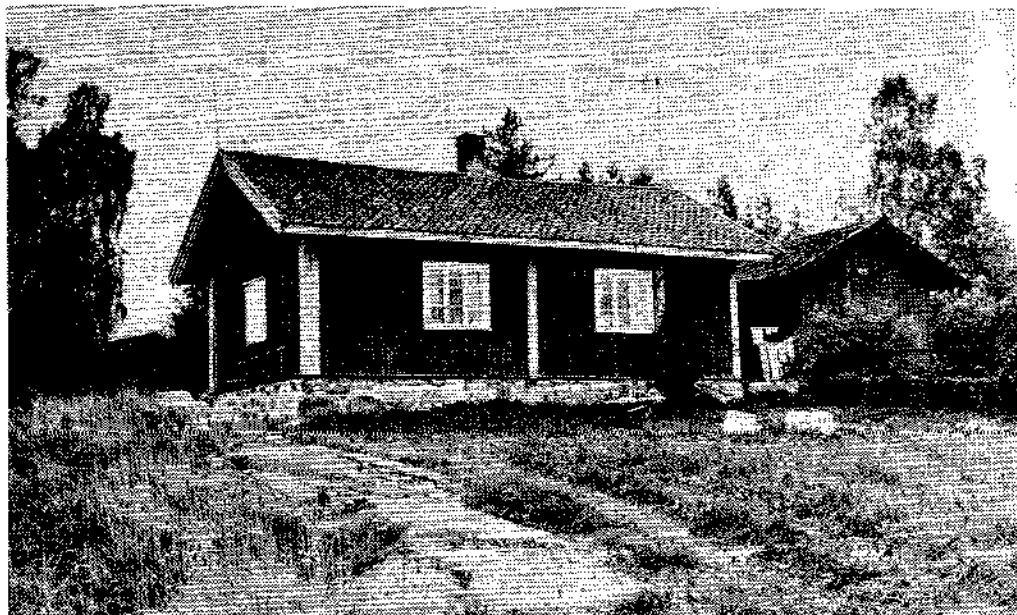
Losbyskogen er den største privateiendommen i Østmarka og omfatter det meste av skogen i Lørenskog og deler av Rælingen. De fleste av husmannsplassene ligger rundt Mønevann, ganske nær bygda, men tidligere lå noen også ved Elvåga (N. og S. Skytten) og en lå i Djupdalen i Rælingen.

De plassene som står i dag har nesten alle våningshus fra 1860-årene. Mange av plassene er eldre, men nye eiendomsforhold og gode tider førte til at de fleste Losbyplassene fikk nye våningshus i disse årene. Det eldste eksemplet på våningshus med korsplan hos Løvenskiold skriver seg fra 1875. Husene som ble bygget i 1860-årene ved Mønevann er mindre og enklere, som illustrasjonen viser:

Tunet som helhet var også enklere enn på Nordmarksplassene. Man finner færre hus, som regel bare våningshus og uthus (låve og fjøs). Husmennene på Losby hadde vanligvis ikke hest, og jordveiene var små. De fleste hadde 2-3 kyr, gris og høner. De måtte ofte kjøpe fôr til den ene kua, i tillegg sanket de det de kunne av lauv og drev myrslått. Ved siden av fôr til kyrne dyrket de poteter. Stabbur var ikke vanlig på disse plassene.

Som man ser er det på langt nær så store tun i Losbyskogene som i Nordmarka. Plassene lå nærmere bygda, og arbeidsplikten var også forskjellig. På Losby var mye av arbeidsplikten gårdsarbeid på Bruket, og arbeid på saga. Ellers var det hogging i skogen hele vinteren.

Østmarka.

Sotu, en av husmannsplassene på Losby.

Nersaga i Raudsjøbygda er et ynkelig skue i dag.

Dammen i Raudsjøbygda ligger idyllisk til ved Børtervann.

Ser man på Losbyplassene i dag, finner man velstelte, rødmalte våningshus og umalte uthusbygninger. Jordveien er tilplantet eller gjengrodd, og flere av plassene brukes bare som feriested i dag. Av de 5 plassene ved Mønevann er bare 2 bebodd.

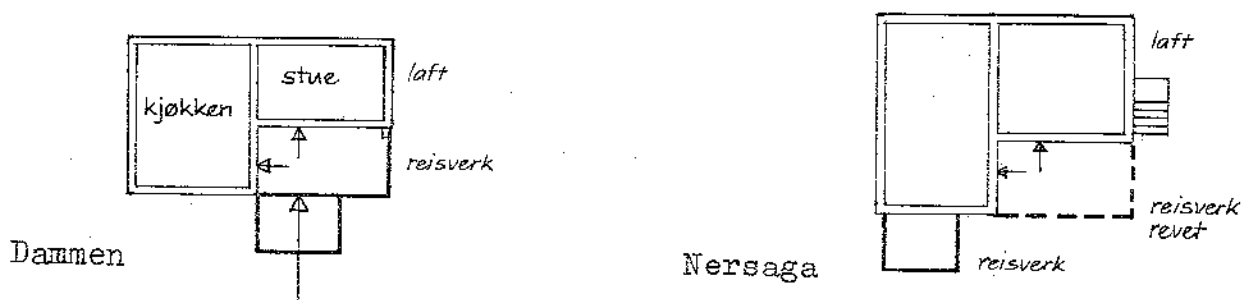
Raudsjøbygda.

I Enebakk mellom Raudsjø og Børtervann i Østmarka har det en gang ligget en frodig bygd. Her lå Raudsjø gård (brent ca. 1930) og plassene Høytomt, Bråten, Øversaga, Mellomsaga, Nersaga og Dammen.

Eiendommen har vært på mange hender. Fra 1907 til 1965 var det And. H. Kiær & Co, Fredrikstad, som eide den. I 1965 kjøpte Oslo kommune skogen her. Etter kommunen overtok, er Høytomt og den gamle skolen som var innredet til bolig revet, og Nersaga endret. Øversaga er fraflyttet. Den nye skolen ble nedlagt ca 1950.

Det var vanligvis 2 kyr og hest på alle plassene i bygda. Det ble drevet mye utslått i tillegg til det som kunne dyrkes på plassene. Lauv tok de også til fôr, men allikevel var det nødvendig å kjøpe fôr i tillegg. Her som på de andre skogeiendommene var det skogsarbeidet som var hovedgeskjeften for oppsitterne på plassene.

Det er ikke så mange gamle hus igjen i denne bygda, men våningshusene på Dammen og Nersaga er temmelig like. Stua på Dammen er satt opp ca. 1880-90.

Vanligvis var det mange unger på plassene. Ifølge informanter i bygda var det "kjøkken og stue på plassa - itte stort annet. Så var det høggerer og kjørere som klengte seg innpå, da ble det trangt". Opplysningene gjelder Kiærs tid (fra 1907).

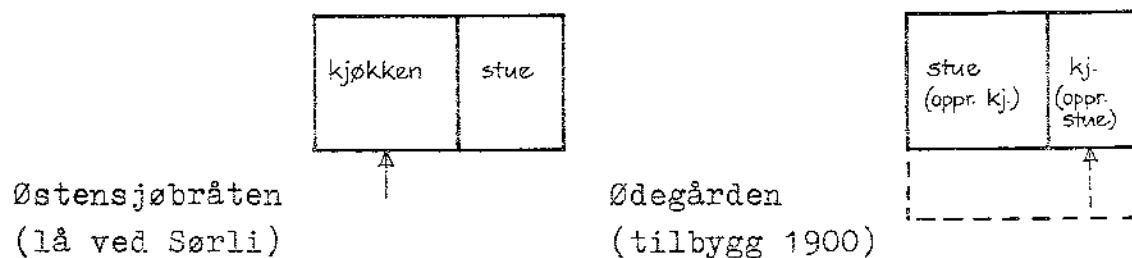
I dag drives det gårdsbruk bare på Mellomsaga, ellers er det meste av jordveien tilplantet og gjengrodd. Uthusene er forfalne, eller de er revet eller ominnredet. Tunene må ha vært ganske enkle, med uthus og skjul. Stabbur finnes ikke.

Østmarka vest for Elvåga.

Den vestligste delen av Østmarka er det ikke stort å si om, for her finnes omtrent ikke plasser igjen. Rundt Lutvann, Nøklevann og Elvåga lå det tilsammen ca. 30 plasser, i dag finner man 5. De fleste er revet på grunn av drikkevannsrestriksjoner, fra århundreskiftet og frem til ca. 1950. Men selv etter 1960 er det revet to plasser, etter som beboerne dør eller flytter. Oslo kommune (tidligere Aker) har eiet området siden ca. 1900.

Men det finnes som nevnt fremdeles noen ganske få plasser. Der bor det eldre mennesker som kan fortelle om livet slik det artet seg på denne kanten av Østmarka, og slik kan man allikevel komme frem til noen små generaliseringer.

Våningshusene var svært enkle, to rom var det vanlige. På Ødegården og Sørli (to av plassene som står igjen) har tilbygg og endringer i årenes løp forandret den opprinnelige bygningen, men vanligvis var det bare to rom til å begynne med. Det var inngangsdør på langveggen, og man kom rett inn i kjøkkenet.

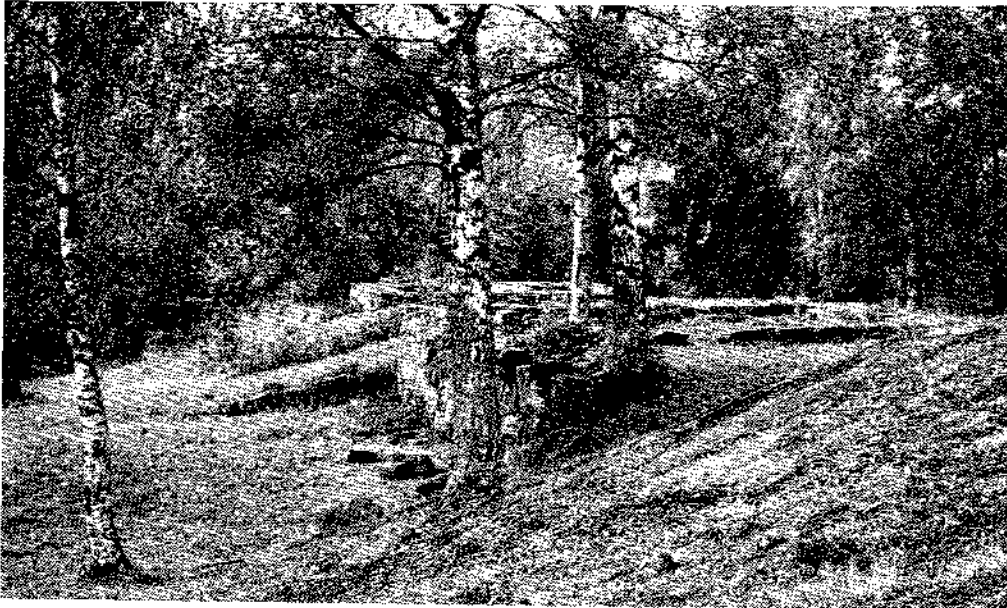

På denne kanten av Østmarka var det vanlig at alle hadde smie, i dag er det bare bevart en. Den står på plassen Hullet (Holet), og er temmelig forfallen.

Vestlig del av
Østmarka.

Ødegården,
eneste plassen
som er bevart
inne i skogen på
denne kanten av
Østmarka.

Parti fra
Sarabråten.

Her lå plassen
Gullsmeden,
ved Elvåga.

Det vanlige var å holde fra 2 til 4 kyr; hest hadde nesten alle, og sau og gris. De tok lauv som ekstrafôr. Noe fôr kjøpte de også, men det meste høstet de på plassen. I dag dyrkes noe poteter, ellers er jordveiene tilplantet med gran.

Disse tunene har hatt flere bygninger tidligere, men ikke så mange som man finner på plassene i Nordmarka. Stabbur var ikke vanlig her, saltkjøtt hengte de på låven, eller maten ble lagret på stalloftet.

En oppsummering av opplysningene om forholdene på Løvenskioldplassene, Losbyplassene, plassene i Raudsjø og i vestlig del av Østmarka viser følgende:

Område	Gjennomsn. h.o.h.	Kjøpt fôr?	Lauv- ing	Antall kyr	Hest	Våningshus antall rom	Stab- bur
Løvenskiold:	ca. 400 m.	ja	ja	4	2-3	4	ja
Losby:	ca. 180 m.	ja	ja	2-3	0	3	nei
Raudsjø:	ca. 200 m.	ja	ja	2	1	2	nei
Østm. V.:	ca. 180 m.	noe	ja	2-4	1	2	nei

Løvenskiolds plasser ligger betraktelig høyere enn Østmarkspllassene. De ligger også mere spredt og dypere inne i skogen enn de andre, og var følgelig avhengig av selvforsyning i høyere grad. Våningshusene var større og bedre (det gjelder i alle fall i vårt århundre), og de holdt flere hester og kyr. Antallet hester illustrerer at tømmerkjøringen var den viktigste delen av pliktarbeidet.

Ingen av stedene har de dyrket nok fôr til alle dyrene på plassen, men har vært avhengig av det utmarka har kunnet gi i tillegg. De kjøpte fôr også, særlig til hesten.

De minste våningshusene finner man i den delen av Østmarka som eies av Oslo kommune i dag. Eiendommen her har stadig skiftet eier til kommunen overtok. Det virker som om de mer stabile eiendomsforholdene hos Løvenskiold og ved Losby Bruk har ført til at husmennene har fått bedre boliger.

Oslomarka forøvrig.

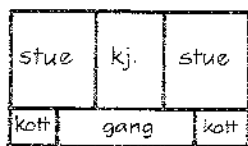
Plassene lengst nord i Nordmarka er ikke undersøkt.

En undersøkelse av plassene og småbrukene i Vestmarka, Bærumsmarka og de delene av Krokskogen som ligger utenfor Løvenskiolds eiendom gir et meget variert bilde, hvor det er vanskelig å skille ut typiske fellestrekk. Sentraldirigering fra skogeieren er forklaringen på det enhetlige preget plassene har fått i de store skogeiendommene.

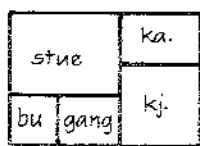
Plassene i den vestlige delen av Oslomarka kan være selveierbruk, tidligere husmannsplasser under en gård som er solgt til oppsitteren. De kan også være forpaktningsbruk i tilknytning til en av de etter forholdene mindre skogeiendommene man finner her (f.eks. Astrup eller Andresens arvinger).

Tidligere er det vist at man kan finne gamle hus i skogen. Gamlestuene på en del av Løvenskiolds plasser kunne være opp til ca. 300 år gamle. Stort sett finner man at våningshusene forøvrig skriver seg fra ca. 1860 til ca. 1920 i store deler av Nordmarka og Østmarka. Plassene og småbrukene vest for Løvenskiolds eiendom kan også skrive seg fra stort sett samme tidsrom, men her er det vanskeligere å få sikre opplysninger om dateringen.

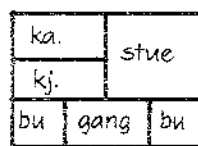
Noen eksempler på våningshus:

Rognlia ca. 1860
Krokskogen

Haugen 1864
Bærumsmarka

gml. Lindeberget
Vestmarka (brent)

Rolighølet
Vestmarka

Tunplanene er vanlig firkanttun med forholdsvis mange bygninger, men sjelden stabbur.

Mange av plassene i dette området brukes bare som feriested i dag, og jordveiene er ofte plantet til.

Lillomarka.

I Lillomarka er det ikke så mange plasser som er bevart i dag, men i følge opplysninger skal det vanlige ha vært toroms våningshus på plassene. Flere av plassene her var i bruk bare kort tid, og husene ble flyttet til andre steder da plassene ble stående tomme. Plassene var som regel husmannsplasser under gårder i Nittedal.

Ser man på plassene i Oslomarka under ett, sitter man igjen med et inntrykk av at det er i ferd med å skje en funksjonsendring. Stadig flere av plassene fraflyttes og går over til å bli feriesteder. Noen ganske få av de bebodde plassene har fremdeles husdyr, men for det meste er jordveiene nedlagt.

Denne utviklingen er ikke oppsitterne herre over selv. Mange steder har de søkt om å få kjøpe plassene under henvisning til bestemmelser i jordloven, men de fleste har fått avslag. Omleggingen av driftsmetoder i skogbruket, - bruk av effektive, terrenggående, dyre maskiner i stedet for hest, motorsag i stedet for øks og håndsag, og skogsbilveier og lastebiler i stedet for tømmerfløting, - har ført til at det trenges færre folk i skogsarbeidet.

Når boligforholdene blir usikre som følge av dårligere tilgang på arbeid, ender det med at mange flytter ut av skogen. Forsåvidt foregår fraflyttingen frivillig, men mange ville blitt om de kunne kjøpe plassen. Hos Løvenskiold er mange av oppsitterne i slekt, og vanligvis har familiene vært i Løvenskiolds tjeneste i mange generasjoner. Som regel har sønnene overtatt andre plasser enn den faren satt på, men det finnes plasser hvor samme slekt har sittet i 4-5 generasjoner. Også på andre eiendommer i Oslomarka finner man slektskap mellom oppsitterne på de forskjellige plassene, f.eks. Losby, Raudsjø og Østmarka vest for Elvåga.

Kartbilag i målestokk 1:75.000.

Kartet skal illustrere hvordan setre og plasser ligger i forhold til hverandre i dag.

I tillegg viser det om plassen eller setra er i bruk i sin opprinnelige funksjon, eller om husene nå brukes som feriested. Herunder kommer også steder hvor hus er bevart, men ikke i bruk lenger. Setre og plasser hvor alle hus er borte er også tatt med på oversiktskartet med egne symboler.

Hensikten har vært å vise forholdene i dag, derfor er f.eks. en seter som har gått over til å bli plass avmerket som plass i dag. I et par tilfeller ligger det gamle seterhus nær plassen. Da er det påført symboler for både seter og plass.

For å vise hvor setringen har holdt seg lengst, er det et eget symbol for setre som har vært i bruk i løpet av de siste 10 år.

Koier.

Størhusene på setra og våningshusene på husmannsplassen var enkle og små, men ingen av dem var så primitive og små som koiene.

Skogsarbeidet kan deles summarisk i følgende grupper:

- a) hogging utover høsten
- b) lunning til jul
- c) kjøring til påske
- d) tømmeret lagt på vannene før isen gikk
- e) fløting

Husmannen, i senere tid forpakteren, fikk utvist hva han skulle hogge, og måtte selv skaffe hoggerhjelp. Det vanlige var at oppsitteren på plassen kjørte tømmeret selv, med sine egne hester. Det meste av arbeidet foregikk langt fra plassene, slik at det ble nødvendig å bygge spesielle skogshusvær. Det er forskjellige opplysninger om hvem som satte dem opp. Det kunne være skogeieren, eller oppsitteren på plassen satte dem opp selv i de områdene han fikk utvist av skogeieren.

Både folk og hest trengte tak over hodet når skogsarbeidet var slutt for dagen.

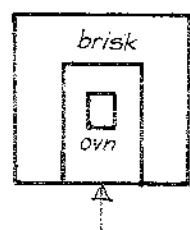
Den eldste typen det finnes opplysning om er gapaskjulet, nærmest bare et tak med åpen ild foran. I dette tilfellet kunne det hende at hesten ikke hadde annet enn en barstall; det hendte også den måtte stå ute. Disse skogshusværene er det visst ikke bevart synlige rester av.

Sannsynligvis er den eldste koietyper en såkalt ljørkoie, et ettroms laftet hus med ljøre i taket, hvor røken kunne trekke ut. Ildstedet var åpent, og lå midt på gulvet. Rundt tre av veggene var det sovebrisker. Denne måten å innrede koiene på har holdt seg lenge. Etter hvert ble det åpne ildstedet avløst av en ovn, men ovnen ble satt på samme stedet. I riktig små koier kunne det være brisk bare på en vegg, men det vanlige var å ha dem langs tre vegger.

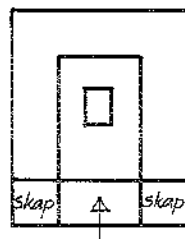
Da koiene fikk ovn, måtte de ha en ny form for røkavtrekk. De gamle hoggerne som var vant til ljørkoie, trivdes ikke i koier med ovn - det ble for varmt for dem. Fra århundreskiftet kjennes en koietype med et oppbygg med vindu på taket. Den kalles tårnkoie, og ga bedre utluftningsmuligheter. Eksempler på denne typen finnes i dag i Oslo kommunes skog vest for Bogstadvannet, i Høgåsenområdet.

Stallen og koia var som regel laftet. De kunne være bygget sammen, med et fôrrom imellom, eller stall og koie kunne ligge hver for seg. Den sammenbygde typen hadde sine fordeler når hesten skulle føres og snøen lå høy utenfor koieveggen. Slike koier finnes bevart bl.a. ved Spålsdammen og ved nordenden av Aklangen i Nordmarka. Men det finnes også mange eldre koier i Oslomarka hvor stall og koie ligger adskilt.

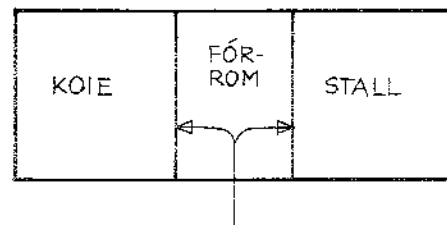
Et relativt sent trekk i bildet er de flyttbare koiene. De gamle laftekoiene kunne også tas ned og bygges opp igjen på nytt andre steder, men det var tungvint. Etter hvert som skogsbilveiene ble vanlige, kunne man gå over til flyttbare koier på hjul. De gamle koiene forfalt mange steder, eller ble bygd om til hytter.

enkleste
koietypene

koie med
utv. matbuer
(Krokstogen)

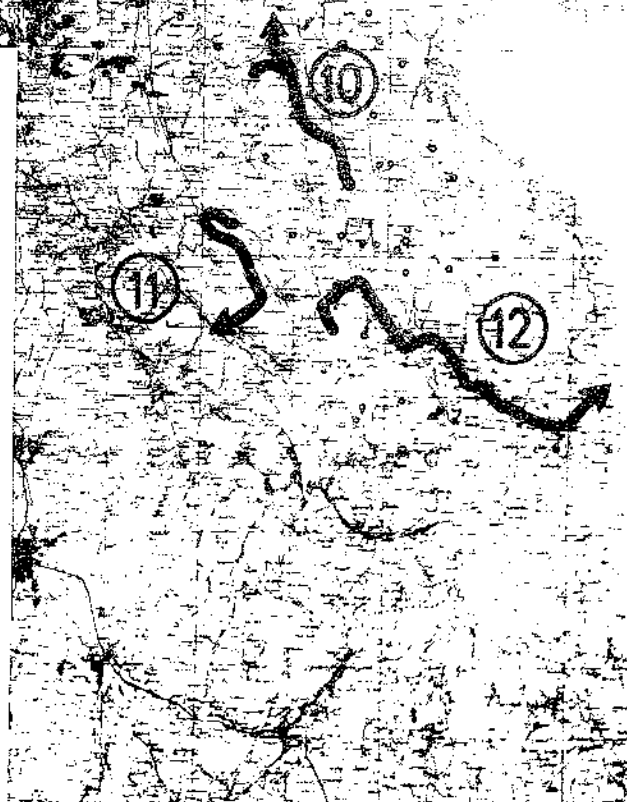
sammenbygd
koie
(Nordmarka)

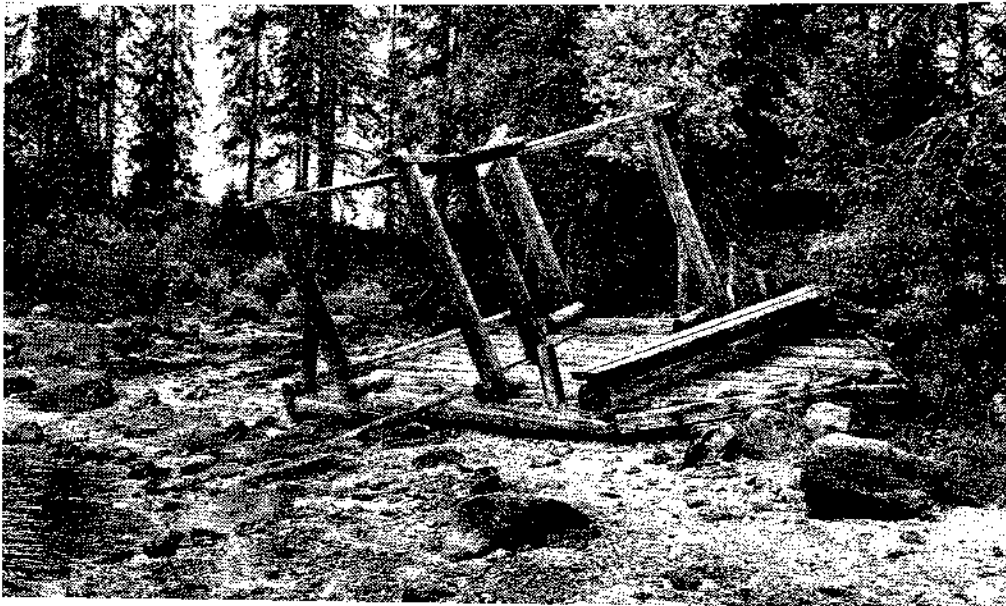
Noen av de viktigste fløtningsvassdragene i Oslomarka:

M 1:300.000

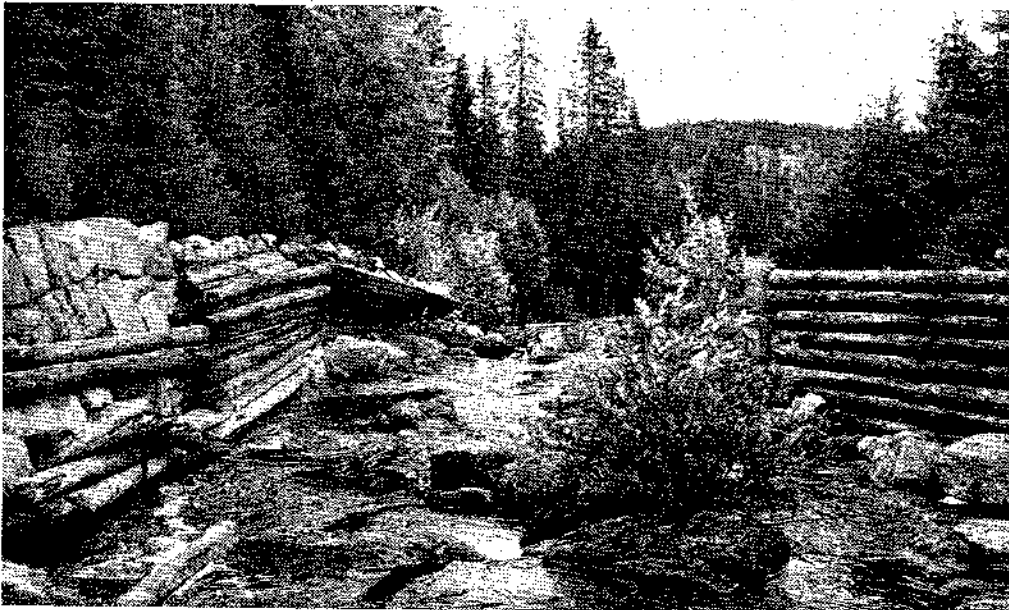
- 1 Isielva
- 2 Lomma
- 3 Kjerraten i Åsa
- 4 Heggelivassdraget
- 5 Langlivassdraget
- 6 Vestre Nordmarksvassdraget
- 7 Østre Nordmarksvassdraget
- 8 Ørfiske
- 9 Gjerdingen
- 10 Losby
- 11 Skjelbreia
- 12 Børter (Raudsjø)

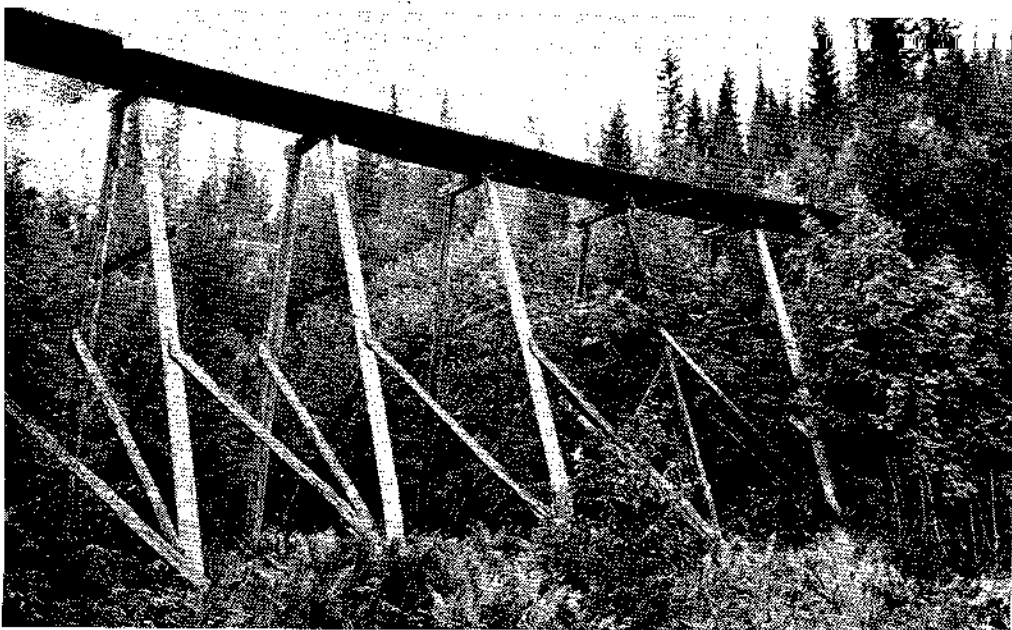

Nordmarka.

Spillflåte ved
Spålen.

Skåvegger i
Spåselva.

Tømmerrenne mellom
Svarten og Kringla.

Fløtningsanlegg.

Når tømmeret skulle fraktes ut av skogen, var vannveien eneste muligheten før bilveiene kom. Kartet på foregående side viser noen eksempler på hvor langt man kunne frakte tømmeret over vannene og nedover elvene i Oslomarka. Sammenlignet med avstandene som ble fløtet f.eks. i Glomma, virker ikke avstander på noen mil i Nordmarka så imponerende. Men kjenner man elvene, og vet hvor mange og trange fosser og stryk som finnes på veien før tømmeret endelig er ute av skogen, kan man undres over hvordan det egentlig har vært mulig å gjennomføre.

La oss som et eksempel følge tømmeret et stykke på veien fra Storflåtan på Krokskogen.

Da kjerraten i Åsa var i drift på 1800-tallet (se s. 12), ble tømmeret fra Land fraktet opp fra Steinsfjorden til Storflåtan for å fløtes videre derfra. Frem til 1950-årene har det vært fløtet tømmer fra Storflåtan og ned Langlivassdraget til Bogstadvannet, men da var tømmeret hugget på Krokskogen.

Tømmeret ble lagt ut på isen med lense rundt, slik at det lå innringet når isen gikk opp. Når vannene lå åpne, tok fløterne over. De kunne være i arbeid flere måneder fra våren og utover sommeren. Det pleide å være 3-4 grimer (lense med tømmer inni) i alt i Storflåtan. Grimene skulle fraktes over vannet frem til dammen i østenden. Til dette brukte de en spillflåte - store flåter med en vinnebom midt på. Tømmergrima ble gjort fast til flåten, og så rodde de ut med spillflåteankeret, som var festet til flåten med et langt tau. De rodde så langt tauet rakk, og slapp ankeret uti. Så skulle tauet vinnes inn, ankeret opp - og så skulle ankeret ros ut på nytt. Slik ble tømmeret omsider slept frem til dammen.

I dag er det en steindam ved Storflåtan, men det kan ha vært dam her fra 1600-tallet. Sannsynligvis var det opprinnelig en tømret, steinfylt dam, - eller en jorddam. Disse dammene er det ikke bevart mange av, men ved lav vannstand kan de bli synlige innenfor de nyere dammene. Dette er bl.a. tilfelle ved den tørrlagte Sloradammen øverst i Sørkedalen.

Var det en møysommelig prosess å få tømmeret frem til dammen, var det mer arbeid i vente, selv om stokkene fikk mer fart ut av damåpningen. Det finnes to typer damåpninger:

- a) nåledam
- b) lukedam

Nåledammen er den eldste typen. Her blir vannet stengt av loddrette nåler, firkantede stokker, som slutter tett sammen. De står litt skrått mot vannet, mot en såkalt slagstokk i bunnen. Øverst har de et hull, slik at de skal være lettere å vippe opp. Når dammen skulle åpnes, ble nålene vippet opp en for en. Det finnes fremdeles mange nåledammer i Oslomarka, særlig i Nordmarka, men det er ikke mange som står med nåler i. Det vanlige var å sette dem bare til fløting.

Lukedammene er nyere, og har avløst nåledammen mange steder. Som navnet sier, stenges vannet her med luker. Lukene består av kraftige stokker med tverrbord naglet fast, slik at man får en solid lem. Disse lemmene heises med et vinnesystem, og kjøres bort på tralle. I mindre dammer kan lukene fjernes uten tekniske hjelpemidler.

Ved Storflåtan er det nåledam. Etter som nålene ble heist opp, fyltes elveløpet med vann. I midten av 1950-årene ble det gravet en kanal mellom Storflåtan og Vesleflåtan. Tidligere hadde de fløtet i trerenne herfra, men lenger tilbake må de ha brukt elven nedover, omtrent som den var. I dag finner man såkalte "skåvegger" i elvekantene nedover mot Vesleflåtan. Skåveggene kan være bygget opp av stein eller tre i elvekantene, og hensikten med dem var å skåne tømmeret mest mulig, samtidig som det skulle gå glatt nedover og ikke bli slengt på land.

Fra damåpningene var det som regel bygget "bruer", en avtrappet sklie nærmest, som skulle gjøre turen fra damåpningen og ut i elven mest mulig skånsom for tømmeret. Slike bruer finnes også bygget opp i fosser og stryk nedover de trange elvene. Bruene er laget av tømmerstokker.

Fra elven kommer tømmeret ut i nye vann, hvor det blir samlet i lenser på ny, og fraktet videre til neste dam. Det var ikke spillflåte i alle vann; i de små vannene kunne man ta vinden til hjelp, ro tømmeret nedover, eller dra det langs land.

Men la oss følge tømmeret litt lenger ned Langlivassdraget, fra Hauken til Svarten og Kringla. Her finner man tømmerrenner av metall i dag; det kan være høye oppbygninger, eller rennene kan være bygget ned i bakken. Det ble nedlagt mye arbeid i byggingen av disse rennene, men ofte var de i bruk bare få år. Etterpå blir de omtalt som feilgrep; de var dyre og usikre. Som en informant i Østmarka uttrykte det: "Rennefløyta var itte morsom, det var a itte, nei". Trerennene var risikable, men metallrennene var ikke stort bedre. Stokkene hadde lett for å sette seg fast, og da kunne hoppe over kanten og skade folk som sto langs renna og skulle passe på.

Ved rennefløtingen, og i fløtingen forøvrig, var det nødvendig å slippe på vann etter hvert som fløtingen gikk. Det vannet som ble sluppet på etter stokkene hadde begynt å gå, kalles bakvann. Bakvannet ble samlet opp fra mindre bekker og tjern. Slik utnyttet man på alle måter de mulighetene vannet ga til transport.

Sist sommer ble det fløtet fra Bjørnsjøen i Nordmarka til Mari-dalsvannet. Det er Oslo kommune som står for fløtingen i følge en gammel avtale. Det er ikke mange stokkene som fløtes; det er nærmest blitt underholdning, og ikke nødvendig arbeid. I dag fraktes nesten alt tømmer ut av skogen på store lastebiler. Et kort stykke kan det ha kommet vannveien, f.eks. fra Sandungen til Hakkloa, men så tas det opp på bilen og kjøres ut.

Stort sett tok fløtingen i Oslomarka slutt fra 1960-årene.

Eksempler: (se kart s. 39).

Isielva ble fløtet til 1964.

Lomma ble fløtet til 1965.

Heggelivassdraget ble fløtet nordover til ca. 1960, (renner).

Heggelivassdraget ble fløtet sørover til ca. 1930.

Langlivassdraget ble fløtet til ca. 1960.

Vestre Nordmarksvassdrag er delvis i bruk fremdeles.

Østre ble nedlagt ca. 1960.

Ørfiske og Gjerdingen ikke opplysninger.

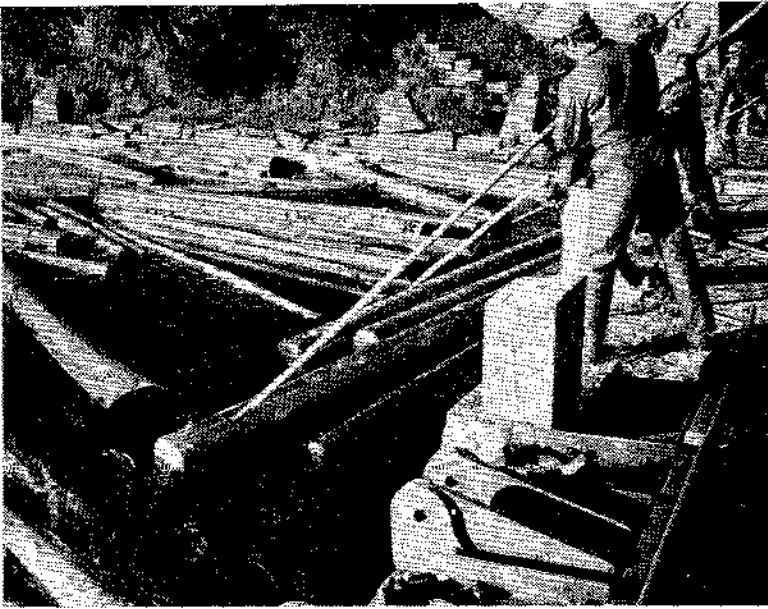
Losby ble fløtet til ca. 1965.

Skjelbreia ikke opplysninger.

Bærtervassdraget ble fløtet til ca. 1960.

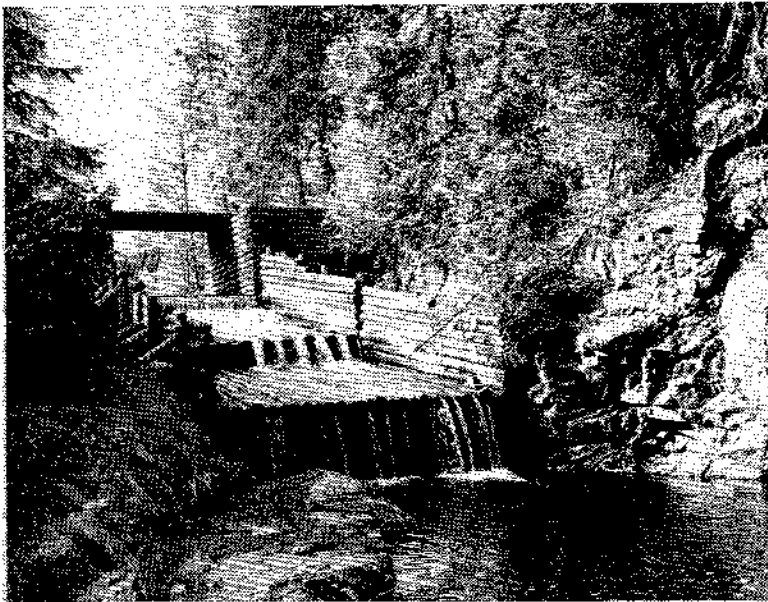
I dag forfaller fløtningsinnretningene raskt. Da skåvegger og bruer var i bruk, krevde de stadig vedlikehold. Mye av det man ser i dag behøver ikke være mer enn ca. 20-30 år gammelt, kanskje bare 10, men det er som regel bygget på en måte som har gamle tradisjoner. Derfor bør man forsøke å bevare en del.

De fleste dammene vedlikeholdes, fordi de brukes i vannreguleringen.

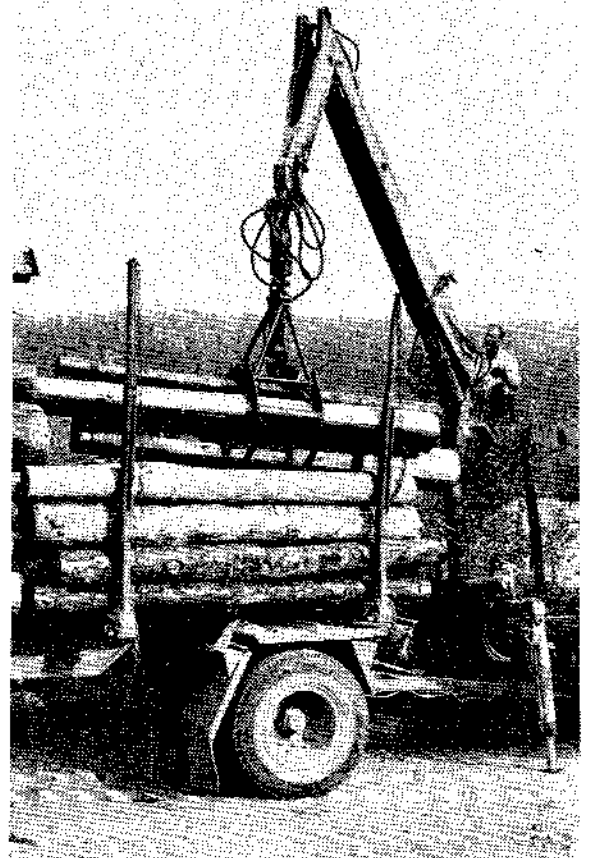
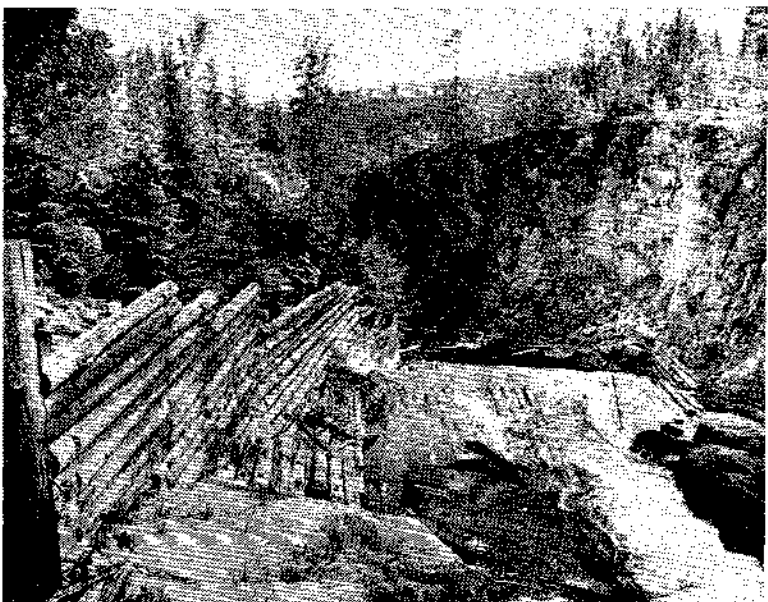

Nordmarka.

Fløting ved Bjørnsjø-
dammen 1973,
åpen nåledam, og skå-
vegger i Myrtertjernelva.

I dag fraktes tømmeret
vanligvis med biler.

Kølabonner.

Som nevnt i historikken på side 12, innvirket bergverksdriften på skogbruket. Masovnen ved jernverkene slukte kull, og i flere hundre år brukte man bare trekull her. Naturlig nok finnes de fleste kølabonnene i skogområdene nær jernverkene o.l. industri. Kullbrenningen førte til sterk beskatning på skogen.

En kølabonn (kullbunn) er tomt etter en kullmile. Milebrenningen ødela jorden under, fordi den store varmeutviklingen førte til at jorden ble forkullet. Etter som blader o.l. dekker den forlatte milebonnen, råtner de og blir til jord. Etter hvert gror kølabonnen til med gress, men det tar lang tid før det kan gro noe annet der. Derfor kan de være synlige i lang tid etter man sluttet å bruke dem.

Bærums jernverk gikk over til å bruke steinkull i 1872, men det er ikke vanskelig å finne mengdevis av kølabonner 100 år etter i de skogene som hørte til eiendommen. Sparker man litt i jorden, spretter det kullbiter frem.

Det var forbudt å brenne kull vår og sommer på grunn av brannfaren, derfor brant de om vinteren. Ofte var det husmenn som ble pålagt å brenne kull. Det var to eller tre som arbeidet sammen, det var kølabrenneren, meliggeren og en guttunge. Det hendte at milene tok fyr og brant opp. Det kunne også hende ulykker når de måtte opp på mila for å tette den om det tok fyr. Det finnes flere bonner som har navn etter folk som falt i mila og omkom.

Det er kjent flest kølabonner fra Vestmarka. I Vestmarka og på Krokskogen fortsatte brenningen enkelte steder inn i dette århundre, og under siste krig ble det satt opp mila i Lommedalen til fremstilling av kull til trekullgeneratorene.

I Bærumsmarka finnes også mange kølabonner, og en del er kjent et stykke inn i Nordmarka. Sør for en linje Gyrihaugen - S. Heggelivann - Stuevann - Langlia - Sandungene - Gjørtingene ble kullene brent på stedet. Nordenfor ble tømmeret fløtet til Bogstad- og Maridalsvannet, hvor det ble brent trekull av stukkene. I Lillomarka ble det brent kull bl.a. til Kruttverket i Nittedal. I Romeriksåsene er det få opplysninger om kølabonner, det samme gjelder Østmarka. Men i utkanten av Østmarka finnes en rekke stedsnavn som kan tyde på tidligere kullbrenning, Kolbotn, o.s.v., så det kan godt ha vært vanligere enn man har mulighet til å finne opplysninger om i dag. De fleste av kølabonnene som er tegnet inn på kartene i målestokk 1:20.000 bakerst i denne rapporten, er tegnet av fra gode orienteringskart fra Asker og Bærum. Ellers er de ført på etter opplysninger fra kjentfolk. En del er også registrert i sommer i forbindelse med feltarbeidet. Det kan finnes mange flere kølabonner synlig i Oslomarka enn det som har kommet med i denne omgang.

Veier.

I midten av det 18. århundre gikk det fire hovedveier ut fra Kristiania:

veien til Follo over Ekeberg,
 veien til Asker over Lysaker bro (Fåbro),
 veien til Trondhjem over Gjelleråsen, og
 veien til Hadeland over Bjøråsen (Bergensvei).

I tillegg kan man ta med veien til Øyern over Bakåsen og Lørenskog; den som senere ble kalt "Plankeveien".

Da Kongeveien over Krokskogen ble bygget på begynnelsen av 1800-tallet, tapte Hadelandsveien noe av sin betydning som Bergensvei. Etter Greveveien fra Hammeren i Maridalen til Hakadal ble anlagt på omtrent samme tid, overtok denne en vesentlig del av trafikken til Hadeland, men på vinterføre ble de gamle ferdselsveiene gjennom Nordmarka brukt fremdeles.

Den eldste Hadelandsveien gikk over Grefsen og Årvoll, over Evensetermyra til Lilloseter og Sørskogen, Sinober og Burås. Stykkevis er denne veien en meget idyllisk turvei i dag.

Men ingen av de gamle veiene i Oslomarka kommer opp mot Ankerveien, som ble bygget på Peder Ankers tid (slutten av 1700-tallet). Denne veien går fra Bærums Verk over Fossum ved Bogstadvannet til Hammeren i Maridalen. Ved Hammeren lå stangjernhammeren, hvor jernet fra Bærum ble viderebehandlet. Greveveien til Hakadal ble senere bygget som fortsettelse av Ankerveien.

Ankerveien ble anlagt som en bred kjørevei, men i dag er den grodd noe til i kantene. Den er lagt ualmindelig vakkert i terrenget, for det meste går den i skogkanten med utsyn over dyrket mark. Særlig partiet fra Stein til Fossum i Bærum er vakkert. Herfra er veien delvis ødelagt av senere bebyggelse, men fra Vettakollen over Sognsvann og frem til Hammeren er den igjen synlig for det meste.

Tiden har ikke strukket til til en fullstendig registrering av de gamle veiene i Oslomarka, men foruten Ankerveien skal Kongeveien over Krokskogen også fremheves. Den ligger høyt og fritt, når man først har kommet opp bakkene fra Lommedalen eller Sundvollen.

Plankeveien, eller Vinterveien, gjennom Østmarka er avmerket på kartene etter Reidar Fønnebøs anvisninger.

Veianleggene ved Sarabråten skriver seg fra slutten av 1800-tallet.

Ellers har man kjennskap til såkalte oldtidsveier i utkanten av Oslomarka, en går over Røverkollen i Lillomarka, en over Gjelleråsen og en over Grønliåsen i utkanten av Østmarka.

En fullstendig registrering av veiene man kan finne på skogen skulle også omfatte seterveier og tømmerkjøreveier, men det har vært umulig å nå over alt i denne omgang.

Gruver.

Heller ikke gruvene har det vært mulig å samle en fullstendig oversikt over. En del opplysninger er samlet fra skriftlige og muntlige kilder, men bare de Gotthalfske kobbergruvene ved Alunsjøen i Lillomarka er besøkt. Her var det gruvedrift fra ca 1700-1750.

Det er mest i Romeriksåsene man finner rester av gruvedrift. Fra Grua oppover mot Nyseter ble det i første rekke utvunnet sink, men også en del bly og kobber.

Det andre og største feltet strakte seg fra Råsjøen sørover Hakkimhøydene, over Øyungen og Gjermeningene. Her var det særlig jernmalm som ble utvunnet, men også sink og kobber. Jernmalmen gikk for det meste til Hakadals Verk. Rester etter denne gruvedriften finnes bl.a. ved Engelstadvangen og Ø for Oppegårdskollen. Det går en gam-

Parti fra Ankerveien mellom Stein og Øverland i Bærum.

Gruveganger, Gotthalfske kobbergruver i Lillomarka.

mel gruvevei fra Nannestad til Hakkim. Det har vært sporadisk gruvedrift i Romeriksåsene frem til dette århundre. I utkanten av Nordmarka, ved Sognsvann, finnes rester av drift etter jernmalm. Gruvene vet man lite om, men de kan skrive seg fra 15-1600-tallet.

Annet.

Dyregraver:

Det finnes spredte opplysninger om dyregraver over hele Oslo-marka, men det har vært for tidkrevende å prøve å oppspore dem. De kan også være svært vanskelige å finne, fordi de som regel ligger i ulendt terreng. De kan være gjenfylt eller overgrodd.

De fleste opplysningene dreier seg om såkalte ulvestuer; det finnes f.eks. ingen sikre opplysninger om dyregraver for elg. Det finnes ingen levende tradisjon om bruken av dyregravene.

Mer eller mindre usikre opplysninger om dyregraver er kjent fra Krokskogen, Bærumsmarka, Nordmarka, Lillomarka, (Romeriksåsene?) og Østmarka. Bare en, den som ligger vest for Losby i utkanten av Østmarka, er besøkt i sommer. De andre er ført på kartene etter omtale eller anvisning.

Andre spesielle jaktinnretninger har det ikke vært mulig å få opplysninger om, bortsett fra snarefangst av fugl og bruk av reve-saks.

Olavskilder:

To "Olavskilder", kilder eller oppkomme, er kjent fra Krokskogen. Begge ligger i tilknytning til den gamle veien over skogen, som var gammel ridevei før Kongeveien ble bygget. Det finnes mange kilder av denne typen i Norge som det knytter seg sagn om Hellig Olav til. Ofte ligger kildene vakkert til. Kildene på Krokskogen ligger ved Midtskogtjern og ved Rethella seter.

Finnegraver:

Gravhauger fra finnebosetningens tid, 16-1700-tallet, finnes det også en del mer eller mindre sikre opplysninger om. Finnes de nær plasser man vet har vært ryddet av finner, og følger det tradisjon med dem, kan man regne det som ganske sikkert at det virkelig er graver. Men en del av det man hører skal være graver, kan også være rydningsrøyser (stein som er plukket ut av åkrene).

Ved Linneberget i Vestmarka skal det ligge tre finnegraver. I dette strøket var det mange finner i sin tid. De siste ektefødte finnene levde her på midten av 1800-tallet. Gravene på Linneberget er ca. 3 m. lange, opphøyde jordhauger - og virker temmelig overbevisende.

På Krokskogen skal det være finnegraver på den største øya i Plas-sedammen ved Mattisplassen, som var finneplass i sin tid.

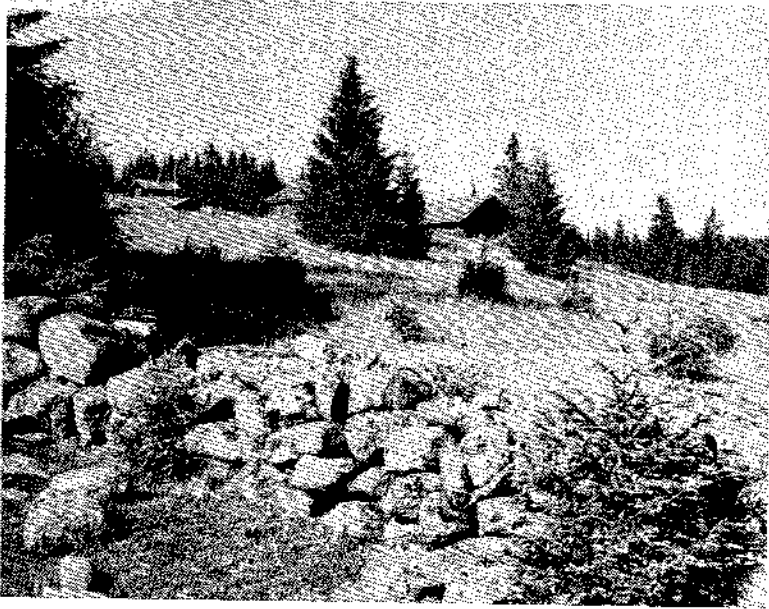
Ved Sandungen i Nordmarka skal det også ligge finnegraver, i utkan-ten av et nå tilgrodd jorde rett vest for elven.

Lengst nord i Nordmarka, i Myllatraktene, skal det finnes finnegra-ver i skogkanten ovenfor Brattholt. I dette strøket var det mange finner som slo seg ned.

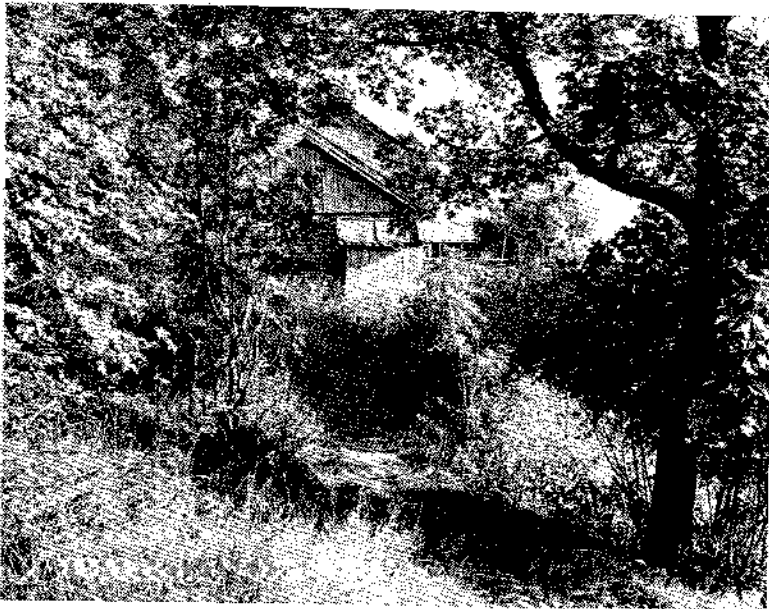
Finnene sto til å begynne med utenfor kirken her i landet, men det varte ikke lenge før det ble ført manntall over dem. Første list-ene over finner i denne delen av Østlandet skriver seg fra 1686. Selv om finnene etter hvert kom i kirkebøkene, hendte det vel at det ble for langt og tungvint å frakte døde ned til nærmeste kirke-gård. Derfor kunne løsningen bli å gravlegge dem i skogen, ikke så langt fra husene på plassen.

Kolerakirkegårder:

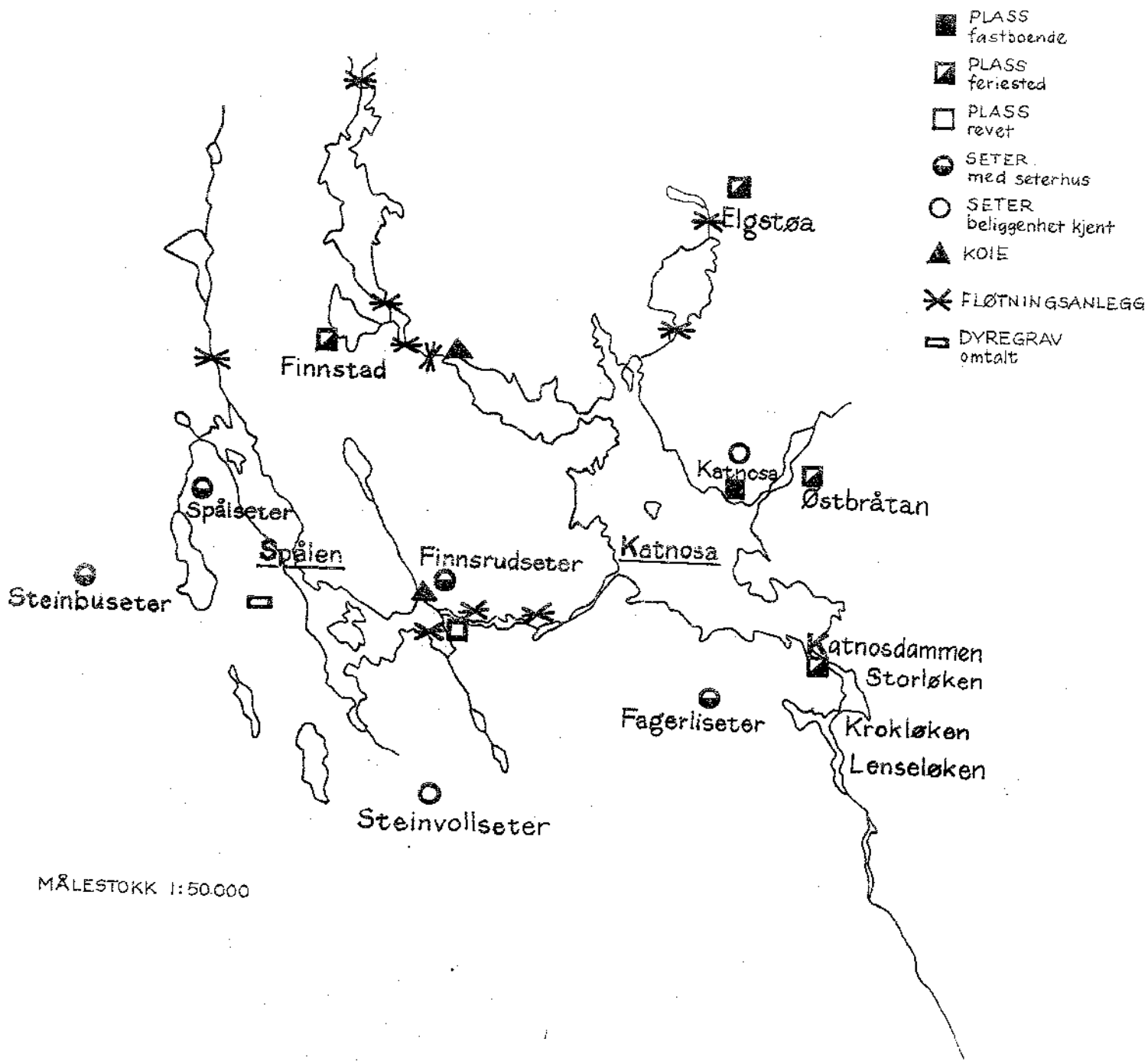
På 1800-tallet var det flere store koleraepidemier i Norge. Mange steder ble det anlagt spesielle kirkegårder for ofrene, og to slike er kjent fra Sørkedalen.

Ved Retthellaseter på Krokskogen ligger en Olavskilde.

I Vestmarka kjenner man til finnegraver ved Lindeberget.

SPÅLEN/KATNOSA.

Spålen/Katnosa er et godt referanseområde, hvor man finner et tverrsnitt av skogens historie. Navnet på området skriver seg fra to vann i et relativt uberørt skogområde langt inne i Oslo-marka. Grensen mellom Krokskogen og Nordmarka går langs Spålen.

Her inne finner man spor etter setring, her finnes setre som har gått over til å bli plass for fastboende, her har vært finnebosetning.

Det har vært drevet fløtning herfra til Sandungen og videre til Maridalsvannet, og fremdeles er det mye bevart her inne som kan fortelle om fløtingen. Her finnes den eneste spillflåten det finnes opplysninger om i Oslomarka. Her er dammer, nåledammer og skåvegger i elven ned til Katnosa. Ved Spålsdammen er det hustufter, antagelig etter Per Gropas boplass tidligere på 1900-tallet (?) Gamle, sammenbygde koier finnes også her inne.

Det skal også være ulvegraver ved Nautsundkollen etter Pål Spålen, en finne som levde her inne på 1600-tallet.

Setre:

- Steinbusetra: Ringeriksseter med ganske nye hus - i bruk til 1950-årene (Trøttelsrud, Skøyen).
- Spålssetra: Ringeriksseter, nedlagt som seter før 1916, men i fortsatt bruk som skogshusvær. Her står hytte og to staller (Vesteren).
- Steinsvollsetra: (Lorthullsetra), Ringeriksseter. Her var det setring frem til omkring siste krig. Husene revet "p.g.a. drikkevannsrestriksjoner" ved Langlivassdraget. Tilplantet. (Færden, Askersrud).
- Fagerliseter: Den østligste av Ringerikssetrene, i bruk til ca. 1940. Et størhus står, fjøs og løer er nedrast. Fin, åpen voll. (Ouren, Voll, Fall).
- Finnsrudseter: Her setret ringerikinger frem til ca. 1950. Et nytt og et gammelt størhus står, et nyere fjøs, og et nesten nedrast, og to løer, den ene nesten nede. (Løken, Toen, Lo).

Finnsrudsetra har en usedvanlig fin beliggenhet, med utsikt over Spålen. Vollen er bratt, og ligger som en stor, frodig eng i den mørke skogen. Her er ikke tilplantet, og bare få, store grantrær vokser i utkantene.

Plasser:

Katnosplassen tilhører Løvenskiold, som eier skogene i Spålen/Katnosaområdet. Opprinnelig var det Lunnergårder som setret her (Heier, Løken, Brattvoll), men setra er det bare vollen igjen av. Katnosa er bebodd, men jordveien er tilplantet. Tunet er ikke helt typisk for en Nordmarksplass, men det er vakkert. Her finnes gamlestue, og et gammelt stabbur. Katnosa har tilhørt Nordmarksgodset fra slutten av 1700-tallet.

Østbråtan er yngre, her ble det først ryddet ca. 1800. Plassen tilhører Løvenskiold, men er utleid som feriested. Tunet ligger usedvanlig vakkert til, med utsikt over Katnosa og skoger i mils omkrets. Men all jordvei er tilplantet tett innpå husene, så snart er utsikten en saga blott. Uthusbygningen forfaller.

Elgstøa, nok en tilplantet plass, ligger nord i området. Plassen er ryddet ca. 1780, men før det hadde gjeterguttene fra Roensetra varme plass der. I dag er plassen utleid som feriested. Husene ligger i sørenden av en høy og bratt morenerygg fra nest siste istid.

Moreneryggen er en severdighet i seg selv, der den stikker frem som en kulle i terrenget. Tidligere var den sørvendte bakken oppdyrket, og man hadde en praktfull utsikt herfra over skogene og vannene omkring. I dag er all jordvei på Elgstøa tilplantet med gran i tette, snorrette rader. Som en følge av dette endres kulturlandskapet, og helhetsinntrykket av skogsplassen hvor jorddyrkingen var en viktig del av livsgrunnlaget ødelegges. Om noen år finner man husene med skogen tett innpå tunet, og da er det lite som kan fortelle om plassens opprinnelige funksjon.

På Finnstad var det først finner som ryddet seg jordvei. Så lå plassen øde en tid, før den ble ryddet på ny. Her er våningshus med korsplan; tunet viser en ganske typisk Løvenskioldsplass. I dag står plassen tom store deler av året, fordi forpakteren er blitt for gammel.

Katnosdammen damvokterbolig er bygget av Akerselvens Brugseierforening i 1880-årene, og eies nå av Oslo kommune.

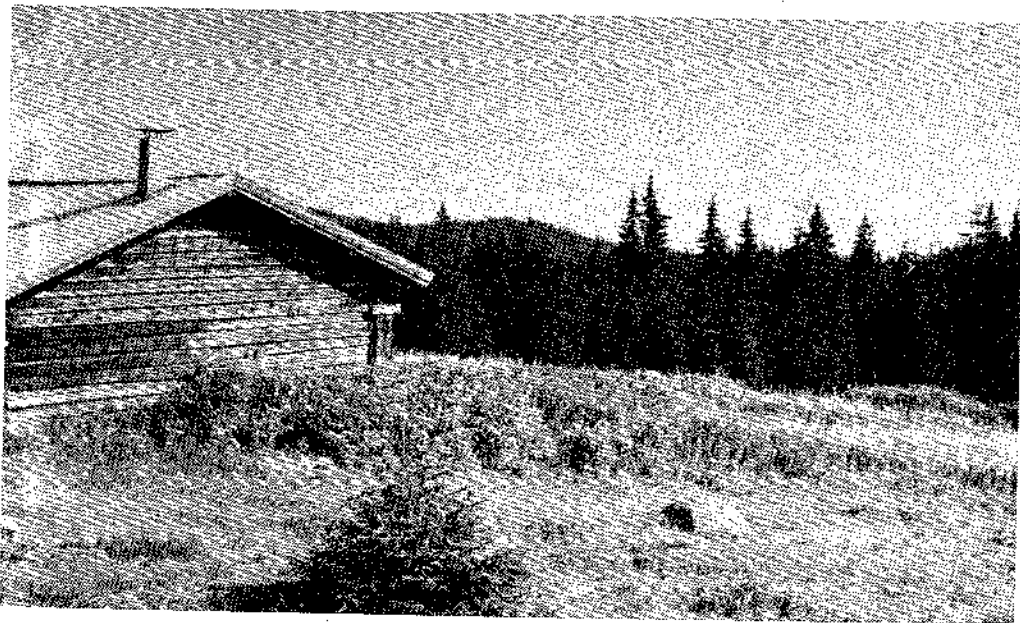
Koier:

I Spålen/Katnosaområdet finnes det to koier av den sammenbygde typen, med koi og stall under samme tak. Den ene ligger ved Spålsdammen, og er ombygd til hytte. Den andre ligger ved Aklang-en.

Fløtning:

Det fløtes ikke lenger her inne, men man finner mange rester av fløtningsinnretninger. Spålsdammen er lukedam, mens dammene nedover i Spåselva er nåledammer. I elvekantene finnes mer eller mindre godt bevarte skåvegger, og ellers ligger det mange lensestokker med forskjellige typer kjettinger på bredden av elver og vann nedover i vassdraget. På land, i SØ-enden av Spålen, ligger det en gammel spillflåte. Som nevnt er dette den eneste som er bevart i Nordmarka i dag.

Som denne korte gjennomgangen av kulturminner i Spålen/Katnosa viser, er området et godt referanseområde om man vil finne illustrasjoner som kan vise et tverrsnitt av skogens utnyttelseshistorie.

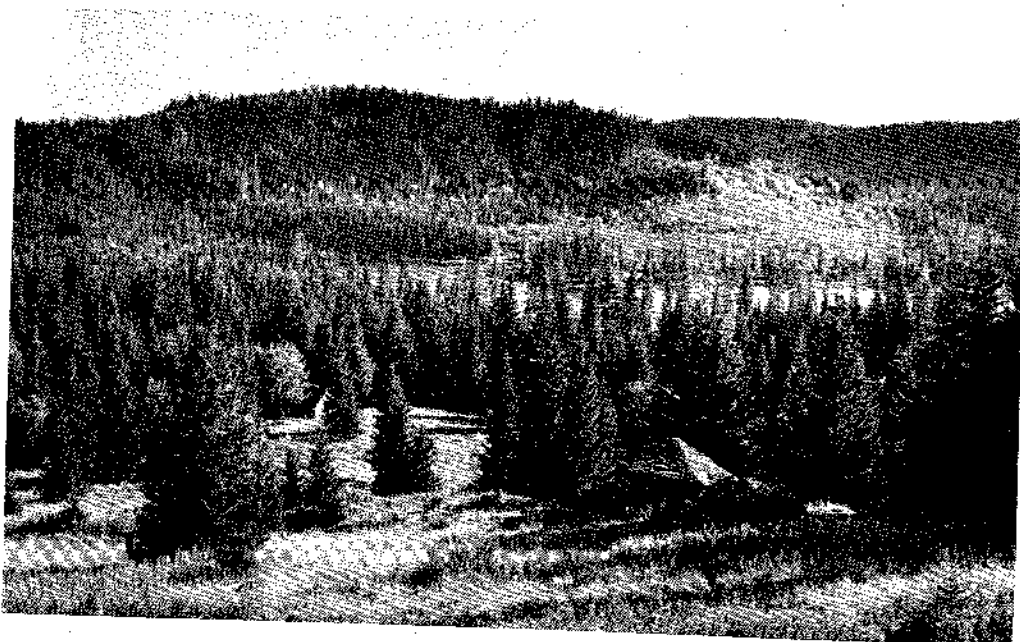

Setre i Spålen/
Katnosa-området.

Fagerlisetra.

Spålssetra.

Finnsrudsetra med
utsikt over Spålen.

Eiendomsforholdenes innvirkning på bevaringsgraden.

Forholdene i Løvenskiolds skoger i dag:

Omleggingen av skogbruket har ført til at en del av oppsitterne har investert i utstyr selv (terrenggående traktorer), og må ha god tilgang på arbeid for å klare avdragene på maskinene. Dette bidrar til at arbeidet kommer på få hender. En annen følge er at store områder skog snaues av raskt. Arbeidet skogen kan gi "brukes opp" fortere.

Plassene fraflyttes fordi skogeieren trenger færre folk. Som regel vil plassene bli utleid etter en stund, fortrinnsvis til folk som kan betale godt. Begrunnelsen er at pengene skal gå til vedlikehold av uthusene, som ikke lenger er i bruk. Allikevel forfaller uthusene mange steder.

Jordveiene tilplantes, fordi det er mest lønnsomt ut fra skogeierens synspunkt. Yngre mennesker som ønsker å leie plassene med tanke på å dyrke jorden, blir for det meste avfeiet som romantikere.

De utleide plassene får et "Privat, adgang forbudt"-preg. Skogsplassene med fast bosetning hadde ofte servering, og ga tidligere overnattingsmuligheter for turfolk. Dette ga oppsitterne en velkommen ekstrainntekt, og turgjengeren hyggelige steder å ta inn. Fremdeles finnes det plasser som driver servering, men de blir stadig færre.

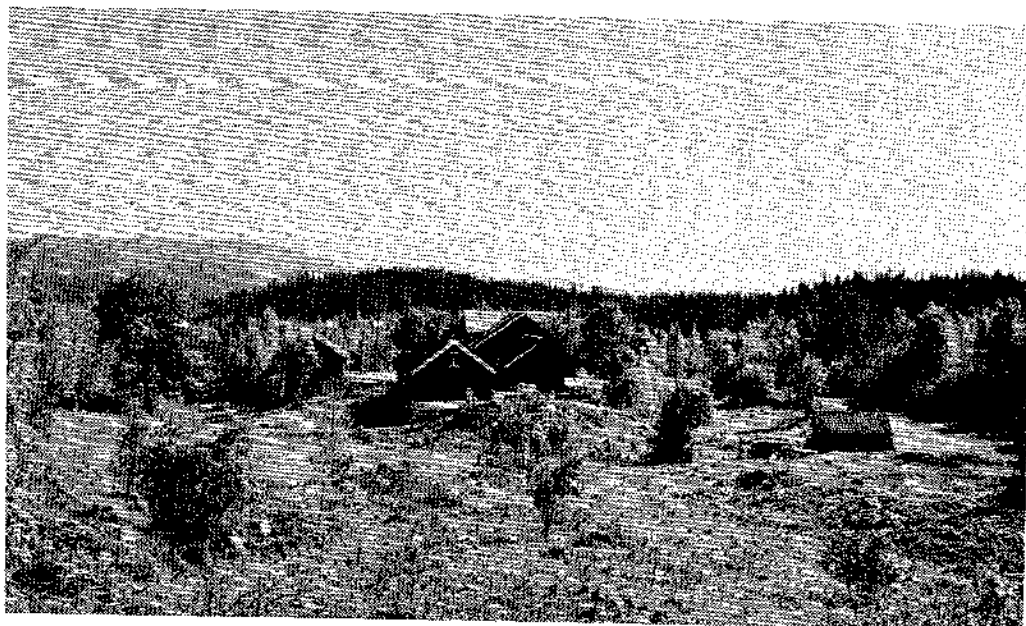
Fraflytting av småbruk skjer daglig over hele landet; det er på ingen måte et spesielt fenomen for skogene rundt Oslo. Men eiendomsforholdene kan av og til innvirke på fraflyttingen, slik at den skjer raskere enn det ville vært tilfelle om brukene var privateide. I Løvenskiolds skoger er det flere eksempler på at oppsitterne har søkt om å få kjøpe plassene etter tidligere bestemmelser i jordloven, når de har bodd der i over 30 år. Men som regel får de avslag fra jordstyret i kommunen, med den begrunnelse at jordveien er for liten til å leve av.

I andre tilfeller får oppsitterne gode leievilkår ut sin levetid, om de frasier seg retten til kjøp. Derfor er svært få av Løvenskioldplassene i skogen frasolgt. Ingen blir direkte kastet ut av plassene. Men etter hvert som oppsitterne blir gamle, fraflyttes plassene en etter en. I det store og hele har forholdene mellom skogeier og oppsitter vært godt i Løvenskiolds skog. Mange oppsittere er av gammel nordmarksslekt, og de er som regel i slekt innbyrdes også. En lang tradisjon oppløses når plassene fraflyttes i dag.

Skal man trekke frem et par ting som er avhengig av eiendomsforholdene, må det blant annet bli tilplantingen av jordveien. Et selveierbruk drives på en annen måte, om man vet at gården vil gå videre i slekten. En annen ting er forfallet av bygninger som ikke er i bruk lenger. Dette er ikke typisk for Løvenskiolds plasser, snarere kan man si at bygningene her blir tatt forholdsvis godt vare på. Men gamle stabbur er nylig revet, og uthus, som er en del av helheten i tunet, forfaller. 35 plasser bare i skogen er mye å holde ved like, så stort sett må forholdene sies å være gode. Men det ville være ønskelig om man prøvde å vedlikeholde de bygningene som står i dag. Her må man se de mulighetene som ligger i eiendomsforholdene som en positiv mulighet til å gjennomføre vedlikeholdet. Plassene, som de ligger i dag, er et resultat av eiendomsforholdene, og de bør bevares som de vidnesbyrdene de er om jevne, gode forhold.

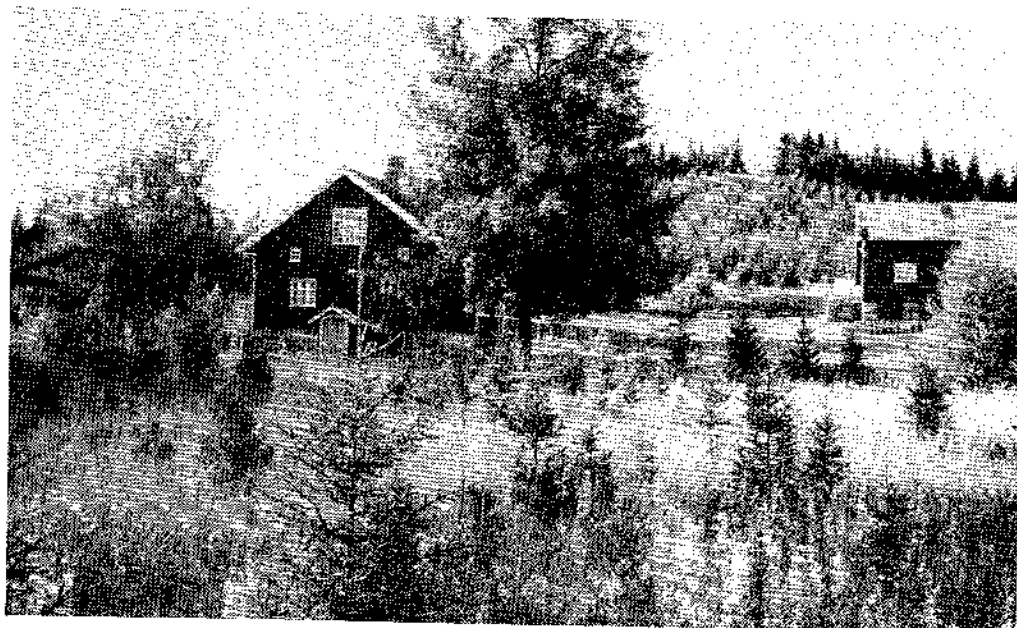
På Losby Bruk er forholdene på mange måter tilsvarende forholdene i Løvenskiolds skog, men alt i mindre målestokk.

Ser man på forholdene i Oslo kommunes skog, må man dessverre si at bildet fortoner seg anderledes. Som det har kommet frem i omtalen av plassene, er det svært lite bevart i Østmarka. Det skyldes i noen grad drikkevannsrestriksjoner, men uten tvil har man revet mer enn det som var nødvendig. En ting er hva som er revet, det er borte og hører fortiden til. Av større interesse er det å se hvordan Oslo kommune behandler de eiendommene de ivaretar i dag.

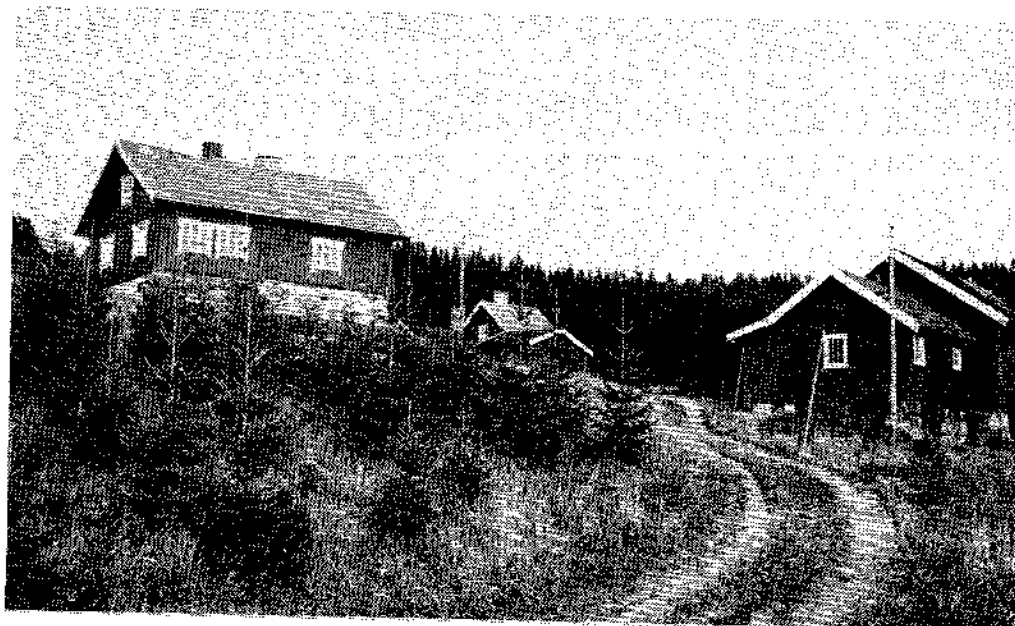

Tre nordmarks-
plasser.

Lørenskog.

Tilplanting på
Elgstøa.

Det gror til på
Østbråtan også.

Etter kommunen overtok skogene ved Raudsjø i Enebakk i midten av 1960-årene, rev de plassen Høytomt og den gamle skolen som var innredet til bolig. Husene var i god stand. På plassen Nersaga er deler av våningshuset revet. Etter sigende skulle bygningen "føres tilbake til det opprinnelige", derfor ble gangen i reisverk revet. I dag står bare de laftede tømmerveggene igjen. Våningshuset på Dammen viser hvordan huset så ut. Det er nettopp samspillet mellom laft og reisverk som er typisk for disse bygningene. I vestre del av Østmarka er det også revet fullt beboelige plasser på Oslo kommunes grunn etter 1960 (Bjerkelund og Bråten). Begrunnelsen var at det var nødvendig av hensyn til drikkevannet, men dette argumentet er vanskelig å godta når husene har stått så lenge. Da kan det ikke ha stor betydning for drikkevannets kvalitet om plassene fortsatt hadde blitt liggende der de lå.

Også i Oslo kommunes skog er jordveiene for det meste tilplantet med gran og andre nåletrær, slik at man sjelden finner spor av dyrket mark i tilknytning til plassene.

Plassene i de store skogeiendommene er preget av eierens sentraldirigering, men når det gjelder forholdene på selveierbruk, finner man store individuelle variasjoner. Det gjelder ikke bare hus typene, men også eiendomsforholdenes innvirkning på bevaringsgraden. På bebodde selveierbruk i disse skogområdene er som regel jordveien åpen, men vedlikeholdet av bygningene kan variere sterkt. Husene på fraflyttede steder forfaller fort. Hvis husene står tomme i lengre tid, blir de ofte utsatt for innbrudd og hærverk, det kan ende med at eieren river husene for å slippe flere problemer med dem.

Kartet i målestokk 1:75.000 (bilag) illustrerer forholdet mellom eksisterende og nedrevne plasser i Oslomarka. På grunnlag av dette og det som er nevnt i det foregående, må konklusjonen bli at eiendomsforholdene har stor innvirkning på plassenes bevaringsgrad. Her er man avhengig av eierens interesse og vilje til å vedlikeholde bygningene, og det virker som om begge deler finnes hos Løvenskiöld og på Losby, mens Oslo kommune neppe kan ha forstått hvilke verdier plassene representerer. Når det gjelder de øvrige eiendommene er det vanskelig å generalisere.

Forslag til vernetiltak.

Et av utgangspunktene for denne undersøkelsen var skogens verdi som rekreasjonsområde vurdert på linje med skogeierens interesser. Som det vel har gått frem, finnes det en rekke former for kulturminner i disse aktuelle skogområdene. Man kan ikke se dem løsrevet fra helheten og sammenhengen, men som en viktig del av kulturlandskapet. Kulturminnene kan defineres som illustrasjoner på tidligere utnyttelse av naturressursene, eller som historiske kilder.

Mange mennesker vet kanskje ikke konkret hvorfor det gir dem så mye å komme over noen gamle hus på en idyllisk plett. Heller ikke er det lett å definere hvorfor det er spennende å finne gamle veier, eller en oppbygning for fløting i elven. Det er vanskelig å sette mål på kulturminnens verdi ut fra en økonomisk tankegang, fordi verdiene ligger på et annet plan og er av en annen dimensjon. Men at kulturminnene har verdi for de fleste er utvilsomt, selv om kunnskapene om kulturminnene kanskje ikke er så store. Hos noen vekkes nysgjerrigheten i en slik grad at de prøver å finne forklaringen på hvorfor man har disse kulturminnene, men slik kunnskap er ingen forutsetning for at kulturminnene skal ha verdi for den enkelte. Imidlertid kan kunnskap øke verdien.

En ting er å innse at kulturminnene er verdifulle innslag i skogmiljøet. Godtar man dette, står man straks overfor en rekke problemer. Kulturminnene er som oftest bygget delvis av organisk materiale, og dette nedbrytes av vær og vind. I tillegg kan man oppleve konflikter mellom kulturverns-, rekreasjons/friluftss- og skogeier-interesser. På grunnlag av dette skal det her gjøres et forsøk på å skissere en del forslag til vernetiltak.

Det er to fremgangsmåter som kan forsvares, når man skal foreslå bevaringstiltak i verneverdige områder:

- 1) aktiv bevaring
- 2) passiv bevaring

Begge disse foreslåtte fremgangsmåtene utelukker inngrep som påskynder forfallet, eller ytre inngrep som endrer områdenes karakter. Ut fra dette kan man f.eks. ikke forsvare at gamle bygninger rives, eller at dyrket mark i tilknytning til plassene plantes til med skog.

Med aktiv bevaring kan man forstå inngrep med sikte på å vedlikeholde og verne kulturminnene mot ytterligere forfall og endringer. En slik vernemetode krever stor innsikt, og er som regel kostbar. Inngrepene bør helst ikke være av en slik art at man merker dem, de bør ikke sette sitt preg på lokalitetene i en slik grad at man ødelegger følelsen av avstand i tid.

En passiv bevaringsmåte kan også forsvares. Man lar da kulturminnet forfalle i fred, uten å foreta inngrep av noen art. Har forfallet kommet så langt at omfattende inngrep og restaurering er nødvendig om kulturminnet fortsatt skal eksistere, kan det forsvares at man lar forfallet gå sin gang. Et naturlig forfall kan også illustrere en nedlagt næring, men det må nødvendigvis bare bli over et begrenset tidsrom om kulturminnet består av organisk materiale.

Man kunne kanskje ønske at det var mulig å påby tiltak i forbindelse med vern av kulturminner, men ut fra det eksisterende lovverket gjelder dette bare kulturminner som faller inn under fredningsloven (fornminner frem til ca 1500), og enkeltbygninger o.l. som er fredet av Riksantikvaren. Alle fortidsminner er fredet, og faller dessuten utenfor en etnologs studiefelt, så de vil ikke bli nærmere omtalt her.

Påbud kan man ikke komme med før den nye loven om kulturminner som er under arbeid er ferdig. Det som følger her er derfor forslag og tilrådinger.

En del av de aktuelle kulturminnene er fremdeles i bruk, men ofte med en ny funksjon. Spørsmålet blir da i hvor stor grad man bør la denne nye funksjonen sette preg på kulturminnet. (f.eks. en plass som tidligere var seter, og som nå brukes som feriested.)

Generelt kan man si at man ikke bør foreta inngrep eller endringer som skjemmer eller ødelegger helhetsbildet. Dette gjelder for alle typer kulturminner, og omfatter ikke bare selve kulturminnet, men også de nærmeste omgivelsene.

Dyrket mark/beitemark i forbindelse med setre og plasser må ikke plantes til med skog. Men ønsker man å bevare en voll eller eng, er ikke problemet løst om jorden ligger brakk. Enkelte steder kan man finne store, åpne voller med spredte, store grantrær på. Disse vollene kan være nedlagt for over 50 år siden. Andre steder overtar kratt og lauvskog temmelig raskt. Hvor fort dette skjer er vel avhengig av mange ting, jordbunnsforhold og fuktighet etc. Som regel er man nødt til å gripe inn på forskjellig vis for å holde den dyrkede marken åpen. Her skal nevnes noen tiltak som kan vise seg å være anvendbare:

- a) bruk av beitedyr, f.eks sau
- b) slått, fôrutnyttelse
- c) rydde bort lauvkratt med jevne mellomrom

Når det gjelder det siste punktet, kan man vente at de enkelte kommunene kan utføre arbeidet i sine kommuneskoger. I forbindelse med privateide skogeiendommer kan man prøve å henvende seg til Skiforeningen (som muligens kan utføre arbeidet i forbindelse med løyperydding), eller speiderorganisasjoner, historielag i tilgrensende bygder, idrettslag og andre mulige frivillige.

Bygninger (hus på plasser og setre, skogskoier etc.) krever som regel mer kostbare og kompliserte bevaringstiltak. I lengden vil hus som står ubrukte forfalle, derfor er det viktigste at bygningene brukes. Kan de ikke lenger brukes i sin opprinnelige funksjon, fordi næringen er nedlagt eller av andre grunner, er det bedre at de får et nytt anvendelsesområde enn at de ikke benyttes i det hele tatt. Men en hovedregel er at man må være svært forsiktig med inngrep som endrer bygningenes eksteriør.

Særlig er det viktig at materialbruken ved reparasjoner eller eventuelle endringer harmonerer med det opprinnelige. Malingsbruken

(fargevalget) må også være gjennomtenkt, og ta hensyn til helhetsvirkningen.

Når det gjelder plassene, ville det være mest ønskelig om de ble brukt av folk som var interessert i å dyrke jorden. På denne måten ville man få illustrert husenes funksjon i samspillet med omgivelsene på en helt annen måte enn om man bare gikk inn for å bevare husene. Det er ellers ingen vanskelighet å finne interesserte leietagere for koier, hytter, seterhus og plasser i Oslomarka.

Til sist skal det presiseres at plassene er bygningskomplekser, hvor alle hus er viktige deler av helheten. Fjerner man et stabbur eller en uthusbygning, ødelegger man mer enn en enkelt bygning.

Verneverdige veier og veifår kan også utsettes for ødeleggelse. Det skjer ofte at nye skogsbilveier eller anlegg av annen art enten krysser de gamle veiene, eller legges i samme traséen. Dette bør ikke forekomme. Her er det vanskelig å foreslå andre "vernetiltak" enn opplysninger i form av beskrivelser og kart til alle nødvendige instanser. I første rekke gjelder det vel kommuner og større skogeiere. Veier med slike verneklausuler bør selvsagt også spares for lysløypeanlegg og andre skjemmende inngrep. Det finnes planer om å anlegge lysløype langs deler av Ankerveien i Bærum kommune, noe som harmonerer dårlig med dette fine kulturminnet, hvor gamle lauvtrestyvinger vokser i veikantene som illustrasjoner over eldre tiders fôrutnyttelse (se foto s. 47 a.)

Fløtningsanlegg kan det bli aktuelt å vedlikeholde "kunstig" et par steder. Disse oppbygningene i elvene vil ellers snart forsvinne totalt, fordi de er bygget av trematerialer og er sterkt utsatt for væte. Noen få eksempler ville det være fint om man kunne bevare, gjerne i tilknytning til de områdene i Nordmarka hvor Oslo kommune fremdeles fløter. For det meste blir man ellers nødt til å nøye seg med en passiv bevaringsmåte i dette tilfellet.

De enkelte områdene - Hva bør bevares?

Listene som her følger over bevaringsverdige kulturminner i Oslo-marka har sine begrensninger. Som det går frem av kartet på s. 8, har det ikke vært mulig å nå over hele området i løpet av den tiden som har stått til rådighet. En del av kulturminnene foreslås som verneverdige på grunnlag av intervjuer og litteraturgjennomgåelse, men de fleste vurderingene grunner seg allikevel på selvsyn. Listen er bare fullstendig for de stedene som er besøkt.

Utvalget er foretatt ut fra vurderinger på grunnlag av de bevaringskriteriene som ble skissert i kapittel 8 (s. 14); nemlig kulturminnenes antall i forhold til helheten, deres type eller form, deres funksjon, deres alder, - og betydningen de har som ledd i helheten i kulturlandskapet.

Antall: De fleste Løvenskioldsplassene er tatt med på listen over bevaringsverdige plasser, fordi de illustrerer omfanget av bebyggelsen i skogen under en tidligere driftsform. Det enhetlige preget de har gjør dem ikke mindre interessante om man ser dem samlet. I V-lige del av Østmarka (Oslo kommune) er de få bevarte plassene fremhevet, nettopp fordi det er så få igjen.

Form/type: Antall og type henger nøye sammen, fordi man først finner "typiske" trekk ved kulturminnene etter å ha undersøkt et visst antall. Formen en bygning har fått, typen den representerer, er således brukt som bevaringskriterium på de Løvenskioldsplassene som har gamlestue eller våningshus med korsplan.

Alder: Verdien av kulturminnet er også vurdert i forhold til dets alder, f. eks kan de fleste umiddelbart gå med på at en bygning som er 2-300 år gammel bør bevares, om den ellers er av interesse.

Funksjon: Kulturminnene er her vurdert ut fra i hvilken grad de illustrerer tidligere utnyttelse av skogen. Både når det gjelder funksjon og alder, kommer det historiske aspektet med i bildet.

Kulturlandskapet: Er de nærmeste omgivelsene omkring kulturminnet relativt uberørt av nyere inngrep (tilplanting, nyere bygninger som harmonerer dårlig med de gamle, etc), vil kulturminnets verdi øke. Et godt bevart helhetsbilde har meget større verdi enn lokaliteter hvor kulturminnet er "isolert".

Tallene i parentes refererer seg til kartbladene bakerst i rapporten.

Lokaliteter merket med stjerne, *, er besøkt i 1973.

VESTMARKA

<u>Setre:</u>	Grønland*	(80)
	Hornivollen*	(80)
	Moldkastet (hus)	(84)
	Oppsalsetra (hus)	(88)
	Stovivollen* (hus)	(80)
	Tveitsetra (hus)	(85)

<u>Plasser:</u>	Bråtan*(hus)	(67)
	Burås*	(80)
	Godtland*	(80)
	Gupu* (hus)	(86)
	Haugsvollen*	(86)
	Lindeberget* (hus,finnegr.)	(79)
	Roligholet* (hus)	(80)
	Rustad (hus)	(68)
	Solli (hus, finnegrav?)	(89)
	Ullbråtan* (hus)	(80)

Finnegraver ved Lindeberget (79)

Skal man trekke frem et kulturminne som er typisk for Vestmarka, må det bli kølabonnene. I denne rapporten er det tegnet inn ca. 150 stykker, for det meste på grunnlag av orienteringskartene som finnes over det meste av Vestmarka, men det finnes nok mange flere. Det er vanskelig å trekke frem noen enkelte som spesielt bevaringsverdige, men man bør unngå å ødelegge dem ved eventuell veibygging e.l.

KROKSKOGEN

<u>Setre:</u>	Avtjerna	(68)
	Bølgenseter	(13)
	By-flakseter	(44)
	Finne-flakseter*	(56)
	Fjellseter	(46)
	Gagnumseter* (ikke seterhus)	(34)
	Honerudseter	(13)
	Hukenseter (Gyrihaugseter)	(33)
	Ingeborgseter*	(23)
	Knappnæring*	(68)
	Kneikaseter*	(57)
	Myrseter*	(46)
	Nesseter	(56)
	Nordseter	(45)
	Purvollen*	(23)
	Retthellaseter* (Olavskilde)	(45)
	Spålseter*	(15)
	Steinbuseter	(24)
	Steinlausseter*, øvre og nedre	(57)
	Stubdalseter*	(23)
	Steinvollsetra* (ikke hus)	(25)
	Sørsetra*	(57)
	Torgesetra	(45)
	Uglaseter	(14)
	Vakerseter*	(35)
	Vensåsseter*	(60)
	Øskjevallseter	(46)
	Østerdamseter	(14)
	Øyersetra	(58)

Setringen har holdt seg lenge på Krokskogen, og man finner følgende mange fine setervoller her. Det er vanskelig å fremheve noen ganske få spesielt, men Retthellaseter står likevel i en særstilling. Andre fine setre er By-flak- og Finneflakseter, Ingeborgseter, Knappnæring, Kneika, Stubdalseter, Sørsetra, Torgeseter, Vensåsseter og Øskjevallseter.

<u>Plasser:</u>	Benteplassen*	(58)
	Bruløkkene*	(45)
	Dammersplass	(58)
	Finnstad	(15)
	Heggelia*	(34)
	Høymyr*	(67)
	Jordbærhaugen*	(59)
	Kampen*	(59)
	Kampeseter*	(47)
	søndre Kjaglia*	(68)
	Kjelsås*	(49)
	Kleivstua*	(45)
	Langebru*	(58)
	øvre Lyse*	(61)
	Løkenmyra*	(67)
	Mattisplassen (nyere hus)	(46)
	Midtskogen*	(58)
	Monsebråten*	(46)
	Niskinn*, 2 plasser, 1m/hus	(67)
	Ospeskog*	(60)
	Rognlia*	(68)
	Skogen*	(67)
	Slora*	(60)
	Storflåtan*	(24)
	Stubdal*	(23)

Alle disse anleggene er av interesse, men noen få skal likevel trekkes frem som spesielt fine: Bruløkkene, Finnstad, Heggelia, søndre Kjaglia, øvre Lyse, Midtskogen, Monsebråten, Rognlia, Slora og Storflåtan.

<u>Koier:</u>	nedre Fjølhytta*	(48)
	øvre/nedre Gråseterhytta*	(48)
	Helveteshytta*	(59)
	3 koier, Høgåsen*	(61)
	2 koier Lysedammene	(49)
	Sloradammen*	(61)
	Hungerholtkoia v/Retthellstjern*	(45)
	Tavledalen koie, Nordkleiva*	(45)
	Soterudhytta*	(58)

Fløtningsanlegg:

Kjerraten fra Åsa til Damtjern	(23)
Tollern (kjerrathjulhus)*	(24)
Dam/skåvegger SØ-enden Storflåtan	(24)
Tømmerrenne (jern), Hauken mot Svarten*	(35)
Renne fra Svarten til Kringla*	(36)
Sloradammen*	(61)
Oppmuring i Heggelielva V for Slora*	(60)

<u>Olavskilder:</u> ved Midtskogtjern	(57)
ved Retthellaseter*	(45)

Finnegraver: er det visstnok v/Mattisplassen (46)

Veier: Kongeveien over Krokskogen* (45), (57), (58), (68), (69).
"Gamleveien" og "Gamle ridevei" (69)

Krokskogen er et stort område, med en mengde ting av kulturhistorisk interesse. For å få en smule orden på det store materialet, skal det her trekkes frem noen grovt avgrensede områder:

Kjaglidalen (68) med Rognlia og Knappnæring. Et fint og variert område, vakker natur og fint kulturlandskap (mye er nå tilplantet). Spor av fast bosetning, setring, fløting og kullbrenning.

V-enden av Damtjern (23) og Storflåtan(24). Her er plasser, setre, og rester av imponerende fløtningsinnretninger.

Retthellaseter/Retthelltjern (45) med Olavskilde, setervoll, kølabonn og koier med stall.

Kongeveien. Langs denne gamle ferdselsveien ligger mange fine plasser og setre. Fin steinbru ved Langebru, Olavskilde v/Midtskogen, finnesagn og historier fra Karl 12.^S tid.

BÆRUMSMARKA

<u>Plasser:</u>	Haugen*	(70)
	Mellom*	(71)
	Muren*	(70)
	Nygaard*	(71)
	Sætra*	(71)
	Vegmyr*	(71)

Foruten disse plassene skal her trekkes frem noen fine gårdsanlegg i utkanten av skogen, men i nær forbindelse med turområdene og gamle veier:

	Eine* (Gamleveien)	(69)
	Grinda* (Gamleveien)	(70)
	Haga* (Ankerveien)	(71)
	Stein* (Ankerveien)	(82)
	Plassene langs Ankerveien fra Stein til Øverland*	
	<u>Kolsås/Dæliområdet:</u>	
	Dalbo*	(82)
	Skotta* (nederste)	(83)

Det sistnevnte området, kulturlandskapet rundt Dælivannet og under Kolsås, er enestående - et rolig, usedvanlig vakkert og fredelig landskap, et fint kulturlandskapsbilde med rike synsinntrykk i alle retninger, nesten uten skjemmende inngrep.

<u>Veier:</u>	Ankerveien*	(70),(71),(72),(82),(83).
	Gamleveien	(69),(70).
	Gamle ridevei*	(69),(70),(71).

I Bærumsmarka må man ellers særlig trekke frem Ankerveien som et spesielt verneverdig kulturminne. Partiet fra Stein til Fossum ved Bogstadvannet bør fredes. Den delen av veien som går over Oslo kommunes grunn er fredet, og det ville være naturlig å frede denne forholdsvis uberørte delen som går gjennom Bærum.

Kolerakirkegårder i Sørkedalen (62),(71).

NORDMARKA

<u>Setre:</u>	Bislingen	(9)
	Båhusseter* (ikke hus)	(17)
	Fagerliseter*	(26)
	Finnerudseter	(6)
	Finnsrudseter*	(25)
	Holoseter	(15)
	Katnosseter* (ikke hus)	(16)
	Nyseter*	(18)
	Roenseter	(16)
	Sinnersetra	(7)
	Skjennumsetra*	(7)
	Sognsetra	(7)
	Syljuseter	(8)
	Ålsjøseter	(8)

Båhussetra er en stor, fin (ikke tilplantet) voll, Fagerliseter og Finnsrudseter er vakre seteranlegg som er nærmere omtalt i kapitlet om Spålen/Katnosa. Andre fine voller som særlig skal fremheves er Holoseter, Nyseter, Roensetra og Skjennumseter.

<u>Plasser:</u>	Bjørnholt*	(51)
	Blankvannsbråten*	(51)
	Bonna*	(37)
	Bråtan* (Mago-)	(29)
	Elgstøa*	(16)
	Finnerud*	(50)
	Fortjernsbråten*	(38)
	Fredrikstad*	(53)
	Fyllingen*	(37)
	Gjerdingen	(8)
	Gåslungen*	(52)
	V. Hakkloa*	(38)
	Kalven*	(27)
	Kamphaug*	(64)
	Katnosa*	(16)
	Katnosdammen*	(26)
	Kroksund*	(29)

Langlia* (ikke hus)	(36)
Laskerud*	(53)
Liggern*	(52)
Lørenseter*	(63)
Lørenskog*	(53)
Mago*	(29)
Sandungen*	(27)
Skjærsjødammen*	(64)
Slaktern*	(63)
Svartorseter*	(62)
Trehørningen*	(39)
Tømte*	(52)
Ullevålseter*	(63)
Ørfiske*	(40)
Østbråtan*	(16)

Alle disse plassene er bevaringsverdige, men det skal allikevel settes et ekstra kryss ved følgende: Blankvannsbråten, Bråtan (Mago-), Elgstøa, Fredrikstad, Fortjernsbråten, Gjerdingen, V. Hakkloa, Kamphaug, Katnosa, Liggern, Lørenseter, Lørenskog, Mago, Slaktern, Svartorseter, Tømte og Østbråtan.

<u>Koier:</u>	Aklangen	(15)
	Almedalshytta*	(17)
	Sakrishytta*	(50)
	Spålen*	(25)

Fløtningsanlegg:

Spålen/Katnosa*	(eget kart s. 50)
Helgern/Maridalsvann, særlig fra <u>Myrtjern til</u>	
<u>Gåslungen</u>	(52)
Skarselva	(52)

Fløtningsanlegget i Myrtjernselva bør vedlikeholdes, og kan for eksempel brukes som illustrasjonsområde for skoleklasser.

<u>Gruver:</u>	Sognsgruvene	(73), (74).
----------------	--------------	-------------

<u>Veier:</u>	Ankerveien*	(64), (72), (73); (74)
---------------	-------------	------------------------

LILLOMARKA

<u>Plasser:</u>	Burås	(53)
	Kølabonn* (ikke hus)	(65)
	Lilloseter* (ikke hus)	(65)
	Nordskogen* (ikke hus)	(65)
	Sinober	(65)
	Sørskogen*	(65)

Sørskogen er et vakkert beliggende, hyggelig gårdsanlegg, og ikke langt unna ligger tuftene etter Nordskogen og Kølabonn. Den gamle Hadelandsveien går gjennom området, som peker seg ut som en særlig fin del av Lillomarka.

<u>Gruver:</u>	Gotthalfske kobbergruver*	(76)
----------------	---------------------------	------

<u>Veier:</u>	Hadelandsveien (*)	(53),(75),(76).
---------------	--------------------	-----------------

ROMERIKSÅSENE

<u>Setre:</u>	Askvangen	(55)
	Bjertnesvangen (hus)	(11)
	Busterudvangen	(55)
	Erpestadvangen	(31), (32)
	Esetvangen	(31)
	Grøsåkervangen	(31)
	Haugsvangen	(22)
	Henivangen	(43)
	Høyfjellsvangen	(42)
	Kringlervangen (hus)	(12)
	Morstadvollen (hus)	(10)
	Sørsetervangen	(22)
	Økrivangen (hus)	(4)
	Østbyvangen	(31)
	Årstadvangen (hus)	(31)

Særlig skal Kringlervangen fremheves, Henivangen er også bevaringsverdig.

<u>Plasser:</u>	Hakkim*	(21)
	Kirkebyvangen* (ikkke hus)	(30)
	Melbyseter	(12)
	Pipern*	(10)
	Råsjøen	(11)
	Snellingen*, øvre/nedre	(3)
	Tjernslivangen* (ikke hus)	(31)

Spesielt må øvre og nedre Snellingen fremheves (foto s. 29a).

<u>Koier:</u>	Koie/stall v/Sølvstjern*	(2)
	Lauvtangen*	(20)

Gruvedrift: Gruvevei fra Hakkim over Engelstadvangen
(21), (22), (12).

ØSTMARKA

<u>Setre:</u>	Griniseter	(97)
	Narvestadseter	(101)
	Nesseter	(96)
	Åmotseter	(92)
	Årnesseter	(92)

De fleste av disse setrene er tilplantet med gran, ellers er de fleste setervollene i Østmarka tilgrodd. Årnesseter skal være den best bevarte i Rælingen.

<u>Plasser:</u>	Bjørndalen* (hus)	(91)
	Bremsrud* øvre	(93)
	Byseter* (hus)	(102)
	Dalbakk	(94)
	Dammen* (hus)	(103)
	Finnland* (hus)	(95)
	Garterud* (hus)	(95)
	Gullsmeden*	(94)
	Holet* (hus)	(93)
	Kattisa*	(93)
	Lutdalen	(93)
	Nersaga* (hus)	(103)
	Sagenga* (hus)	(95)
	Sandbakken* (hus)	(98)
	Sarabråten*	(93)
	Skjelbreia* (hus)	(99)
	Skogsbråten*	(94)
	N. Skytten*	(94)
	S. Skytten	(98)
	Sotu* (hus)	(95)
	Sørli* (hus)	(93)
	N. Tangen* (hus)	(95)
	S. Tangen* (hus)	(95)
	Vangen* (Ranumseter) (hus)	(99)
	Ødegården* (hus)	(93)

Særlig fremheves Bjørndalen, Sørli, Holet, Ødegården, Sotu og Dammen. All bebyggelse rundt Mønevann (95) og i Raudsjøbygda (103).

<u>Koier:</u>	Tappenberg	(100)
<u>Fløtningsanlegg:</u>	Tangen, Losby, renne	(95)
<u>Dyregrav:</u>	I Losbyskogen*	(95)
<u>Veier:</u>	Plankeveien (93), (94), (98), (99), (103), (104). Veislyng ved Sarabråten*	(93).

En del av den litteraturen som er benyttet:

Oslomarka I-III, 1952.

H.O. Christophersen: På gamle stier og nye veier, 1956.

" " : Eventyr i dagslys, 1962.

Gunnar Raabe: Nordmarka og Krokskogen, 1947.

P. Blix: Bidrag til Osloskogenes historie, Oslo 1939.

O.Chr. Bjørnstad: Kjerraten i Åsa, 1944.

Kr. Østberg: Finnskogene i Norge,

Norsk geografisk tidsskrift, 1932-33.

Til fots i Oslomarka, 1967.

Ove.L. Lange: Nordmarka og Nordmarksgodsets historie, 1966.

Knut A. Nilsen: Nordmarksboka, 1972.

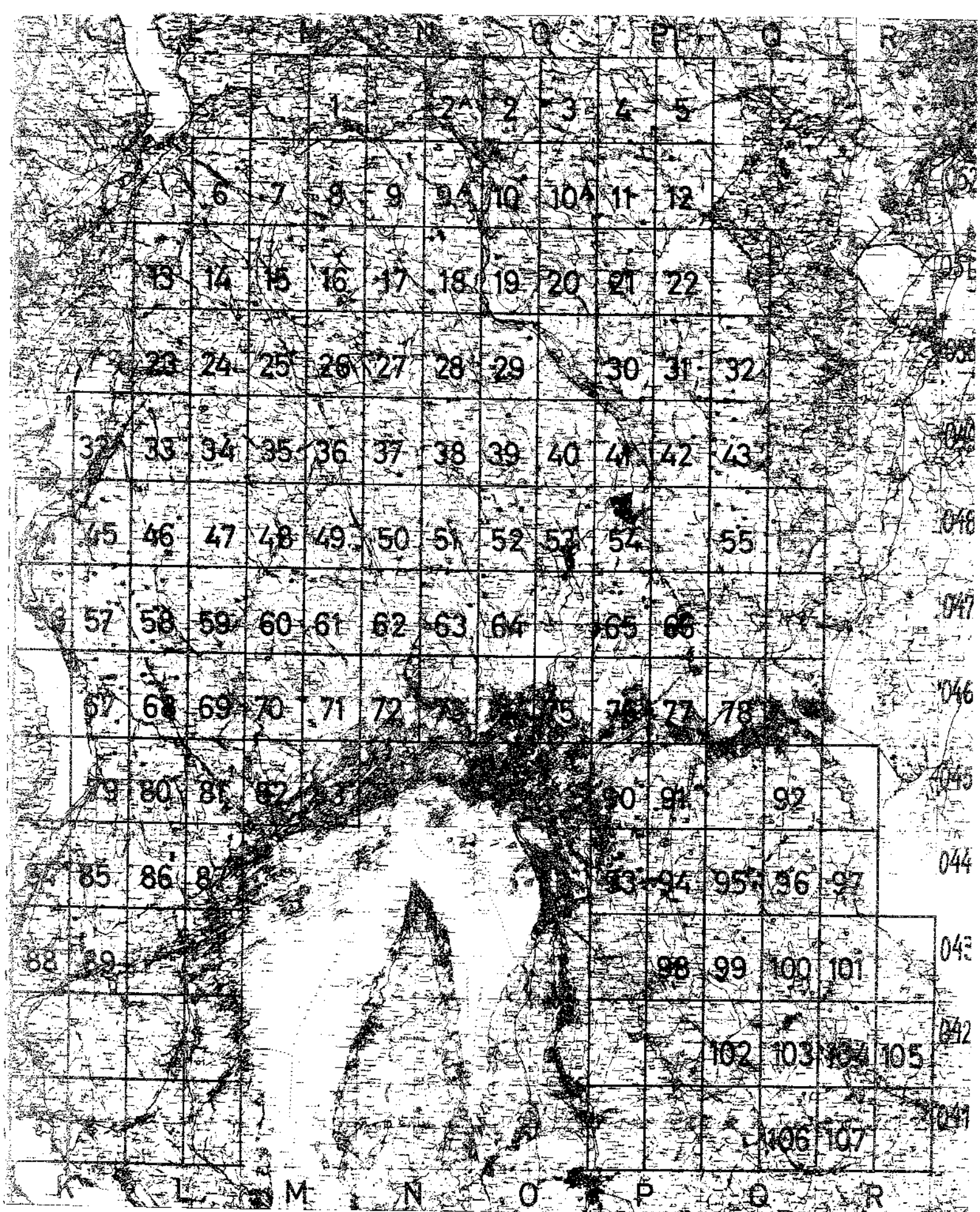
Reidar Holtvedt: Fra dengang det var bjønn, 1945.

Norsk Skogbruksmuseums årbøker.

Akerselvans Brugseierforening 1867-1917. v/Hans Bull.

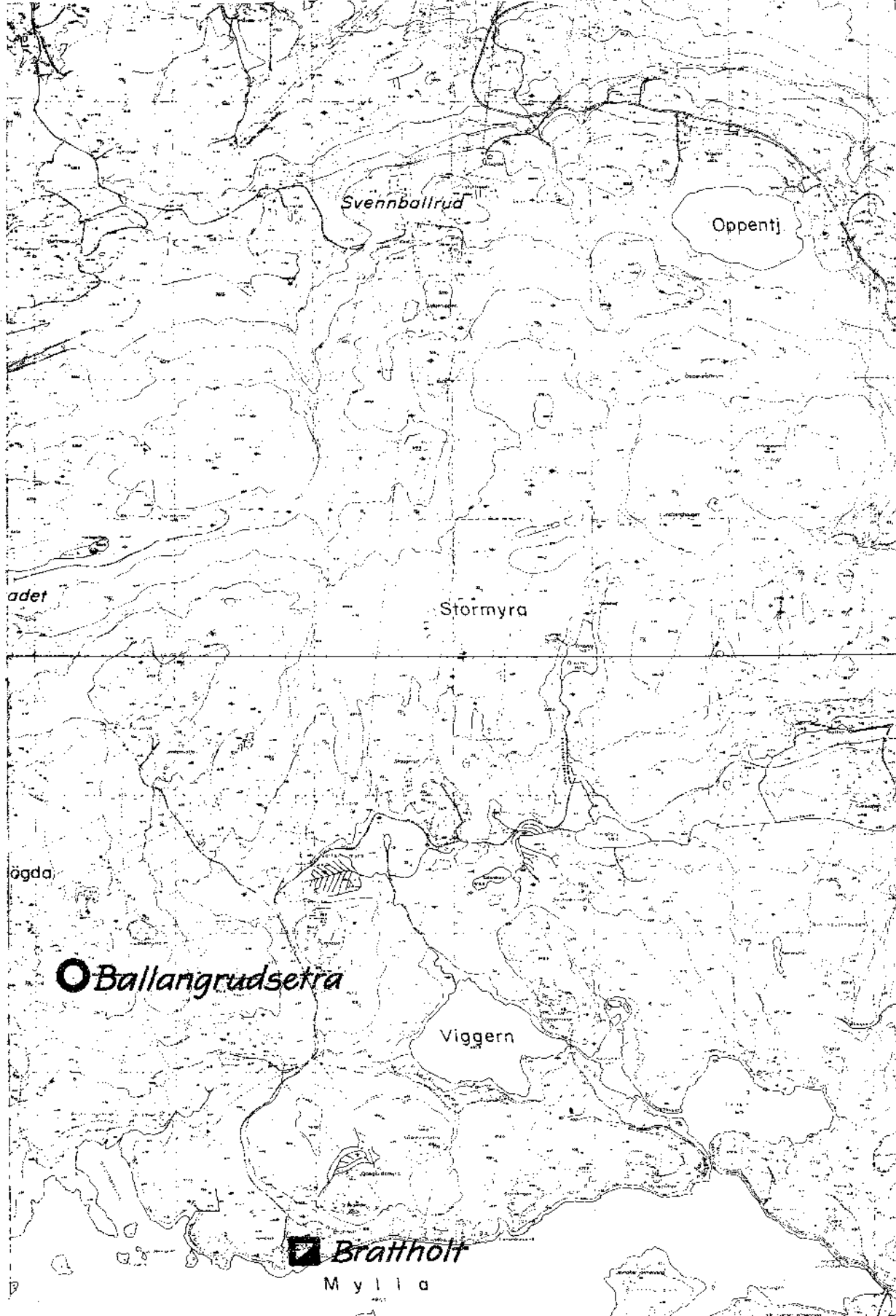
DNT's årbøker.

St. Hallvard.

Kartutsnitt som følger i rapporten.

ca. 1:300.000

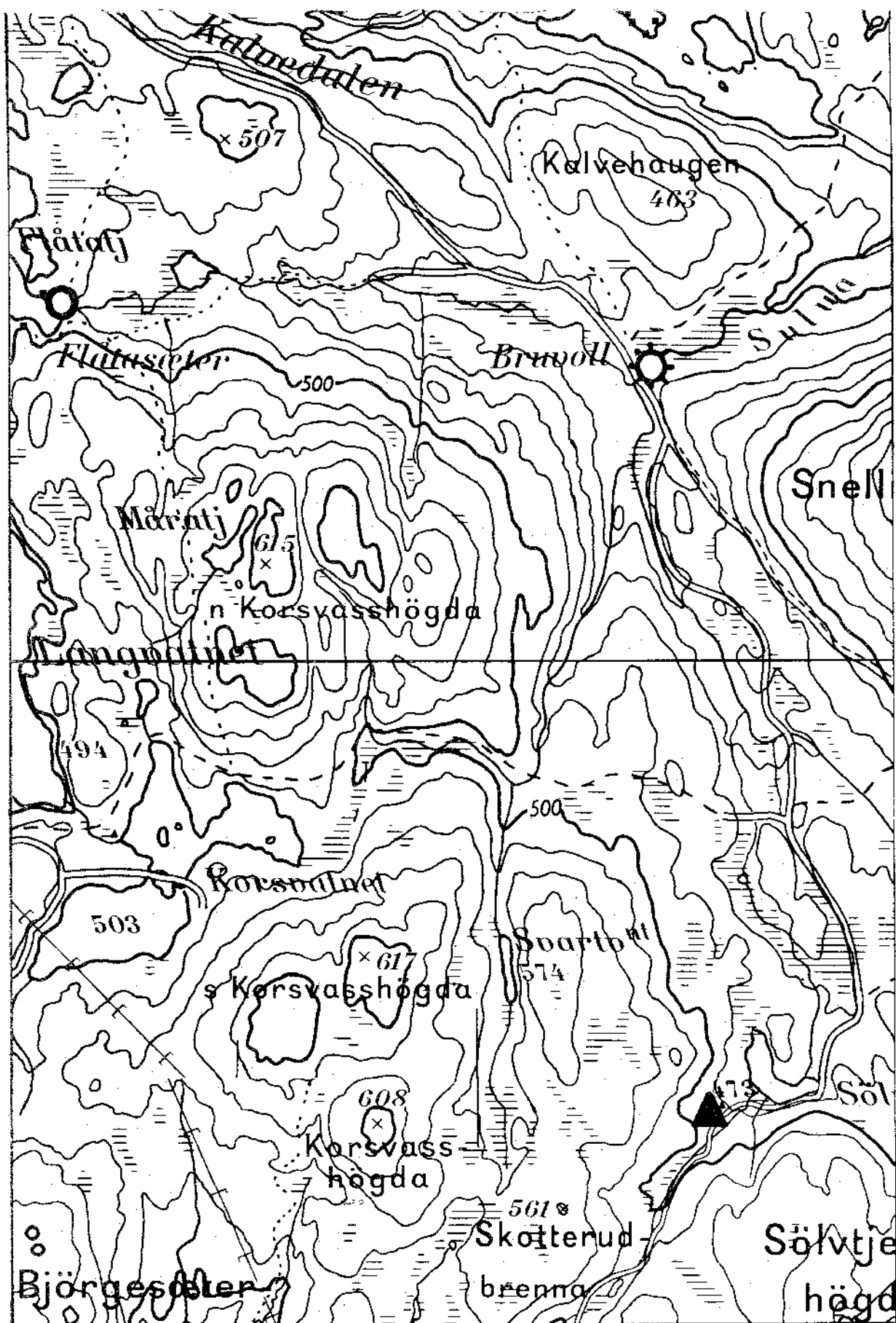
MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastboende
- PLASS feriesred
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent

- KOIE
- FLØTNINGSANLEGG
- SAG
- KØLABONN
- KALKOVN
- GRUVE

- FINNEGRAV
- KOLERAKIRKEGÅRD
- DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omtalt
- FORTIDSMINNE
- OLAVSKILDE

	M	N
054	1/2 3/4	1/2 3/4
053	1/2 3/4	1/2 3/4

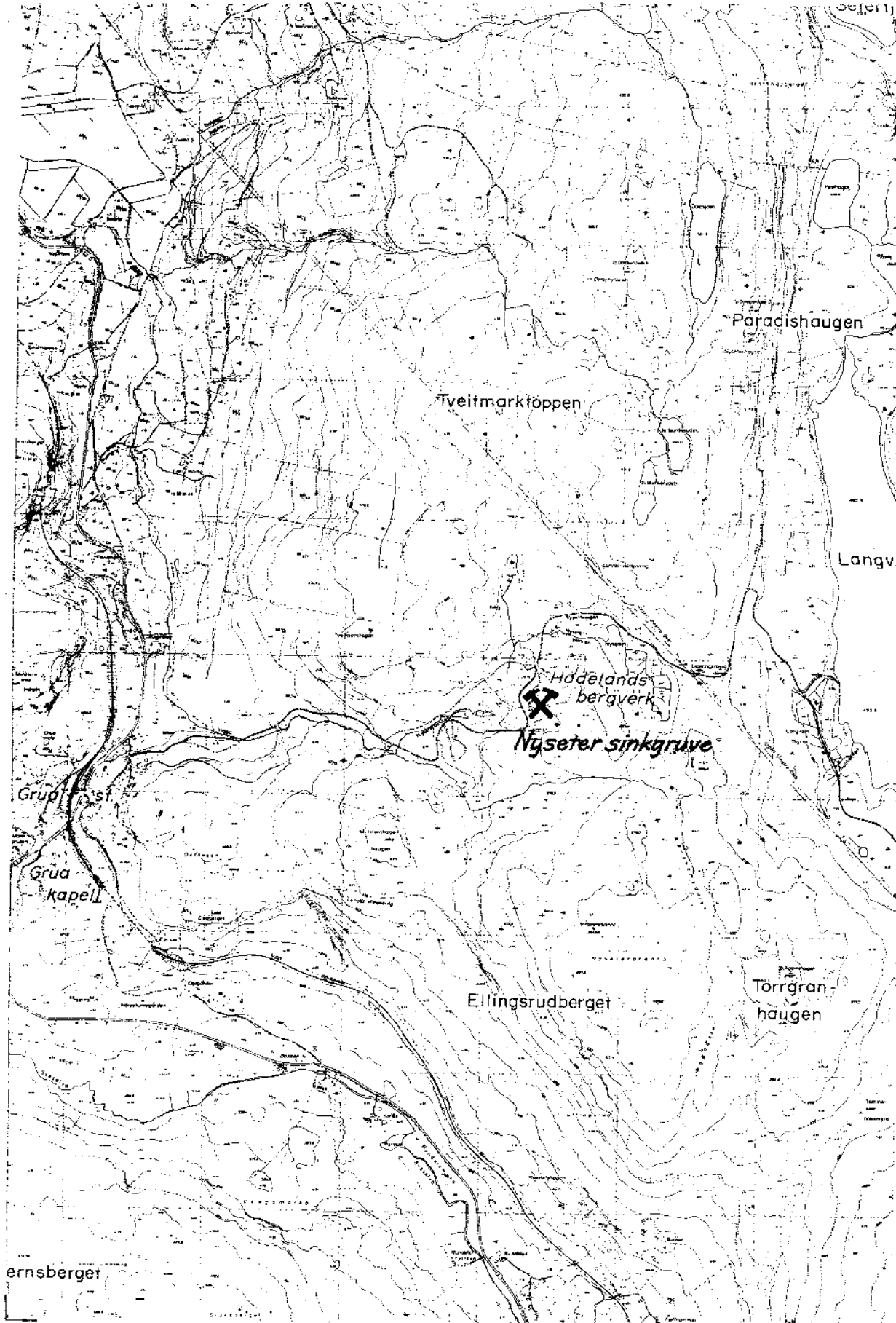
MÅLESTOKK
1:20.000

Plass fastboende	KOIE	FINNEGRAV
Plass feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
Plass revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

	0	P
054	1/2 3/4	1/2 3/4
053	1/2 3/4	1/2 3/4

2A

ROMERIKS-ÅSENE

MÅLESTOKK
1:20.000

■ Plass fastboende

▣ Plass feriested

□ Plass revet

● SETER i bruk siste ca. 10 år

⊙ SETER med seterhus

○ SETER beliggende kjent

▲ KOIE

✕ FLØTNINGSANLEGG

☼ SAG

⊙ KØLABONN

▼ KALKOVN

✂ GRUVE

+ FINNEGRAV

⊕ KOLERAKIRKEGÅRD

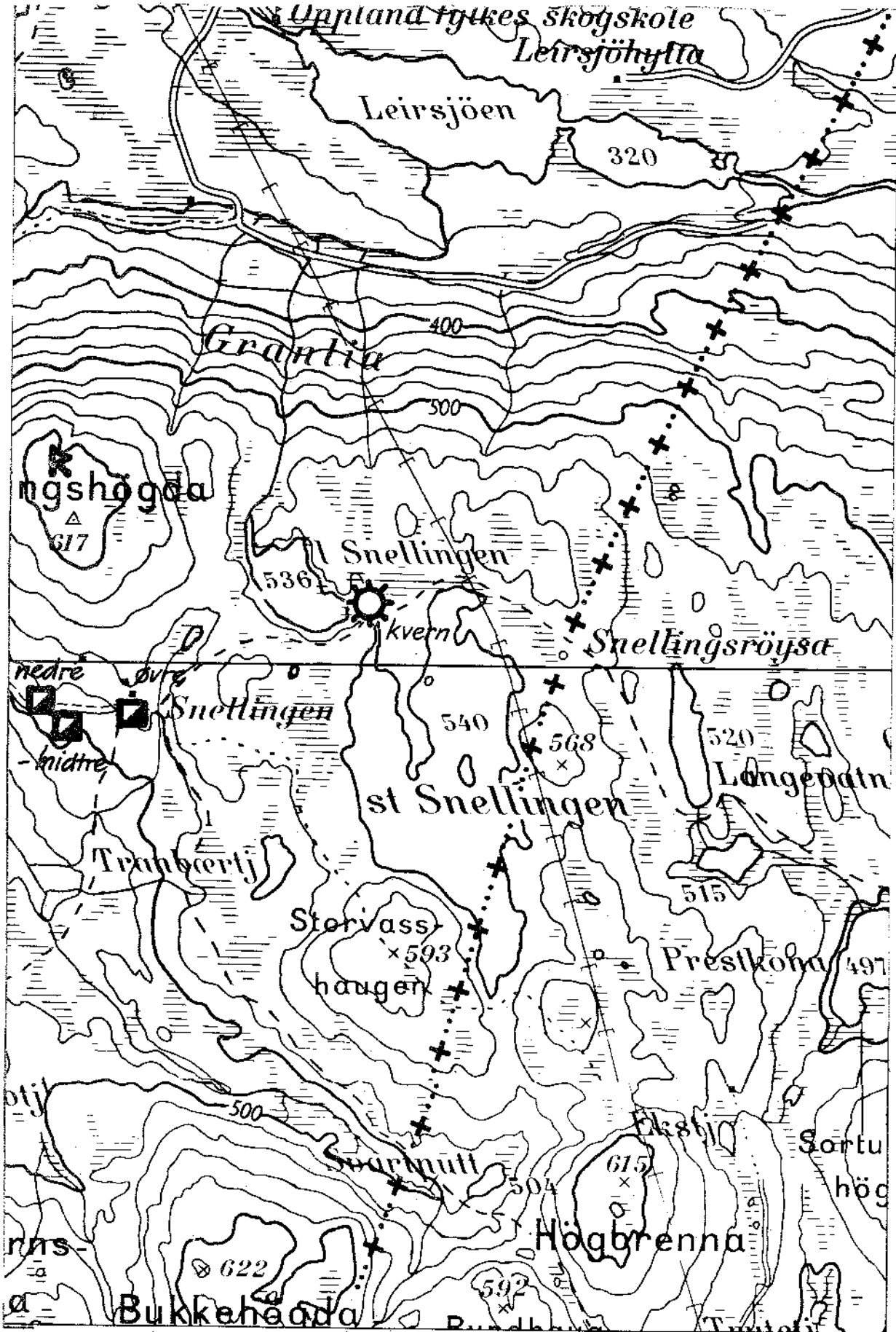
▬ DYREGRAV påvist i terrenget

▭ DYREGRAV omtalt

℞ FORTIDSMINNE

⋈ OLAVSKILDE

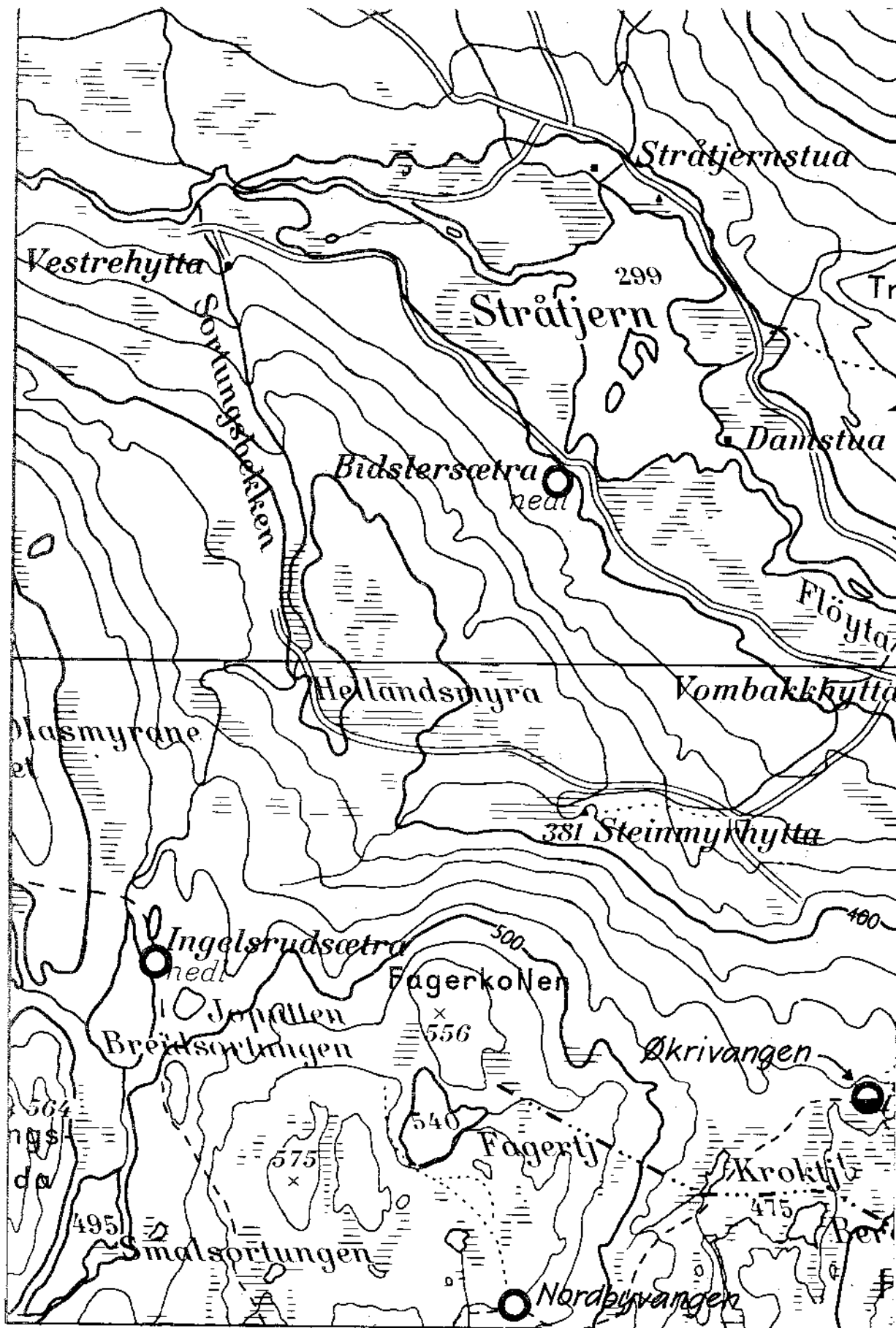
1/2	1/2
3/4	3/4
1/2	1/2
3/4	3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

PLASS fastboende	KOIE	FINNEGRAV
PLASS feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
PLASS revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

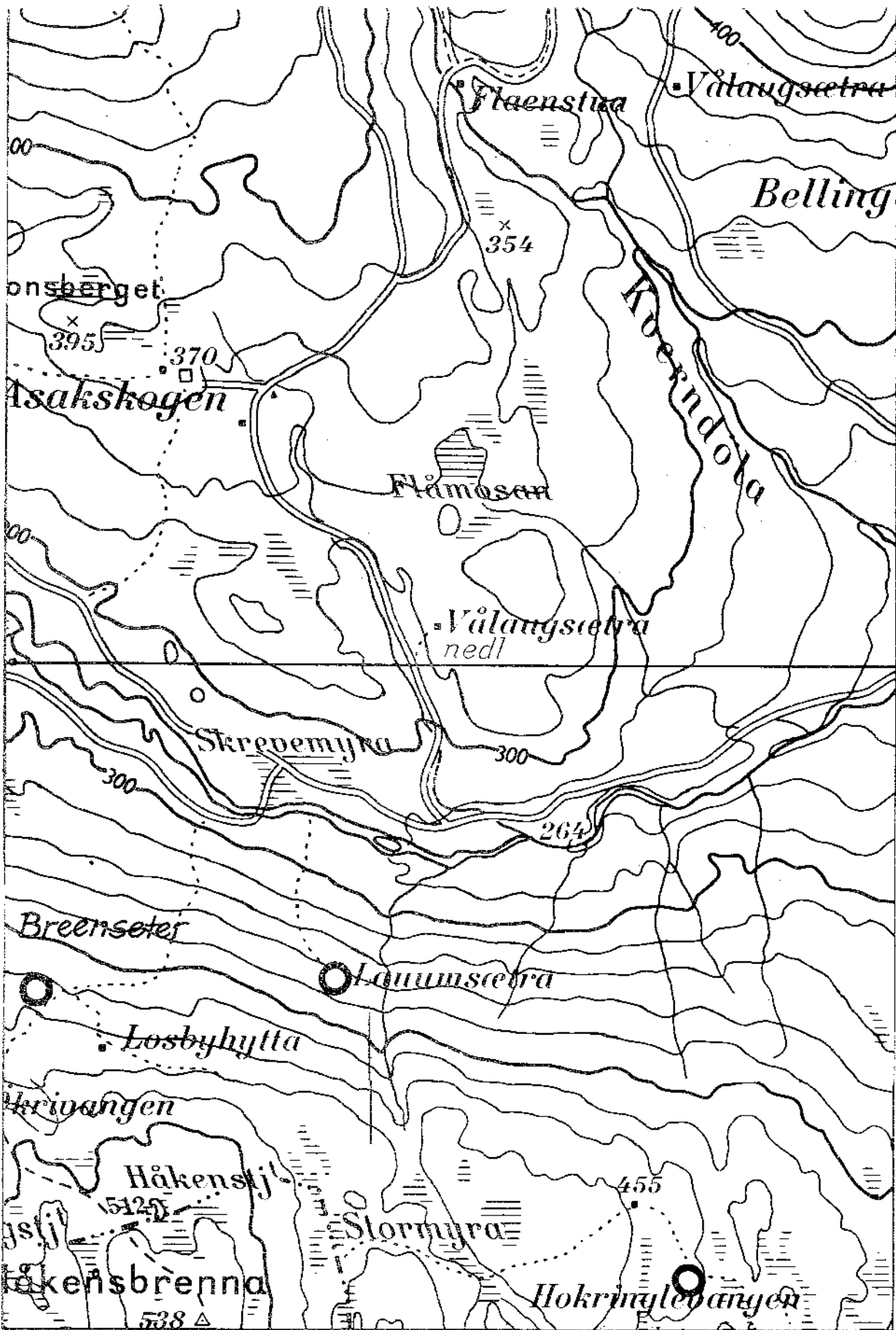
	0	P
054	1/2 3/4	1/2 3/4
053	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS
fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS
feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
□ PLASS
revet	☀ SAG	▬ DYREGRAV
påvist i terrenget
○ SETER
i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	▬ DYREGRAV
omtalt
⊙ SETER
med seterhus	▽ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
○ SETER
beliggenhet kjent	✕ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

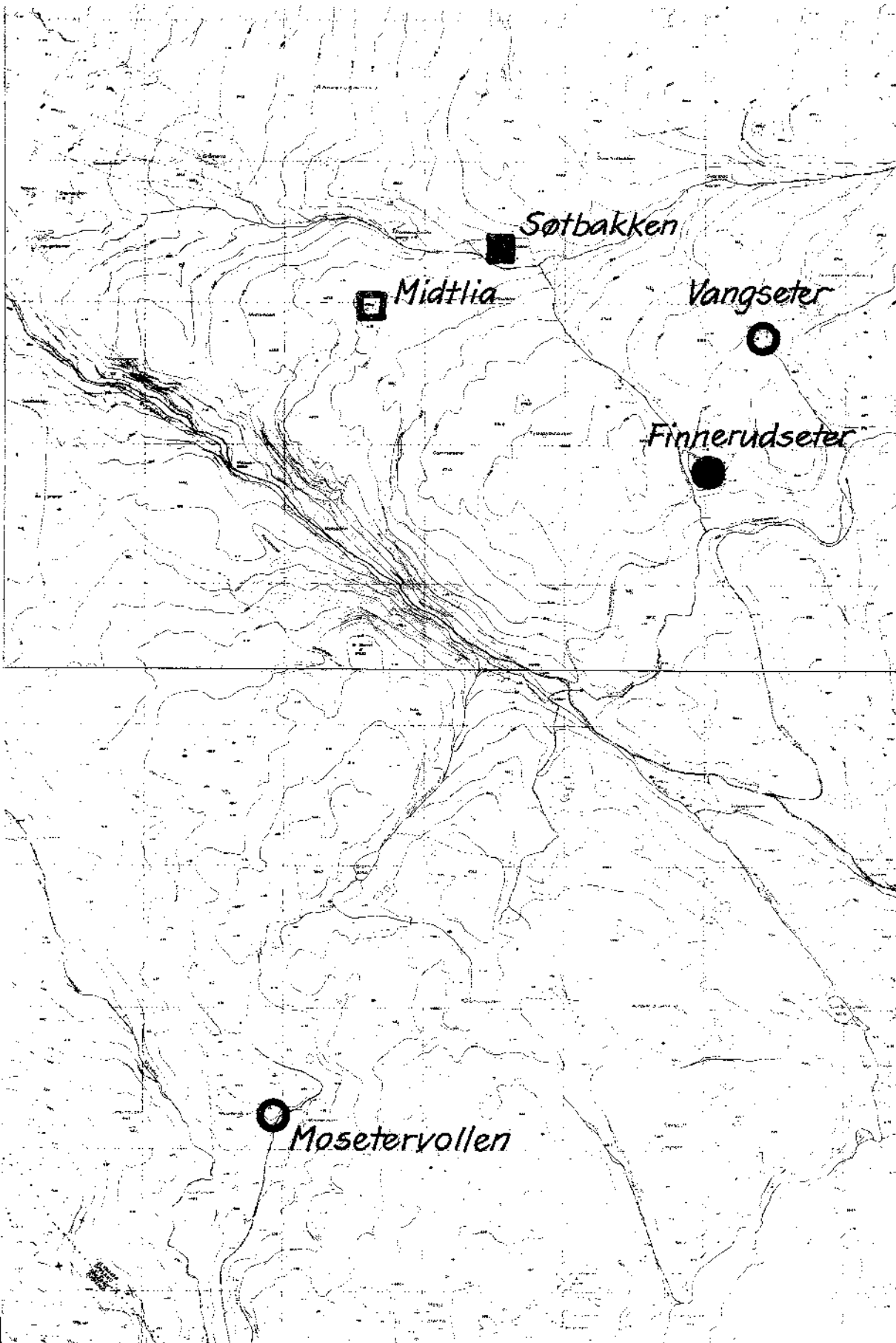
	0	P
054	12 34	12 34
053	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

PLASS
fastboende	KOIE	FINNEGRAV
PLASS
feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
PLASS
revet	SAG	DYREGRAV
påvist i terrenget
SETER
i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV
omtalt
SETER
med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER
beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

	0	P
054	1/2 3/4	1/2 3/4
053	1/2 3/4	1/2 3/4

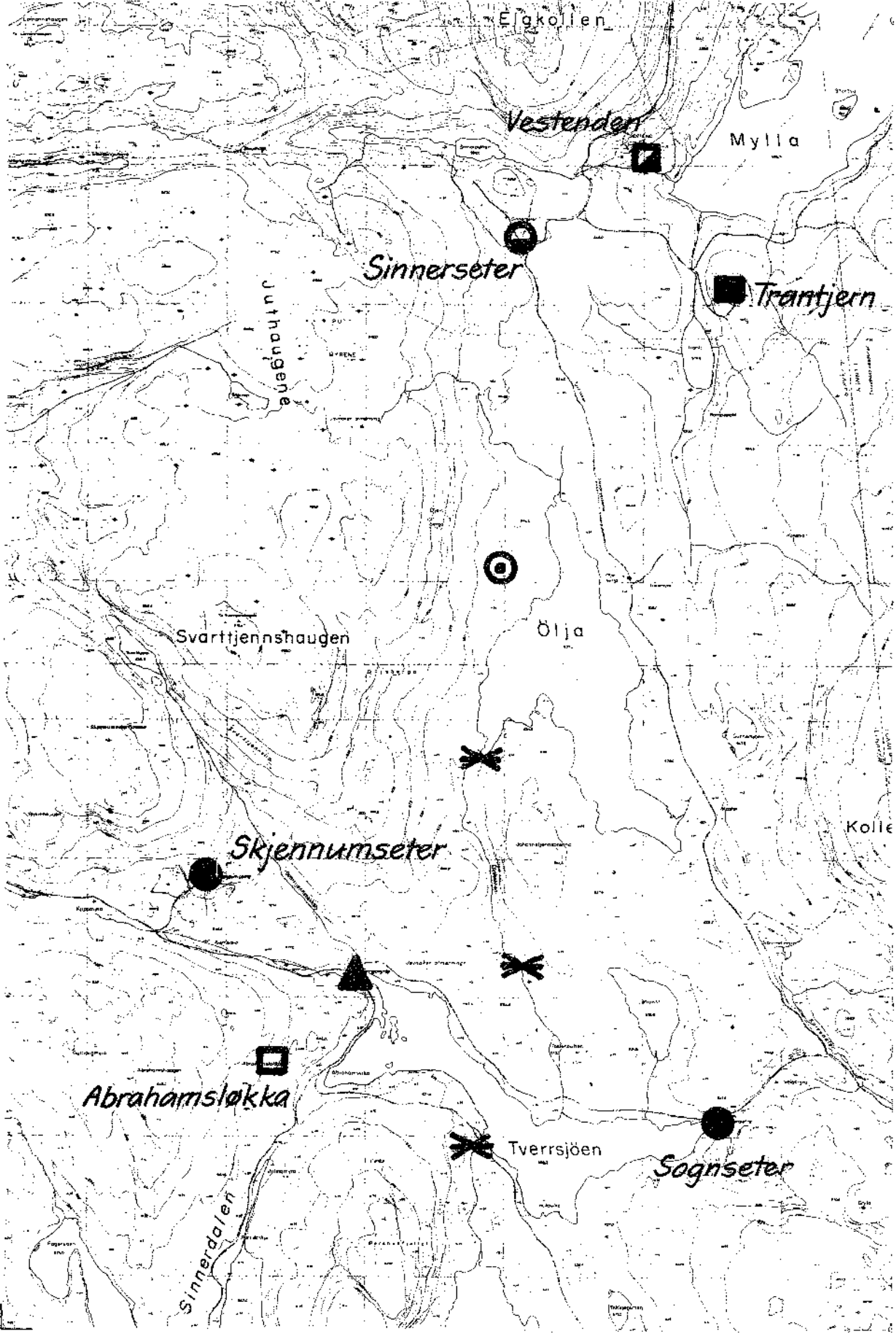
- PLASS fastboende
- PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca 10 år
- SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent

- KOIE
- FLØTNINGSANLEGG
- SAG
- KØLABONN
- KALKOVN
- GRUVE

- FINNEGRAV
- KOLERAKIRKEGÅRD
- DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omtalt
- FORTIDSMINNE
- OLAVSKILDE

MÅLESTOKK
1: 20.000

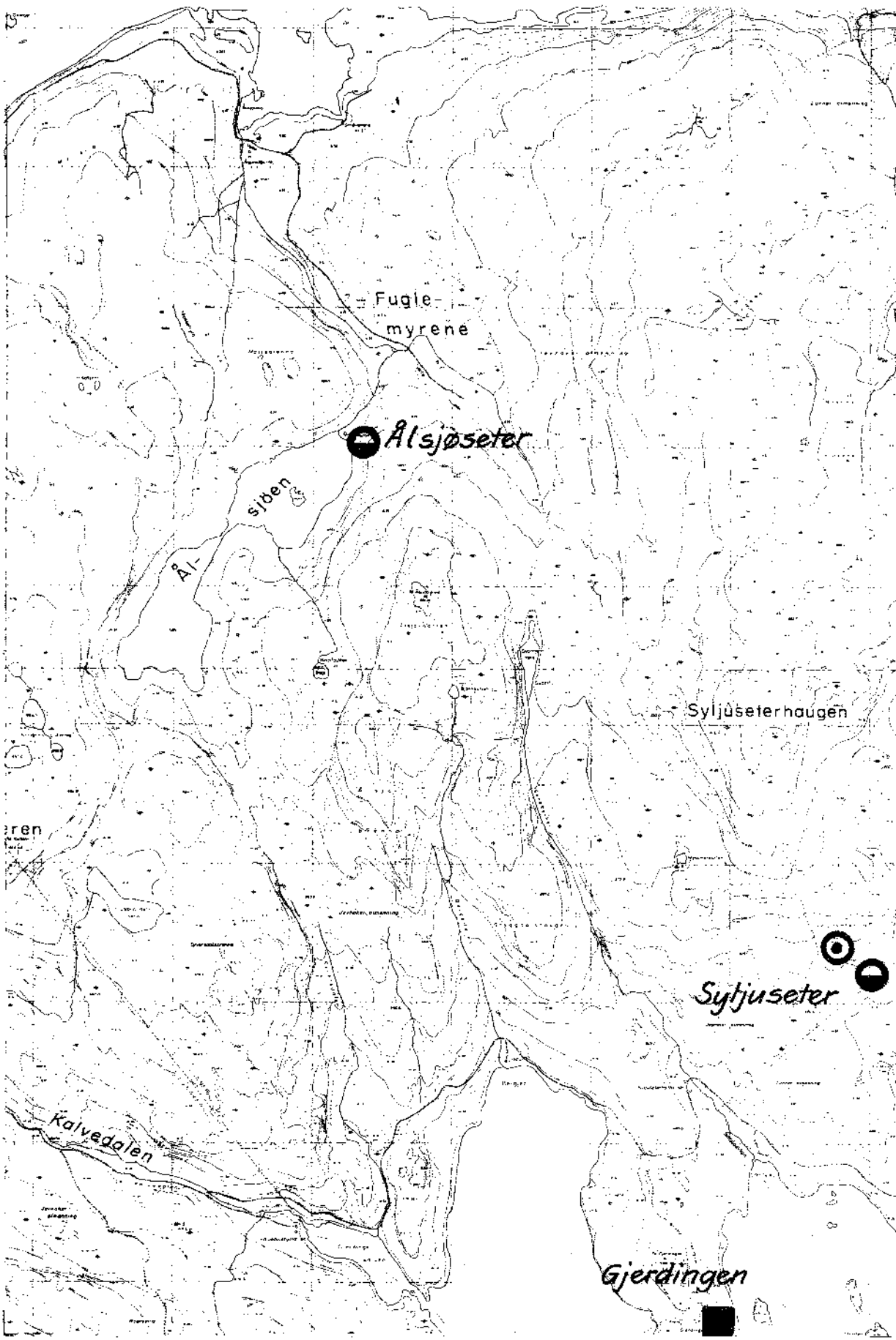
	K	L
052	12 34	12 34
051	12 3+	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

PLASS fastboende	KOIE	FINNEGRAV
PLASS feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
PLASS revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjert	GRUVE	OLAVSKILDE

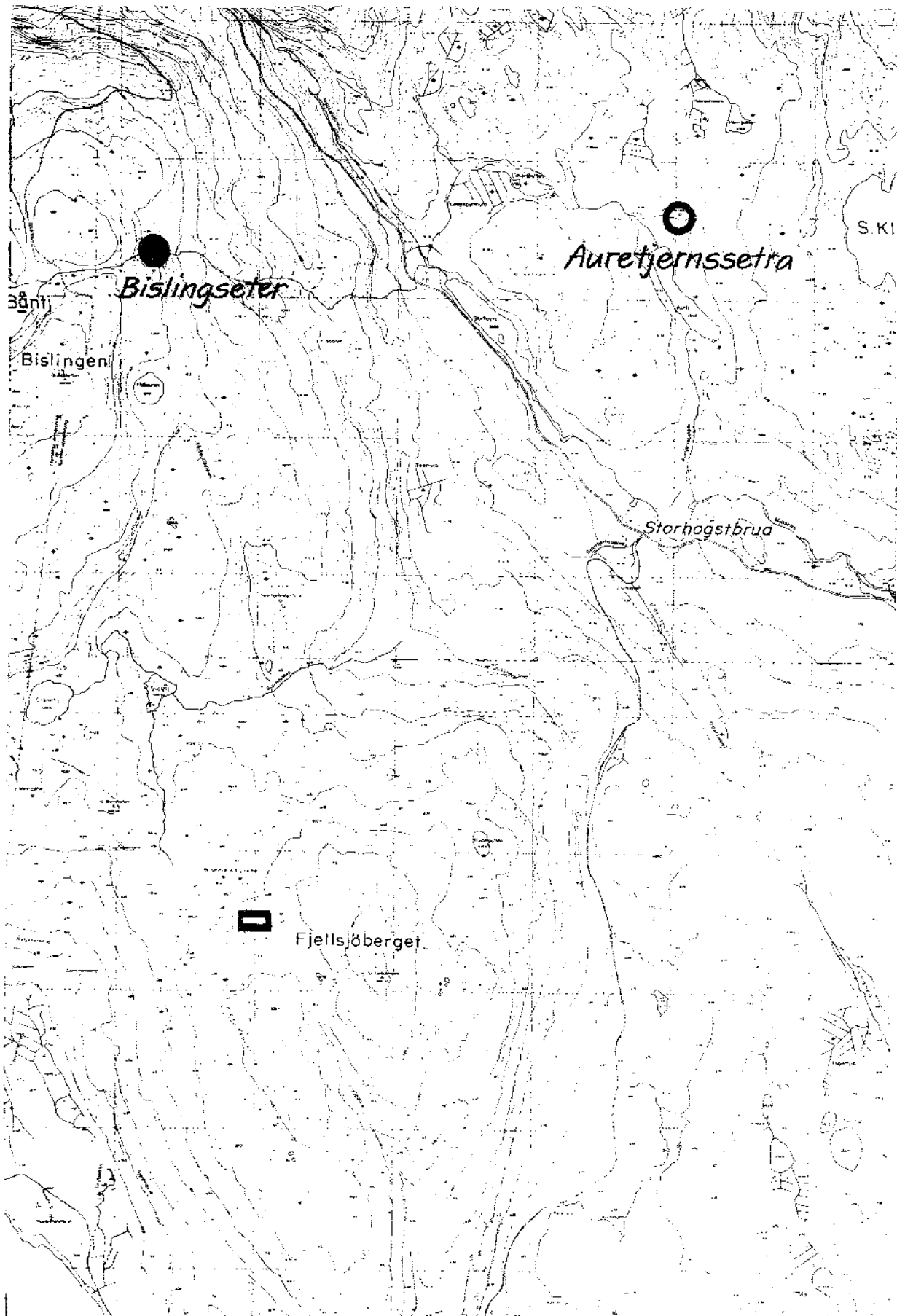
	M	N
052	$\frac{1}{2}$ $\frac{3}{4}$	$\frac{1}{2}$ $\frac{3}{4}$
051	$\frac{1}{2}$ $\frac{3}{4}$	$\frac{1}{2}$ $\frac{3}{4}$

MÅLESTOKK
1:20.000

Plass fastboende	KOIE	FINNEGRAV
Plass feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
Plass revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

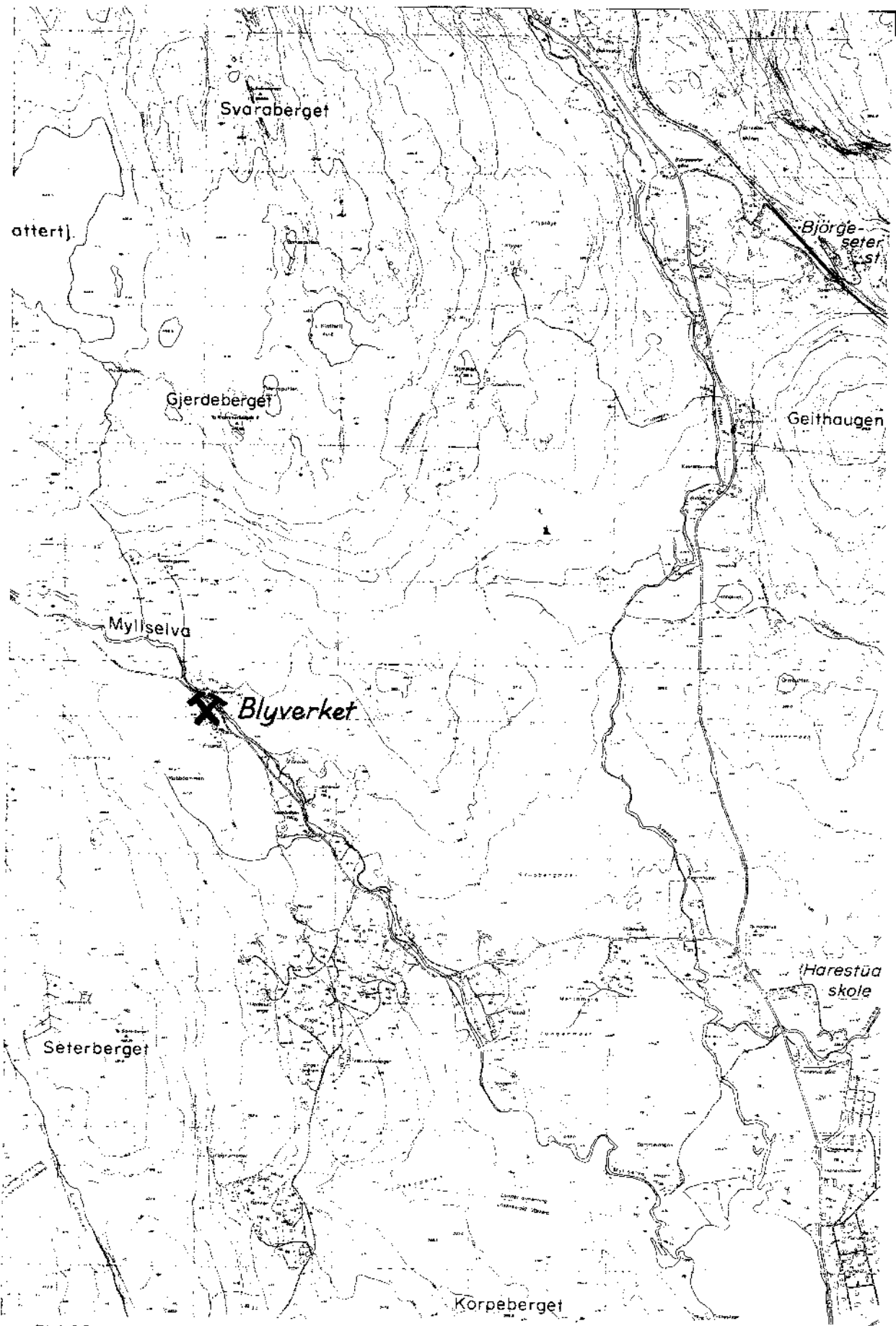
	M	N
052	1/2 3/4	1/2 3/4
051	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

PLASS fastboende	KOIE	FINNEGRAV
PLASS feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
PLASS revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

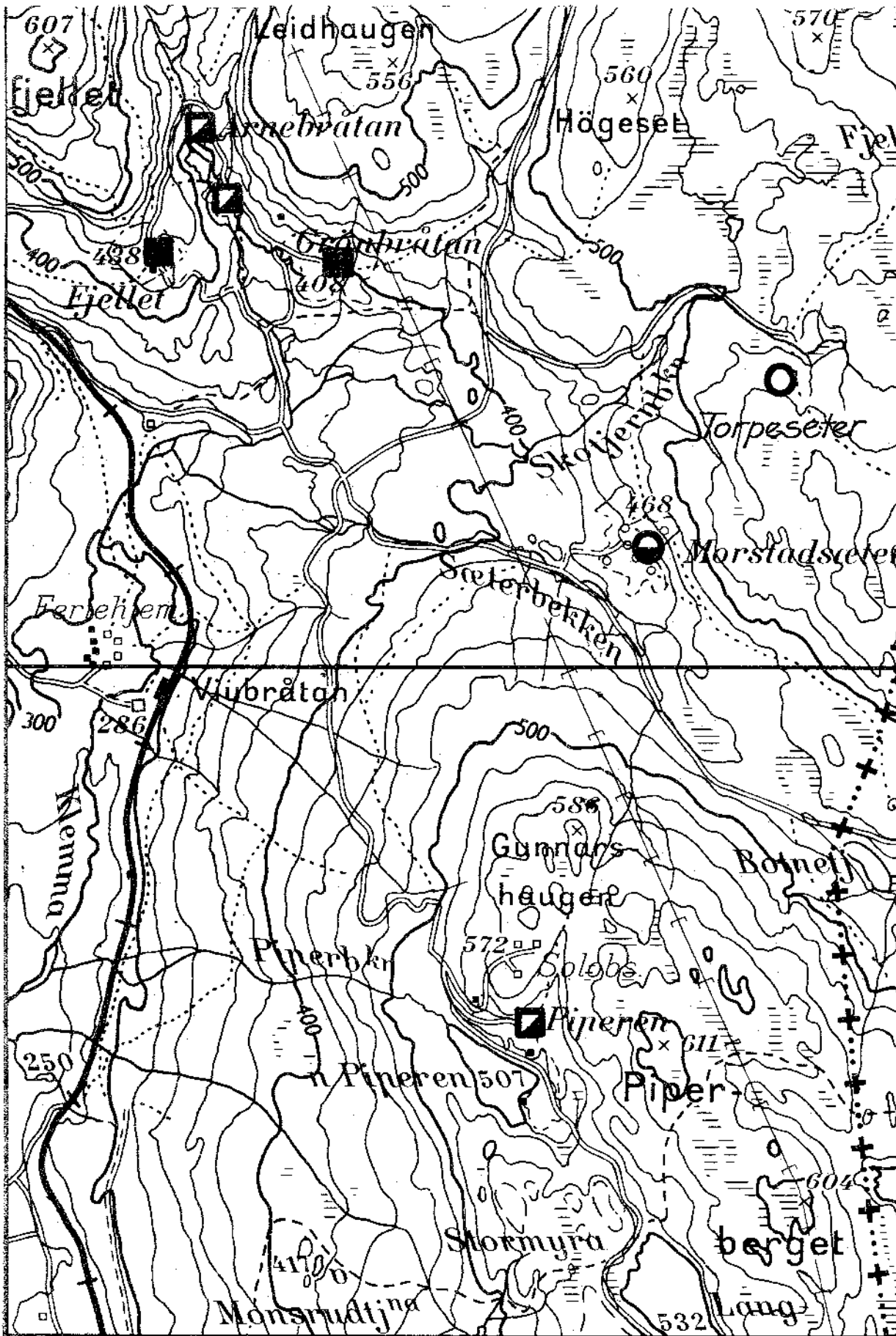
	M	N
052	1/2 3/4	1/2 3/4
051	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

■ PLASS
fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS
feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
□ PLASS
revet	⚙ SAG	▬ DYREGRAV
påvist i terrenget
● SETER
i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	▭ DYREGRAV
omtalt
○ SETER
med seterhus	▽ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
○ SETER
beliggenhet kjert	⚡ GRUVE	⚡ OLAVSKILDE

12	12
34	34
12	12
34	34

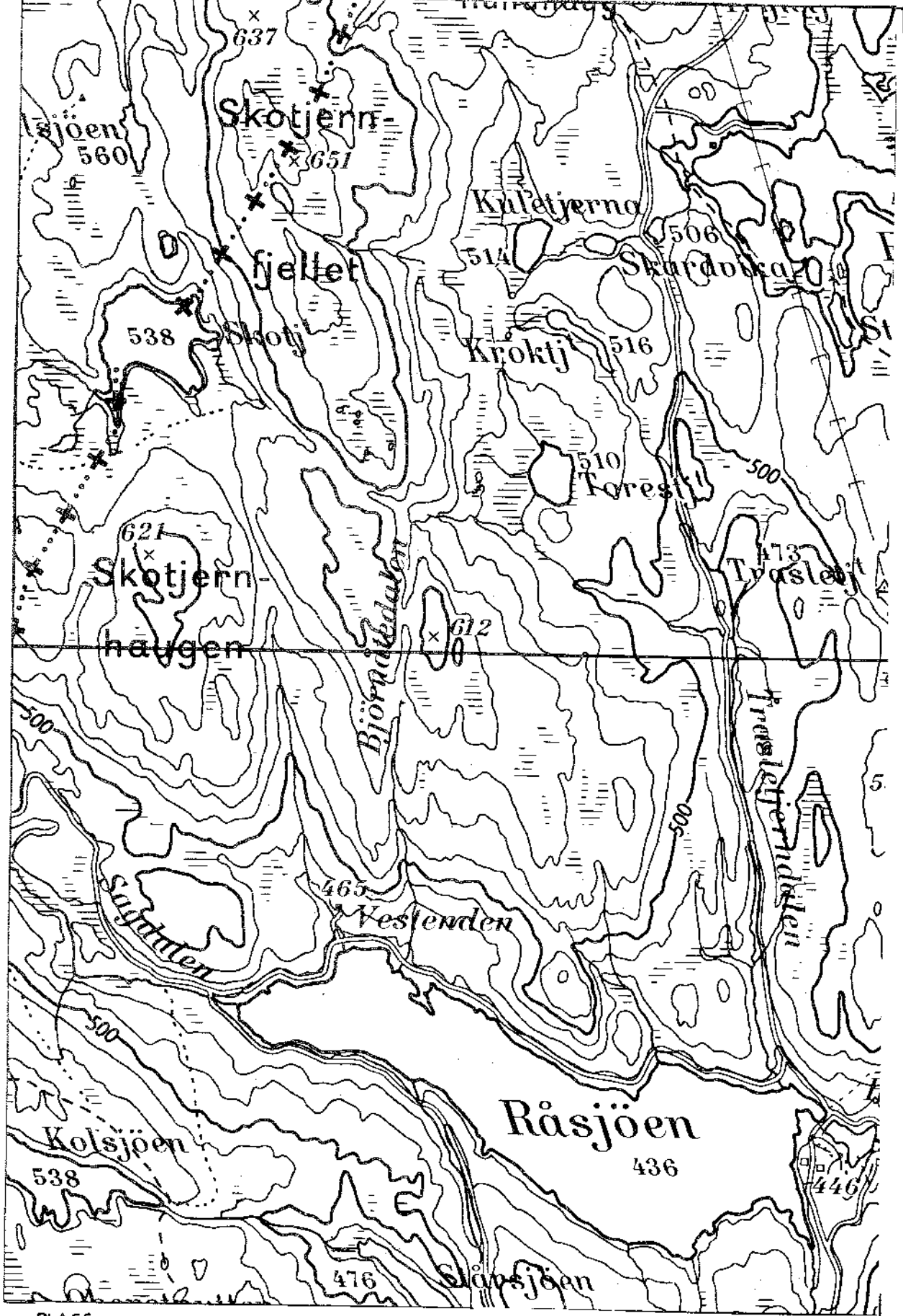
MÅLESTOKK 1:20.000

- PLASS fastboende
- ▣ PLASS feriesred
- ▤ PLASS rever
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- ⊙ SETER med seterhus
- ⊖ SETER beliggenhet kjent
- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ⊙ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE
- + FINNEGRAV
- ▣ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▣ DYREGRAV påvist i terrenget
- ▣ DYREGRAV omtatt
- R FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

	0	P
052	2 3/4	12 3/4
051	1/2 3/4	1/2 3/4

10^A

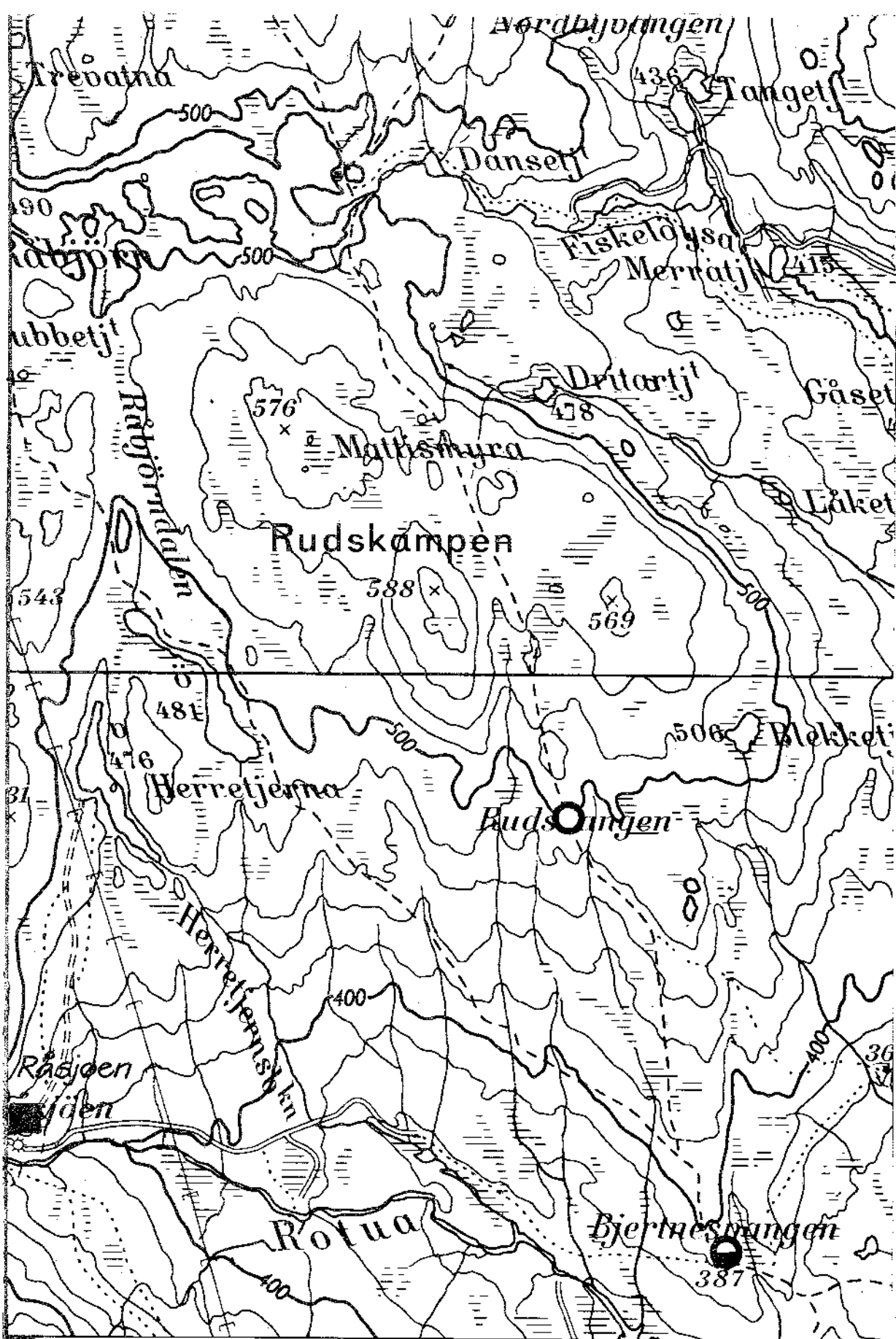
ROMERIKS-
ÅSENE

MÅLESTOKK
1:20.000

- Plass fastboende
- ▣ Plass feriested
- Plass revet
- Seter i bruk siste ca. 10 år
- Seter med seterhus
- Seter beliggenhet kjert
- ▲ KOLIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ⊙ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE
- ✚ FINNEGRAV
- ⊕ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▬ DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omtalt
- ⋈ FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

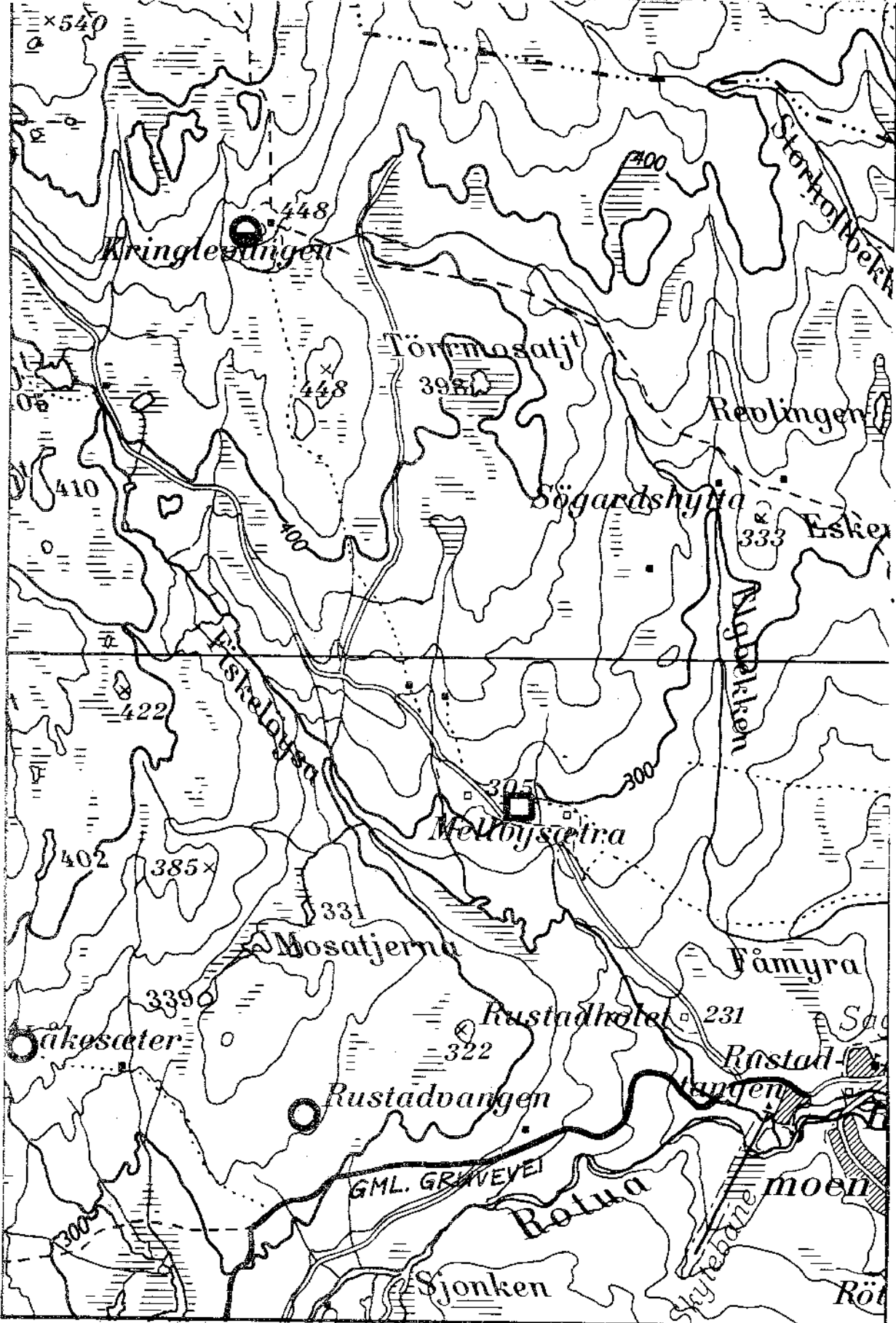
12	12
34	34
12	12
34	34

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS
fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▤ PLASS
feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	▣ KOLERAKIRKEGÅRD
▥ PLASS
revet	⊙ SAG	▬ DYREGRAV
påvist i terrenget
○ SETER
i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	▭ DYREGRAV
omtalt
⊙ SETER
med seterhus	▽ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
○ SETER
beliggenhet kjent	✕ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

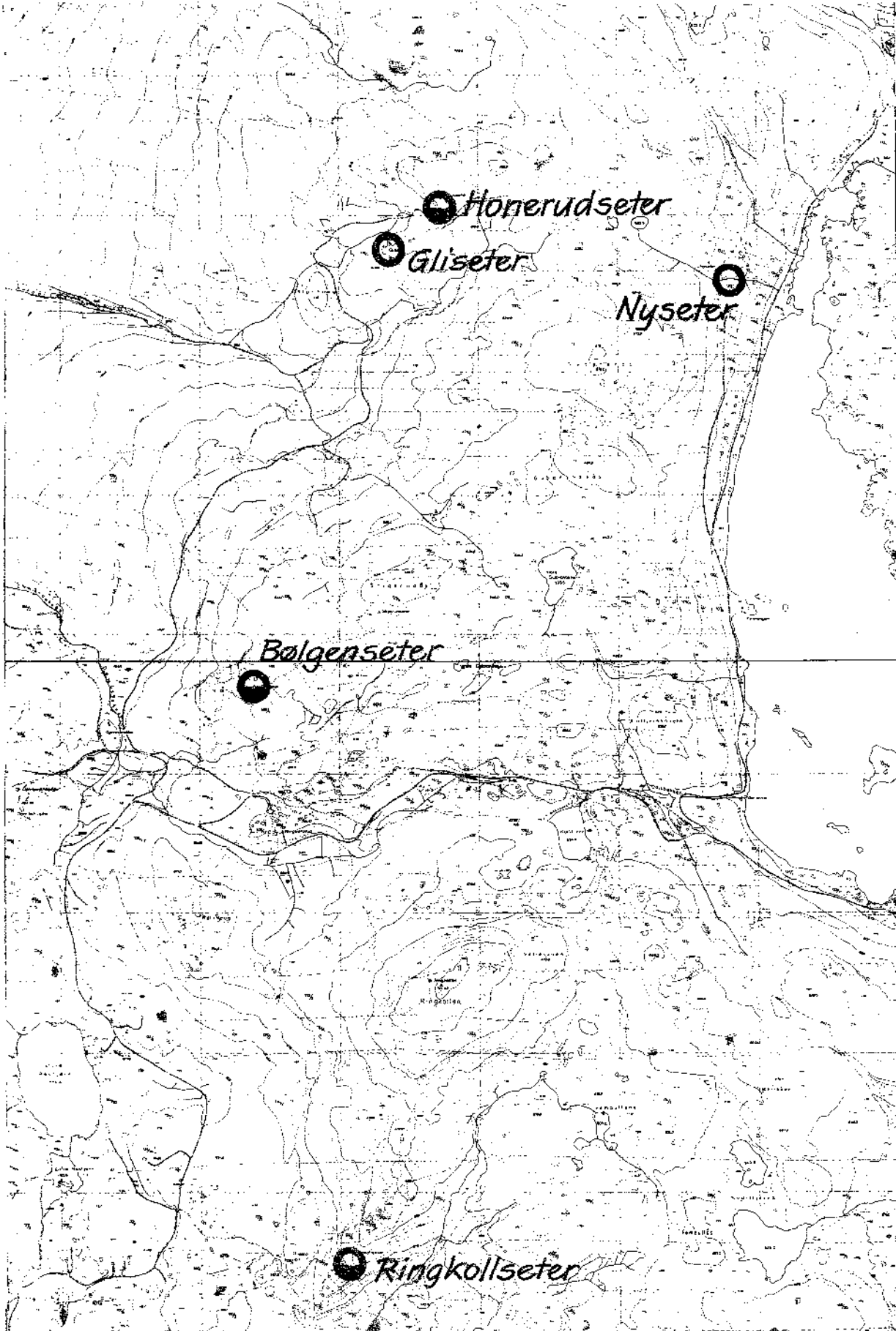
	0	P
052	1/2 3/4	1/2 3/4
051	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
▣ PLASS revet	☼ SAG	▬ DYREGRAV påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	□ DYREGRAV omtalt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	℞ FORTIDSMINNE
○ SETER beliggenhet kjent	✕ GRUVE	≧ OLAVSKILDE

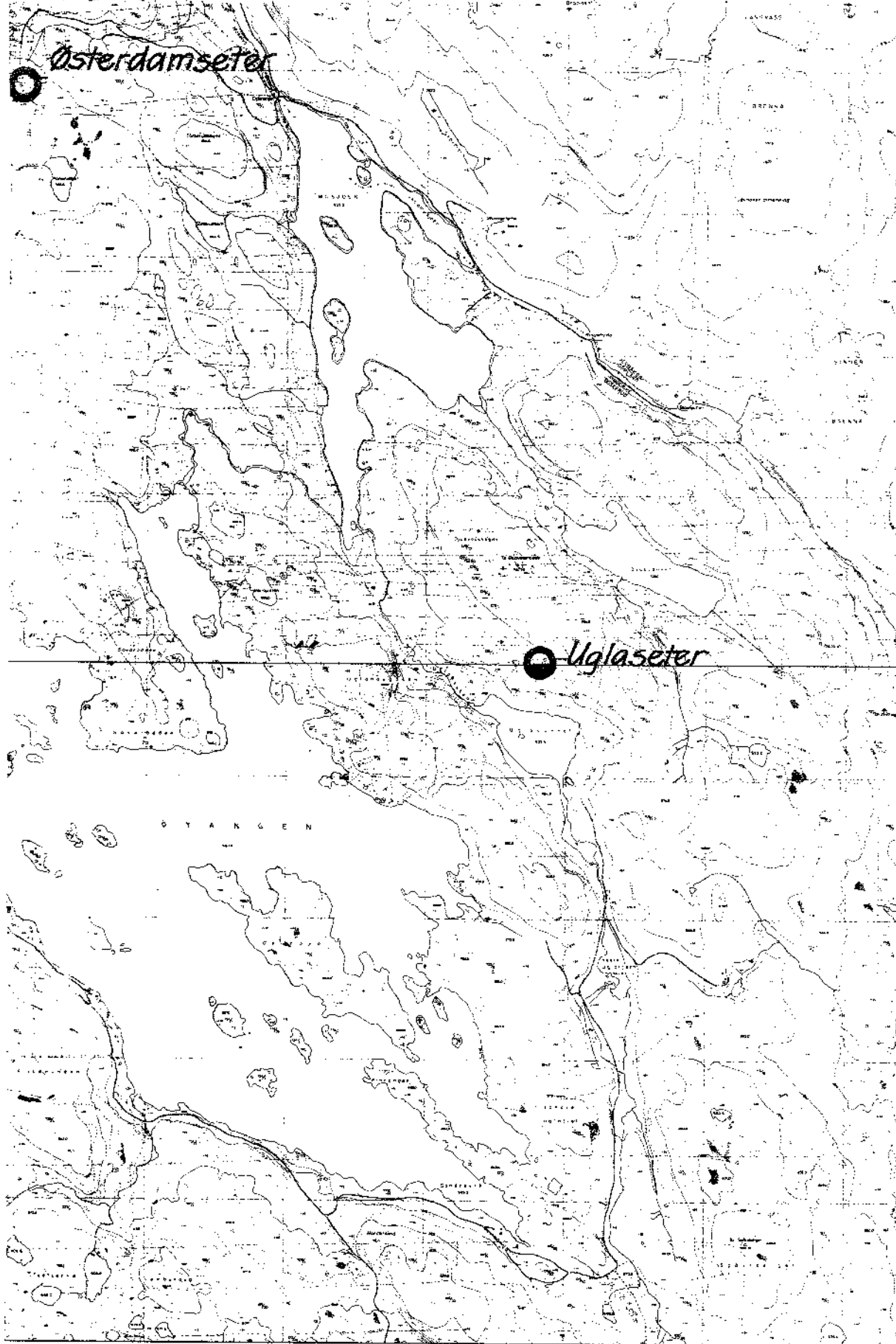
	0	P
052	1/2 3/4	1/2 3/4
051	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

	PLASS fastboende		KOIE		FINNEGRAV
	PLASS feriested		FLØTNINGSANLEGG		KOLERAKIRKEGÅRD
	PLASS revet		SAG		DYREGRAV påvist i terrenget
	SETER i bruk siste ca. 10 år		KØLABONN		DYREGRAV omtalt
	SETER med seterhus		KALKOVN		FORTIDSMINNE
	SETER beliggenhet kjent		GRUVE		OLAVSKILDE

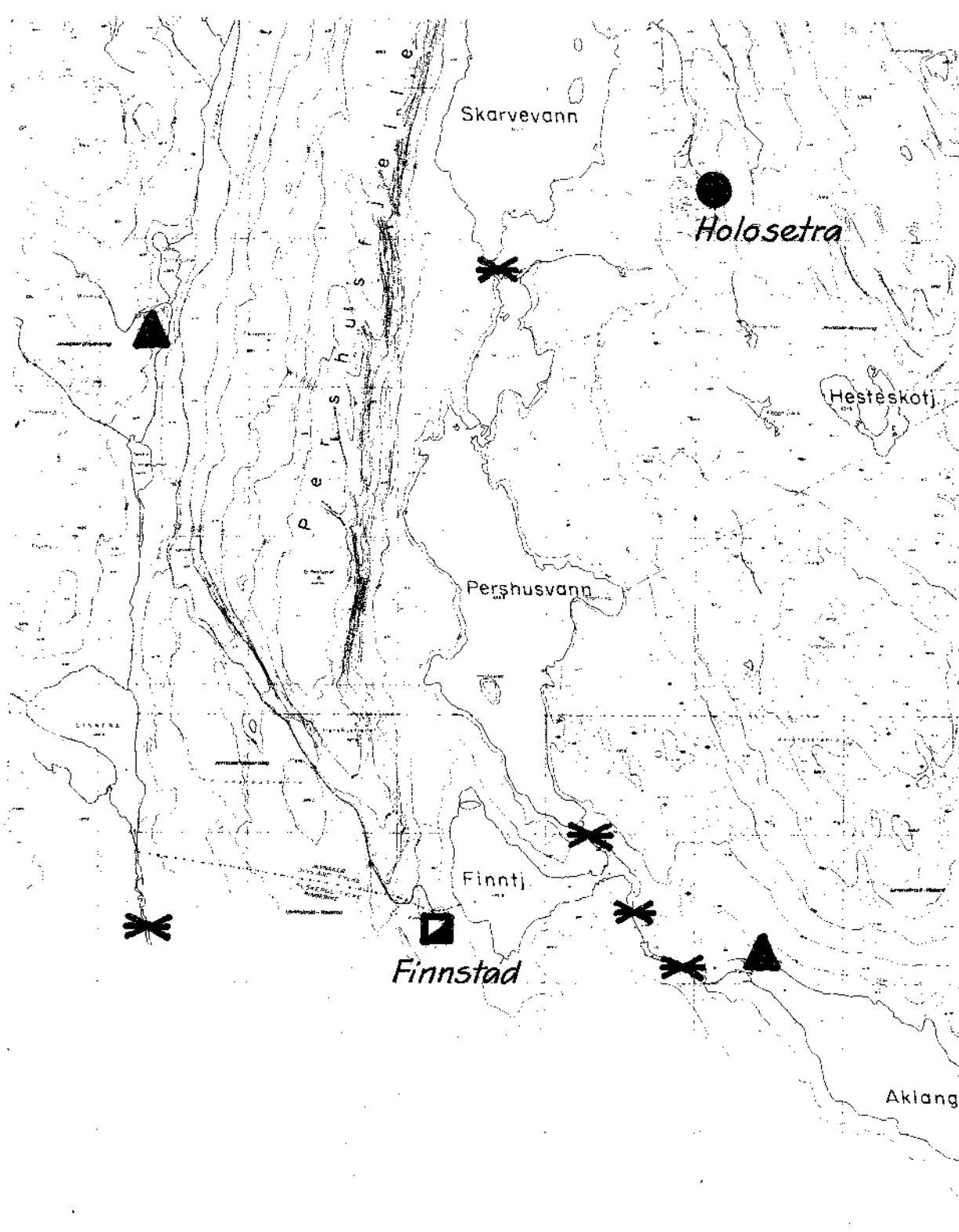
	K	L
052	12 34	12 34
051	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▤ PLASS feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
▥ PLASS revet	⊙ SAG	▣ DYREGRAV - påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	▤ DYREGRAV omtalt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	⋈ FORTIDSMINNE
○ SETER beliggenhet kjent	⌘ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

	K	L
052	1/2 3/4	1/2 3/4
051	1/2 3/4	1/2 3/4

● Spålensetra

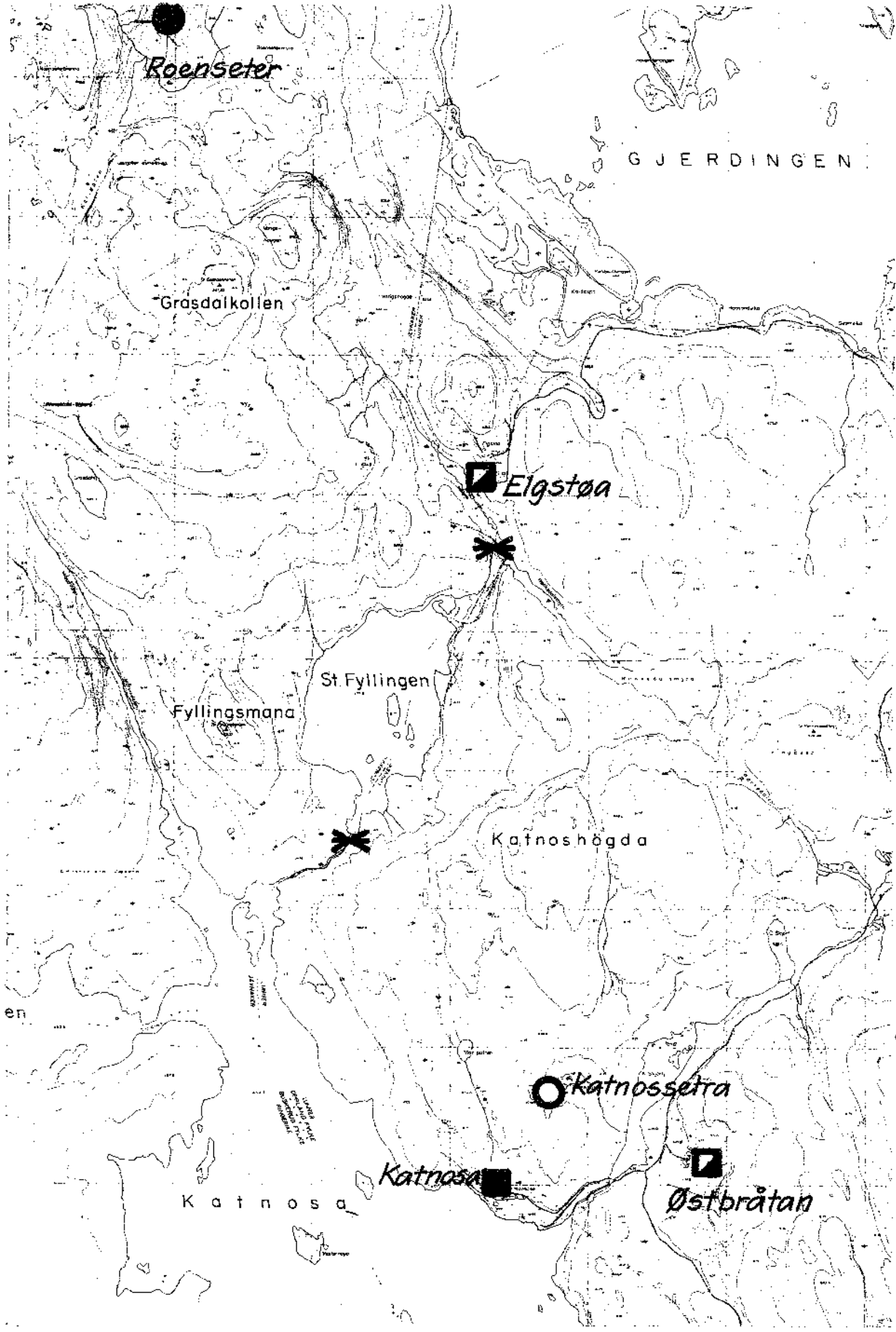
MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastboende
- ▣ PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca 10 år
- ⊙ SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent

- ▲ KØIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ⊙ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE

- + FINNEGRAV
- ⊕ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▬ DYREGRAV påvist i terrenget
- ▬ DYREGRAV omtalt
- R FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

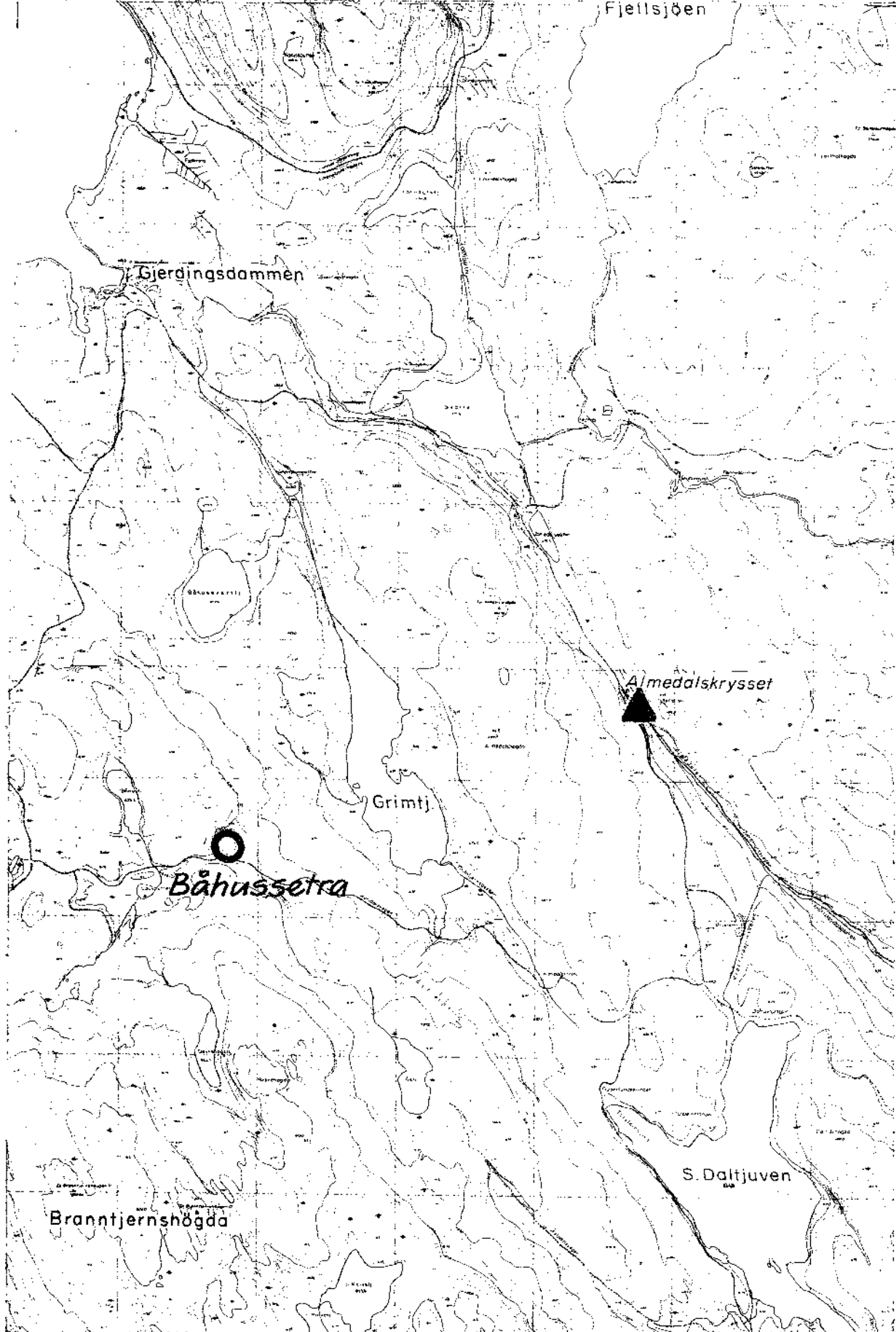
	M	N
052	12 3/4	12 3/4
051	12 3/4	12 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastocende
- PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent
- KOIE
- FLØTNINGSANLEGG
- SAG
- KØLABONN
- KALKOVN
- GRUVE
- FINNEGRAV
- KOLERAKIRKEGÅRD
- DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omtalt
- FORTIDSMINNE
- OLAVSKILDE

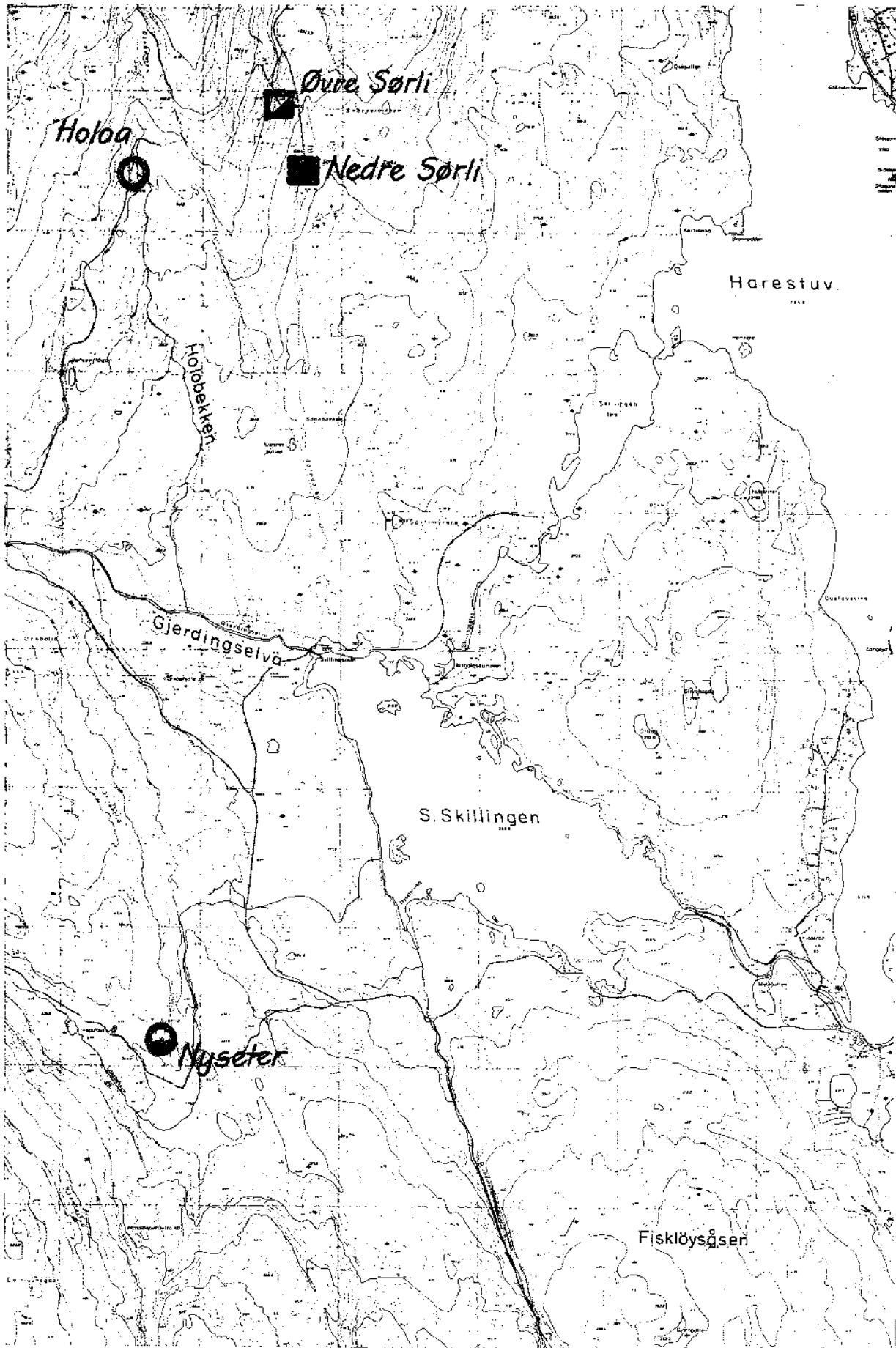
	M	N
052	1/2 3/4	1/2 3/4
051	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

Plass fastboende	KOIE	FINNEGRAV
Plass feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
Plass revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

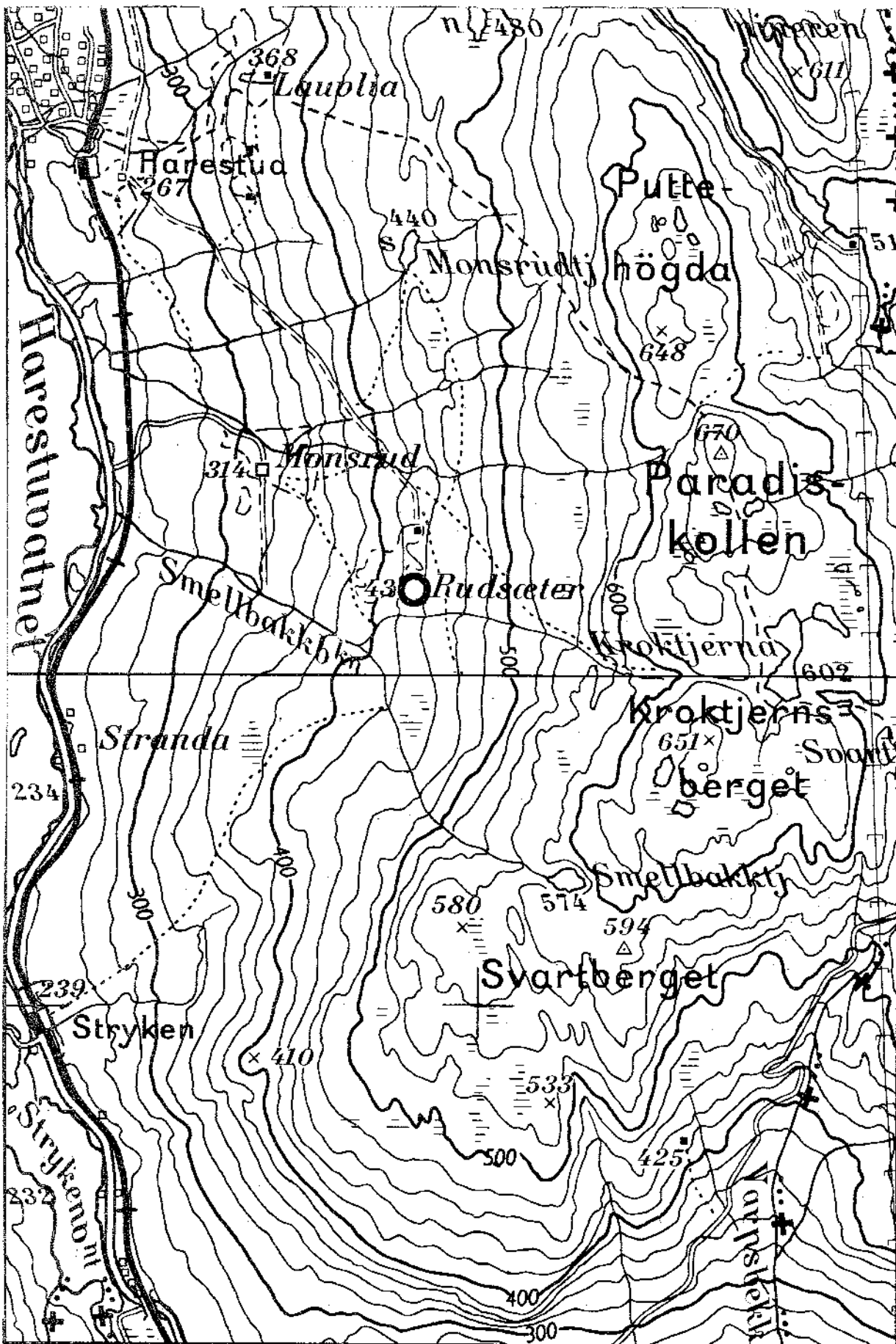
	M	N
052	12 34	12 34
051	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

■ Plass fastboende ▣ Plass feriested □ Plass revet ○ Seter i bruk siste ca. 10 år ● Seter med seterhus ○ Seter beliggenhet kjent ▲ KØIE ✕ FLØTNINGSANLEGG ⊙ SAG ⊙ KØLABONN ▽ KALKOVN ⚒ GRUVE + FINNEGRAV ⊞ KOLERAKIRKEGÅRD ▬ DYREGRAV påvist i terrenget ▭ DYREGRAV omtalt R FORTIDSMINNE ⚓ OLAVSKILDE

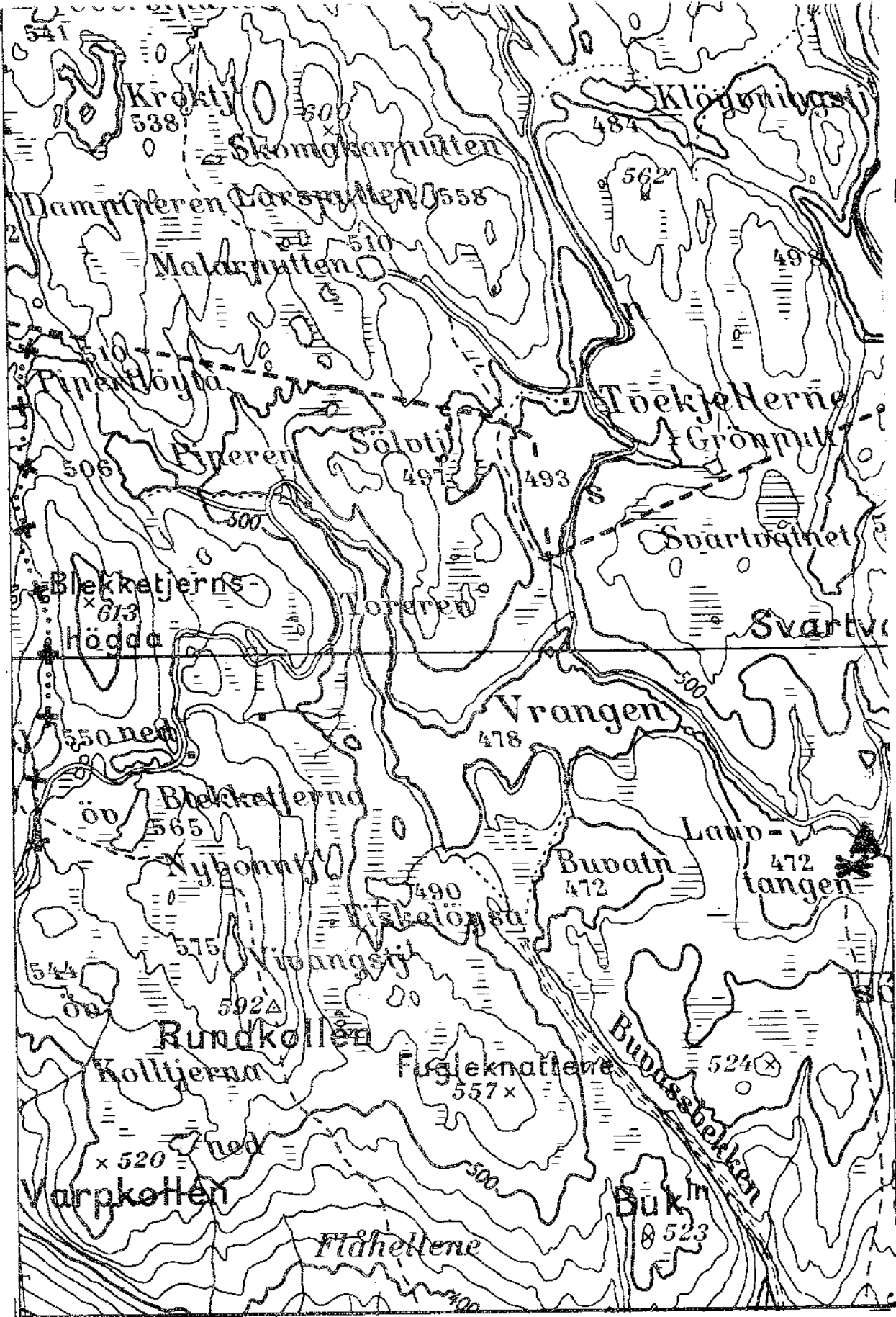
	M	N
052	1/2 3/4	1/2 3/4
051	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS feriested	× FLØTNINGSANLEGG	⊕ KOLERAKIRKEGÅRD
◻ PLASS revet	⊙ SAG	■ DYREGRAV påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	▭ DYREGRAV omtalt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
○ SETER beliggenhet kjent	⌘ GRUVE	⌘ OLAVSKILDE

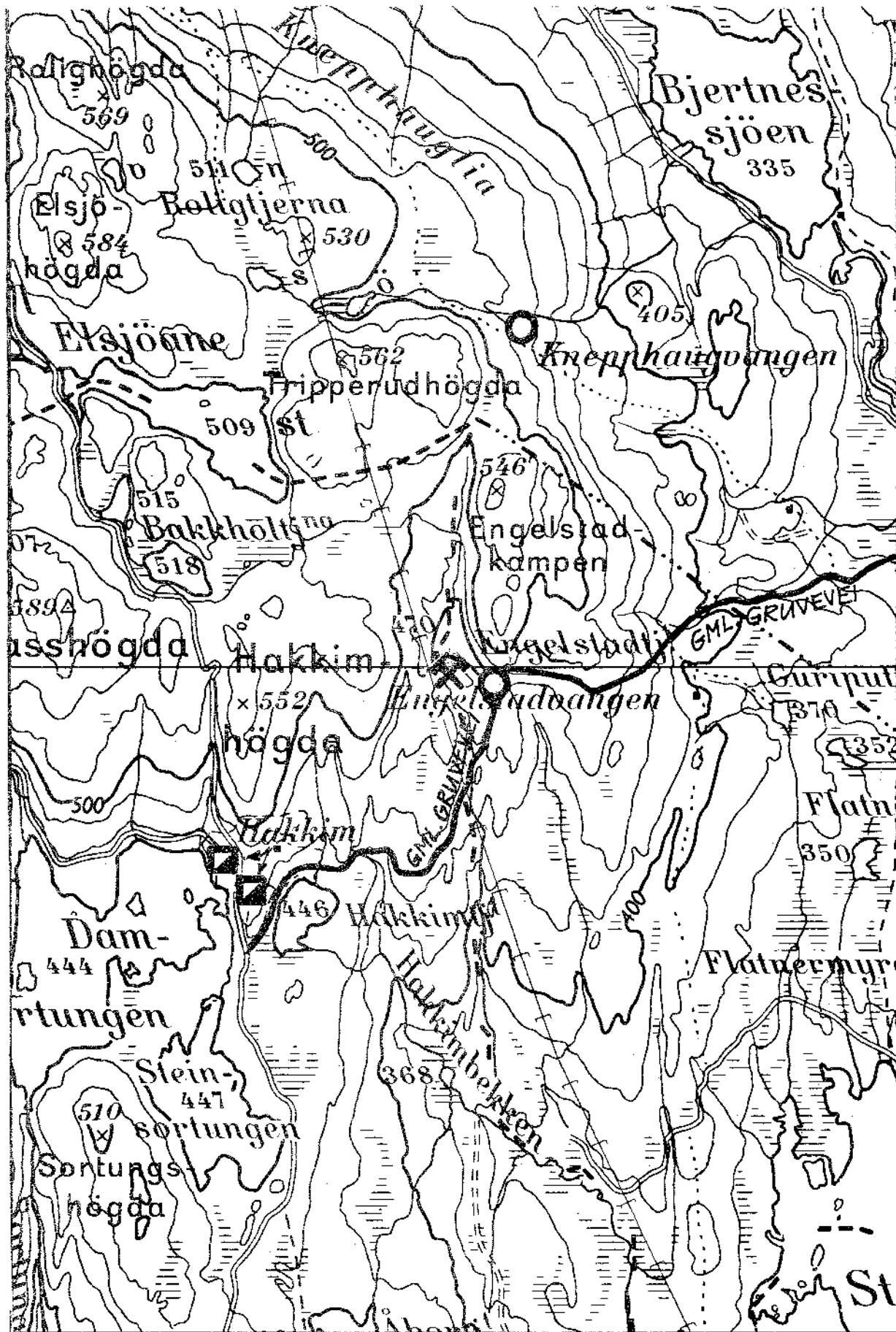
	0	P
052	12 3/4	12 3/4
051	12 3/4	12 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KOIE	✚ FINNEGRAV
▣ PLASS feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	▣ KOLERAKIRKEGÅRD
□ PLASS rever	☼ SAG	▣ DYREGRAV påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	▣ DYREGRAV omtalt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	⋈ FORTIDSMINNE
○ SETER beliggenhet kjent	✕ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

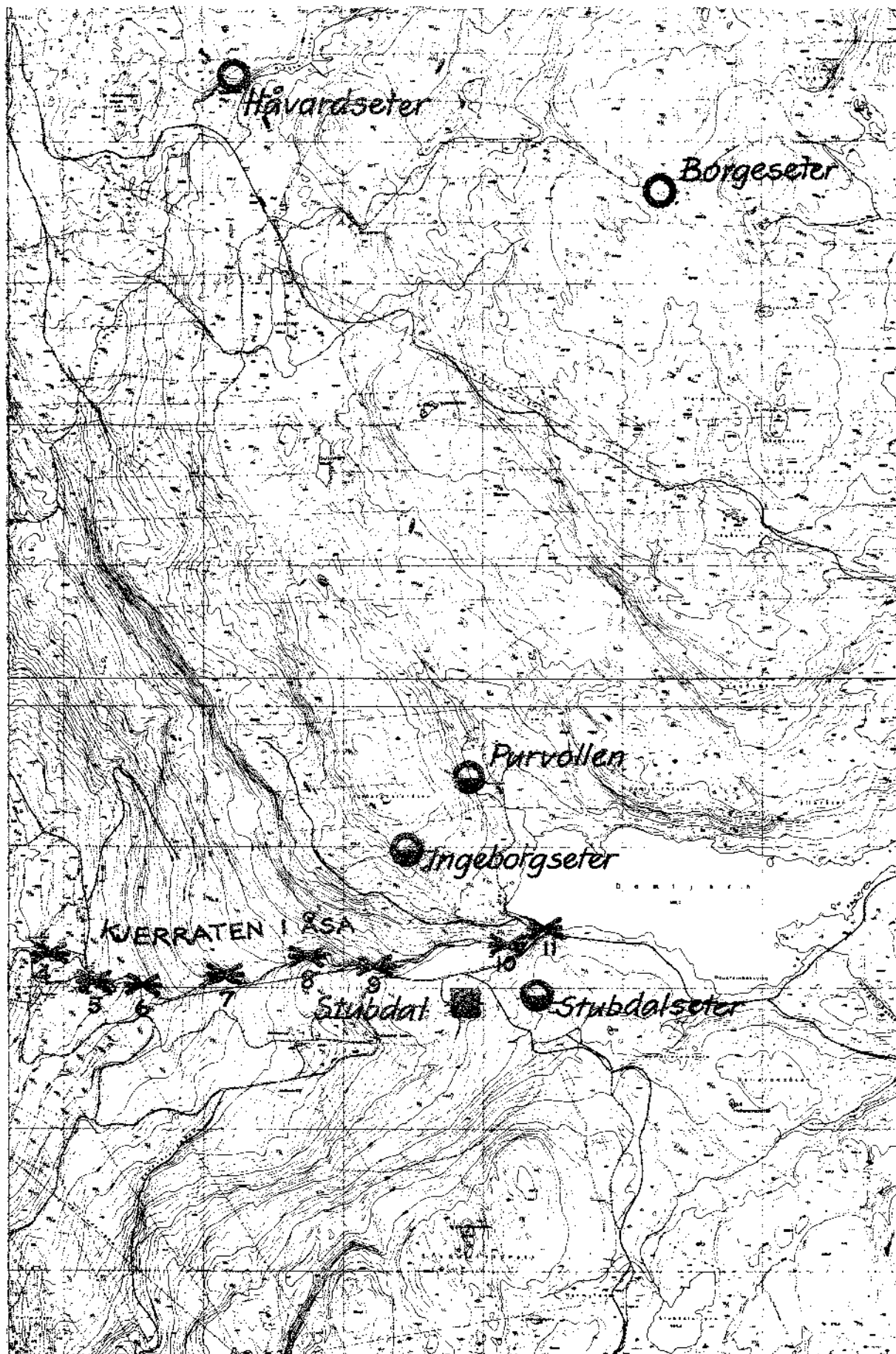
	O	P
052	12 34	12 34
051	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

PLASS fastboende	KOIE	FINNEGRAV
PLASS feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
PLASS revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

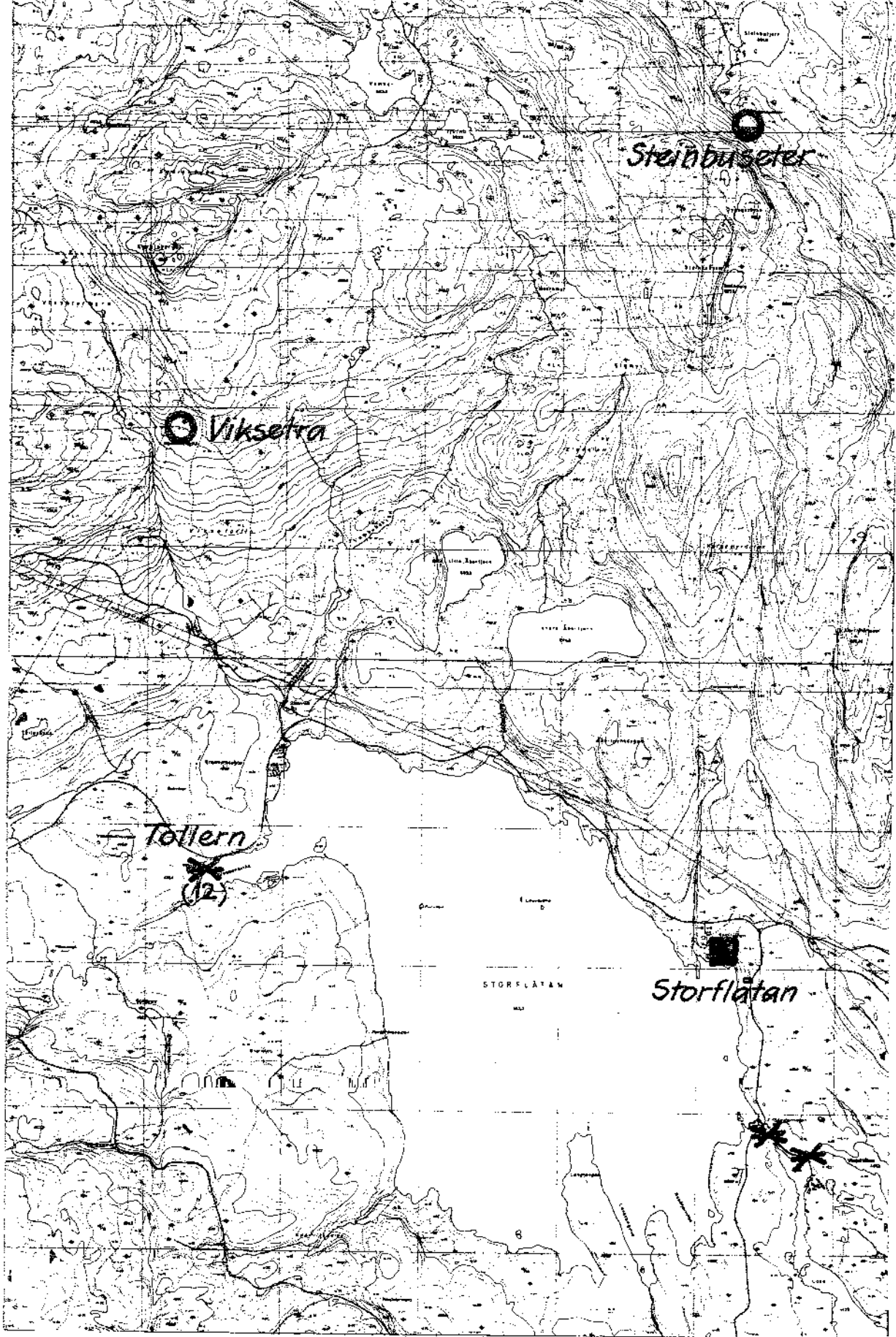
	O	P
052	1/2 3/4	1/2 3/4
051	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

PLASS fastboende	KOIE	FINNEGRAV
PLASS feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
PLASS revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omfått
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

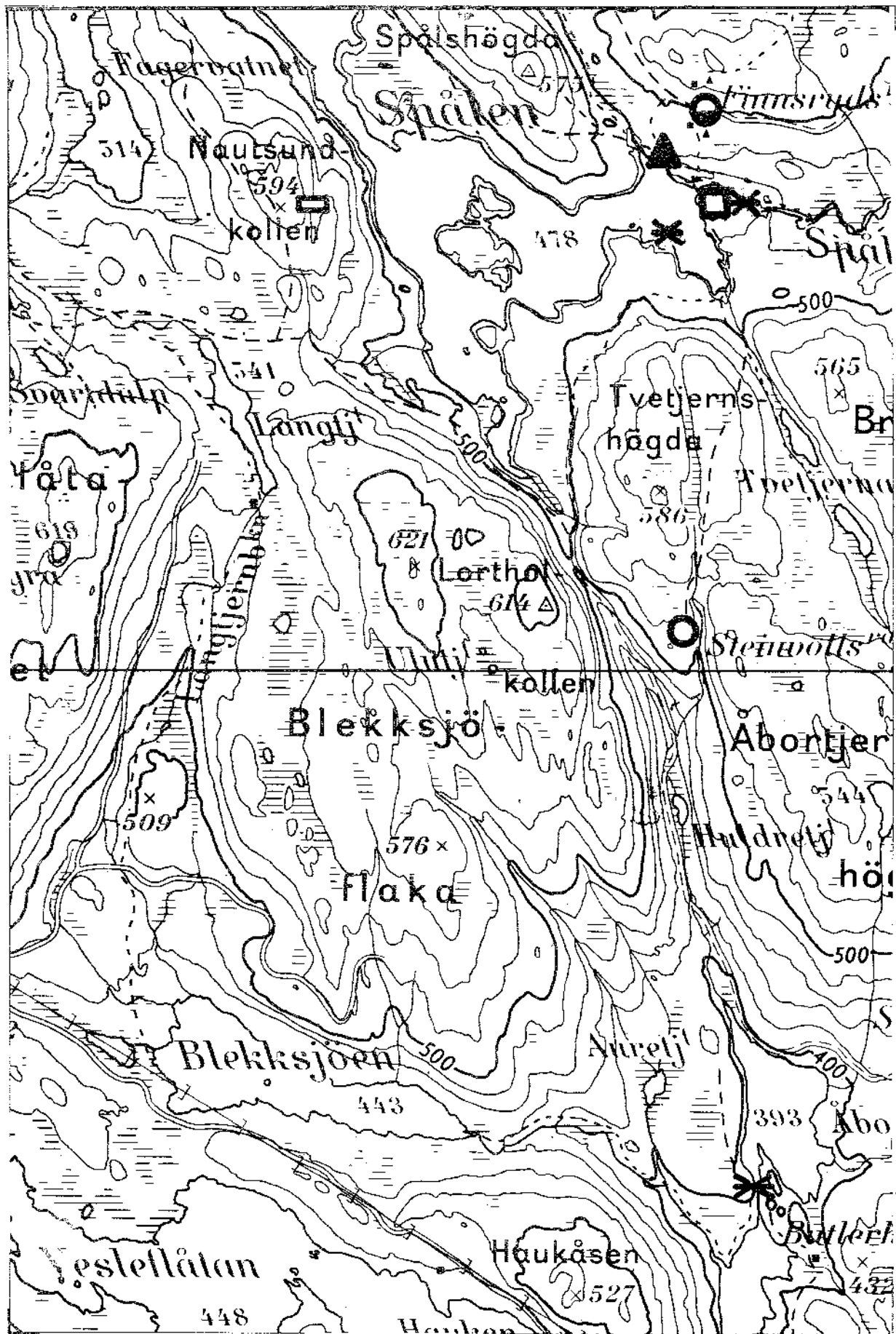
	K	L
050	1/2 3/4	1/2 3/4
049	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

Plass fastboende	KOIE	FINNEGRAV
Plass feriestea	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
Plass revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

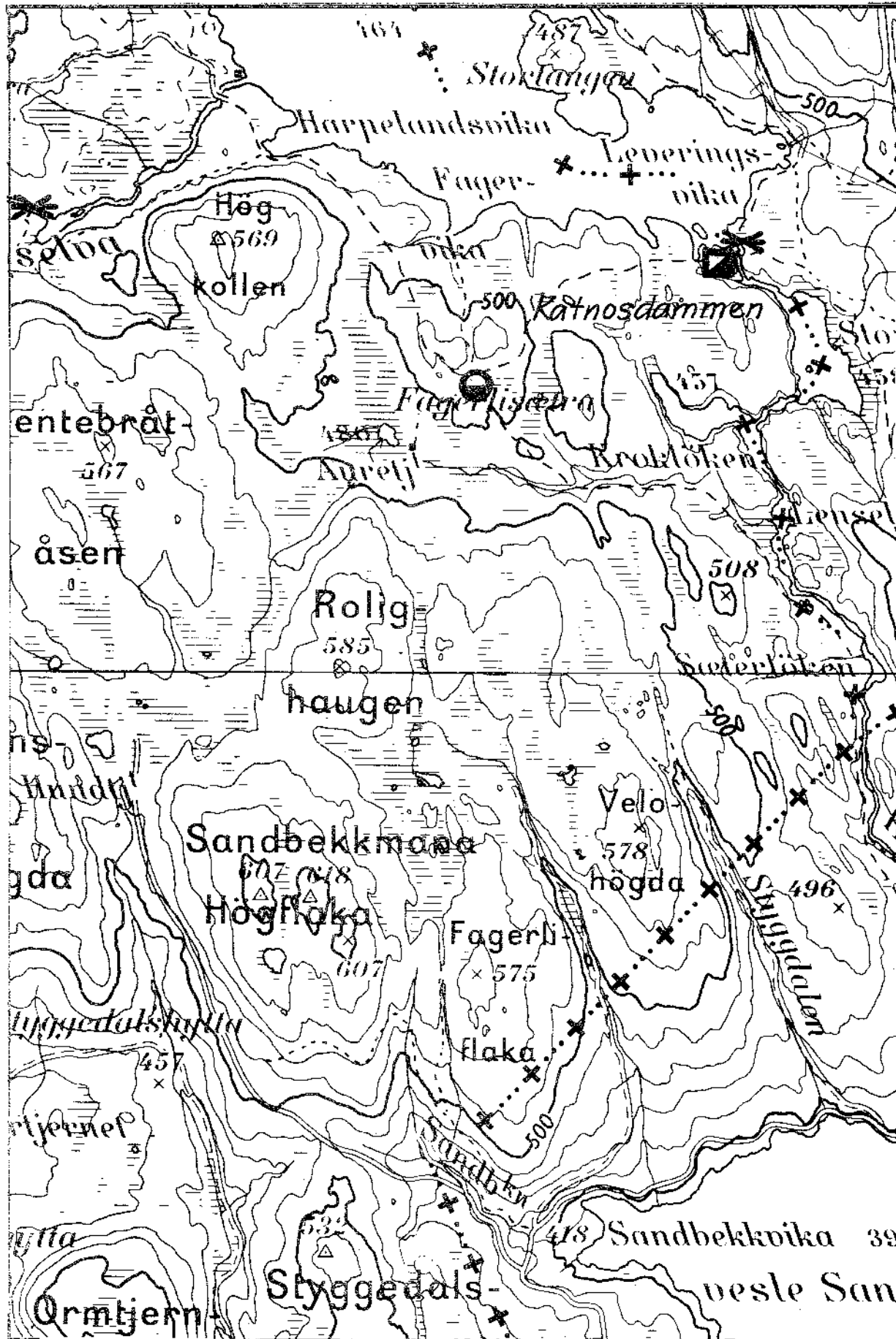
		K	L
050	1/2	1/2	
	3/4	3/4	
049	1/2	1/2	
	3/4	3/4	

MÅLESTOKK
1:20.000

Plass fastboende	KOIE	FINNEGRAV
Plass feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
Plass revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

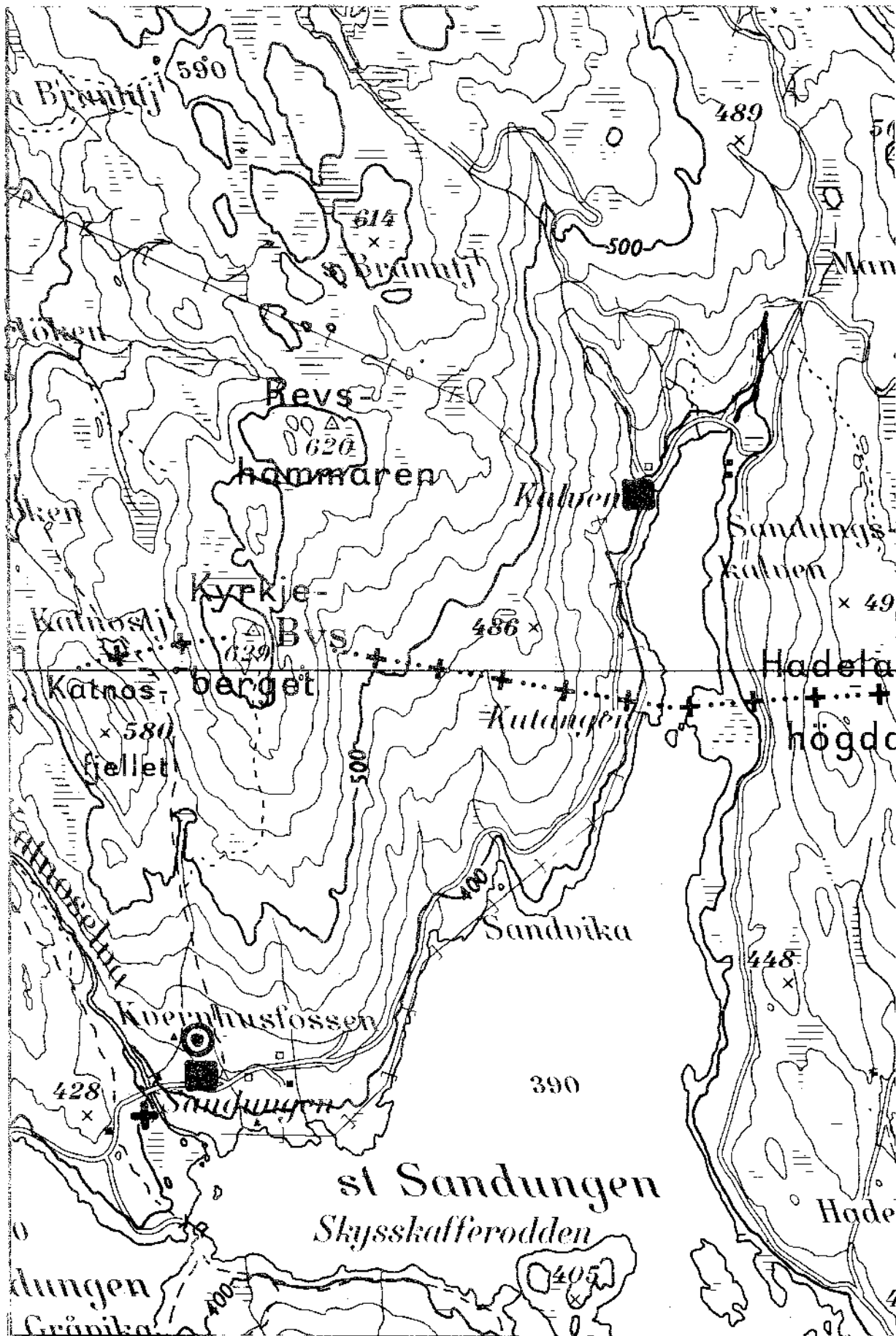
	M	N
050	12 34	12 34
049	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

PLASS fastboende	KOIE	FINNEGRAV
PLASS feriested	FLØTINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
PLASS revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjert	GRUVE	OLAVSKILDE

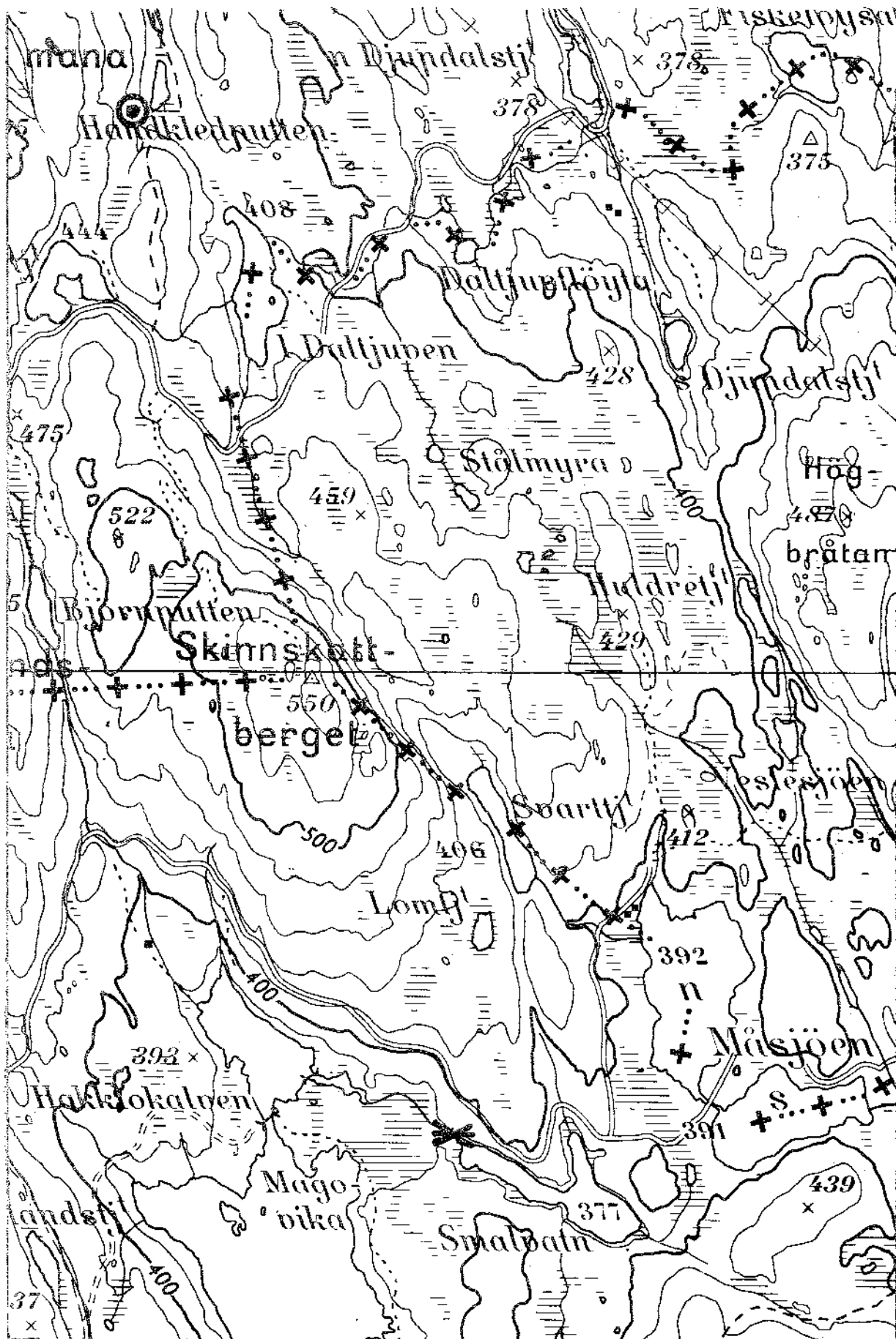
	M	N
050		
049		

MÅLESTOKK
1:20.000

■ Plass fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▣ Plass feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
□ Plass revet	⊙ SAG	▬ DYREGRAV påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	□ DYREGRAV omtalt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
○ SETER beliggenhet kjent	✕ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

	M	N
050	12 34	12 34
049	12 34	12 34

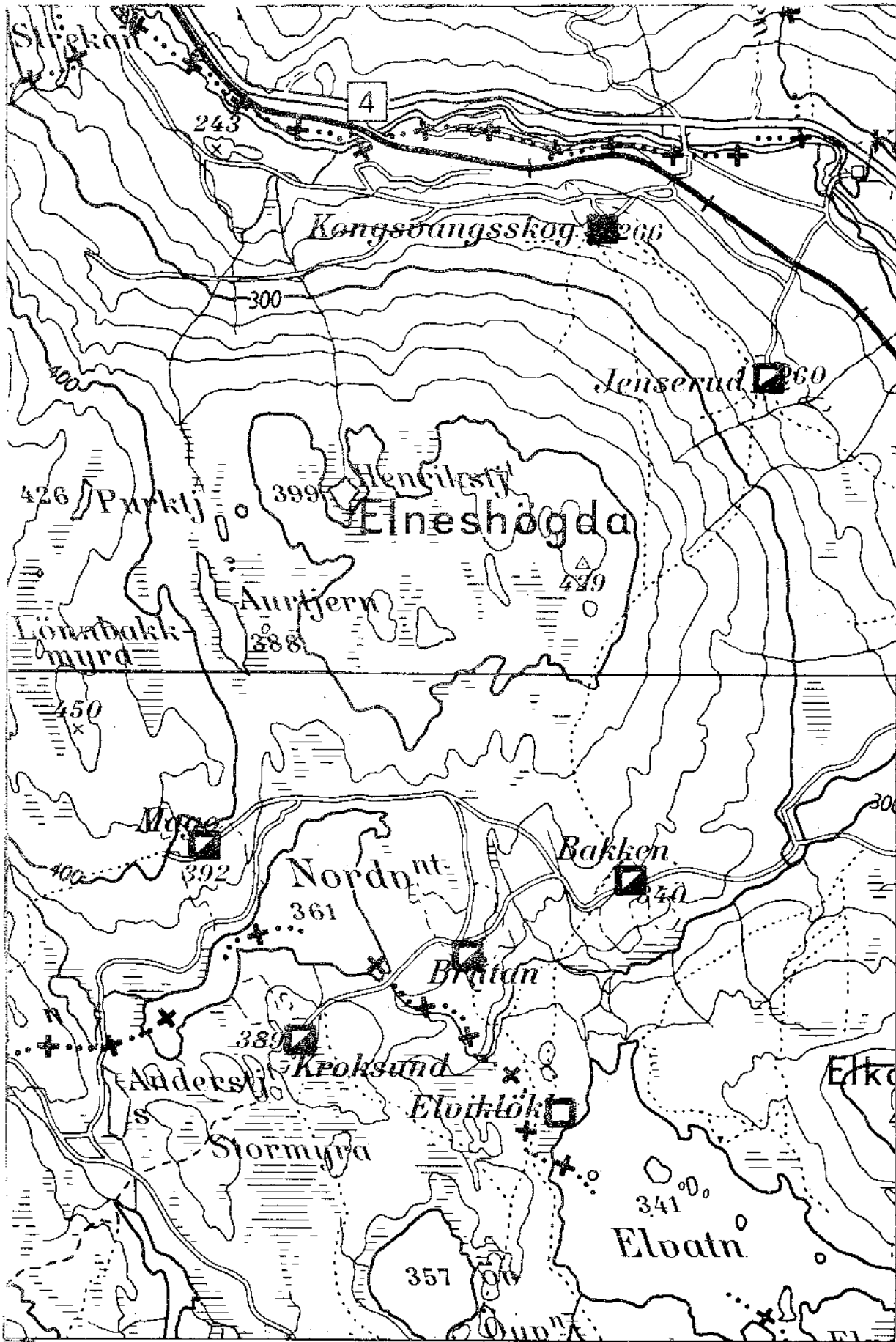
MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastboende
- PLASS feriested
- PLASS rever
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent

- KOIE
- FLØTNINGSANLEGG
- SAG
- KØLABONN
- KALKOVN
- GRUVE

- FINNEGRAV
- KOLERAKIRKEGÅRD 050
- DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omtalt 049
- FORTIDSMINNE
- OLAVSKILDE

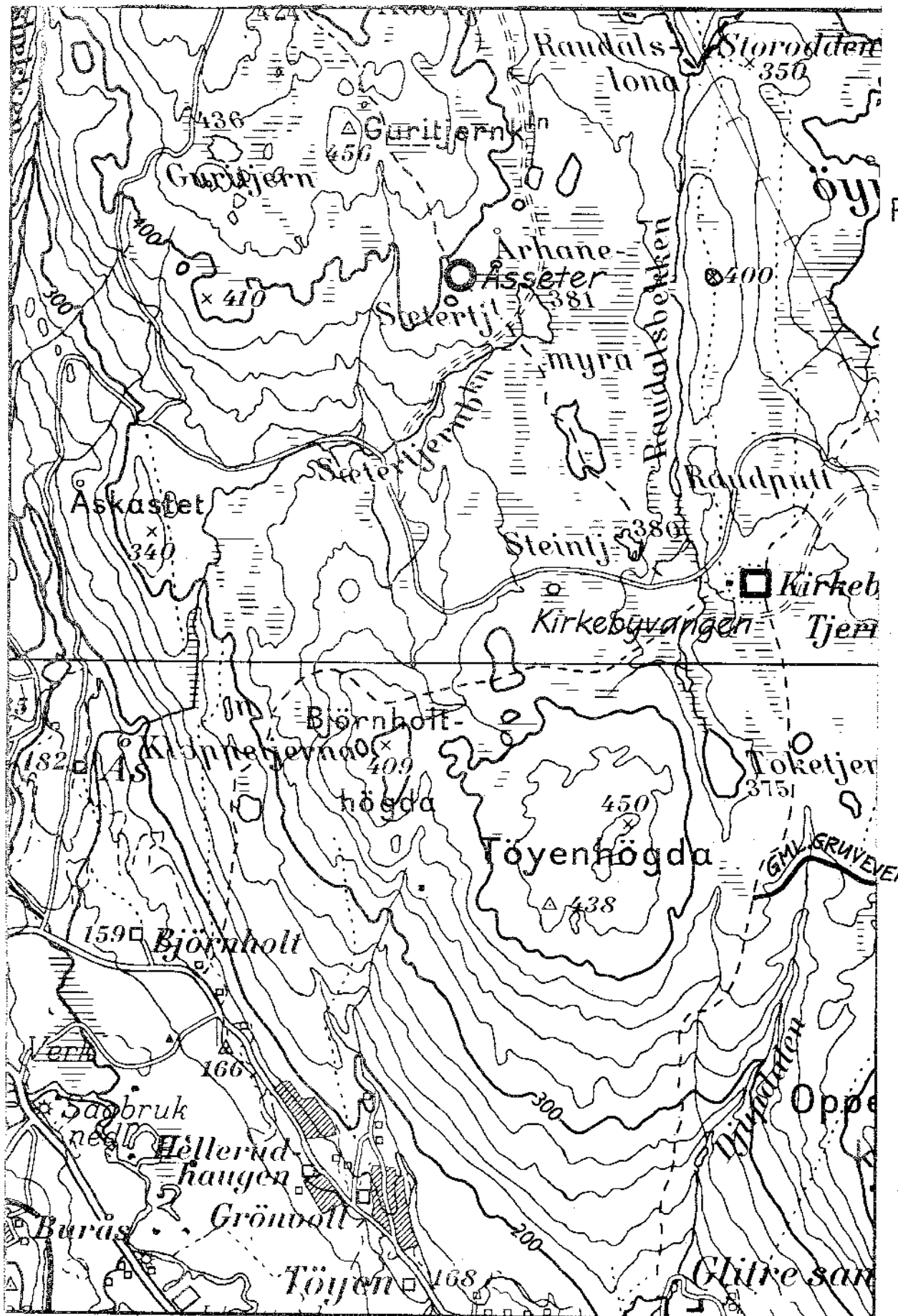
	M	N
050	1/2 3/4	1/2 3/4
049	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

PLASS fastboende	KOIE	FINNEGRAV
PLASS feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
PLASS revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omfalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

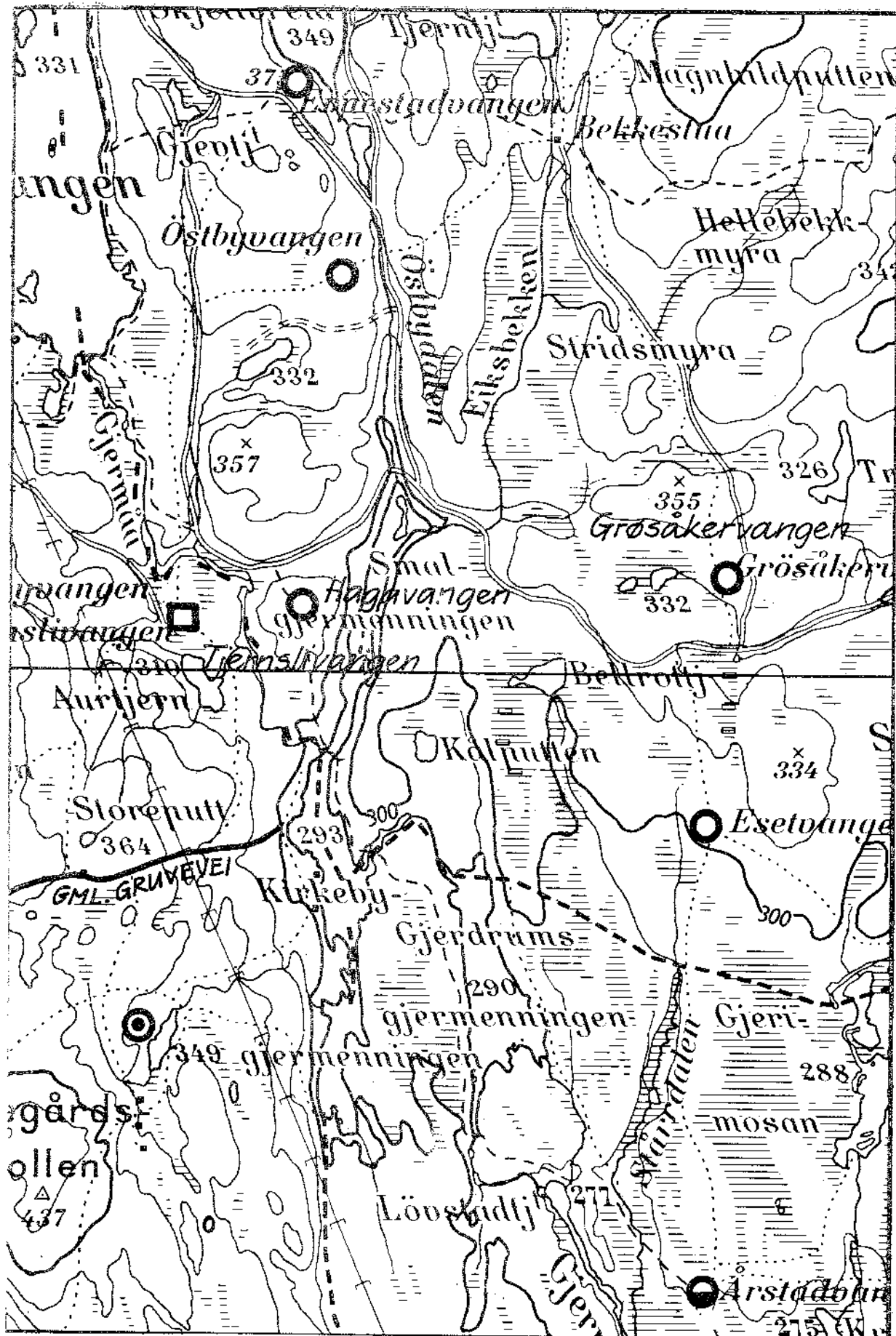
	O	P
050	1/2 3/4	1/2 3/4
049	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende □ PLASS feriested □ PLASS revet ○ SETER i bruk siste ca. 10 år ○ SETER med seterhus ○ SETER beliggenhet kjent ▲ KOIE × FLØTNINGSANLEGG ☼ SAG ⊙ KØLABONN ▽ KALKOVN ⊗ GRUVE + FINNEGRAV ⊞ KOLERAKIRKEGÅRD ▬ DYREGRAV påvist i terreng □ DYREGRAV omtalt ⋈ FORTIDSMINNE ⋈ OLAVSKILDE

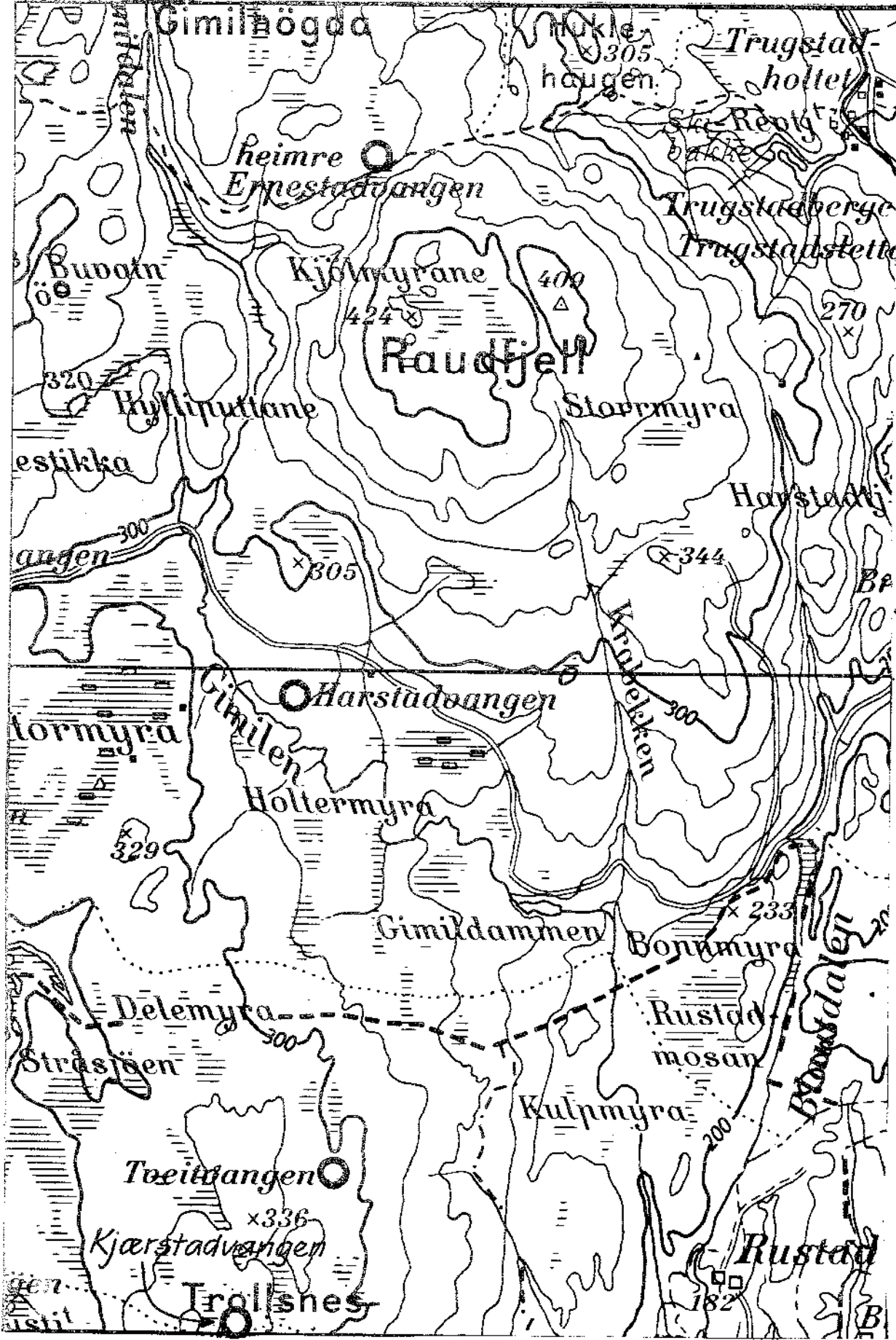
	0	P
050	1/2 3/4	1/2 3/4
049	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende ▣ PLASS feriested ◻ PLASS revet ○ SETER i bruk siste ca. 10 år ⊙ SETER med seterhus ⦿ SETER beliggenhet kjent	▲ KOIE ✕ FLØTNINGSANLEGG ⊙ SAG ⊙ KØLABONN ▽ KALKOVN ✕ GRUVE	+ FINNEGRAV ▣ KOLERAKIRKEGÅRD ▣ DYREGRAV påvist i terrenget ▣ DYREGRAV omtalt R FORTIDSMINNE ⋈ OLAVSKILDE

	0	P
050	1/2 3/4	1/2 3/4
049	1/2 3/4	1/2 3/4

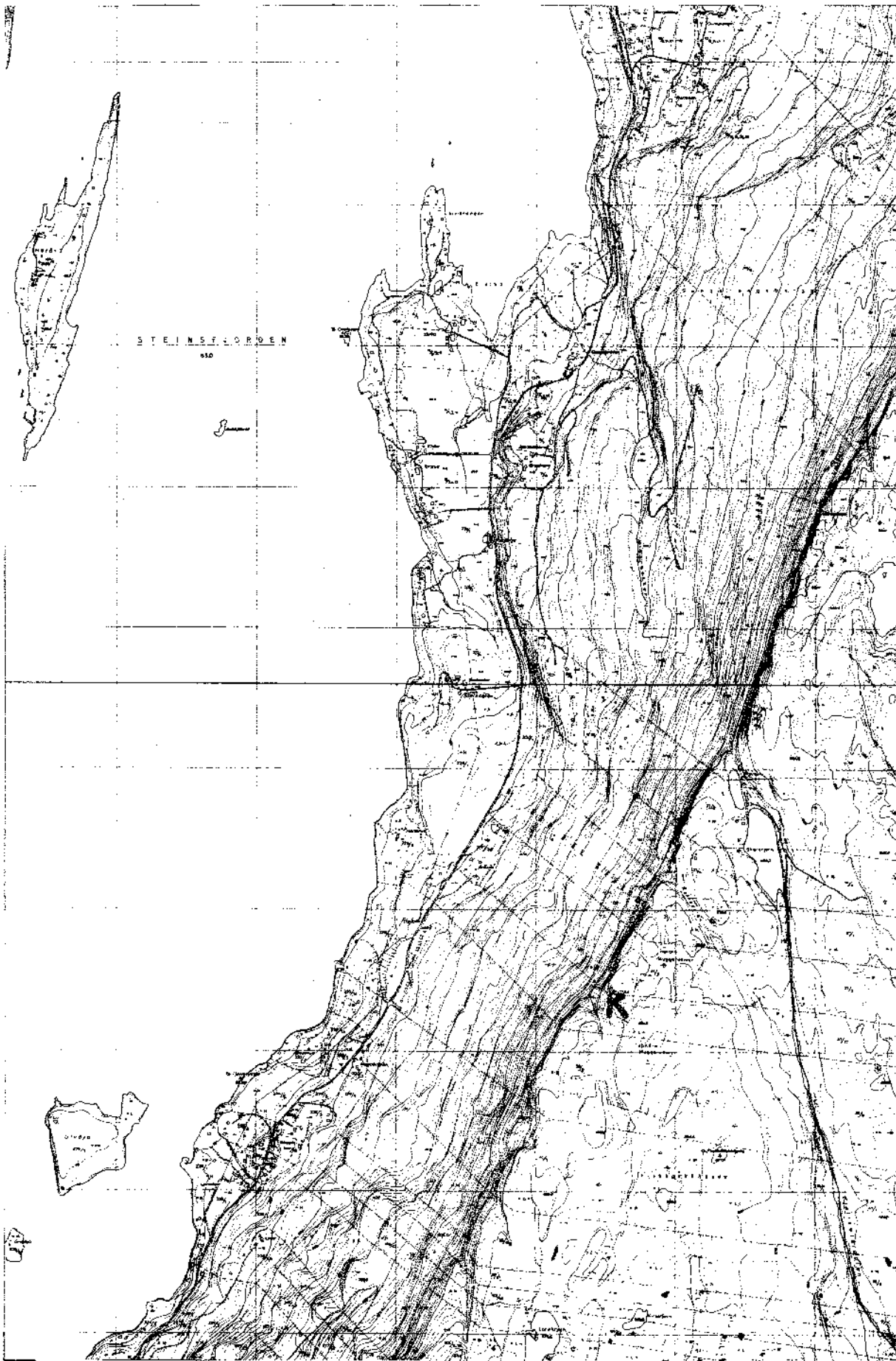
- PLASS fastboende
- PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10år
- SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent
- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ⊙ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE
- + FINNEGRAV
- ⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▬ DYREGRAV påvist i terrenget
- ▬ DYREGRAV omtalt
- R FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

MÅLESTOKK 1:20.000

	Q	R
050	12 34	12 34
049	12 34	12 34

32^A

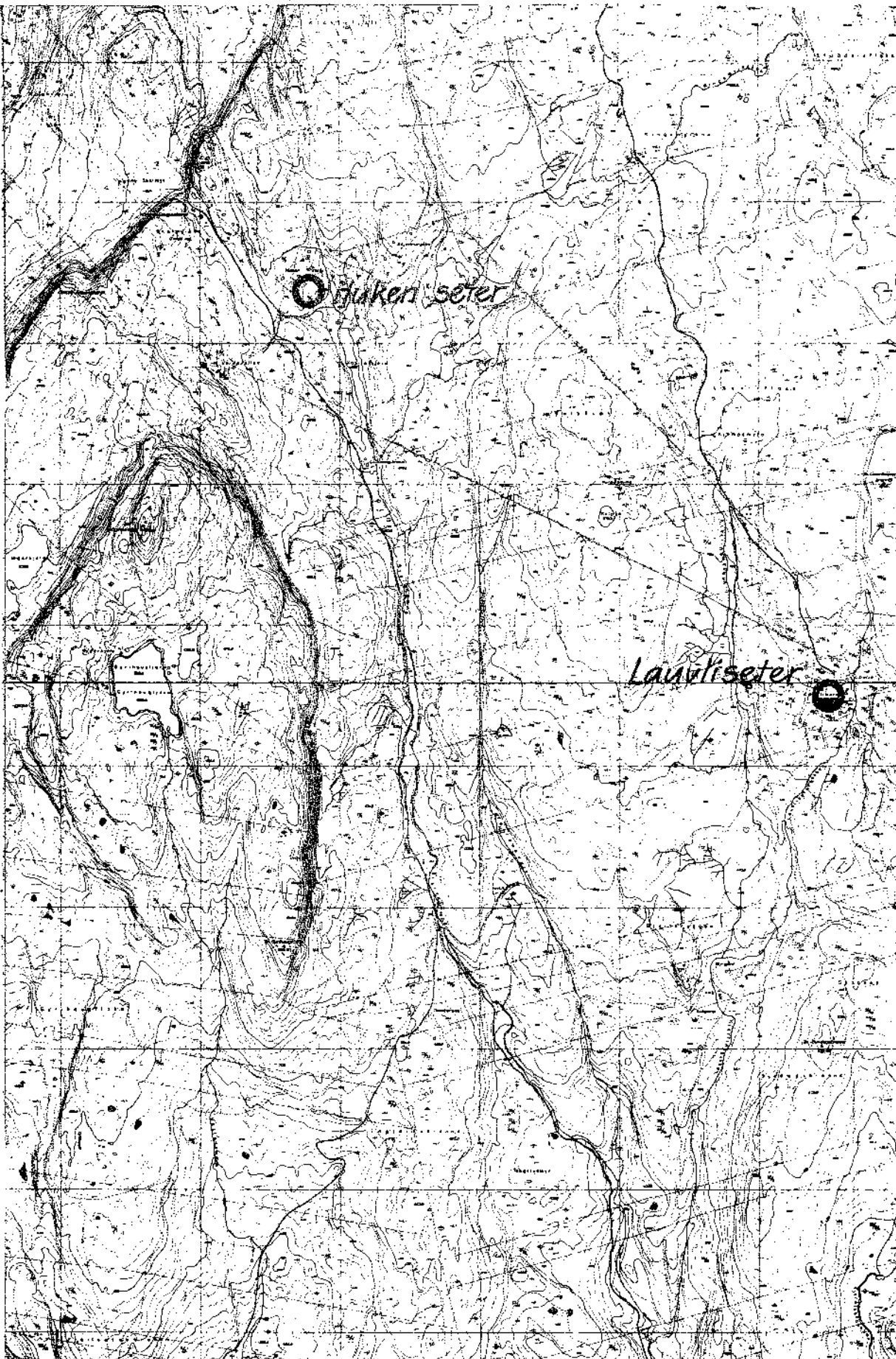
KROKSKOGEN

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	▣ KOLERAKIRKEGÅRD
▤ PLASS revet	⊙ SAG	— DYREGRAV påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	▣ DYREGRAV omtalt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKØVN	⋈ FORTIDSMINNE
○ SETER beitaenhet kjent	⌘ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

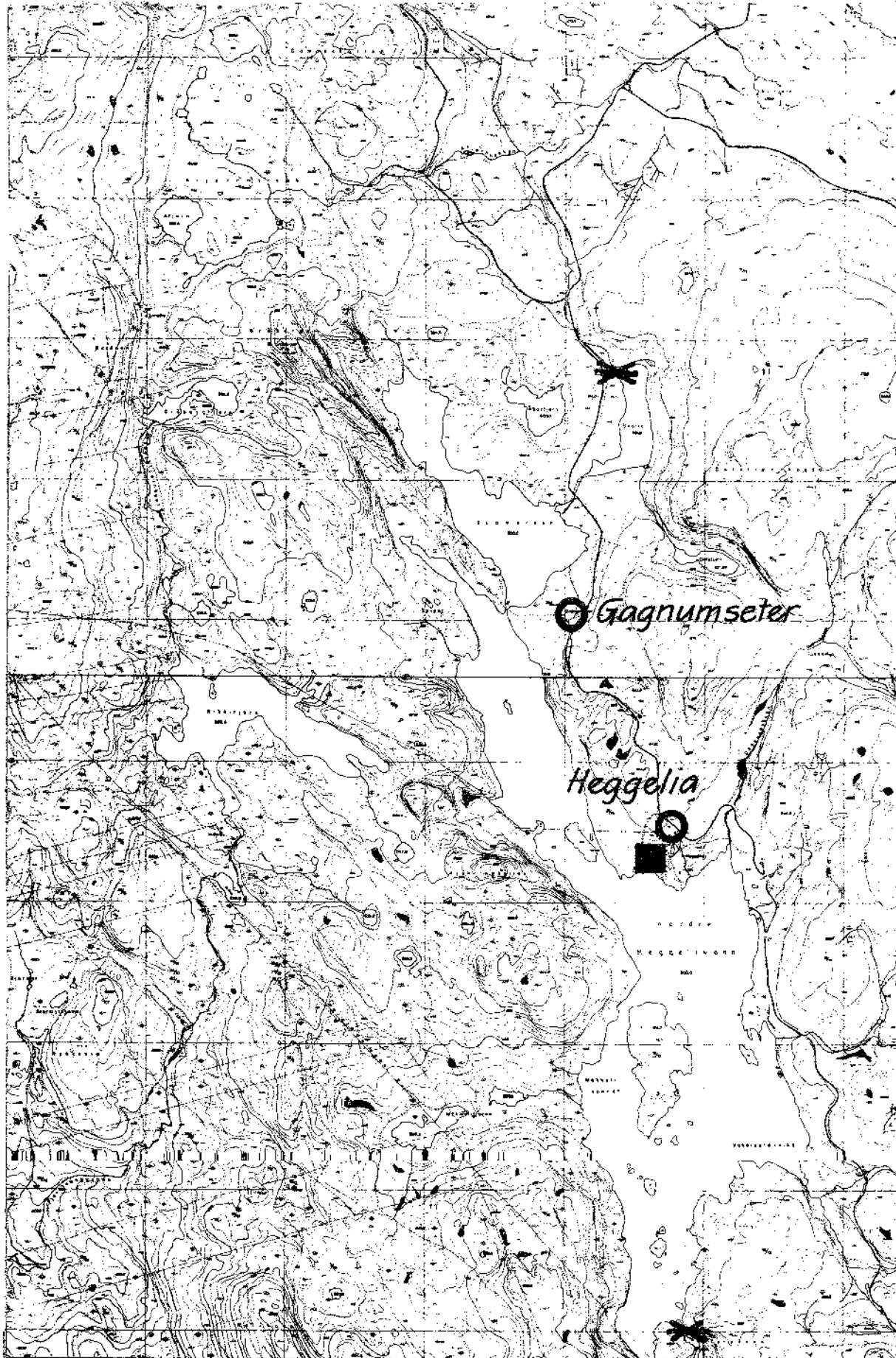
1/2	1/2
3/4	3/4
1/2	1/2
3/4	3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KØIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	☒ KOLERAKIRKEGÅRD
▤ PLASS revet	☼ SAG	▣ DYREGRAV påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	▤ DYREGRAV omtalt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
○ SETER beliggende i Kient	⚡ GRUVE	⚡ OLAVSKILDE

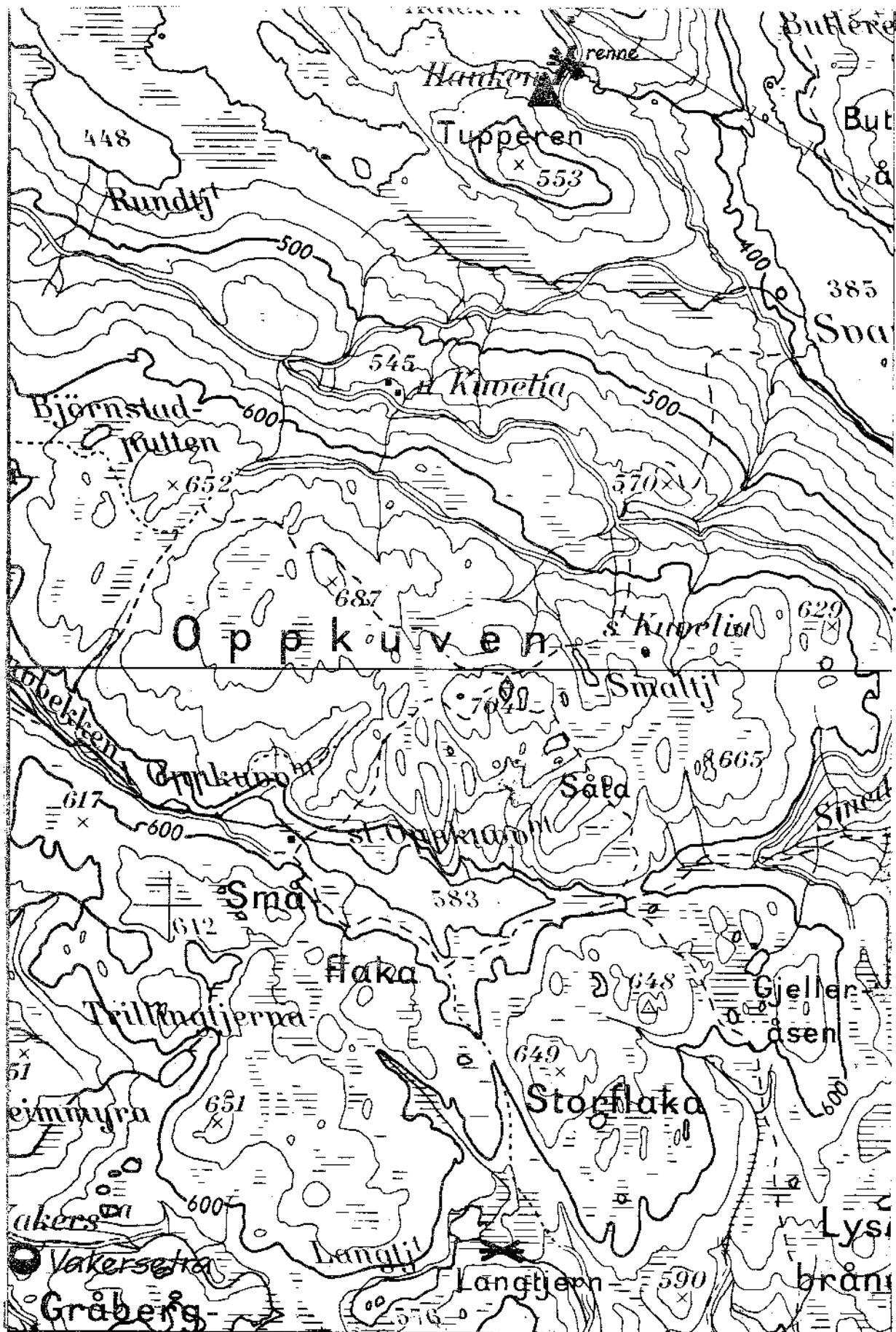
	K	L
050	1/2 3/4	1/2 3/4
049	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

Plass fastboende	KOIE	FINNEGRAV
Plass feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
Plass revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

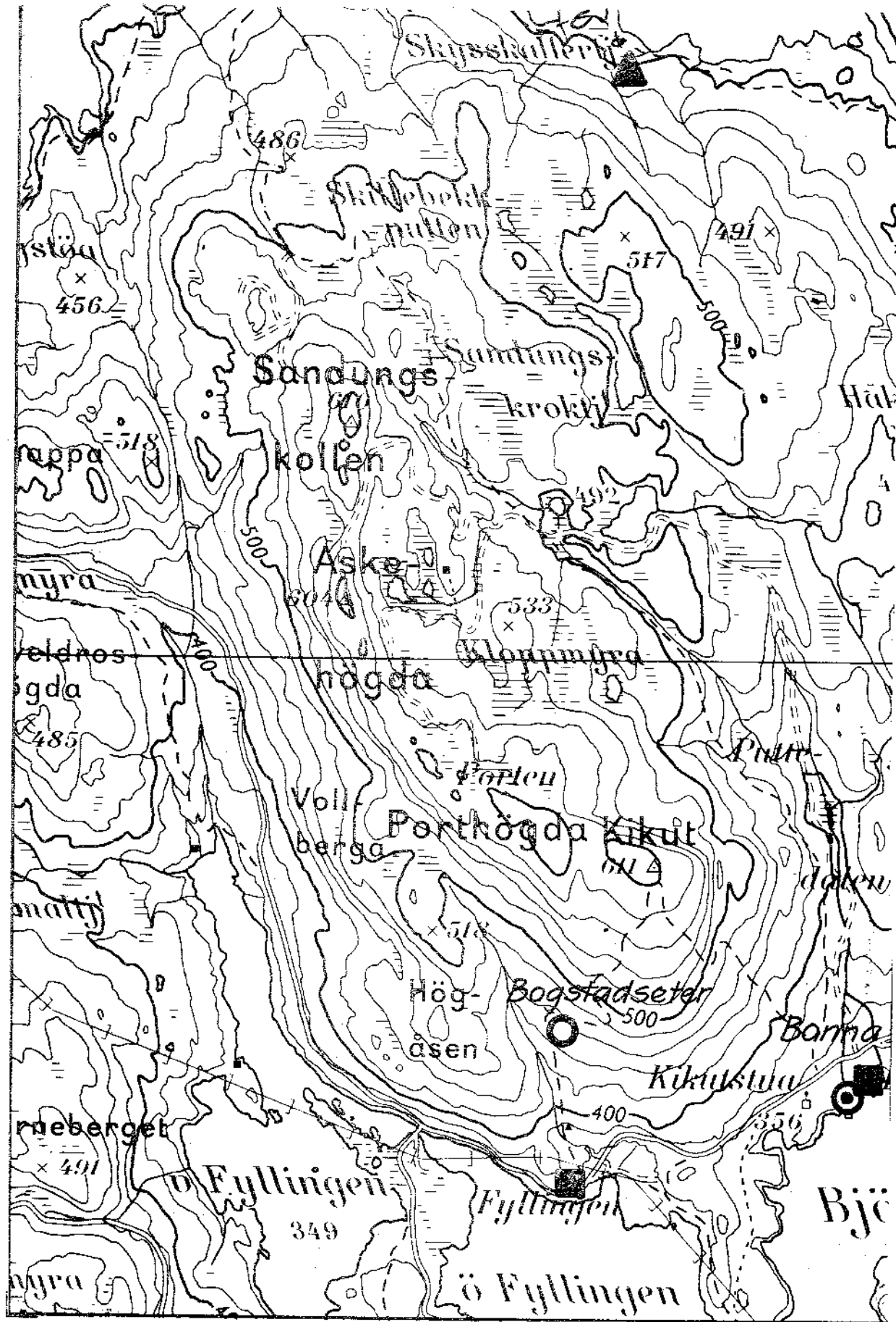
	K	L
050	12 34	12 34
049	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

Plass fastboende	KOIE	FINNEGRAV
Plass feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
Plass revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

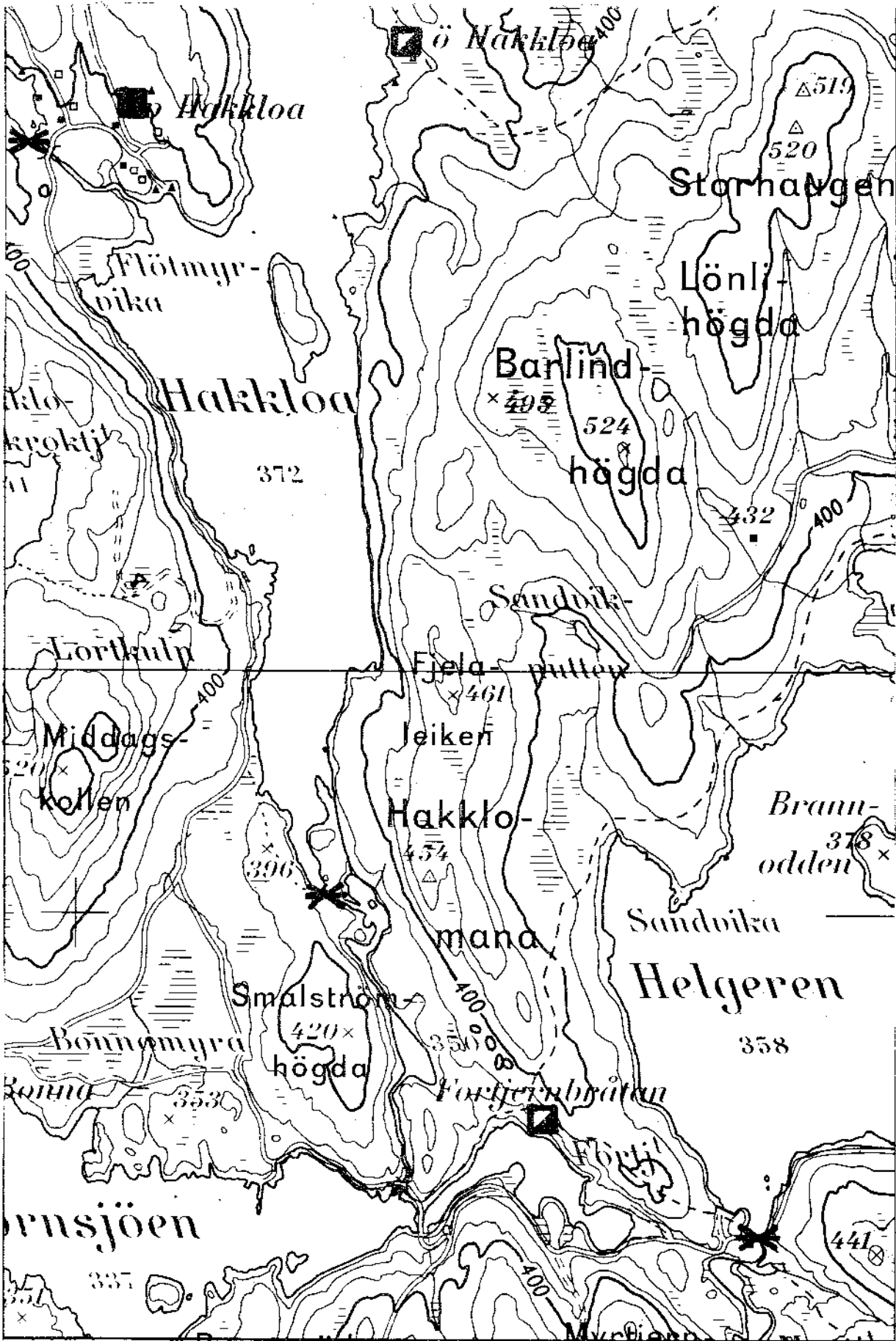
	M	N
050	12 34	12 34
049	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
▤ PLASS revet	☼ SAG	▬ DYREGRAV påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	□ DYREGRAV omtalt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
○ SETER beliggenhet kjent	✕ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

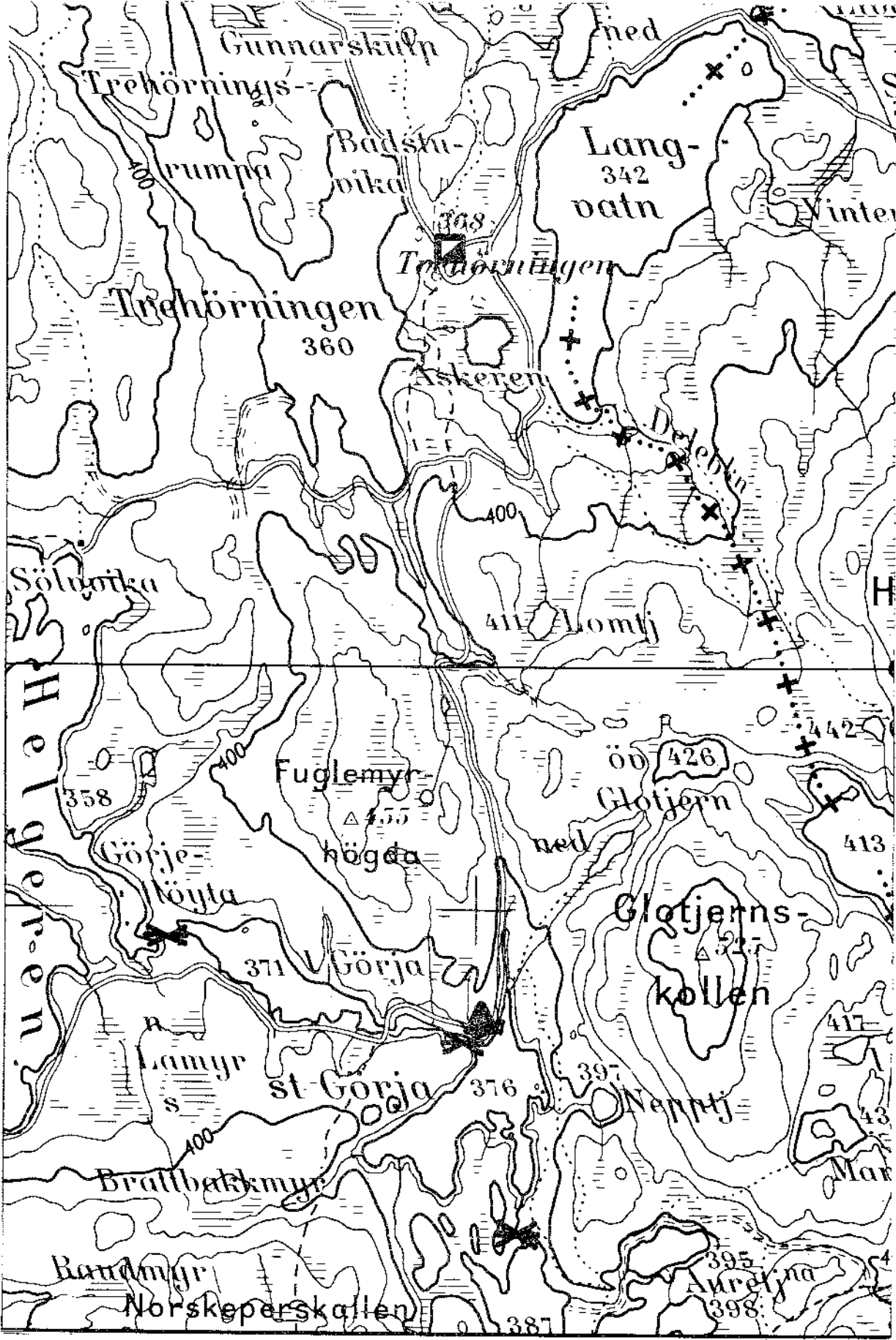
	M	N
050	1/2 3/4	1/2 3/4
049	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende ▣ PLASS feriested ◻ PLASS revet ○ SETER i bruk siste ca. 10 år ○ SETER med seterhus ○ SETER beliggenhet kjent	▲ KOIE ✕ FLØTNINGSANLEGG ☼ SAG ⊙ KØLABONN ▽ KALKOVN ✕ GRUVE	+ FINNEGRAV ▣ KOLERAKIRKEGÅRD ▣ DYREGRAV påvist i terrenget ▣ DYREGRAV omtalt R FORTIDSMINNE ⋈ OLAVSKILDE

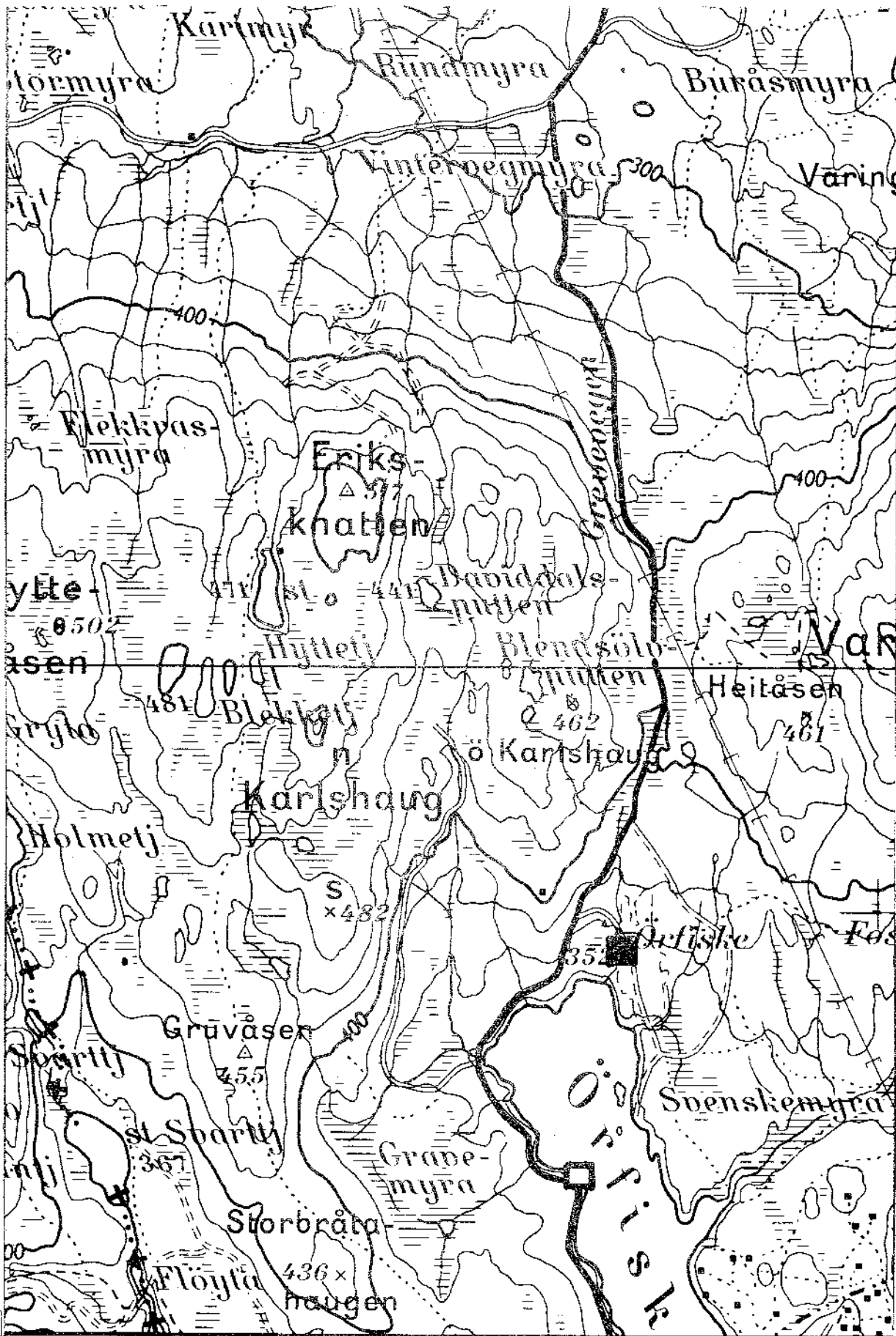
	M	N
050	1/2 3/4	1/2 3/4
049	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

PLASS fastboende	KOIE	FINNEGRAV
PLASS feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
PLASS revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

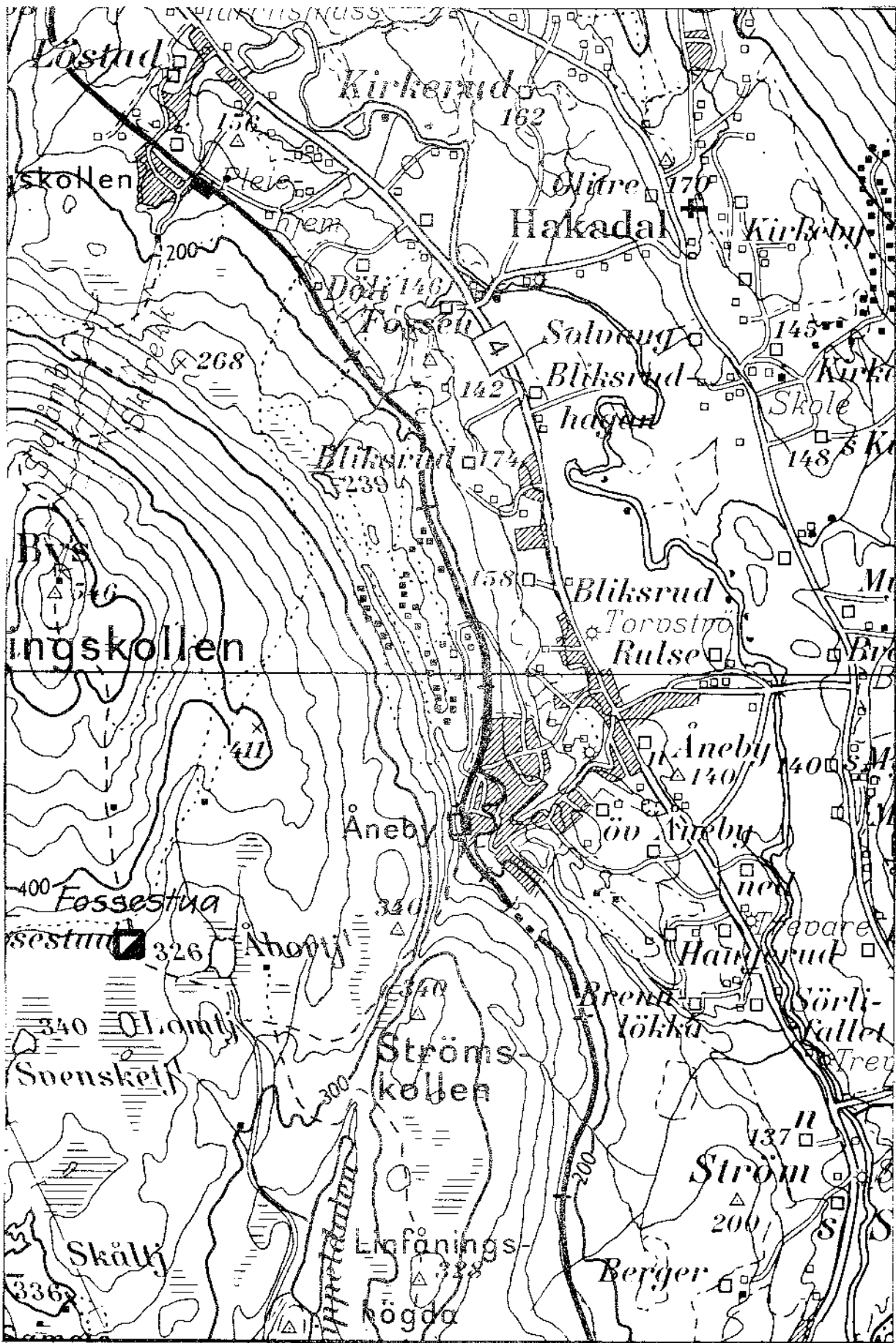
	O	P
050	12 34	12 34
049	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

□ Plass fastboende ▣ Plass feriested □ Plass revet ○ Seter i bruk siste ca. 10 år ○ Seter med seterhus ○ Seter beliggenhet kjent	▲ KOIE ✕ FLØTNINGSANLEGG ☼ SAG ⊙ KØLABONN ▼ KALKOVN ✕ GRUVE	✚ FINNEGRAV ⊞ KOLERAKIRKEGÅRD ▨ DYREGRAV påvist i terrenget ▭ DYREGRAV omfält ℞ FORTIDSMINNE ⋈ OLAVSKILDE

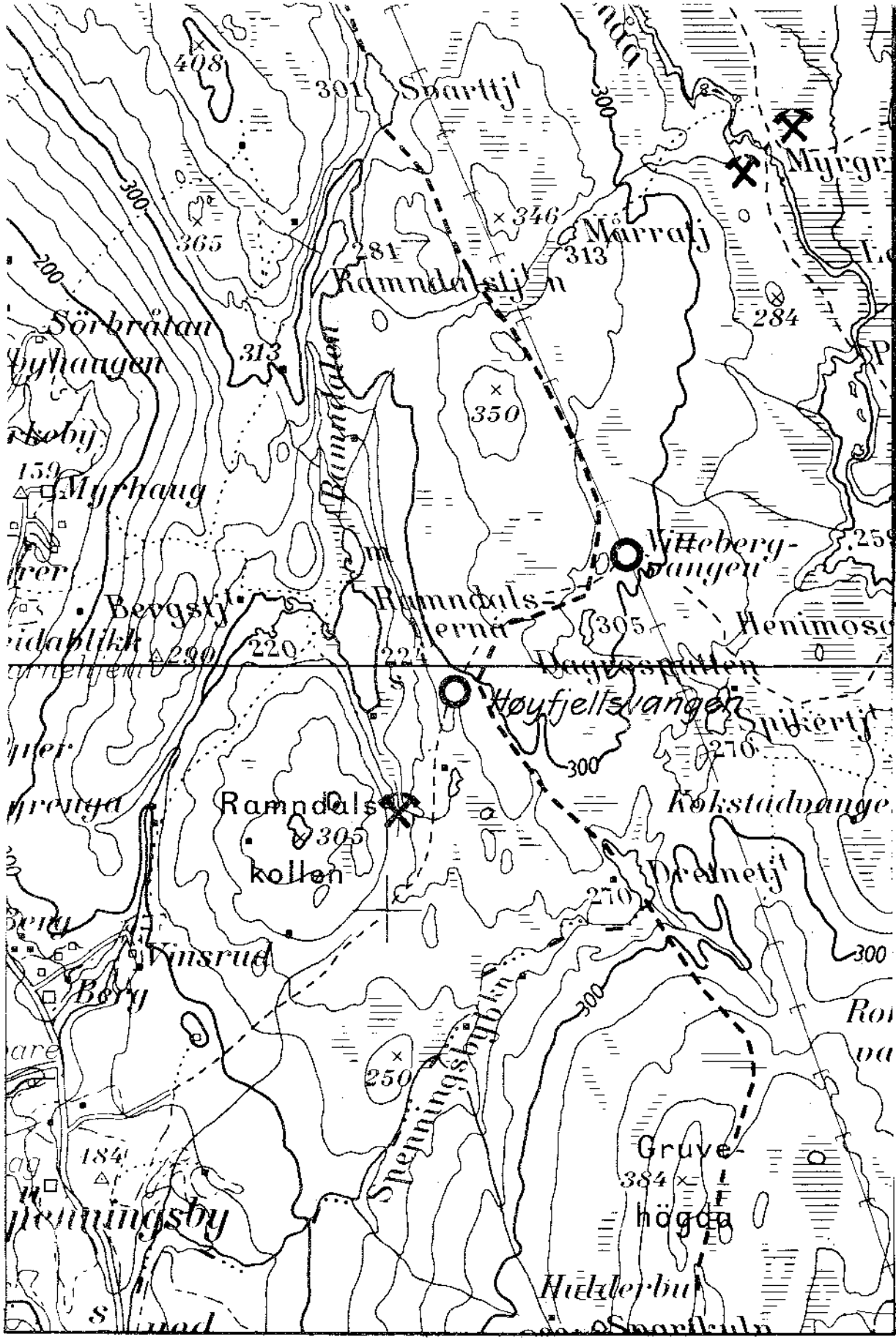
	O	P
050	12 3/4	12 3/4
049	12 3/4	12 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KØIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
◻ PLASS revet	☼ SAG	▨ DYREGRAV påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	▩ DYREGRAV omtalt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	⋈ FORTIDSMINNE
○ SETER beliggende kjent	✕ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

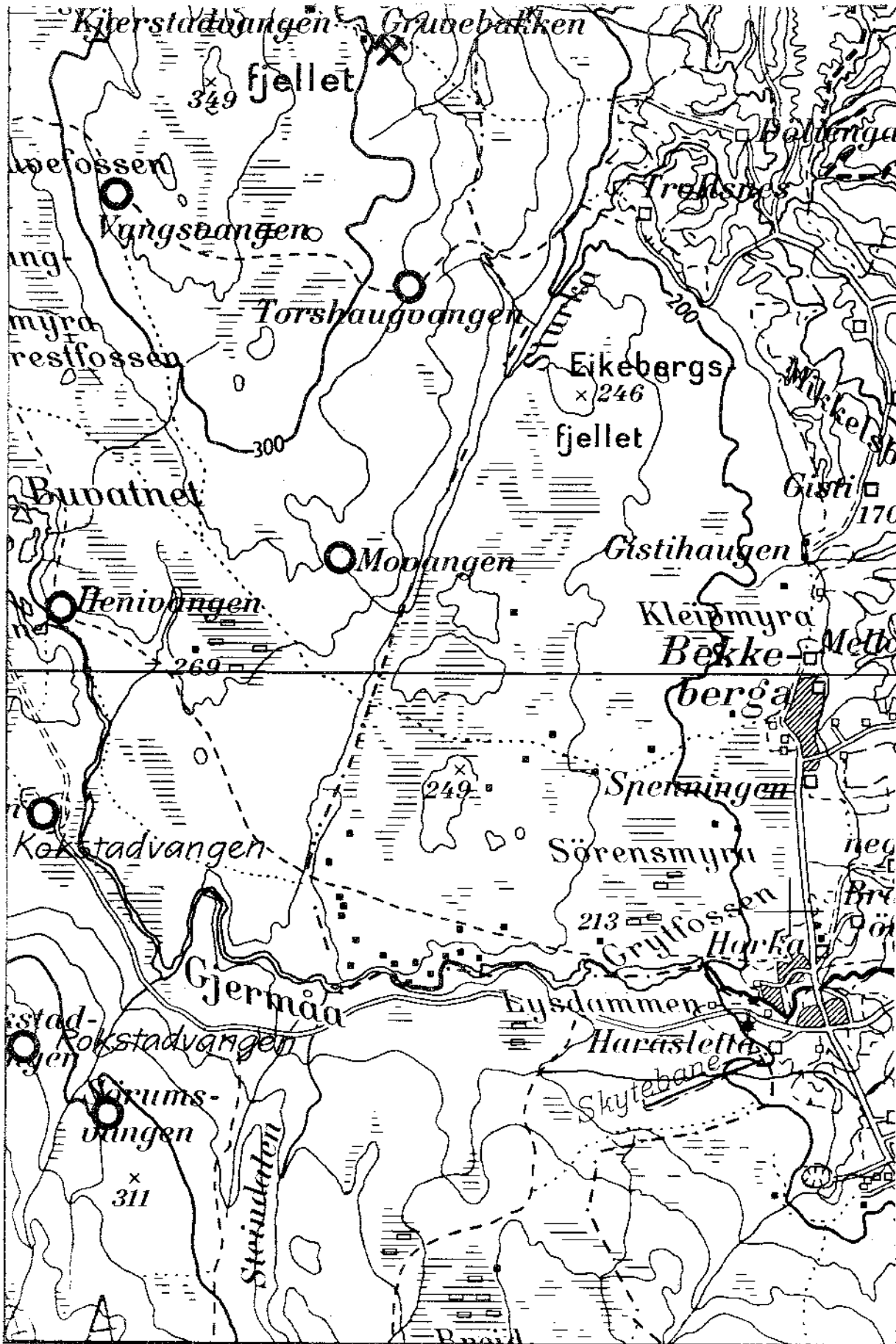
	O	P
050	1/2 3/4	1/2 3/4
049	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1: 20.000

PLASS fastboende	KOIE	FINNEGRAV
PLASS feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
PLASS revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

	O	P
050	12 34	12 34
049	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS
fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
□ PLASS
feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
□ PLASS
revet	☼ SAG	▬ DYREGRAV
påvist i terrenget
○ SETER
i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	□ DYREGRAV
omtalt
○ SETER
med seterhus	▽ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
○ SETER
beiggenhet kjent	✕ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

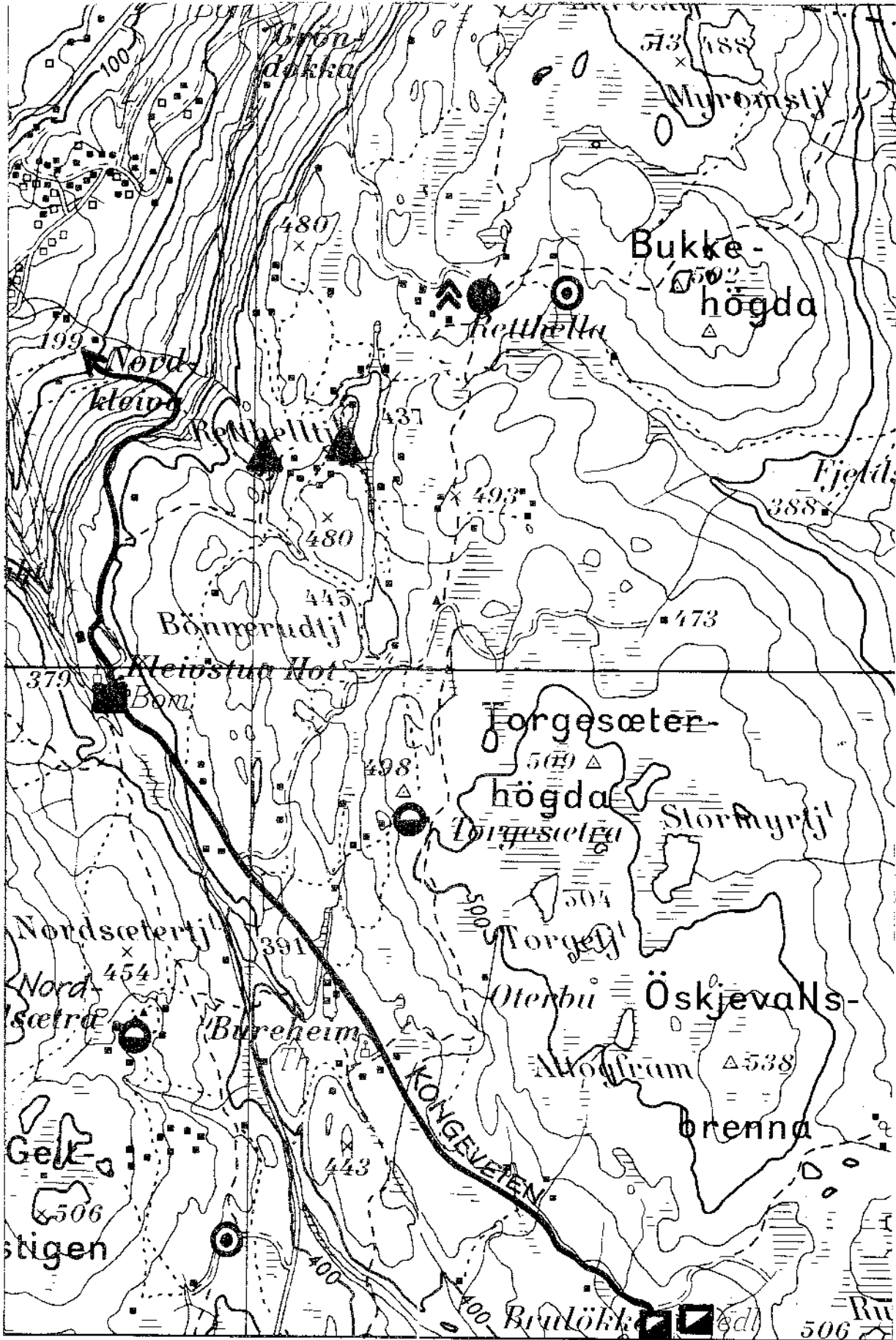
	Q	R
050	12 34	12 34
049	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

PLASS fastboende	KOIE	FINNEGRAV
PLASS feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD 048
PLASS revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt 047
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

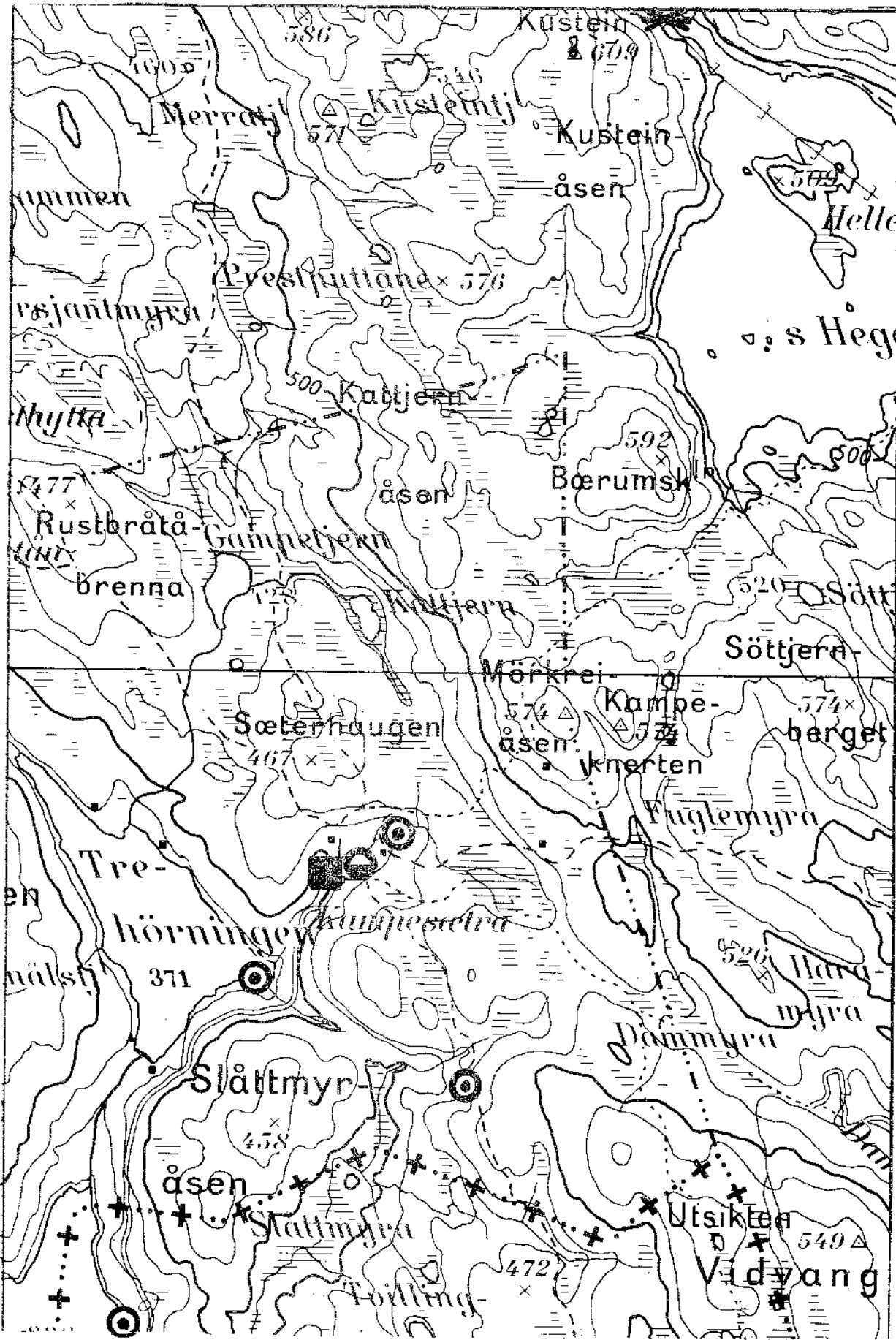
	K	L
	1/2 3/4	1/2 3/4
	1/2 3/4	1/2 3/4

- PLASS fastboende
- PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10år
- SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent
- KOIE
- FLØTNINGSANLEGG
- SAG
- KØLABONN
- KALKOVN
- GRUVE
- FINNEGRAV
- KOLERAKIRKEGÅRD
- DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omfalt
- FORTIDSMINNE
- OLAVSKILDE

MÅLESTOKK 1:20.000

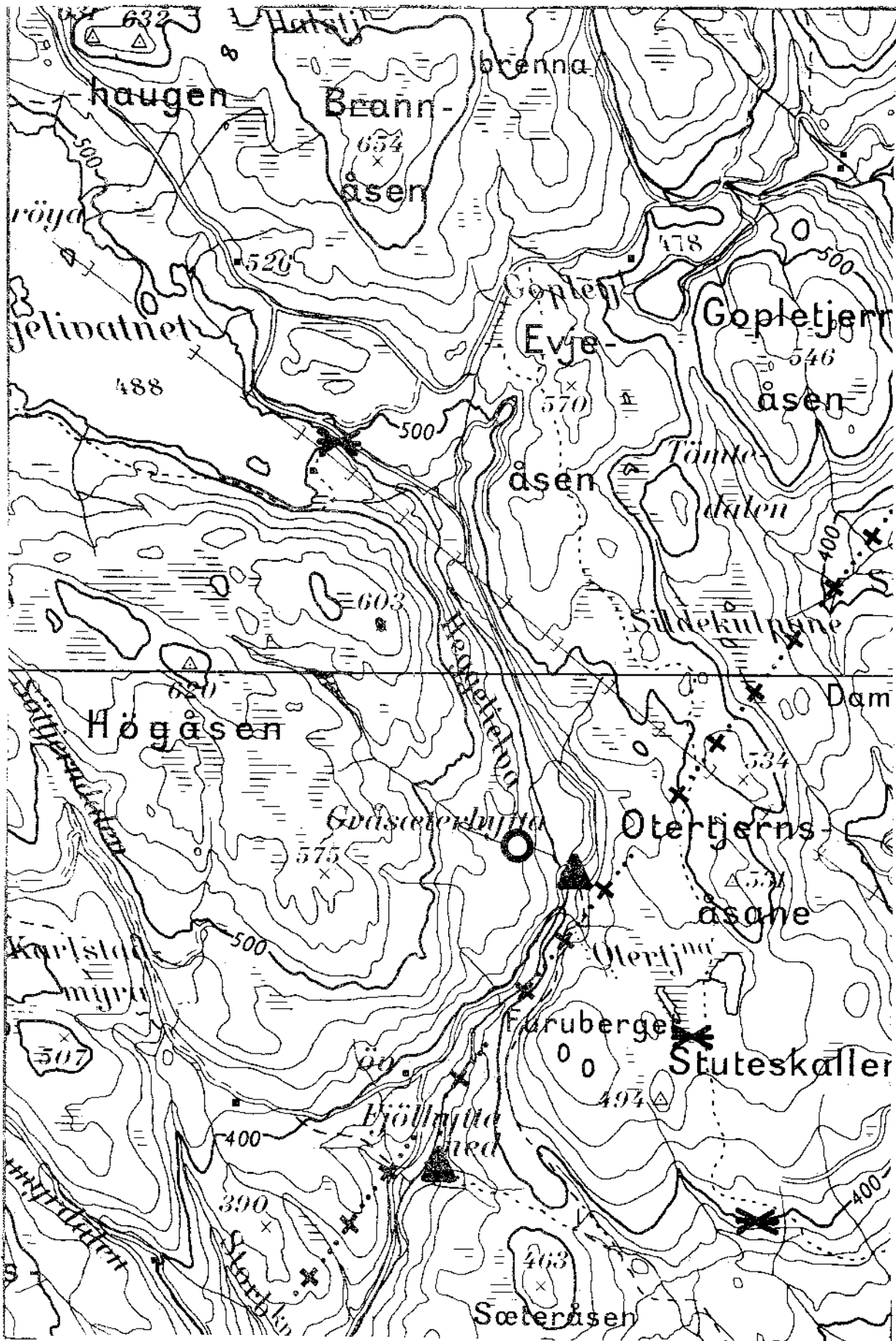
	K	L
048	1/2 3/4	1/2 3/4
047	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

■ Plass fastboende ■ Plass feriested ■ Plass revet ○ Seter i bruk siste ca. 10 år ⊙ Seter med seterhus ○ Seter beliggenhet kjent	▲ KOIE ✕ FLØTNINGSANLEGG ⊙ SAG ⊙ KØLABONN ▽ KALKOVN ✕ GRUVE	+ FINNEGRAV ⊞ KOLERAKIRKEGÅRD ■ DYREGRAV påvist i terrenget □ DYREGRAV omtalt R FORTIDSMINNE ⋈ OLAVSKILDE

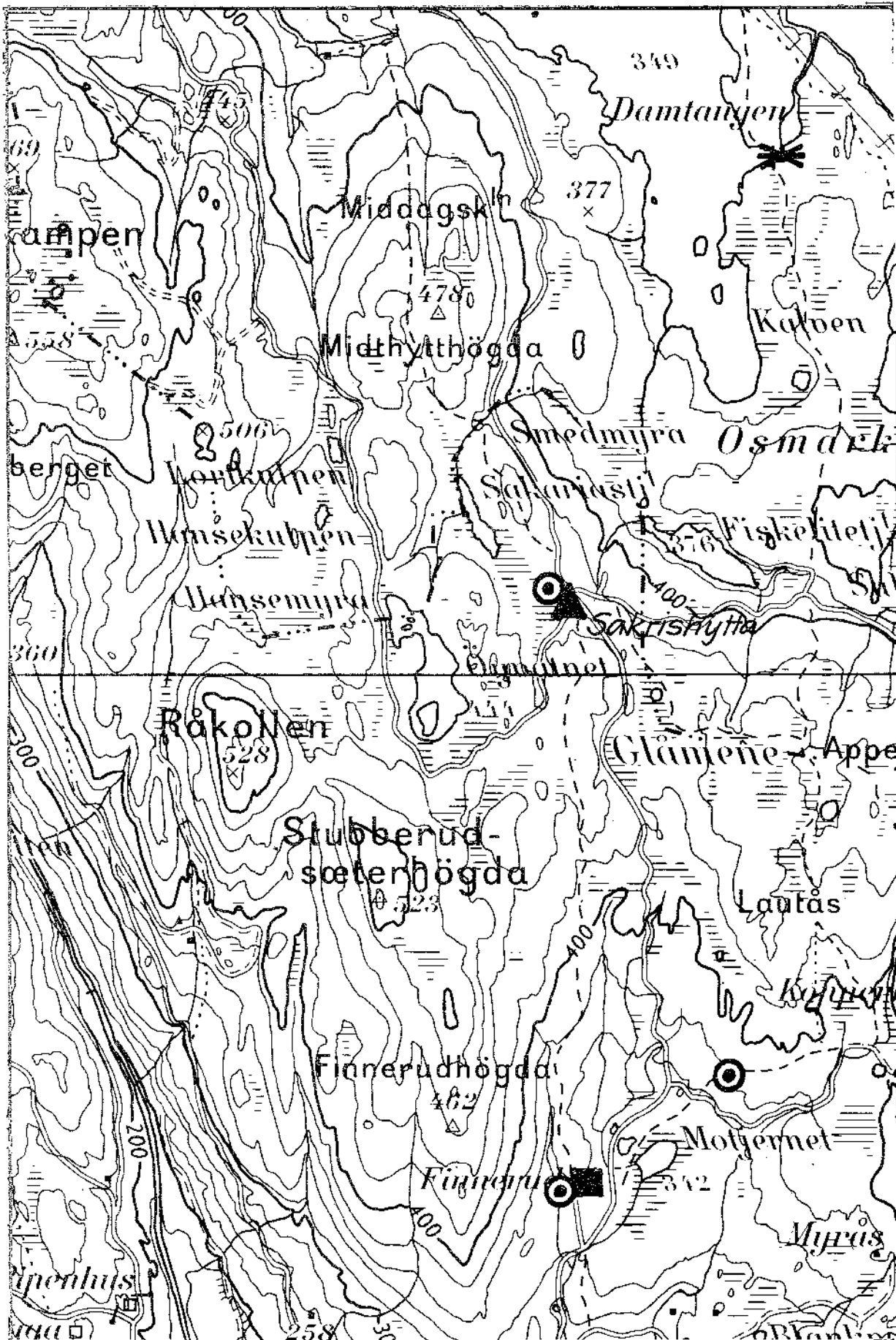
	K	L
048	12 34	12 34
047	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS
fastøende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS
feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	☒ KOLERAKIRKEGÅRD
▢ PLASS
revet	⊙ SAG	▣ DYREGRAV
påvist i terrenget
○ SETER
i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	▢ DYREGRAV
omtalt
⊙ SETER
med seterhus	▽ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
○ SETER
beliggenhet kjent	✕ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

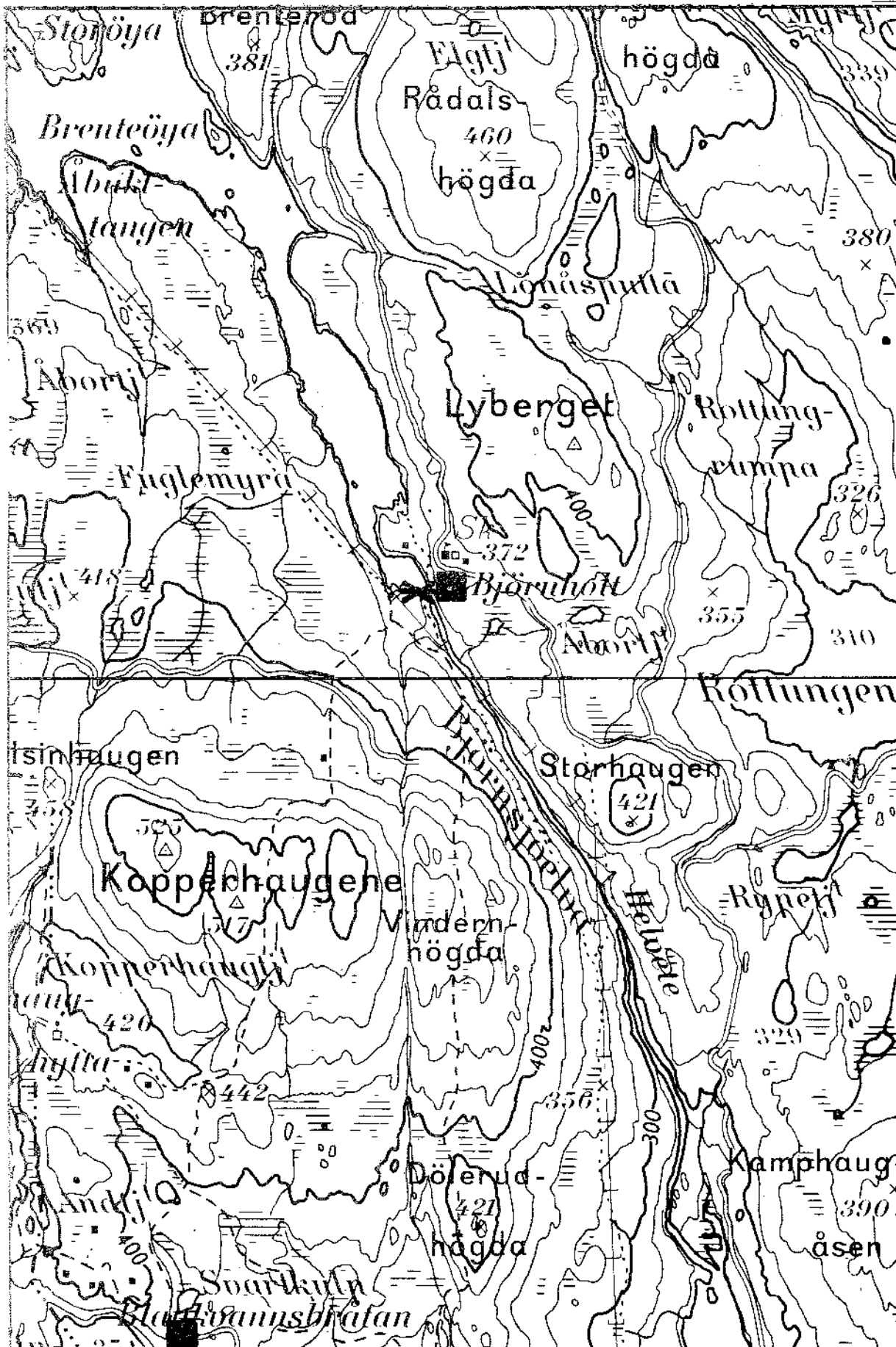
	M	N
048	1/2 3/4	1/2 3/4
047	1/2 3/4	1/2 3/4

Plass fastboende	KOIE	FINNEGRAV
Plass feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
Plass revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER belaaenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

MÅLESTOKK
1:20.000

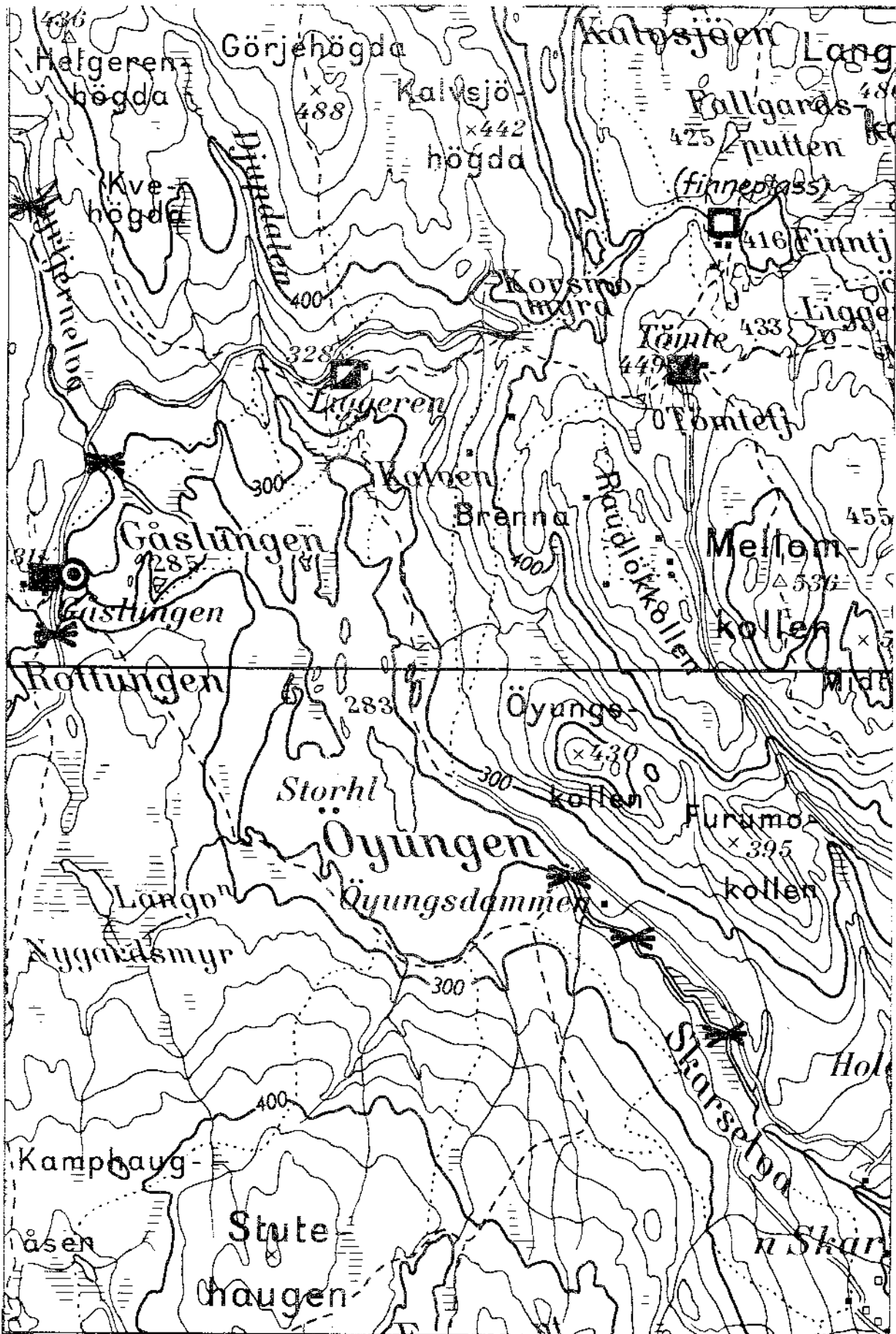
	M	N
048	1/2 3/4	1/2 3/4
047	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

PLASS
fastboende	KOIE	FINNEGRAV
PLASS
feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
PLASS
revet	SAG	DYREGRAV
påvist i terrenget
SETER
i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV
omtalt
SETER
med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER
beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

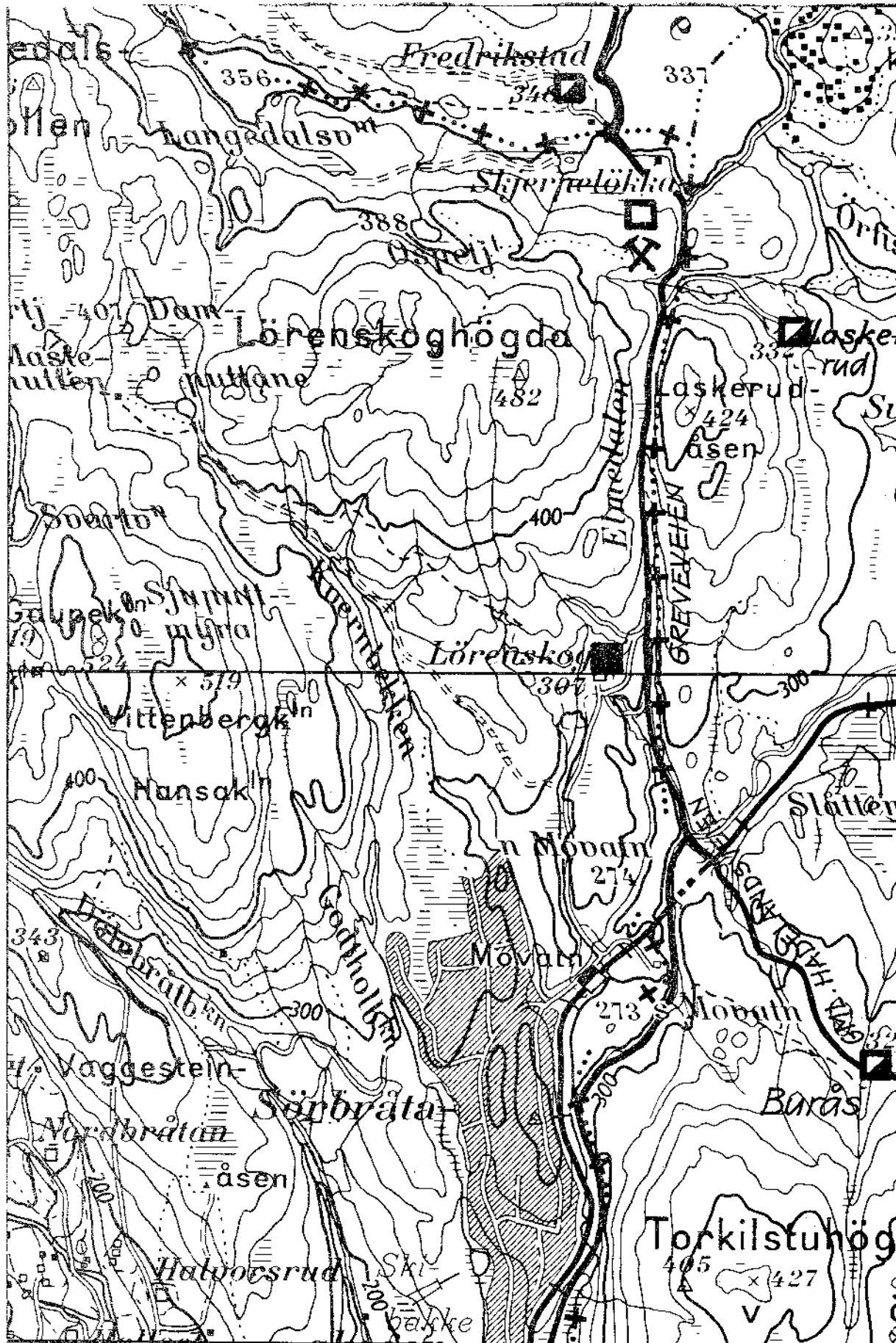
	M	N
048	1/2 3/4	1/2 3/4
047	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	▣ KOLERAKIRKEGÅRD
□ PLASS revet	⊙ SAG	▣ DYREGRAV påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	□ DYREGRAV omtalt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	⊞ FORTIDSMINNE
○ SETER beliggenhet kjent	✕ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

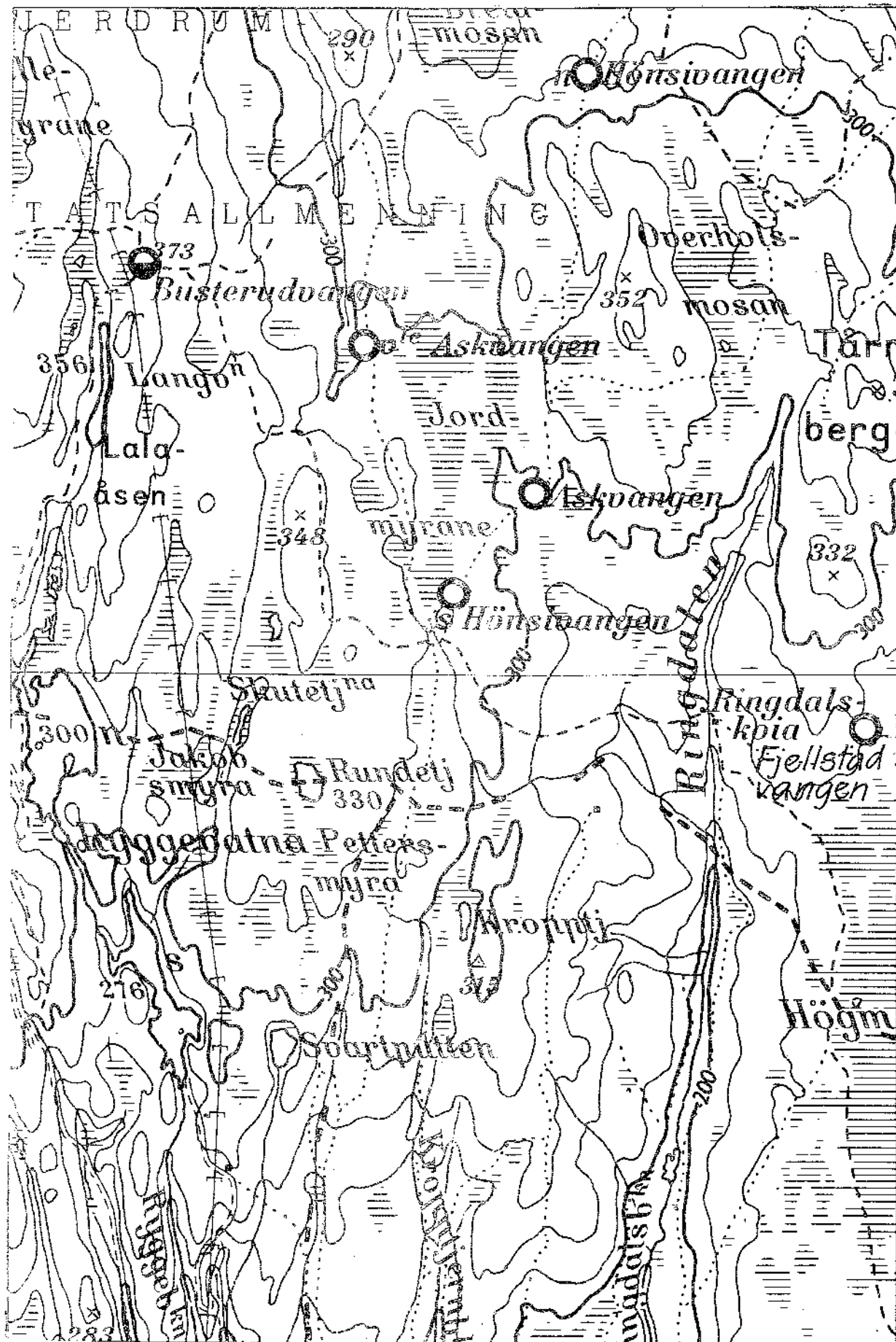
	0	P
048	12 34	12 34
047	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

□ Plass fastboende □ Plass feriested □ Plass reiver ○ Seter i bruk siste ca. 10 år ⊙ Seter med seterhus ○ Seter beliggenhet kjent	▲ KOIE ✕ FLØTNINGSANLEGG ⊙ SAG ⊙ KØLABONN ▽ KALKOVN ✕ GRUVE	+ FINNEGRAV ⊞ KOLERAKIRKEGÅRD ▬ DYREGRAV påvist i terrenget □ DYREGRAV omtalt R FORTIDSMINNE ⋈ OLAVSKILDE

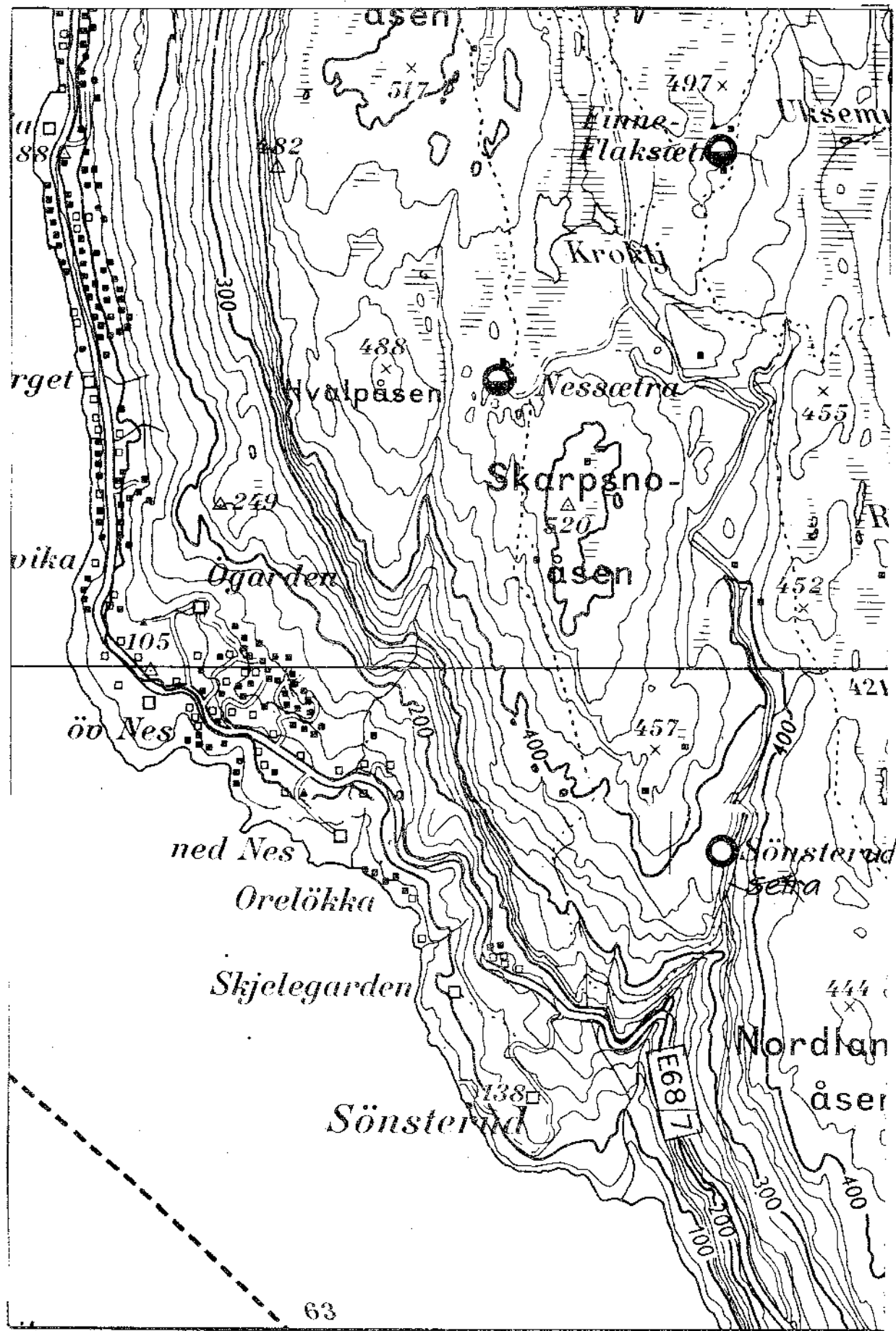
	0	P
048	12 34	12 34
047	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS
fastbende	▲ KOIE	⚡ FINNEGRAV
▣ PLASS
feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
▤ PLASS
revet	☼ SAG	▬ DYREGRAV
påvist i terrenget
○ SETER
i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	▬ DYREGRAV
omtalt
⊙ SETER
med seterhus	▼ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
○ SETER
beliggenhet kjent	✕ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

	Q	R
048	12 34	12 34
047	12 34	12 34

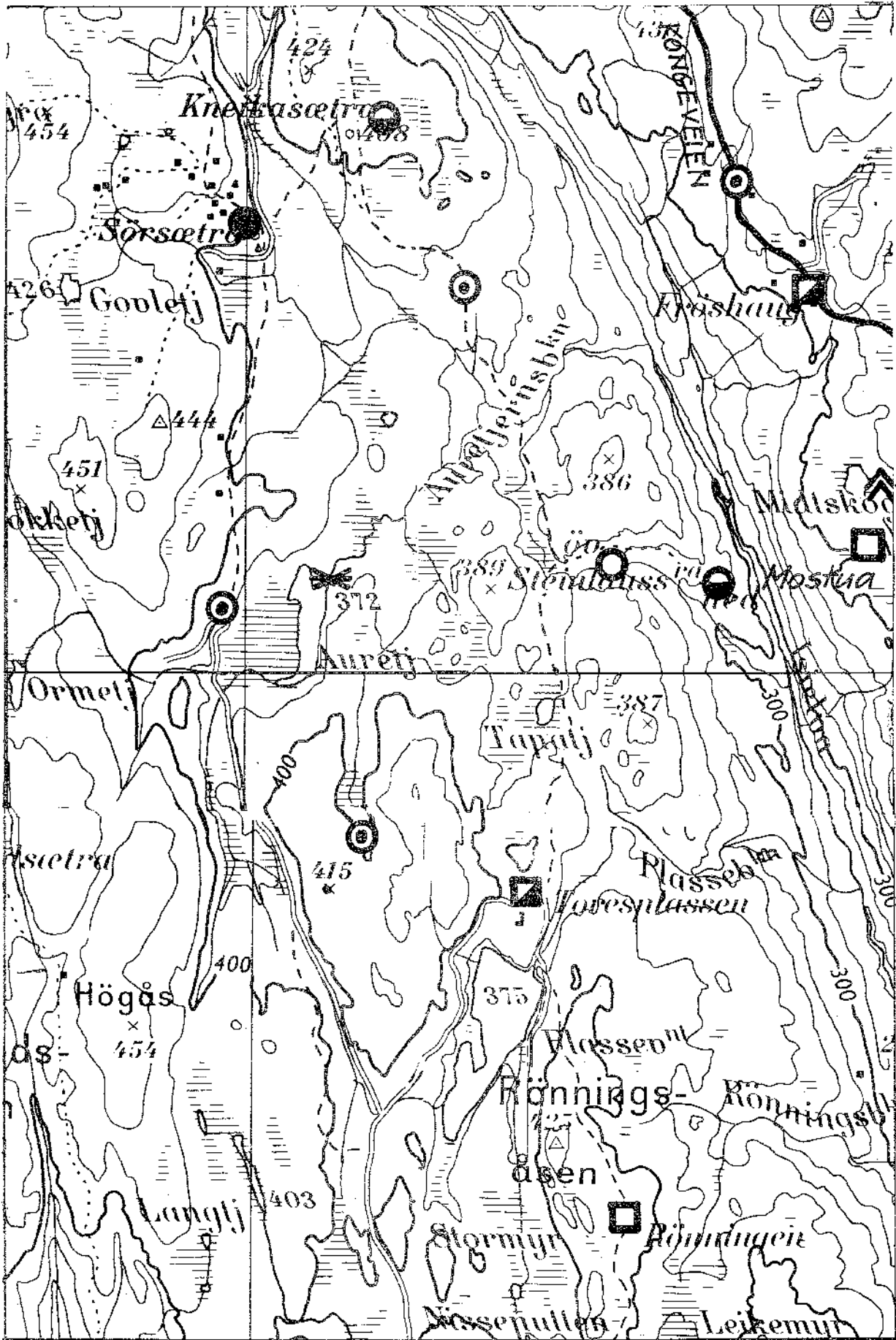

MÅLESTOKK 1:20.000

- PLASS fastboende
- ▣ PLASS feriested
- ▤ PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- ⊙ SETER med seterhus
- ⦶ SETER beliggenhet kjent
- ▲ KOIE
- ⊗ FLØTNINGSANLEGG
- ⊙ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ⊗ GRUVE
- ⊕ FINNEGRAV
- ⊕ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▣ DYREGRAV påvist i terrenget
- ▣ DYREGRAV omtalt
- R FORTIDSMINNE
- ⤴ OLAVSKILDE

	K	L
048	12 34	12 34
047	12 34	12 34

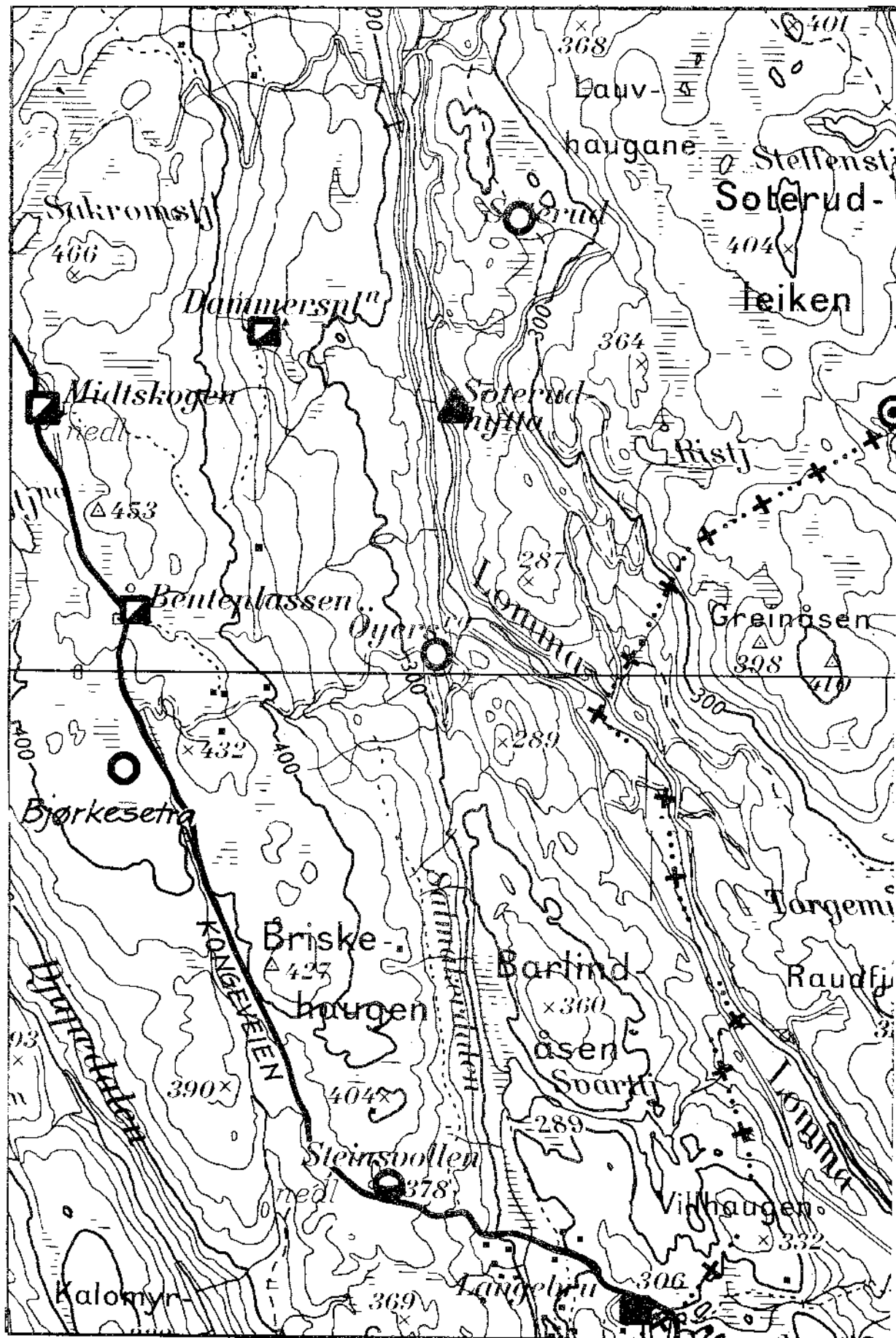
63

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende ▣ PLASS feriested ▢ PLASS revet ○ SETER i bruk siste ca. 10 år ⊙ SETER med seterhus ⦶ SETER beliggende i klent	▲ KOIE ✕ FLØTNINGSANLEGG ⊙ SAG ⊙ KØLABONN ▽ KALKOVN ✕ GRUVE	⊕ FINNEGRAV ⊕ KOLERAKIRKEGÅRD ▣ DYREGRAV påvist i terrenget ▢ DYREGRAV omtalt ⋈ FORTIDSMINNE ⋈ OLAVSKILDE

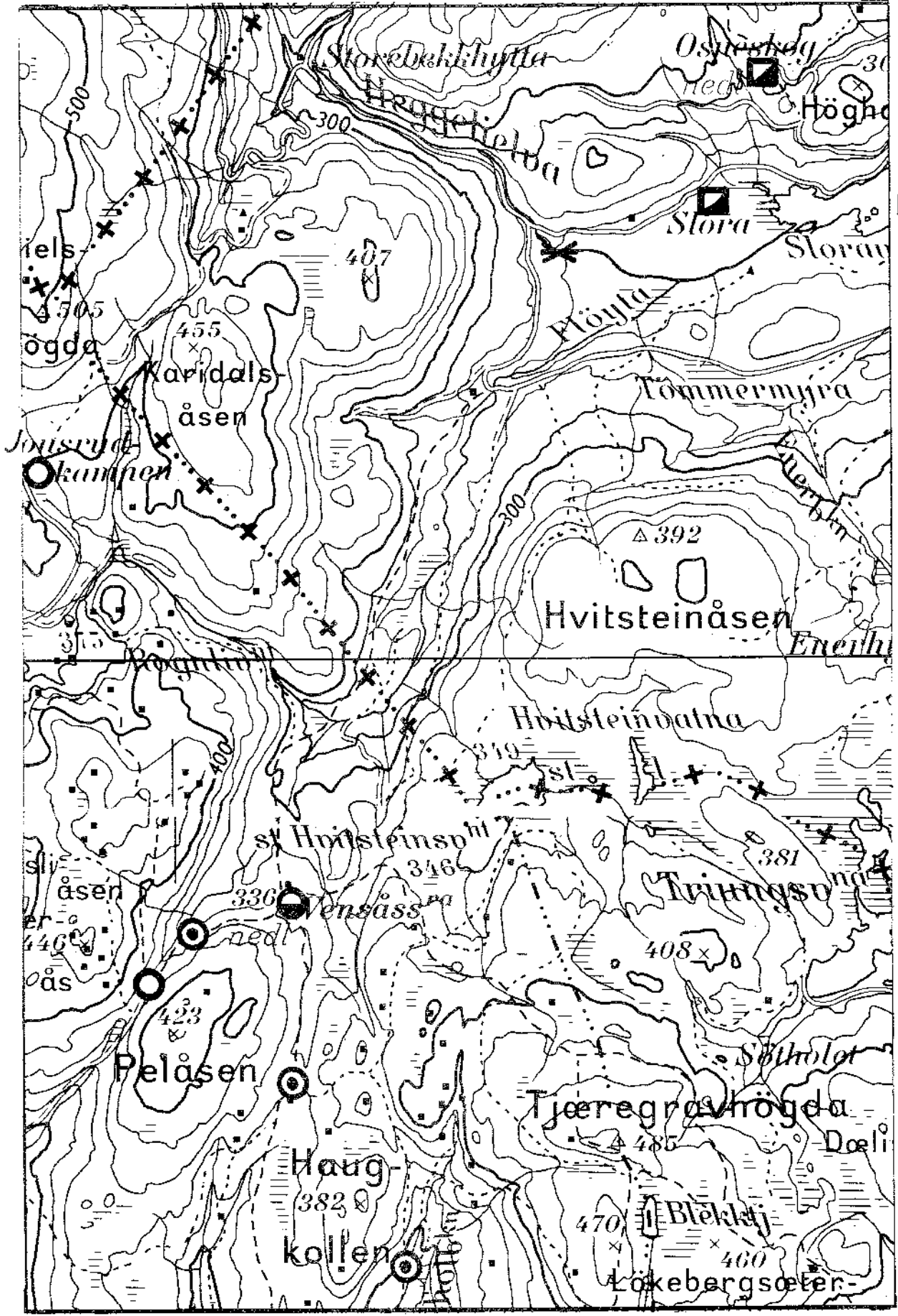
	K	L
048	12 34	12 34
047	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

□ Plass fastboende ▣ Plass feriested ▢ Plass revet ○ Seter i bruk siste ca. 10 år ⊙ Seter med seterhus ⊖ Seter beliggenhet kjent	▲ KOIE ✕ FLØTNINGSANLEGG ⊙ SAG ⊙ KØLABONN ▽ KALKOVN ✂ GRUVE	+ FINNEGRAV ⊞ KOLERAKIRKEGÅRD ▣ DYREGRAV påvist i terrenget ▢ DYREGRAV omtalt R FORTIDSMINNE ⋈ OLAVSKILDE

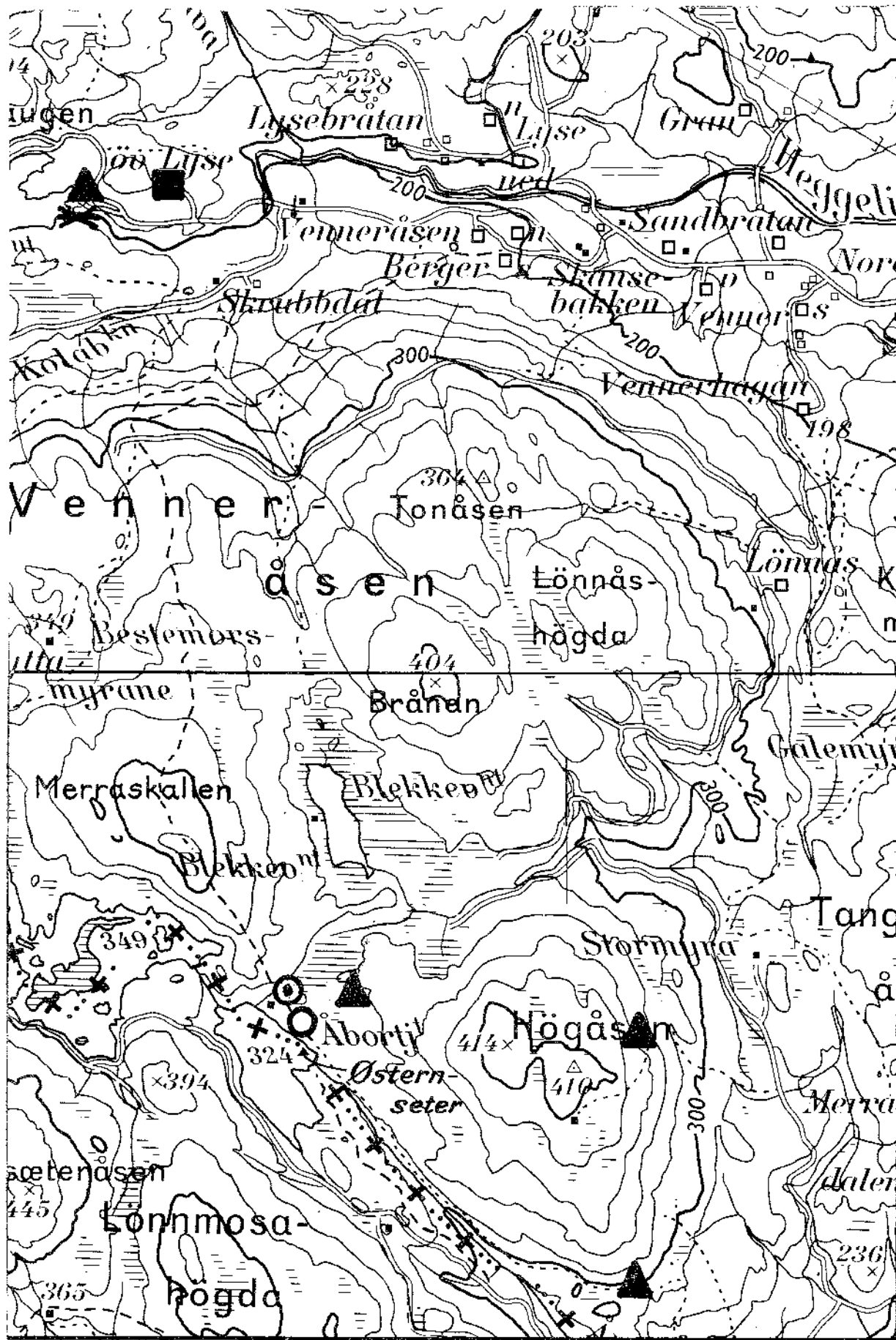
	K	L
048	12 34	12 34
047	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

P.L.A.S.S.
fastboende	K.O.I.E	F.I.N.N.E.G.R.A.V
P.L.A.S.S.
feriested	F.L.Ø.T.N.I.N.G.S.A.N.L.E.G.G	K.O.L.E.R.A.K.I.R.K.E.G.Å.R.D
P.L.A.S.S.
revet	S.A.G	D.Y.R.E.G.R.A.V
påvist i terrenget
S.E.T.E.R
i bruk siste ca. 10 år	K.Ø.L.A.B.O.N.N	D.Y.R.E.G.R.A.V
omtatt
S.E.T.E.R
med seterhus	K.A.L.K.O.V.N	F.O.R.T.I.D.S.M.I.N.N.E
S.E.T.E.R
kalksteinbet blott	G.R.U.V.E	O.L.A.V.S.K.I.L.D.E

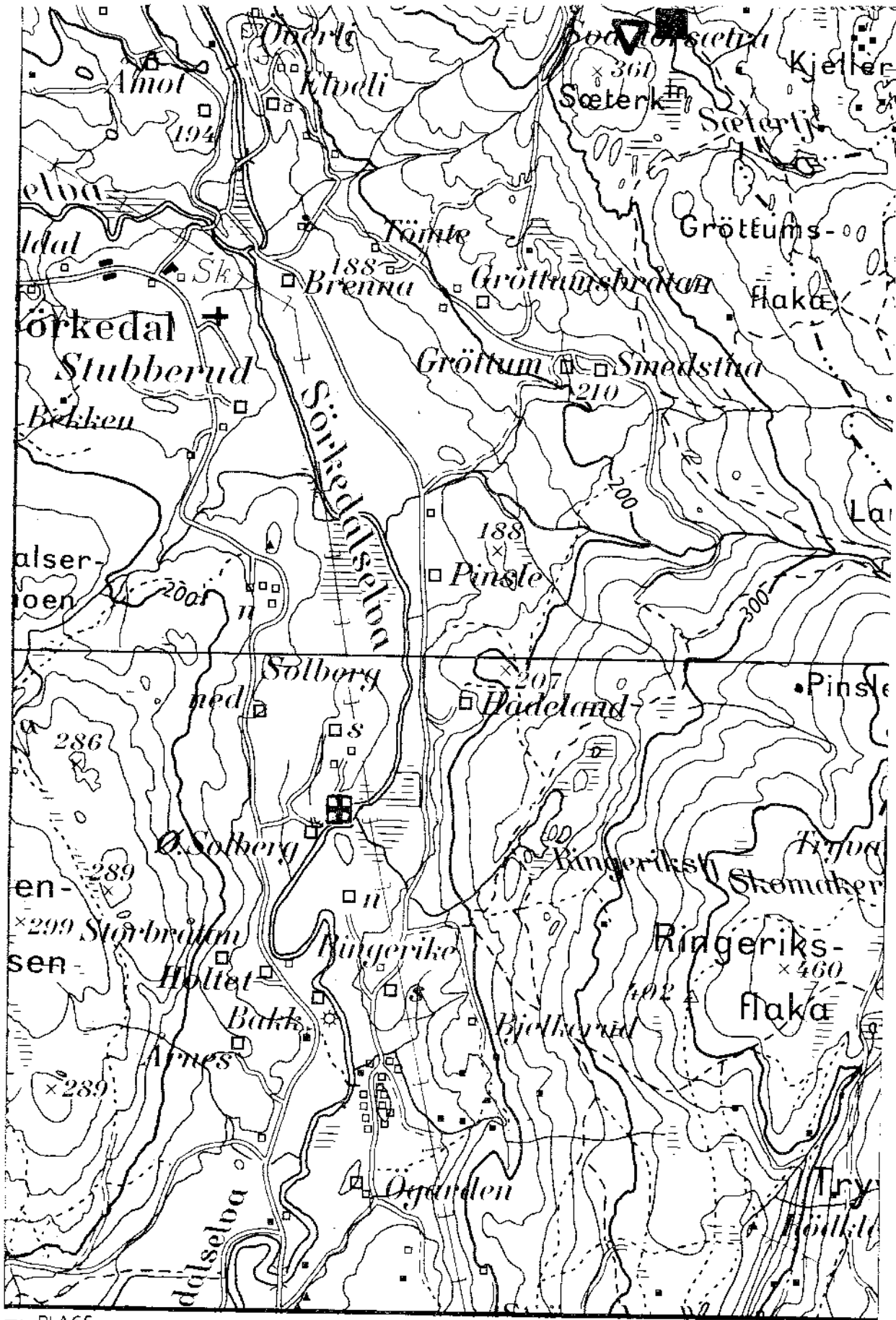
	M	N
048	1/2 3/4	1/2 3/4
047	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	▣ KOLERAKIRKEGÅRD
□ PLASS revet	☼ SAG	■ DYREGRAV påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	▣ DYREGRAV omtalt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	⋈ FORTIDSMINNE
○ SETER beliggenhet kjent	✕ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

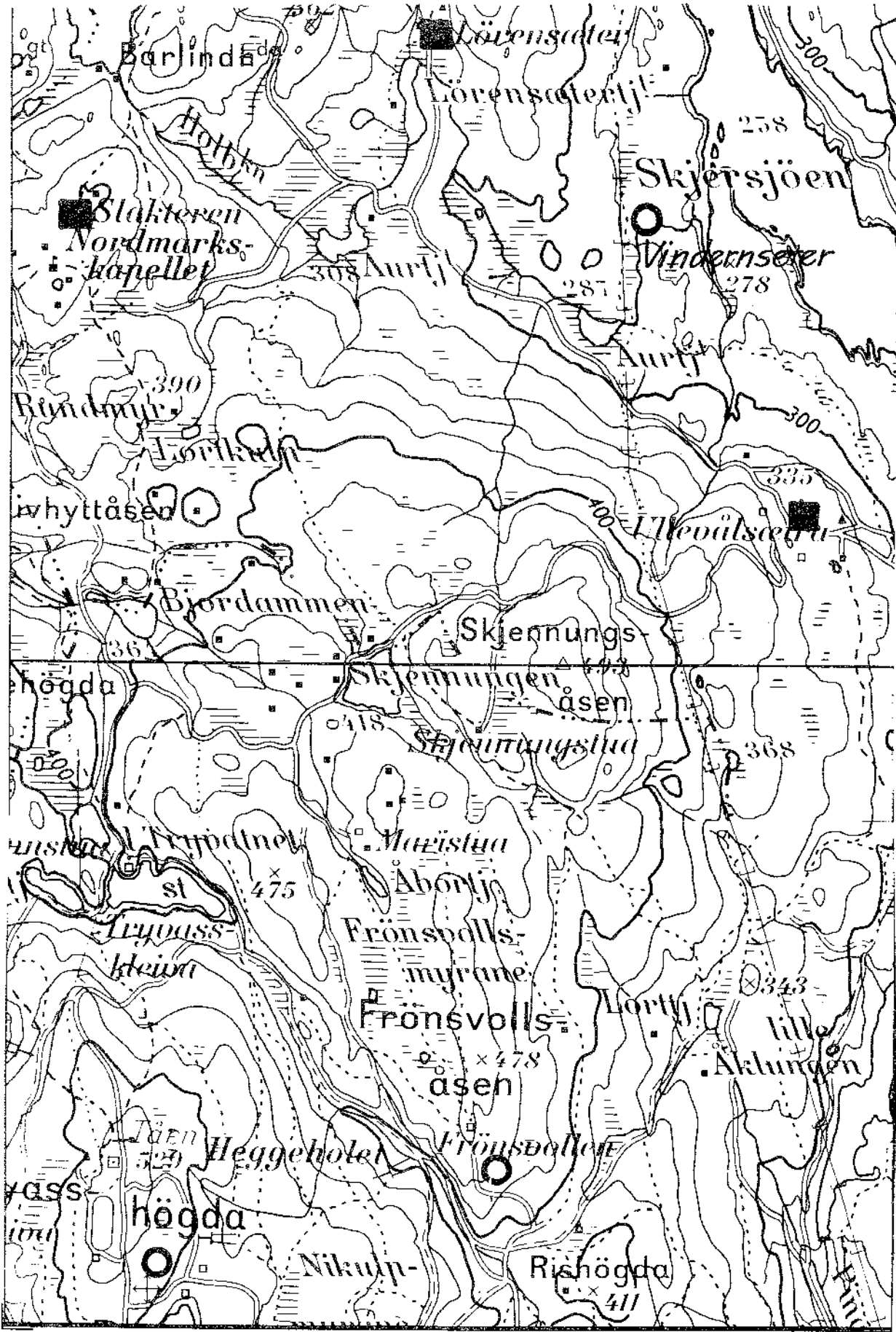
	M	N
048	12 34	12 34
047	12 34	12 34

- PLASS fastboende
- ▣ PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca 10 år
- ⊙ SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjert
- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ⚙ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE
- + FINNEGRAV
- ▣ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▣ DYREGRAV påvist i terrenget
- ▣ DYREGRAV omtalt
- ⋈ FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

MÅLESTOKK
1:20.000

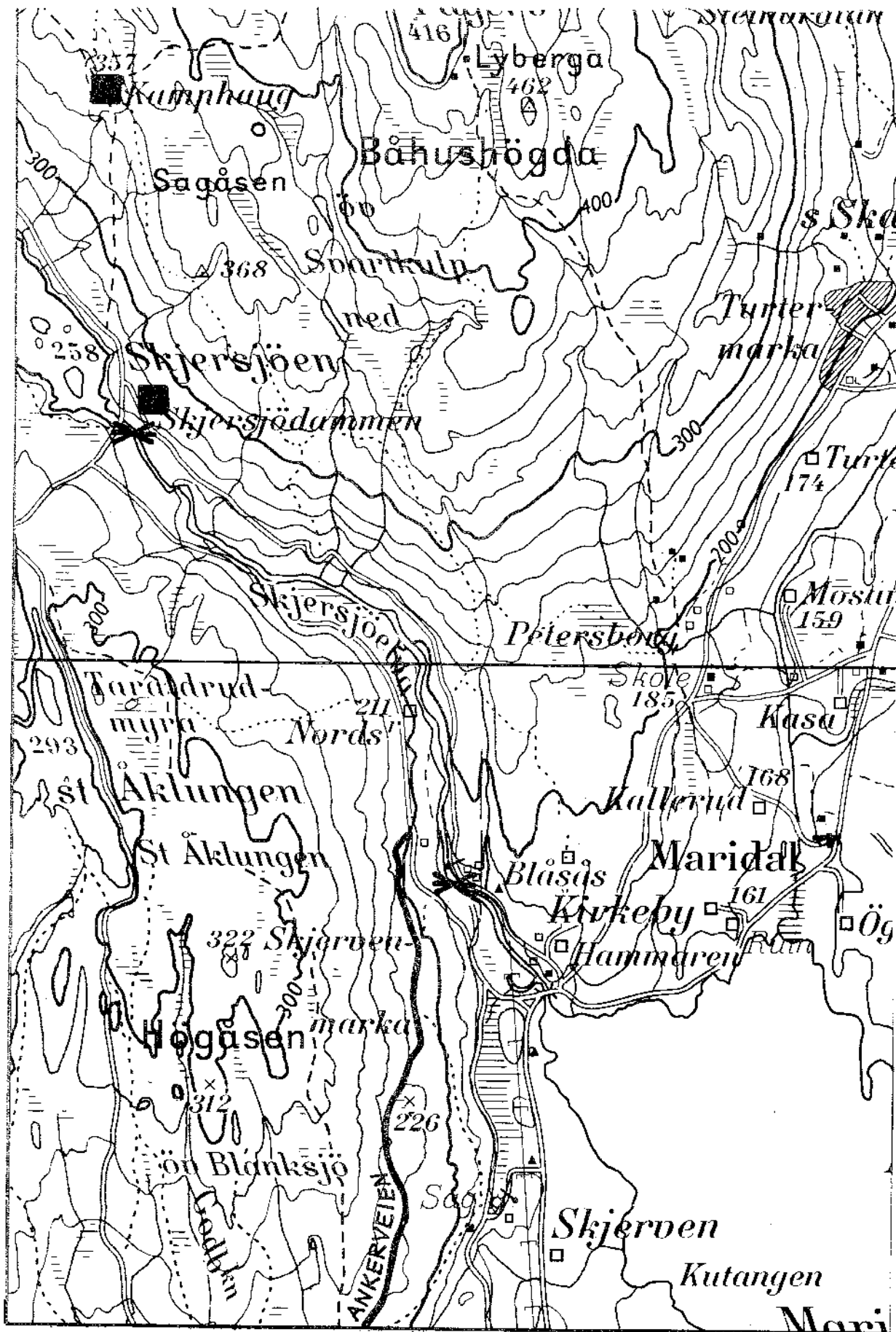
	M	N
048	12 34	12 34
047	12 34	12 34

MÅLESTOKK
i: 20.000

□ PLASS
fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS
feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	⊕ KOLERAKIRKEGÅRD
◻ PLASS
revet	☼ SAG	▨ DYREGRAV
påvist i terrenget
○ SETER
i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	▩ DYREGRAV
omtalt
⊙ SETER
med seterhus	▽ KALKOVN	Ⓜ FORTIDSMINNE
⊙ SETER
beliggenhet kjent	⚡ GRUVE	⚓ OLAVSKILDE

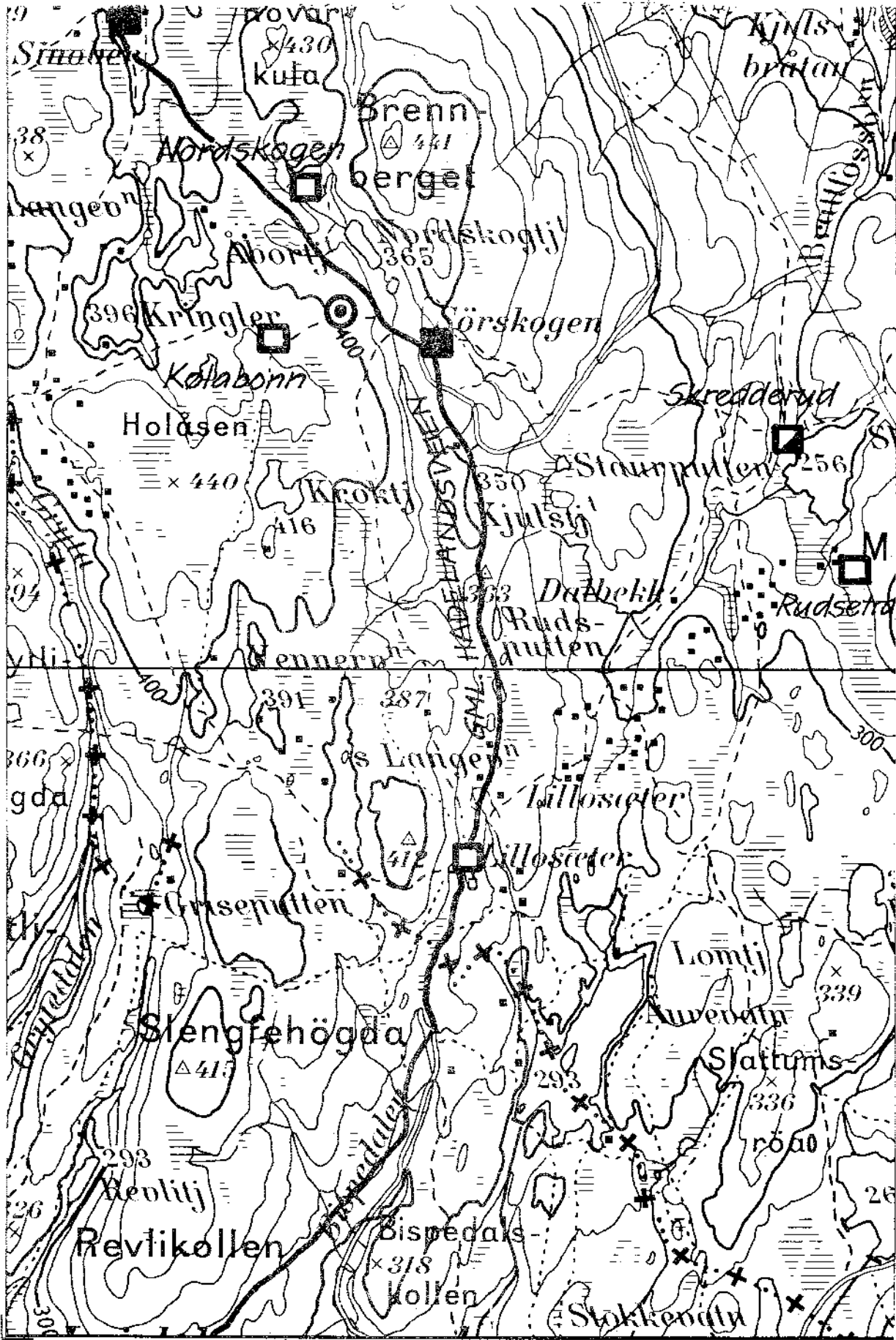
	M	N
048	12 34	12 34
047	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
◻ PLASS feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	☒ KOLERAKIRKEGÅRD
◻ PLASS revet	⊙ SAG	■ DYREGRAV påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	▭ DYREGRAV omtalt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
○ SETER beliggenhet kjent	✕ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

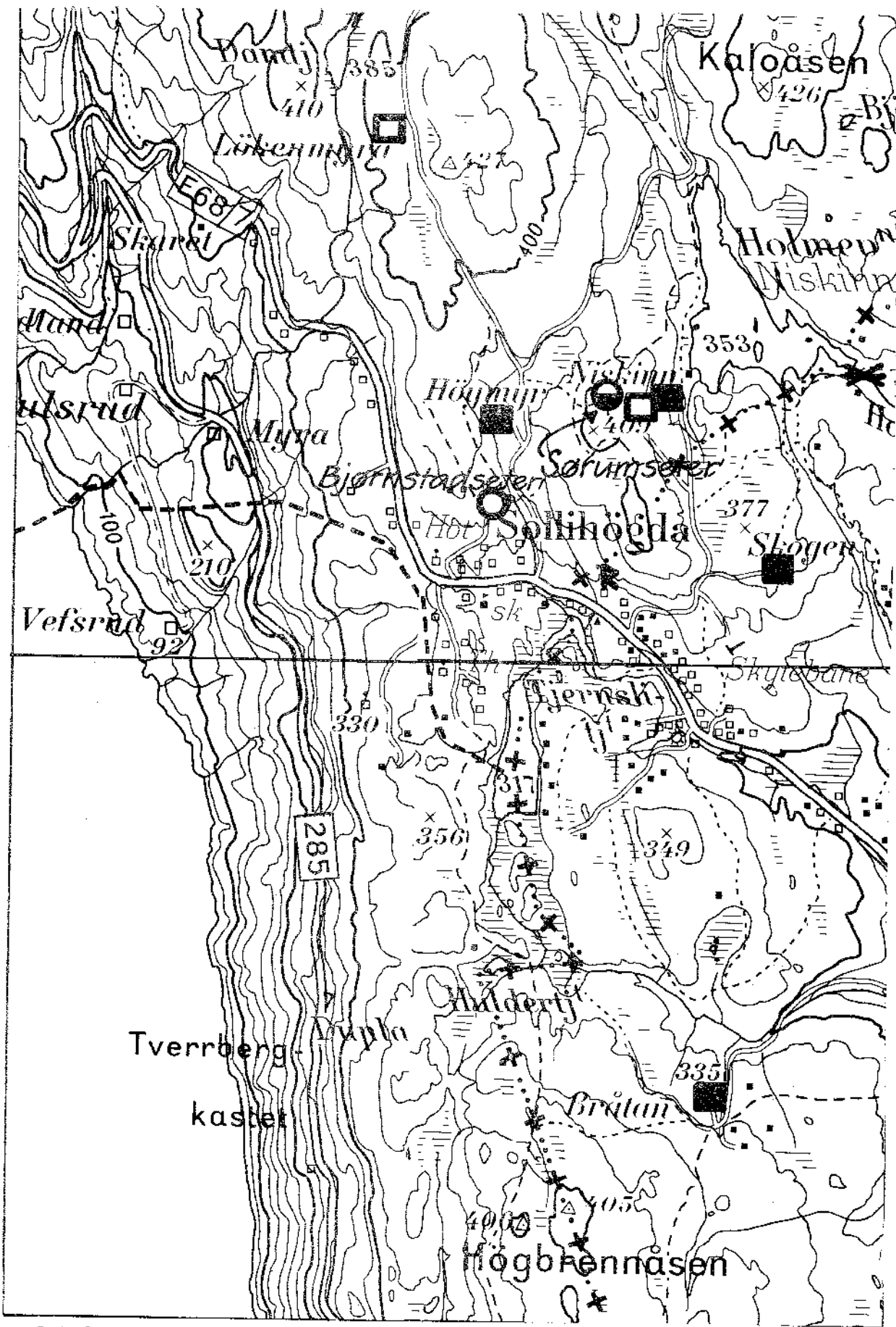
	O	P
048	12 34	12 34
047	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastboende
- PLASS ferrested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjertt
- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ☼ SAG
- ⊙ KØLABBONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE
- + FINNEGRAV
- ⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
- DYREGRAV påvist i terrenget
- ▭ DYREGRAV omtalt
- R FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

	0	P
048	12 34	12 34
047	12 34	12 34

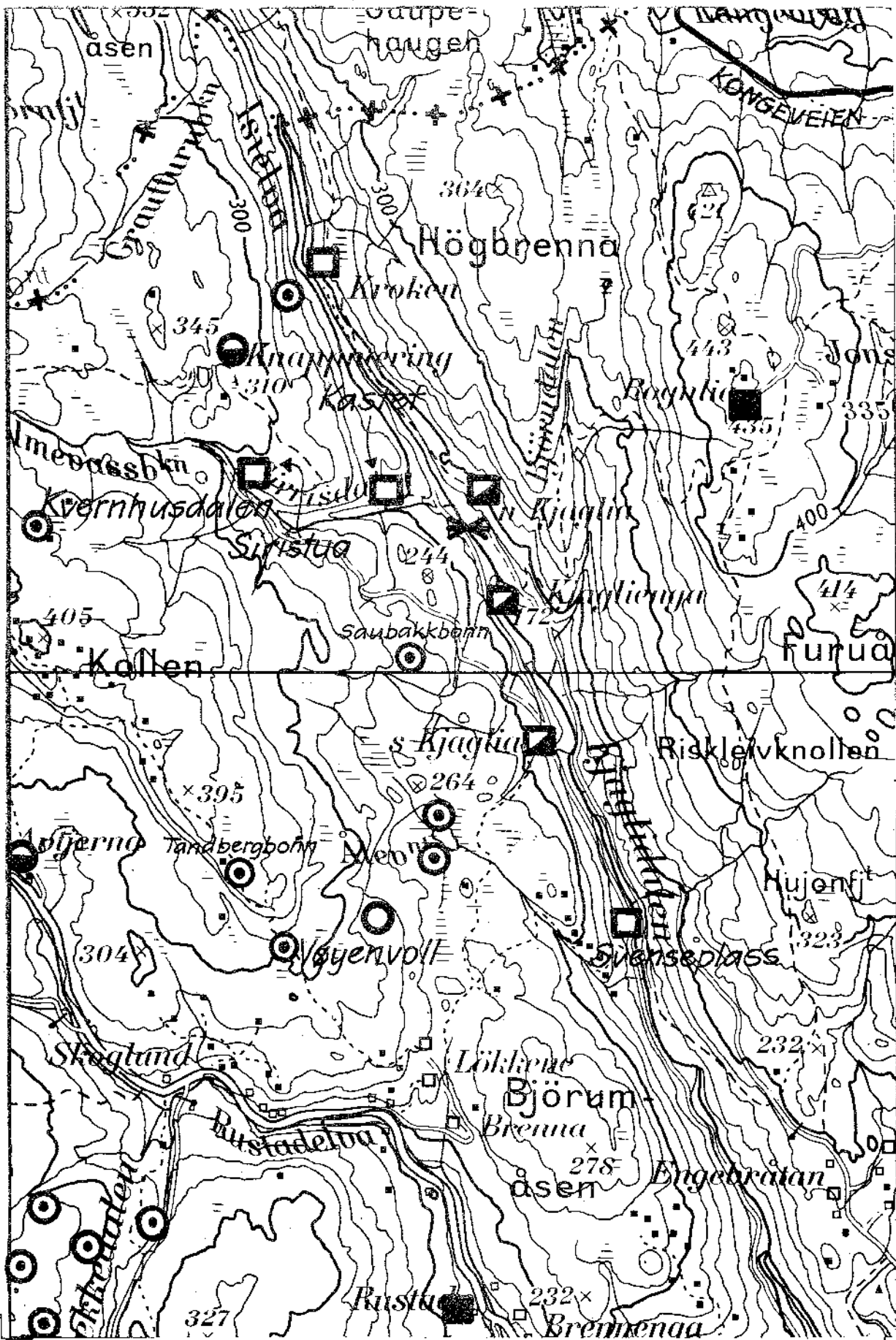
- PLASS fastboende
- ▣ PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- ⊙ SETER med seterhus
- ⊖ SETER beliggenhet kjent

- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ⊙ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE

- + FINNEGRAV
- ⊕ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▣ DYREGRAV påvist i terrenget
- ▣ DYREGRAV omtalt
- R FORTIDSMINNE
- ▲ OLAVSKILDE

MÅLESTOKK
1:20.000

	K	L
046	1/2 3/4	1/2 3/4
045	1/2 3/4	1/2 3/4

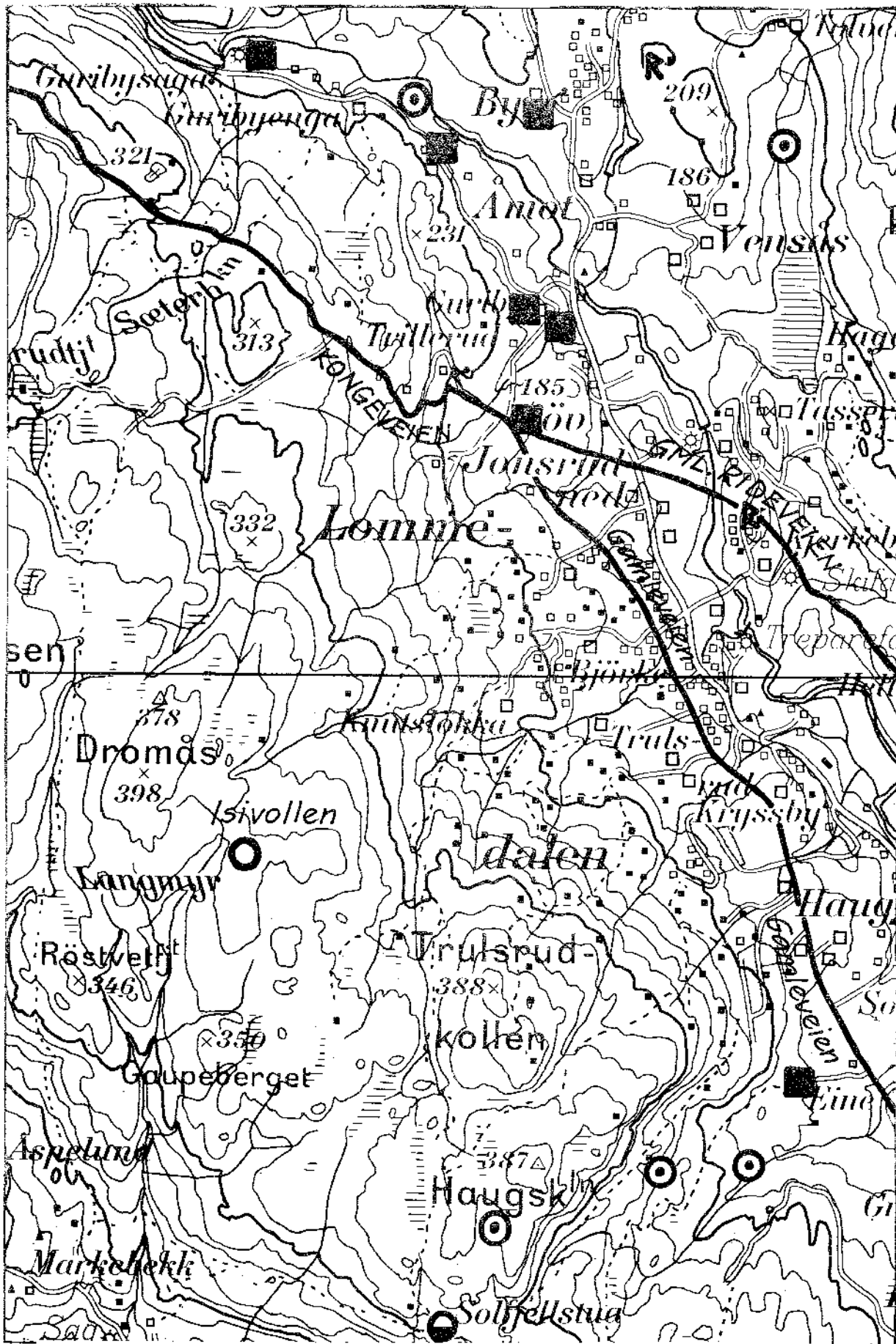

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS feriested	⊗ FLØTNINGSANLEGG	⊕ KOLERAKIRKEGÅRD
◻ PLASS revet	⊙ SAG	▬ DYREGRAV påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	▬ DYREGRAV omtalt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
⊙ SETER beliggenhet kjerrt	⊗ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

	K	L
046	12 34	12 34
045	12 34	12 34

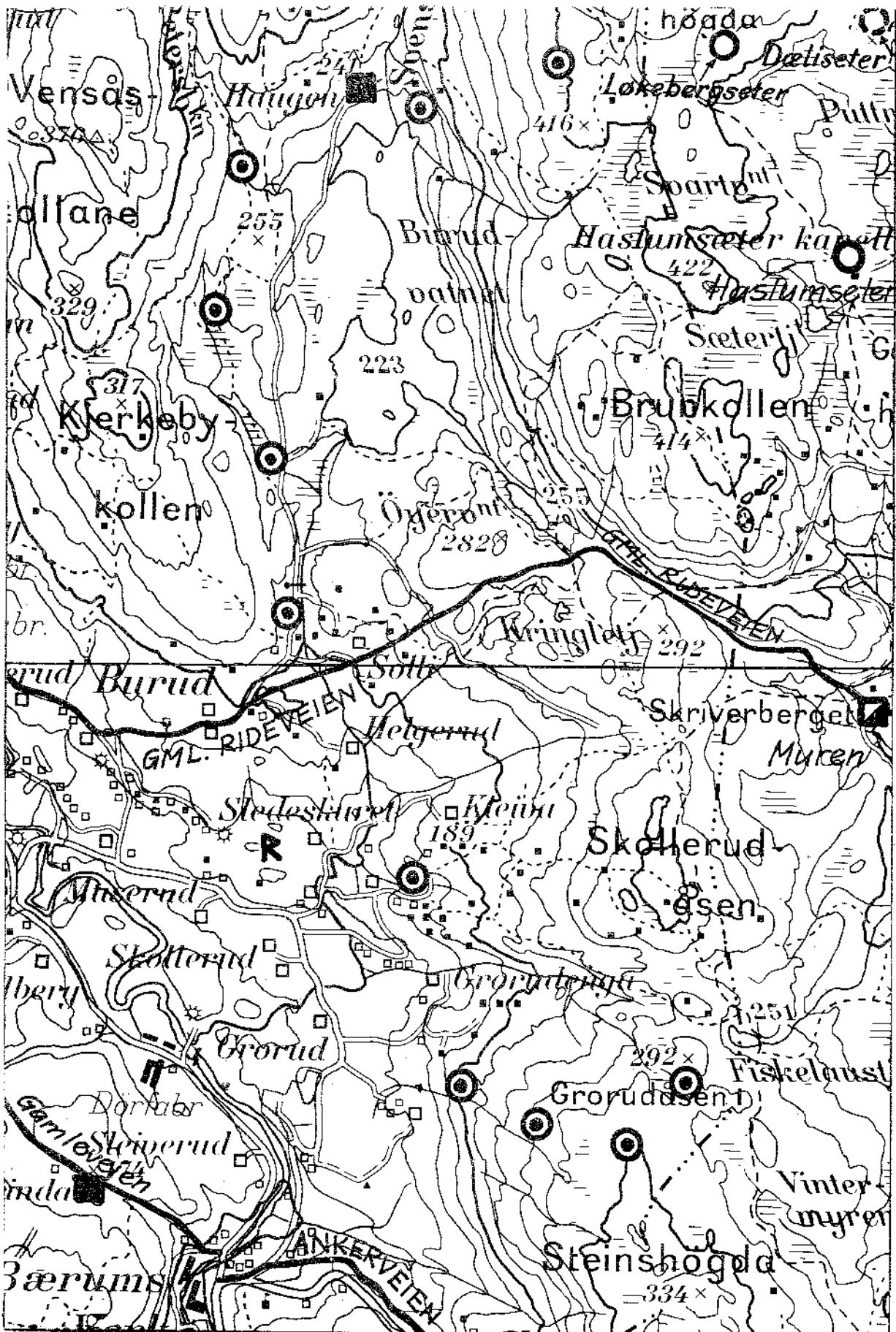
KROKSKOGEN
og
BÆRUMS-
MARKA

- Plass fastboende
- ▣ Plass feriested
- ◻ Plass revet
- Seter i bruk siste ca. 10 år
- ⊙ Seter med seterhus
- ⊖ Seter beliggenhet kjent
- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ⊙ SAG
- ⊖ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE
- + FINNEGRAV
- ⊕ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▣ DYREGRAV påvist i terrenget
- ▣ DYREGRAV omtalt
- R FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

MÅLESTOKK
1:20.000

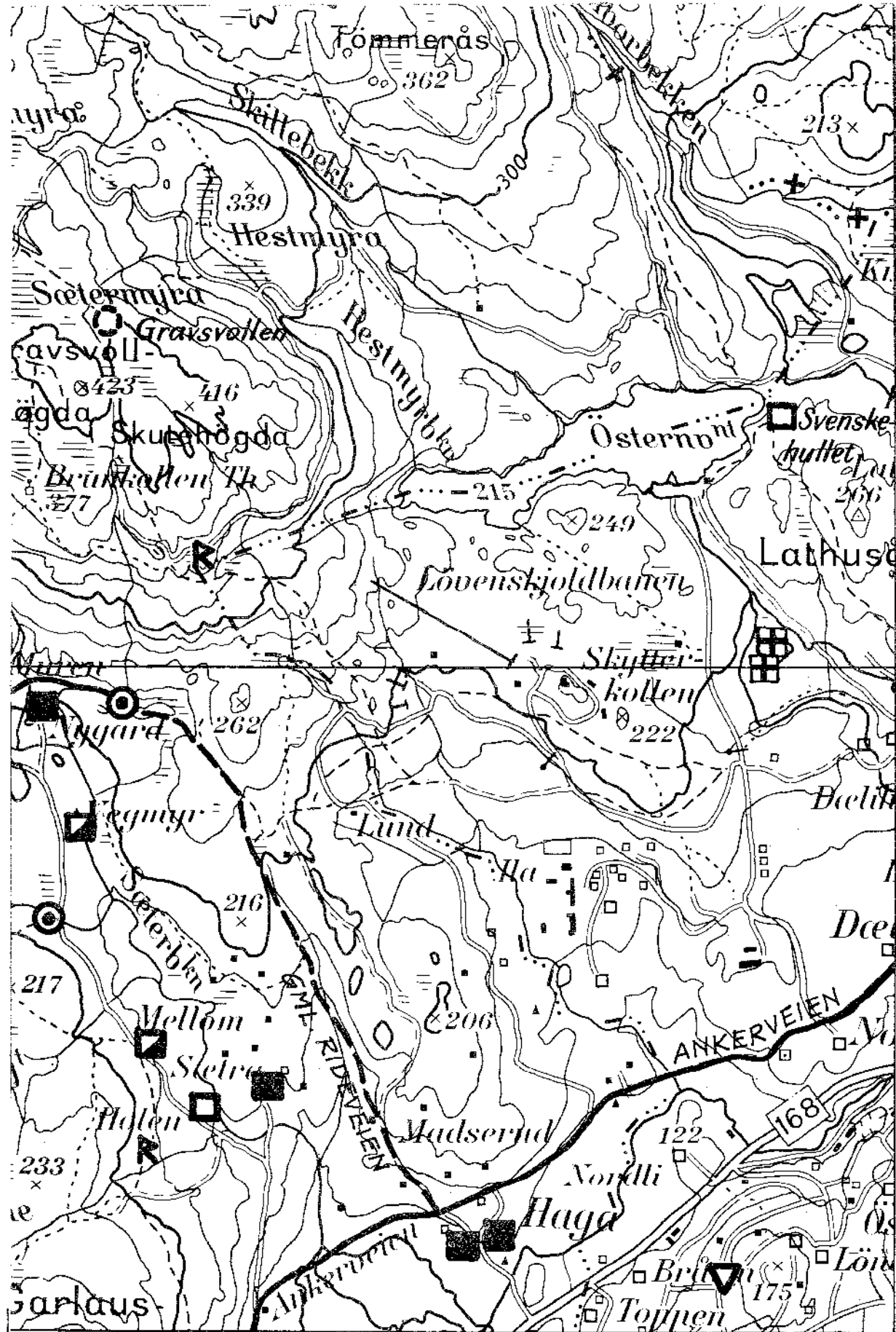
	K	L
046	12 34	12 34
045	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

■ PLASS fastboende ▣ PLASS feriested □ PLASS revet ○ SETER i bruk siste ca. 10 år ⊙ SETER med seterhus ○ SETER beliggenhet kjent	▲ KOIE ✕ FLØTNINGSANLEGG ⊙ SAG ⊙ KØLABONN ▽ KALKOVN ✕ GRUVE	+ FINNEGRAV ▣ KOLERAKIRKEGÅRD ▬ DYREGRAV påvist i terrenget ▬ DYREGRAV omtalt R FORTIDSMINNE ⋈ OLAVSKILDE

	M	N
046	12 34	12 34
045	12 34	12 34

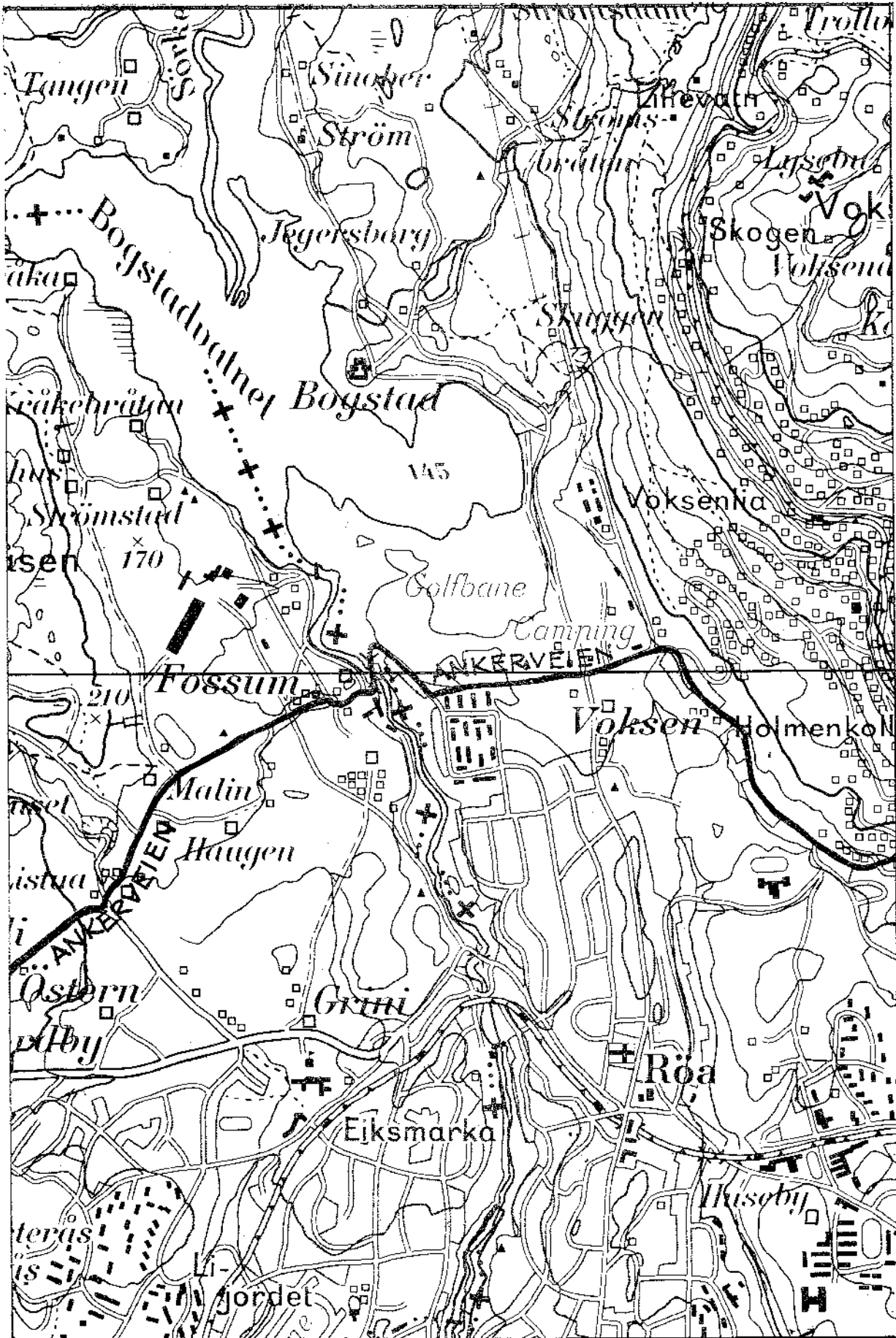
MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastboende
- ▣ PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- ⊙ SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent

- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ⊙ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE

- + FINNEGRAV
- ⊕ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▬ DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omtalt
- ⋈ FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

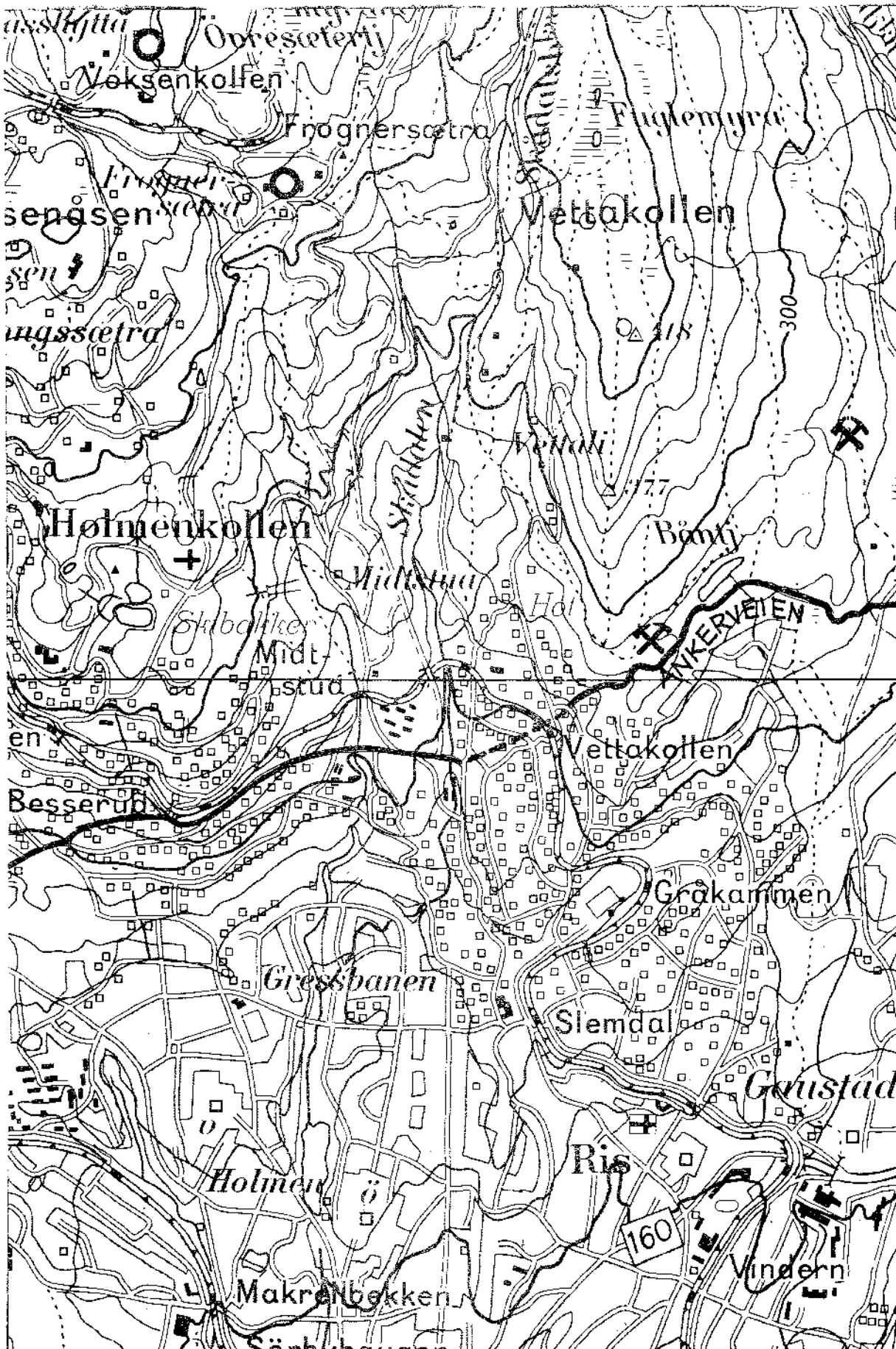
	M	N
046	12 34	12 34
045	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

PLASS fastboende	KOIE	FINNEGRAV
PLASS feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD 046
PLASS revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt 045
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliaenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

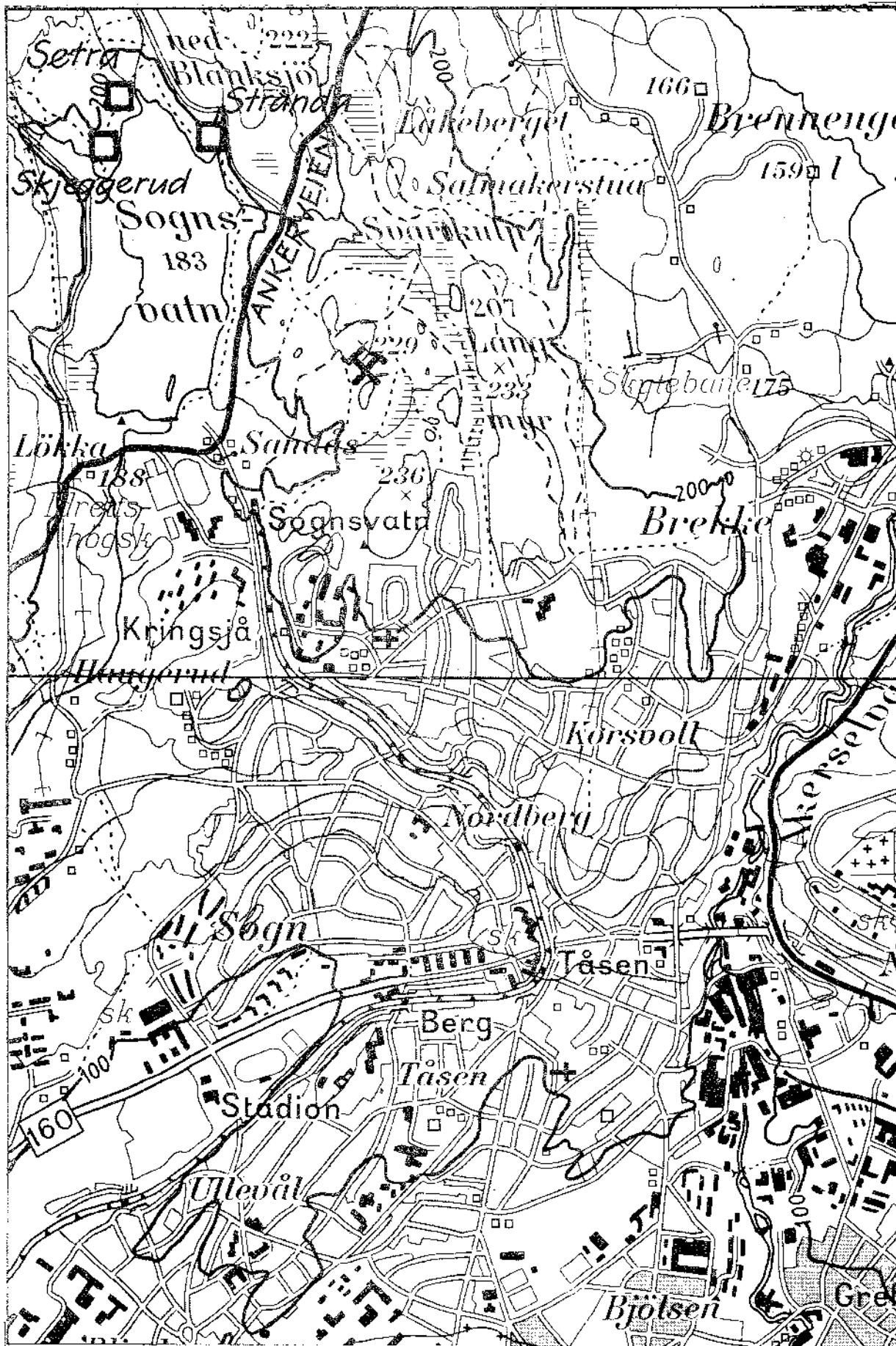
M		N	
12	34	12	34
12	34	12	34

MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastboende
- PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent
- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ☼ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE
- + FINNEGRAV
- ⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
- DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omfalt
- R FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

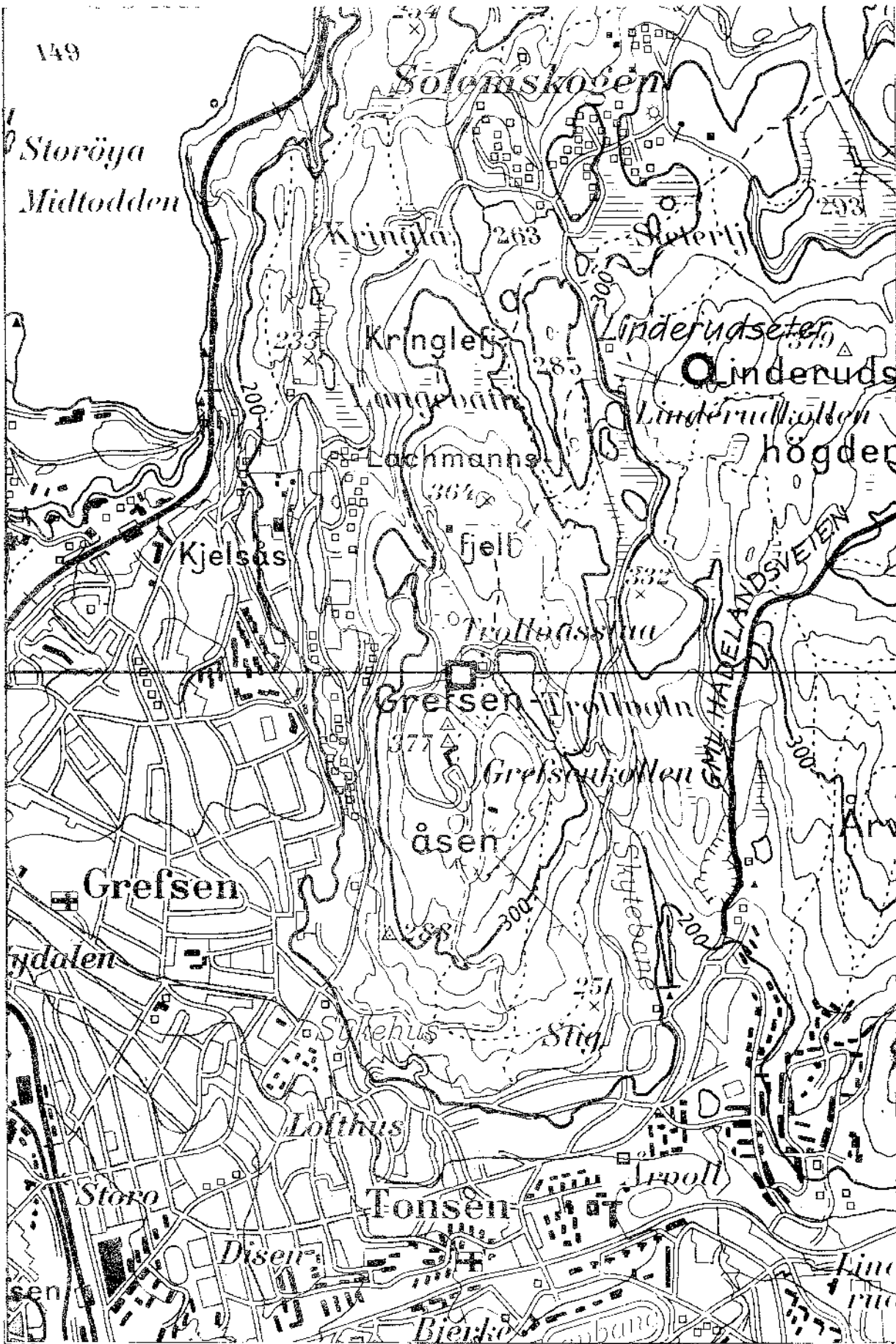
	M	N
046	1/2 3/4	1/2 3/4
045	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastboende
- ▣ PLASS feriested
- PLASS revet
- ⊙ SETER i bruk siste ca. 10 år
- ⊙ SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent
- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ⊙ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE
- + FINNEGRAV
- ⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▬ DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omtalt
- ✕ FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

	O	P
046	1/2 3/4	1/2 3/4
045	1/2 3/4	1/2 3/4

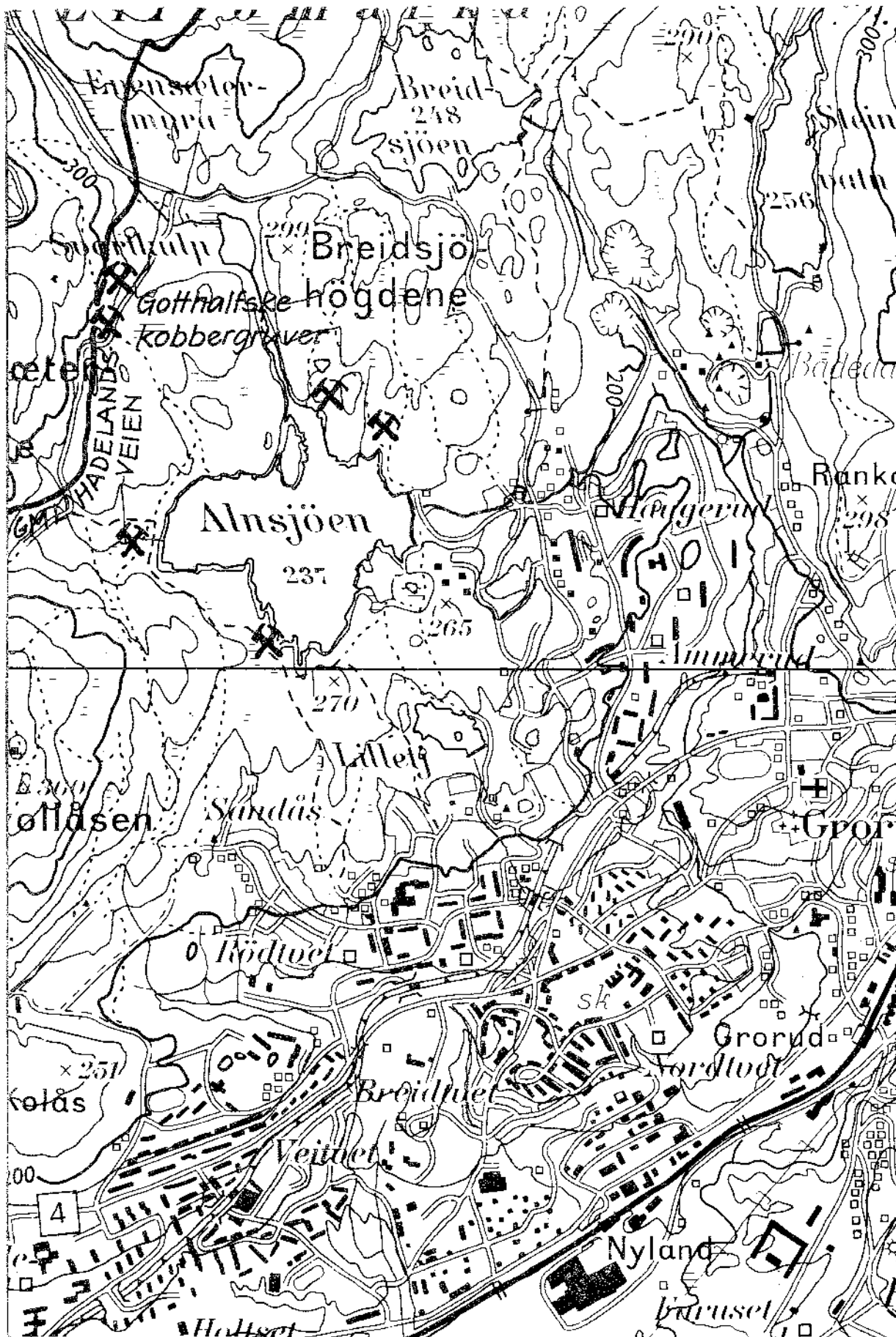
MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastboende
- PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent

- KØIE
- FLØTNINGSANLEGG
- SAG
- KØLABONN
- KALKOVN
- GRUVE

- FINNEGRAV
- KOLERAKIRKEGÅRD
- DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omtalt
- FORTIDSMINNE
- OLAVSKILDE

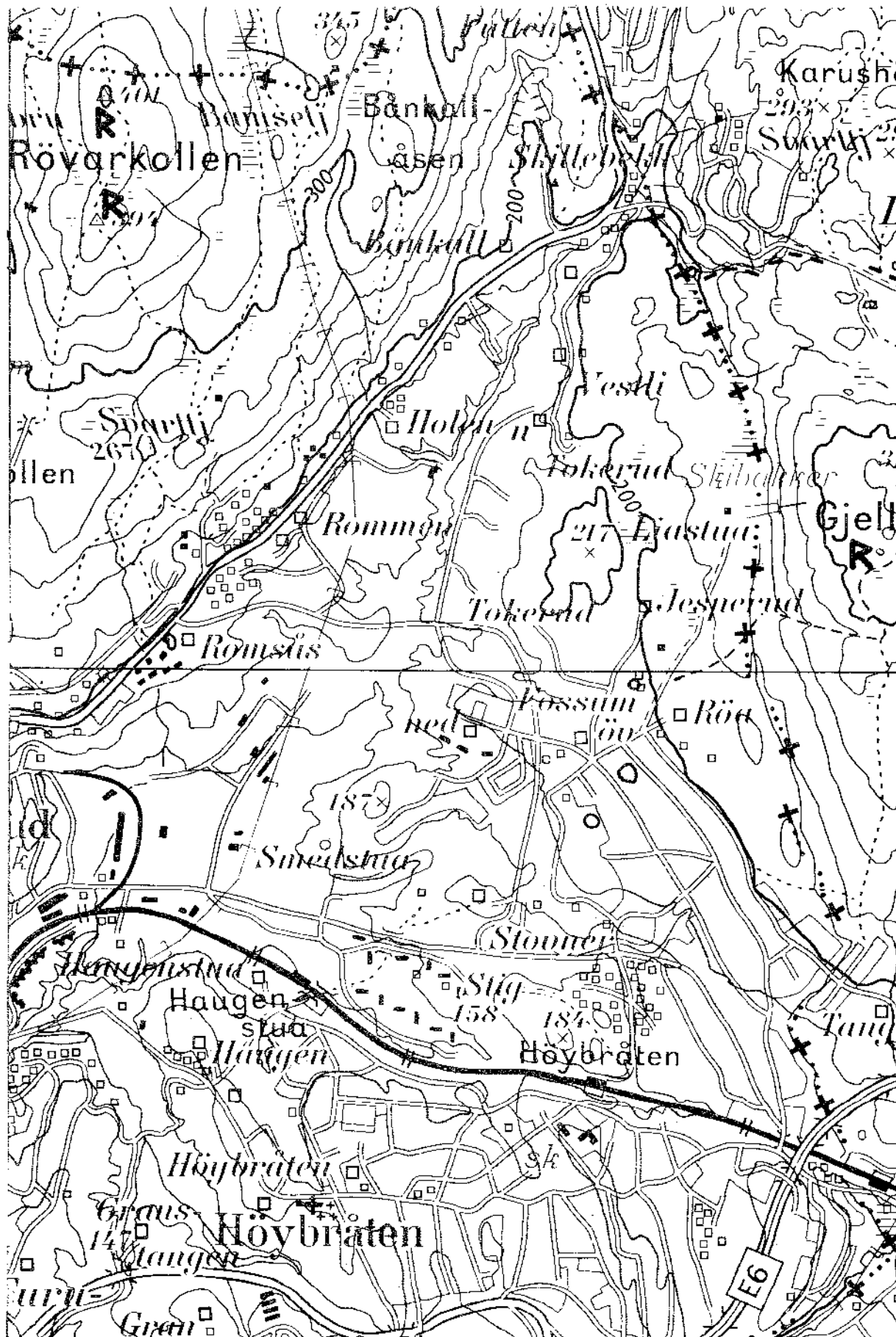
	O	P
046	12 34	12 34
045	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende ▣ PLASS feriested □ PLASS revert ○ SETER i bruk siste ca. 10 år ⊙ SETER med seterhus ○ SETER beliggenhet kjent	▲ KOIE ✕ FLØTNINGSANLEGG ⚙ SAG ⊙ KØLABONN ▽ KALKOVN ✂ GRUVE	+ FINNEGRAV ⊞ KOLERAKIRKEGÅRD 046 ▬ DYREGRAV påvist i terrenget □ DYREGRAV omtalt 045 R FORTIDSMINNE ⋈ OLAVSKILDE

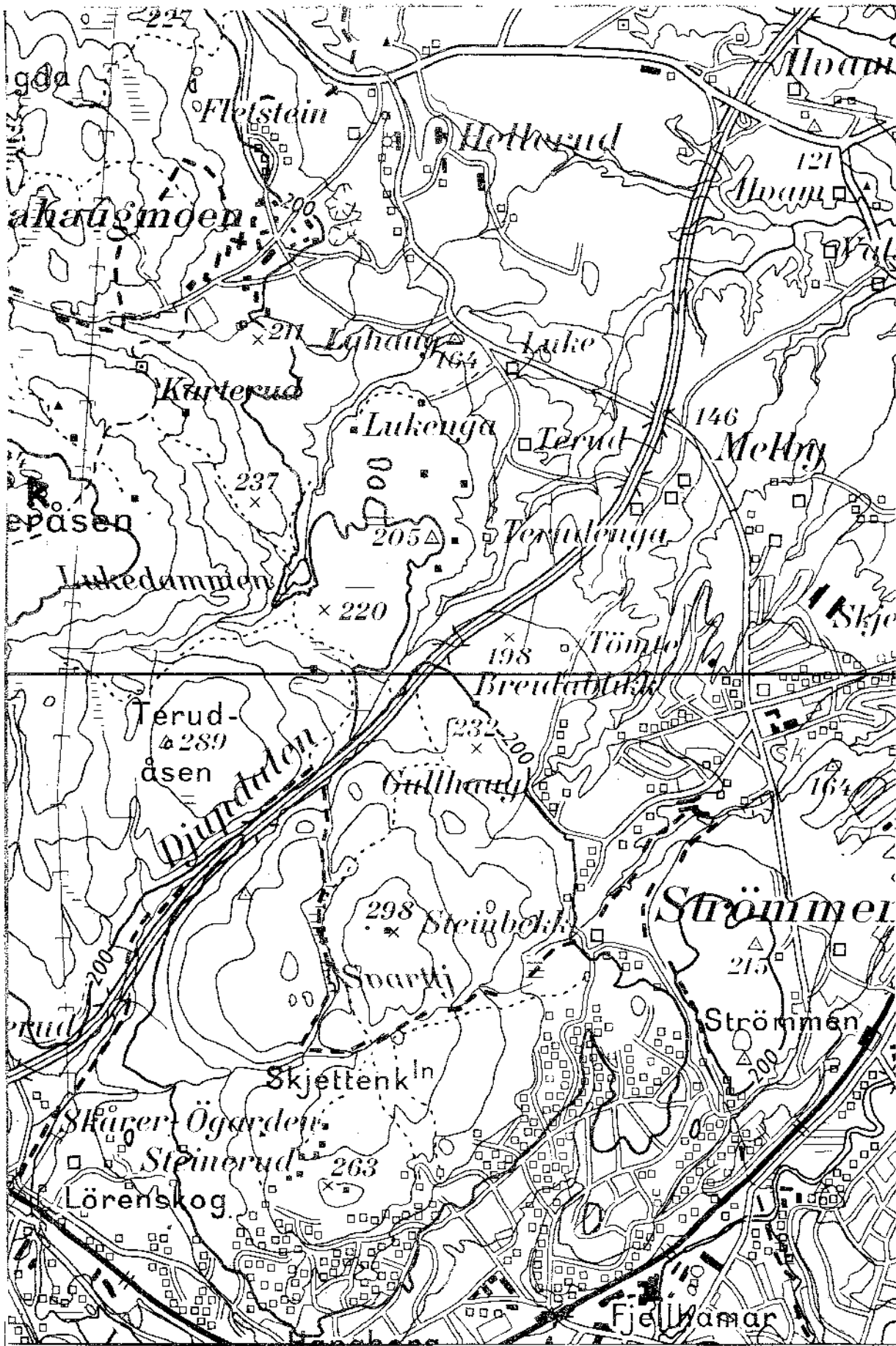
		0	P
046	12		12
	34		34
045	12		12
	34		34

MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastboende
- PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent
- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ⊙ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE
- + FINNEGRAV
- ⊕ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▬ DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omtalt
- R FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

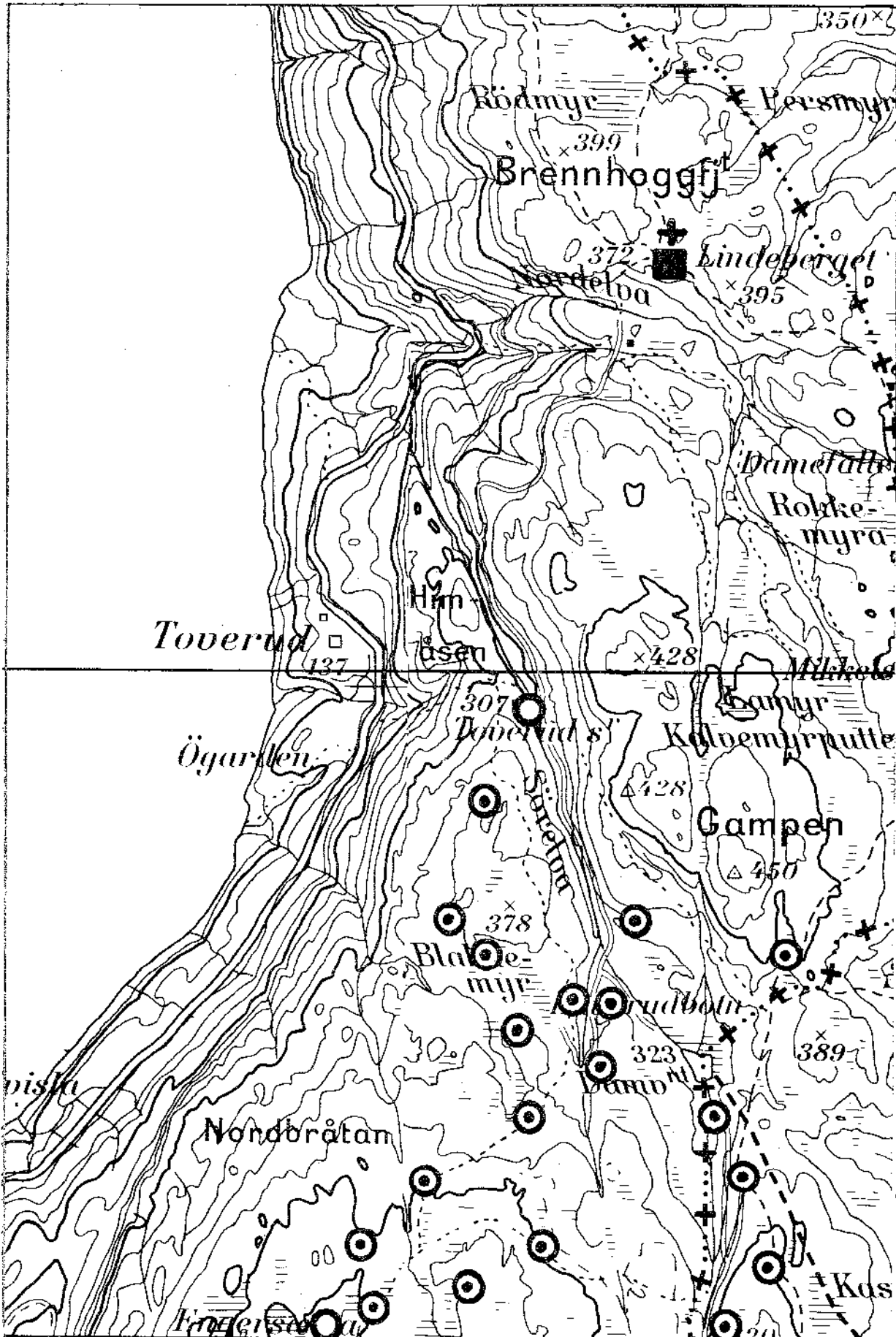
	O	P
046	12 34	12 34
045	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

PLASS fastboende	KOIE	FINNEGRAV
PLASS feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
PLASS revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

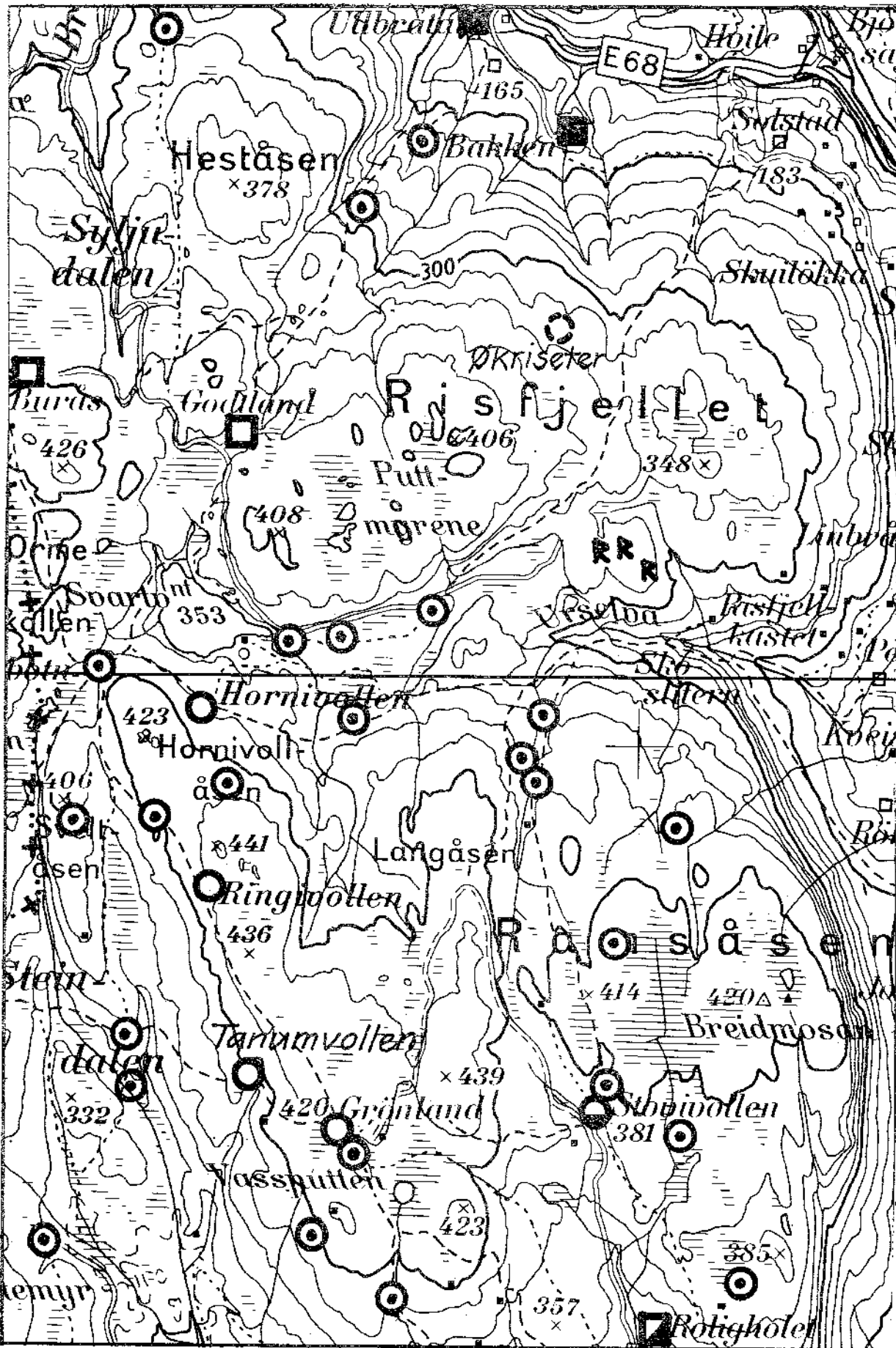
	Q	R
046	1/2 3/4	1/2 3/4
045	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KOLE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	⊠ KOLERAKIRKEGÅRD
▢ PLASS revet	☼ SAG	▬ DYREGRAV påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	▭ DYREGRAV omfalt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	⋈ FORTIDSMINNE
○ SETER beliggenhet kjent	⚡ GRUVE	⤴ OLAVSKILDE

	K	L
046	12 34	12 34
045	12 34	12 34

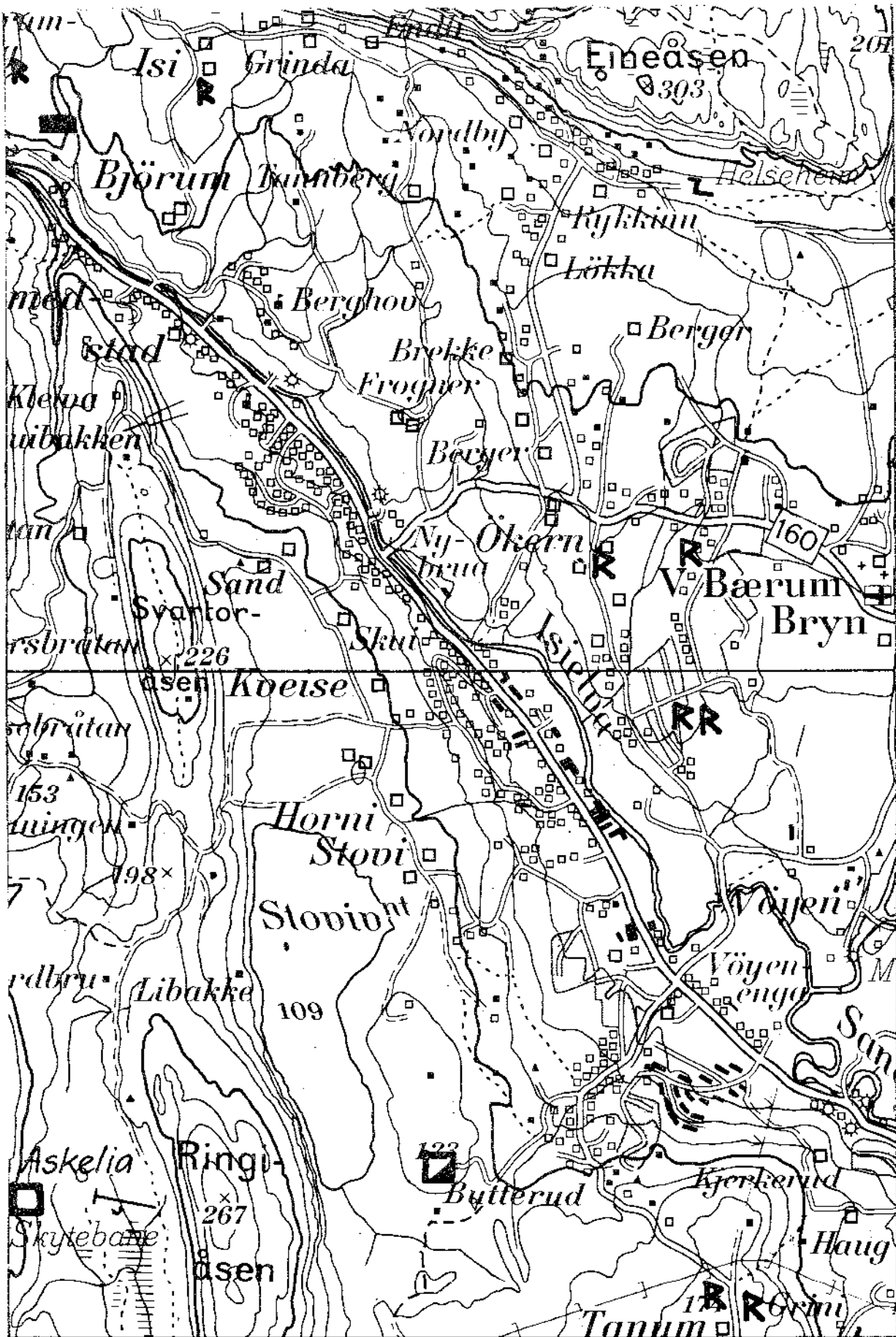

MÅLESTOKK
1:20.000

Plass fastboende	KOIE	FINNEGRAV
Plass feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
Plass revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

	K	L
046	1/2 3/4	1/2 3/4
045	1/2 3/4	1/2 3/4

BÆRUMS-
MARKA
og
VESTMARKA

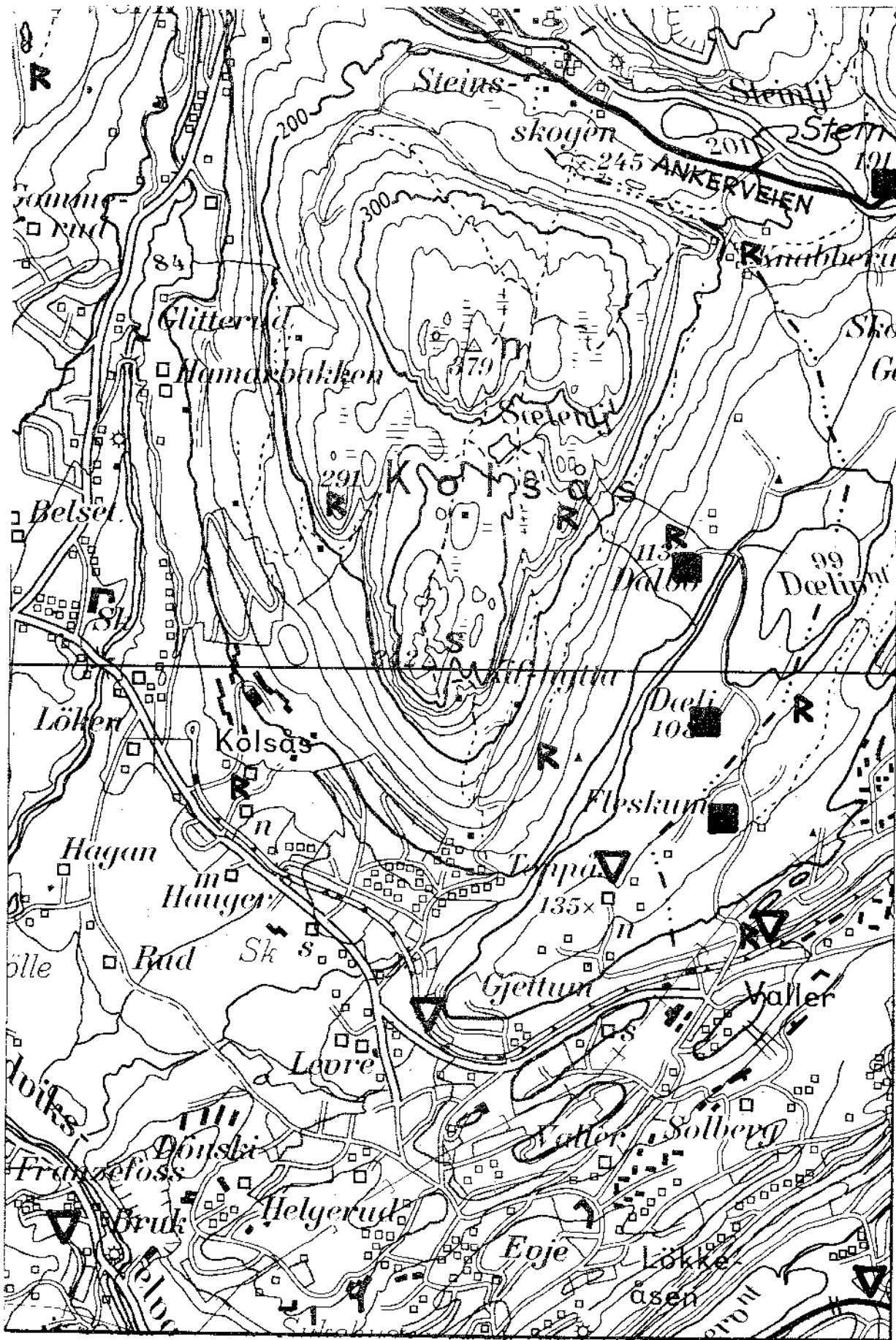
- Plass fastboende
- ▣ Plass feriested
- Plass revet
- Seter i bruk siste ca. 10 år
- ⊙ Seter med seterhus
- ⊖ Seter beliggenhet kjent

- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ⊙ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE

- + FINNEGRAV
- ⊙ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▣ DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omtalt
- ⚡ FORTIDSMINNE
- ⚡ OLAVSKILDE

	K	L
046	12 34	12 34
045	12 34	12 34

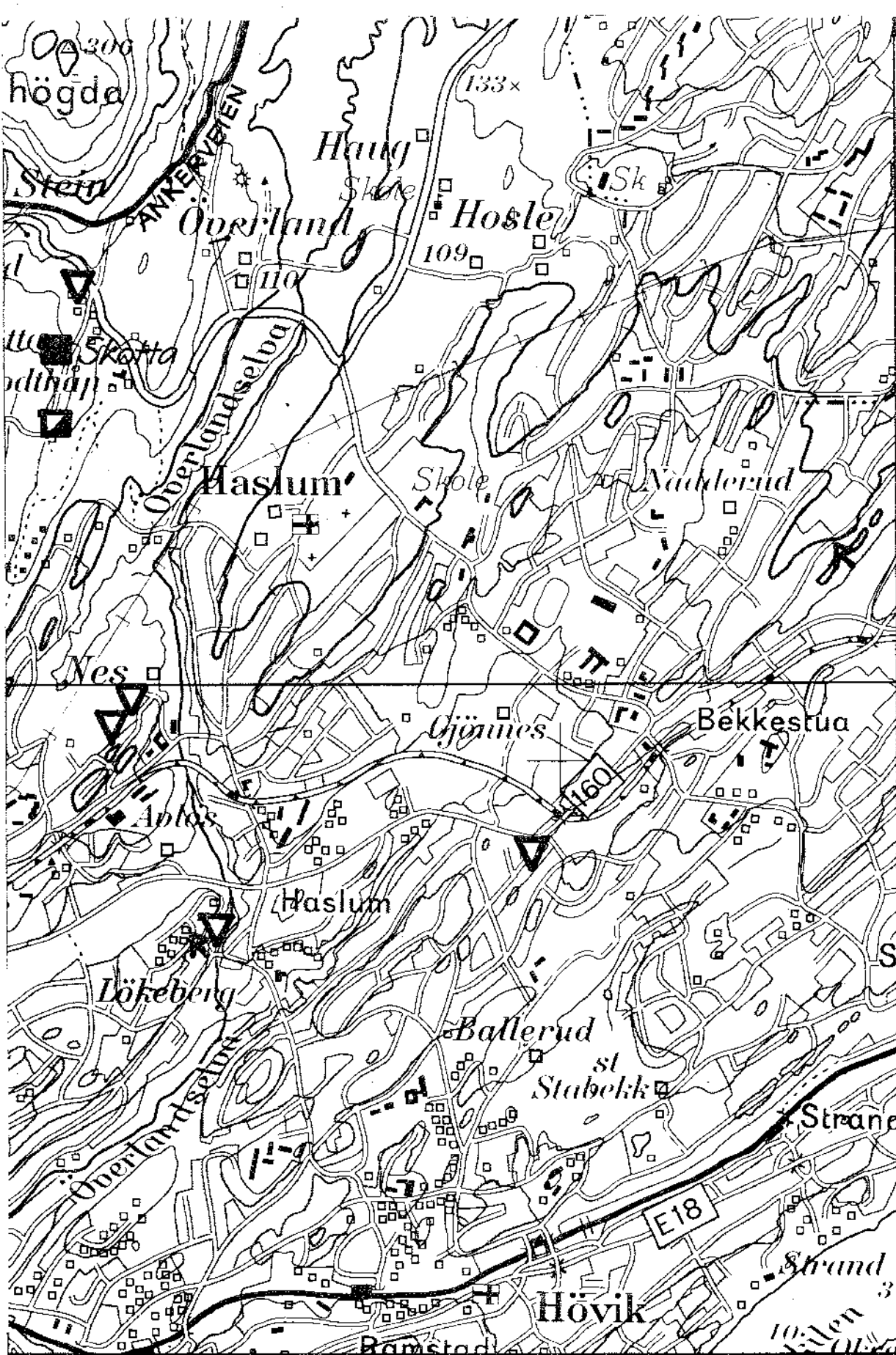
MÅLESTOKK
1:20.000

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende ▣ PLASS feriested □ PLASS revet ○ SETER i bruk siste ca. 10 år ○ SETER med seterhus ○ SETER beliggenhet kjent	▲ KOIE ✕ FLØTNINGSANLEGG ☼ SAG ⊙ KØLABONN ▽ KALKOVN ⌘ GRUVE	+ FINNEGRAV ▣ KOLERAKIRKEGÅRD ▣ DYREGRAV påvist i terrenget □ DYREGRAV omtalt R FORTIDSMINNE ⋈ OLAVSKILDE

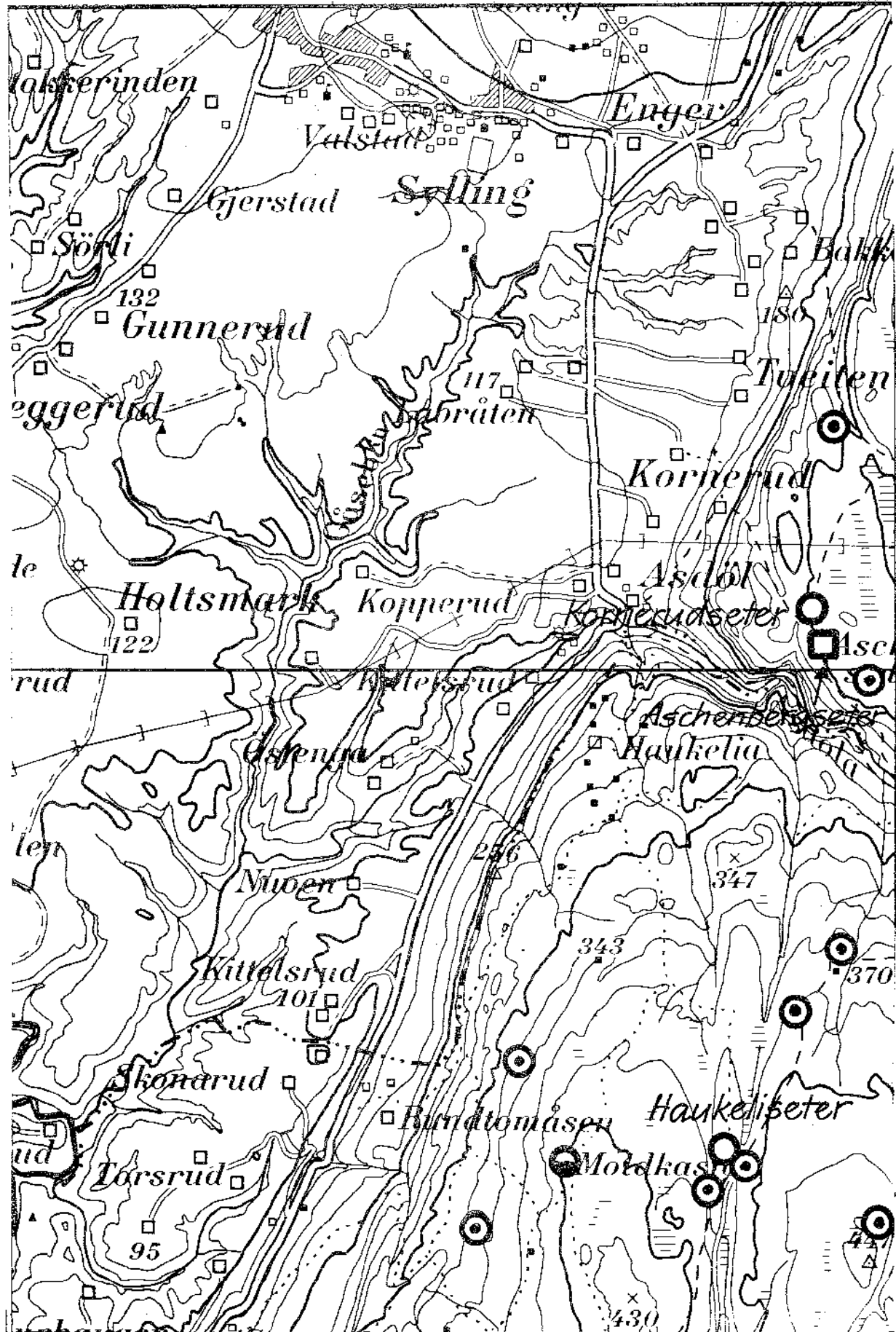
	M	N
046	12 34	12 34
045	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

■ Plass fastboende ▣ Plass feriested □ Plass revet ○ Seter i bruk siste ca. 10 år ◐ Seter med seterhus ○ Seter beliggenhet kjent	▲ KOIE ✕ FLØTNINGSANLEGG ☼ SAG ⊙ KØLABONN ▽ KALKOVN ✕ GRUVE	+ FINNEGRAV ▣ KOLERAKIRKEGÅRD ■ DYREGRAV påvist i terrenget ▣ DYREGRAV omtalt ⋈ FORTIDSMINNE ⋈ OLAVSKILDE

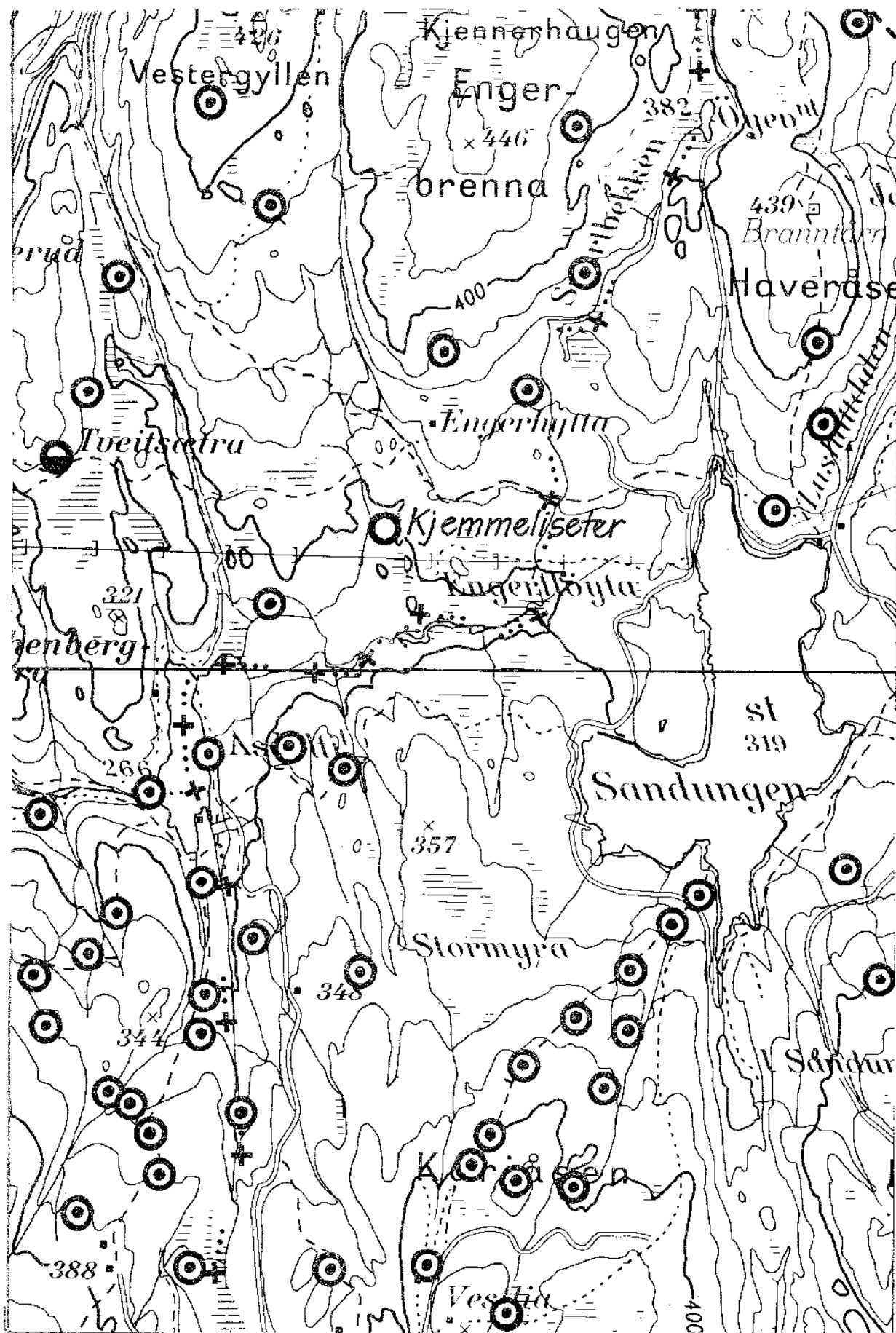
	M	N
046	12 34	12 34
045	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende ▣ PLASS feriested □ PLASS revet ○ SETER i bruk siste ca. 10 år ⊙ SETER med seterhus ○ SETER belaaenhet kjent	▲ KOIE ✕ FLØTNINGSANLEGG ☼ SAG ⊙ KØLABONN ▽ KALKOVN ✕ GRUVE	+ FINNEGRAV ⊞ KOLERAKIRKEGÅRD ■ DYREGRAV påvist i terrenget □ DYREGRAV omfalt ℞ FORTIDSMINNE ⋈ OLAVSKILDE

	K	L
044	1/2 3/4	1/2 3/4
043	1/2 3/4	1/2 3/4

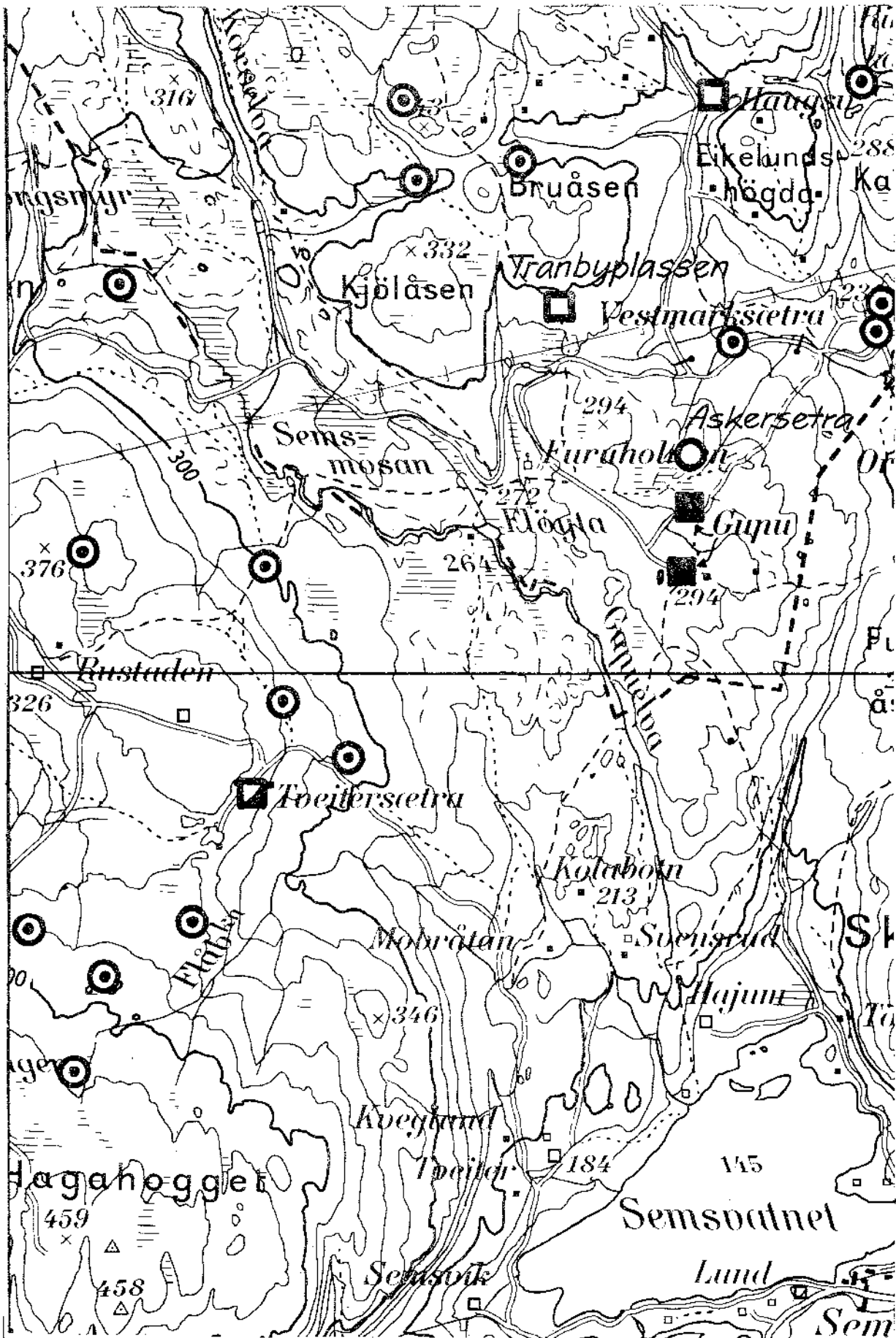
- PLASS fastboende
- PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent

- KOIE
- FLØTNINGSANLEGG
- SAG
- KØLABONN
- KALKOVN
- GRUVE

- FINNEGRAV
- KOLERAKIRKEGÅRD
- DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omfalt
- FORTIDSMINNE
- OLAVSKILDE

	K	L
044	12 34	12 34
043	12 34	12 34

MÅLESTOKK 1:20.000

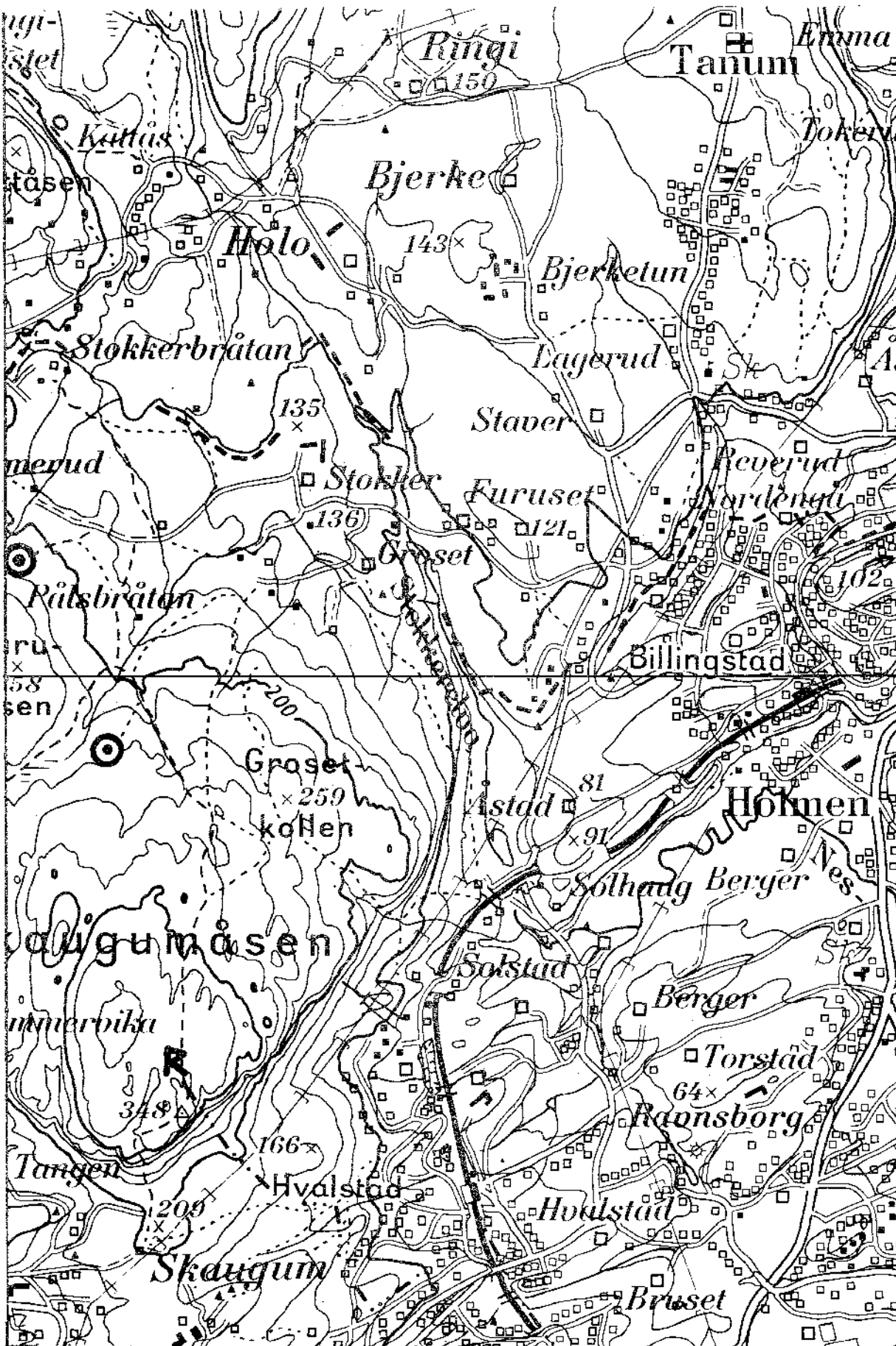
- Plass fastboende
- ▣ Plass feriested
- ◻ Plass revet
- Seter i bruk siste ca. 10 år
- ⊙ Seter med seterhus
- ⊖ Seter beliggenhet kjent

- ▲ Koié
- ✕ Fløtningsanlegg
- ⊙ Sag
- ⊙ Kølabonn
- ▽ Kalkovn
- ⌘ Gruve

- + Pinnegrav
- ⊞ Kolerakirkegård
- Dyregrav påvist i terrenger
- Dyregrav omtalt
- ⌘ Fortidsminne
- ⌘ Olavskilde

	K	L
044	1:2 3:4	1:2 3:4
043	1:2 3:4	1:2 3:4

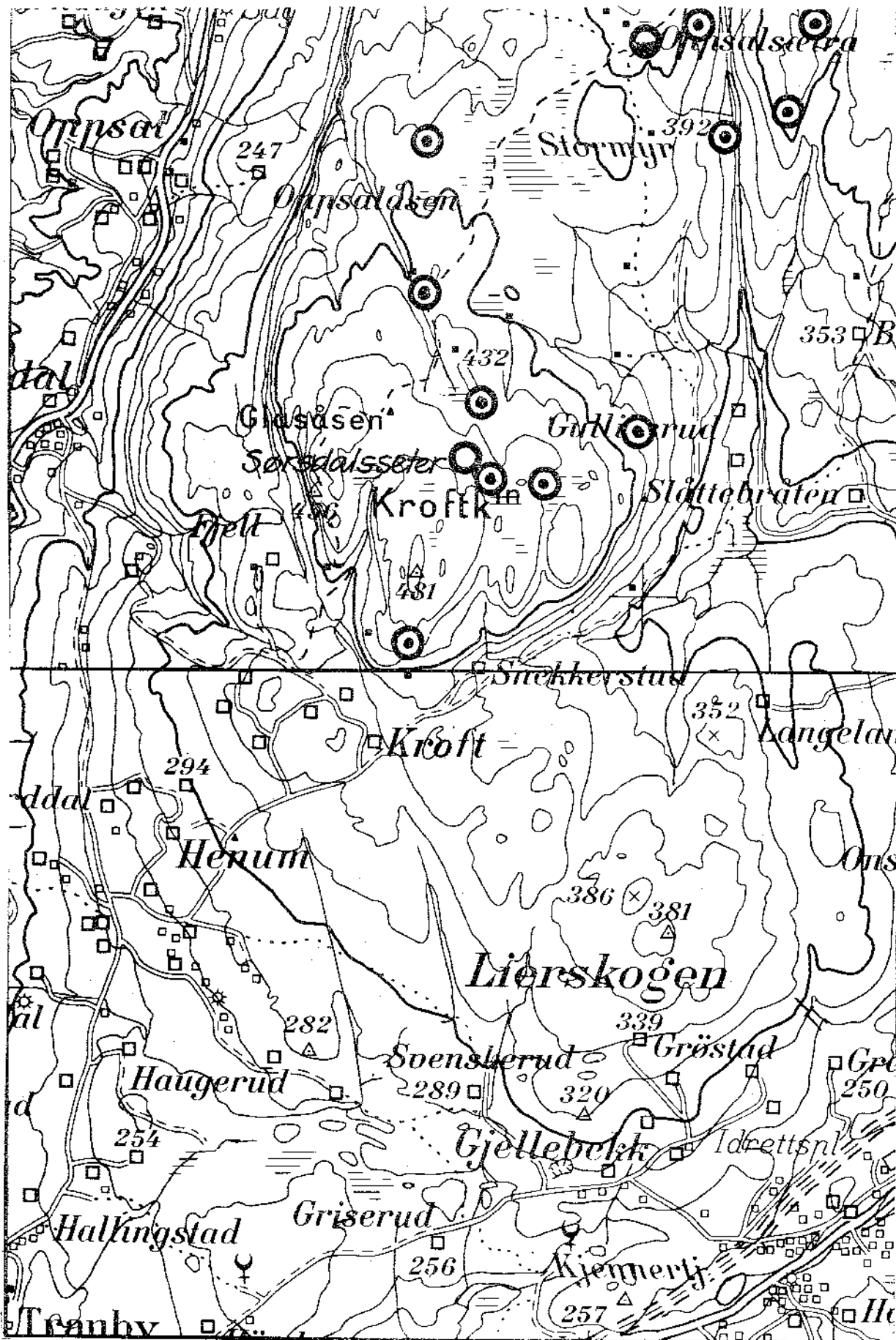
MÅLESTOKK
1:20.000

MÅLESTOKK
1:20.000

- Plass fastboende
- ▣ Plass feriested
- Plass revet
- Seter i bruk siste ca. 10 år
- ⊙ Seter med seterhus
- Seter beliggenhet kjent
- ▲ KØIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ⊙ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE
- ⊕ FINNEGRAV
- ⊕ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▬ DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omtalt
- ⋈ FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

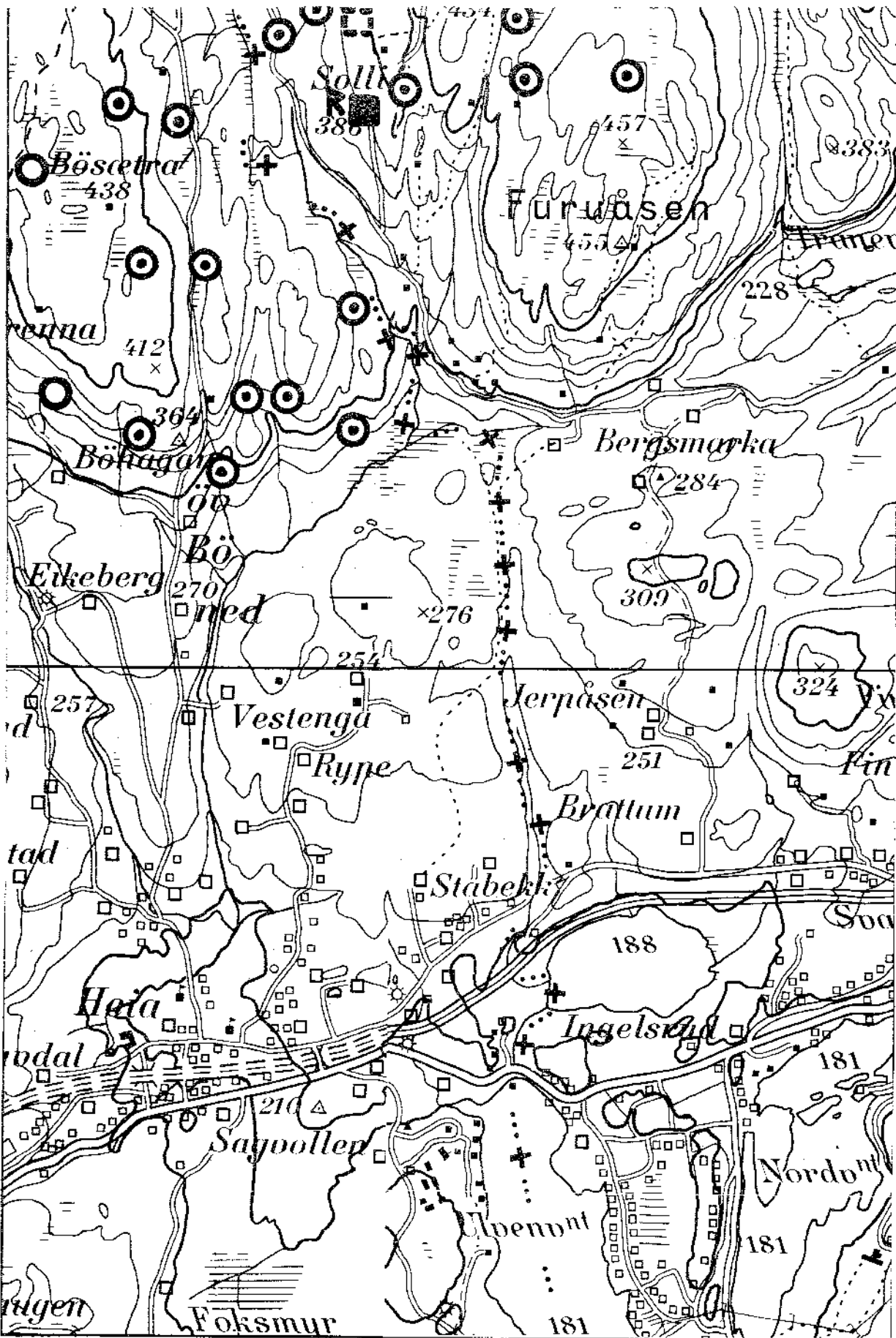
	K	L
044	12 34	12 34
043	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastboende
- PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent
- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ☼ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE
- + FINNEGRAV
- ⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
- DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omtalt
- ⌞ FORTIDSMINNE
- ⤴ OLAVSKILDE

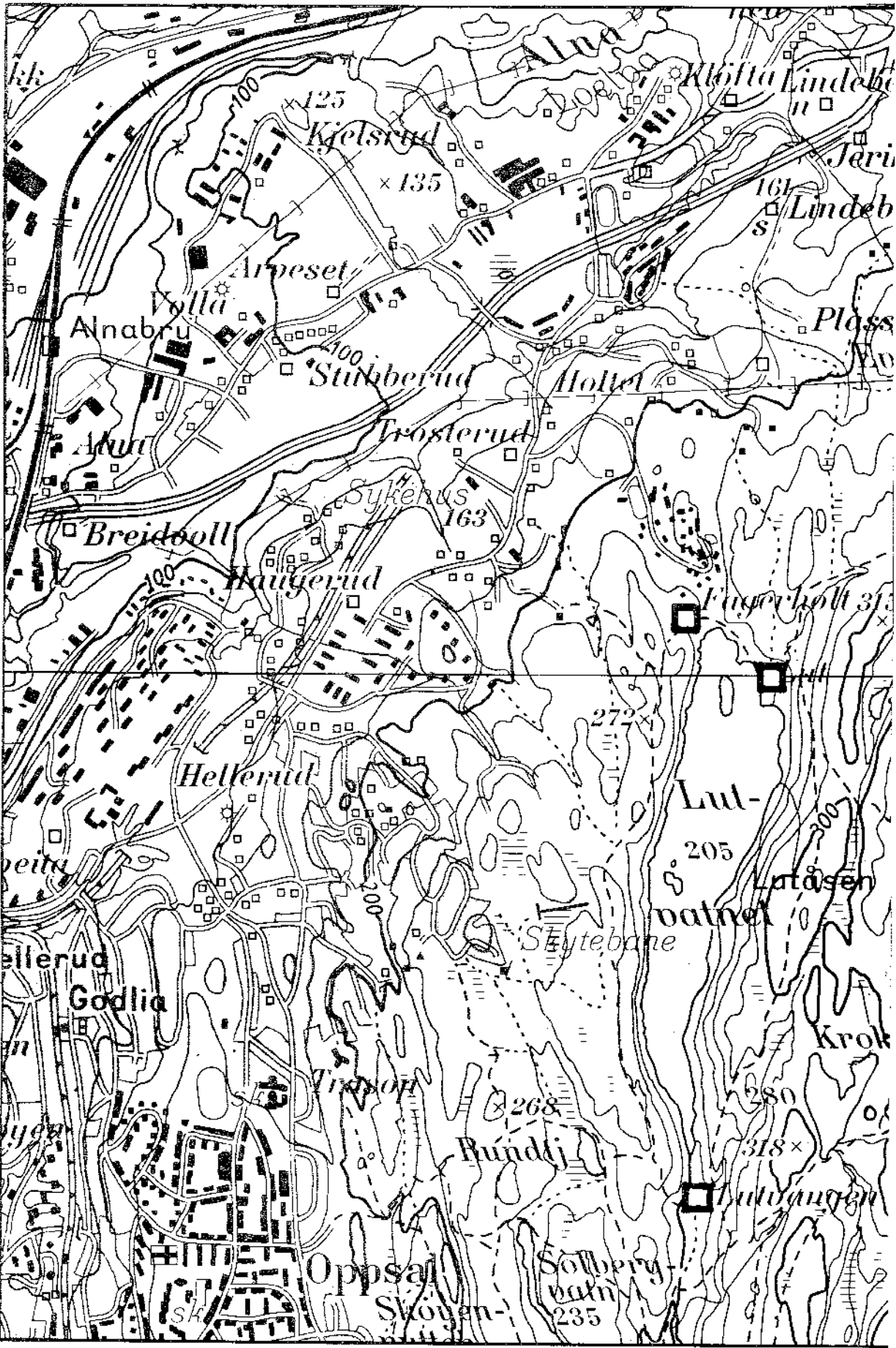
	K	L
044	1/2 3/4	1/2 3/4
043	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	▣ KOLERAKIRKEGÅRD
□ PLASS revet	⊙ SAG	■ DYREGRAV påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca 10 år	⊙ KØLABONN	▣ DYREGRAV omtalt
○ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
○ SETER beliggenhet kjent	✕ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

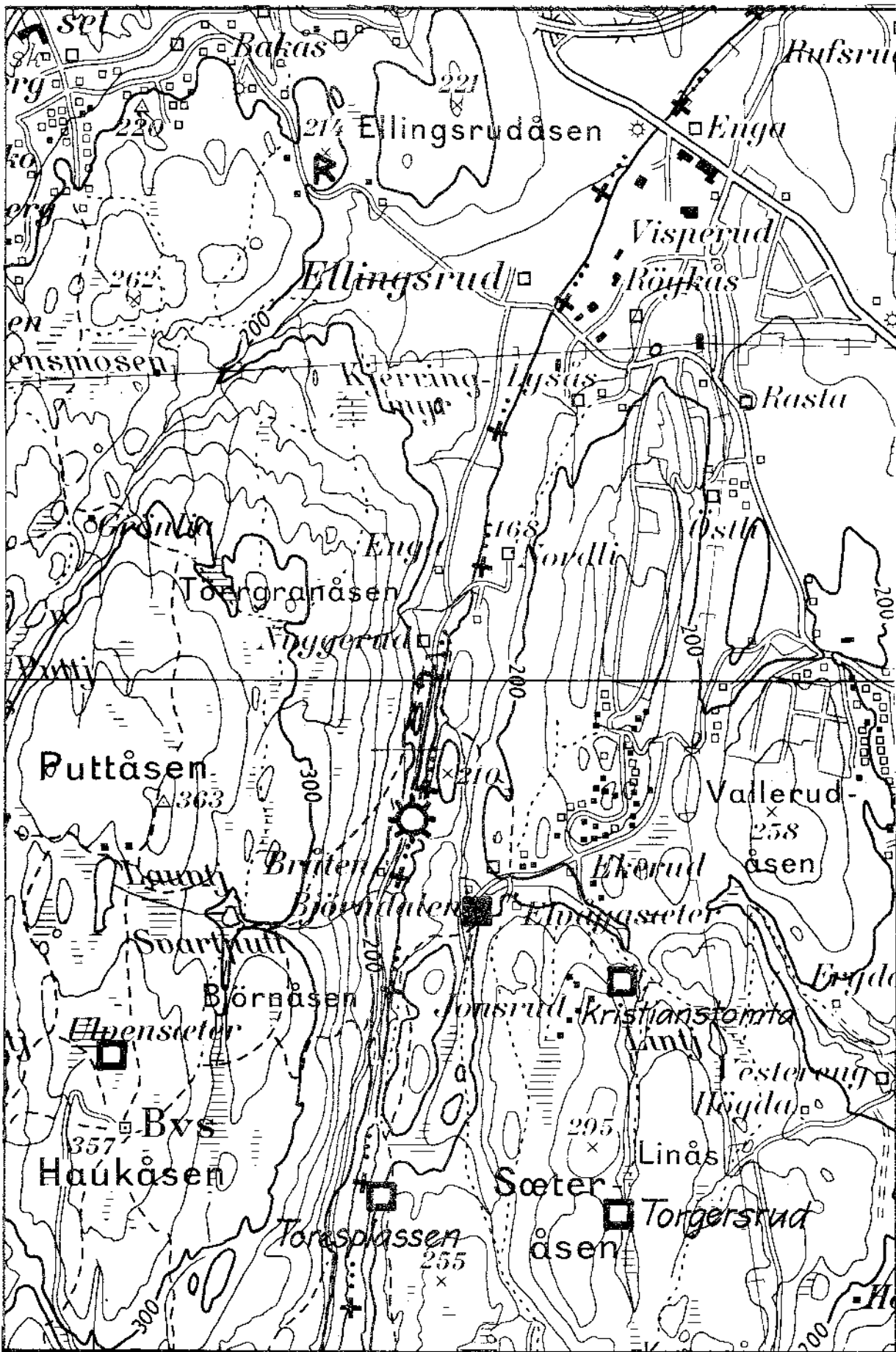
	K	L
044	1/2 3/4	1/2 3/4
043	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

- Plass fastboende
- ▣ Plass feriested
- Plass rever
- Seter i bruk siste ca. 10 år
- ⊙ Seter med seterhus
- ⊙ Seter beliggenhet kjent
- ▲ KØIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ☼ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE
- + FINNEGRAV
- ⊕ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▬ DYREGRAV påvist i terrenget
- ▭ DYREGRAV omtalt
- ⋈ FORTIDSMINNE
- ⬆ OLAVSKILDE

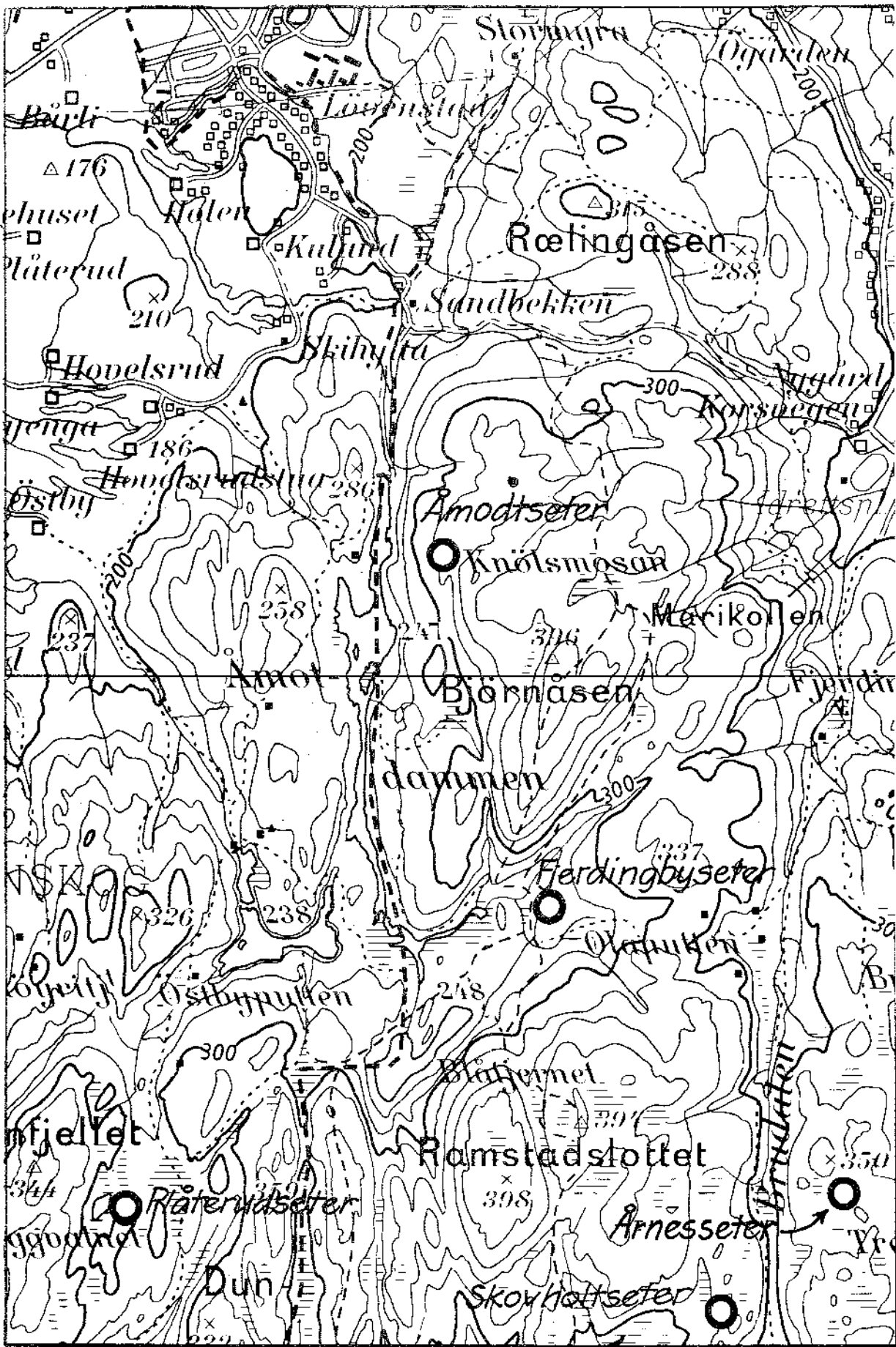
	O	P
046	12 34	12 34
045	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
□ PLASS feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
□ PLASS revet	⊙ SAG	■ DYREGRAV påvist i terrenget
⊙ SETER i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	□ DYREGRAV omtatt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	⋈ FØRTIDSMINNE
⊙ SETER beliggenhet kjent	✕ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

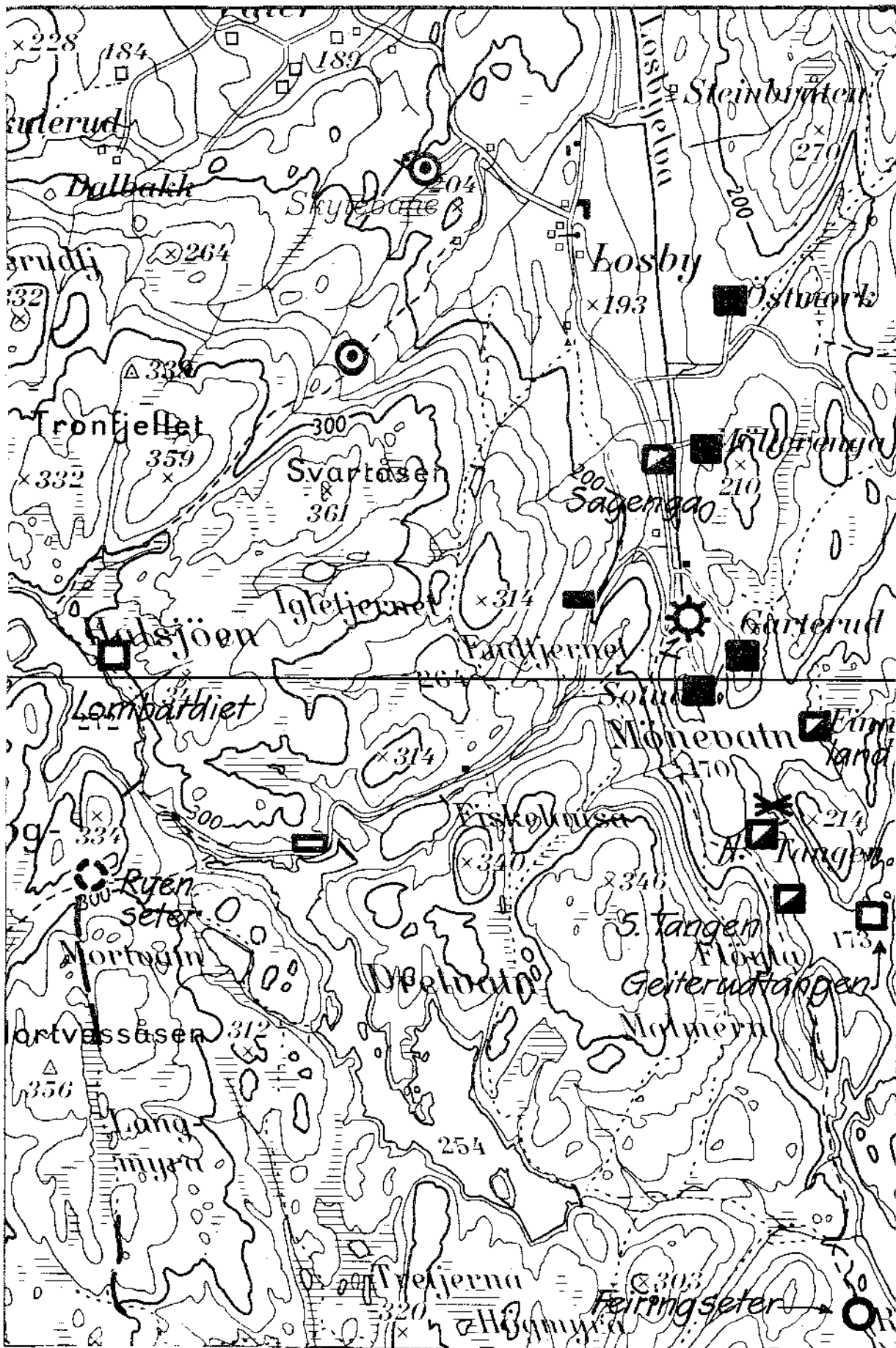
	O	P
046	1/2 3/4	1/2 3/4
045	1/2 3/4	1/2 3/4

- Plass fastboende
- ▣ Plass ferrested
- Plass revet
- Seter i bruk siste ca. 10 år
- ⊙ Seter med seterhus
- ⦶ Seter beliggenhet kjent
- ▲ KØIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ⊙ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE
- + FINNEGRAV
- ⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▬ DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omtalt
- R FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

	Q	R
046	1/2 3/4	1/2 3/4
045	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

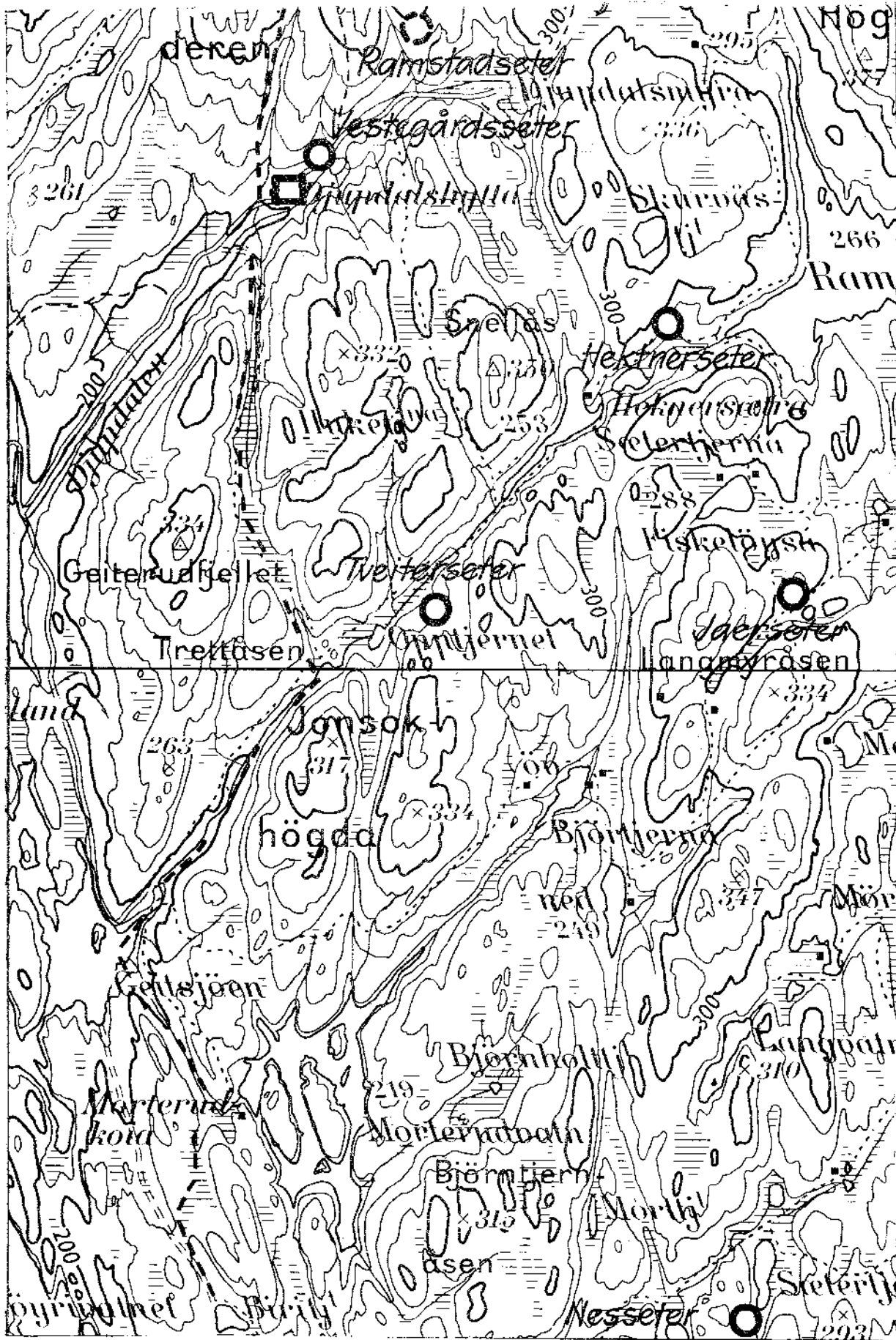
- PLASS fastboende
- ▣ PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10 dr
- ⊙ SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent

- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ⊙ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE

- + FINNEGRAV
- ⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▬ DYREGRAV påvist i terrenget
- ▬ DYREGRAV omtalt
- R FORTIDSMINNE
- ⤴ OLAVSKILDE

	Q	R
044	12 34	12 34
043	12 34	12 34

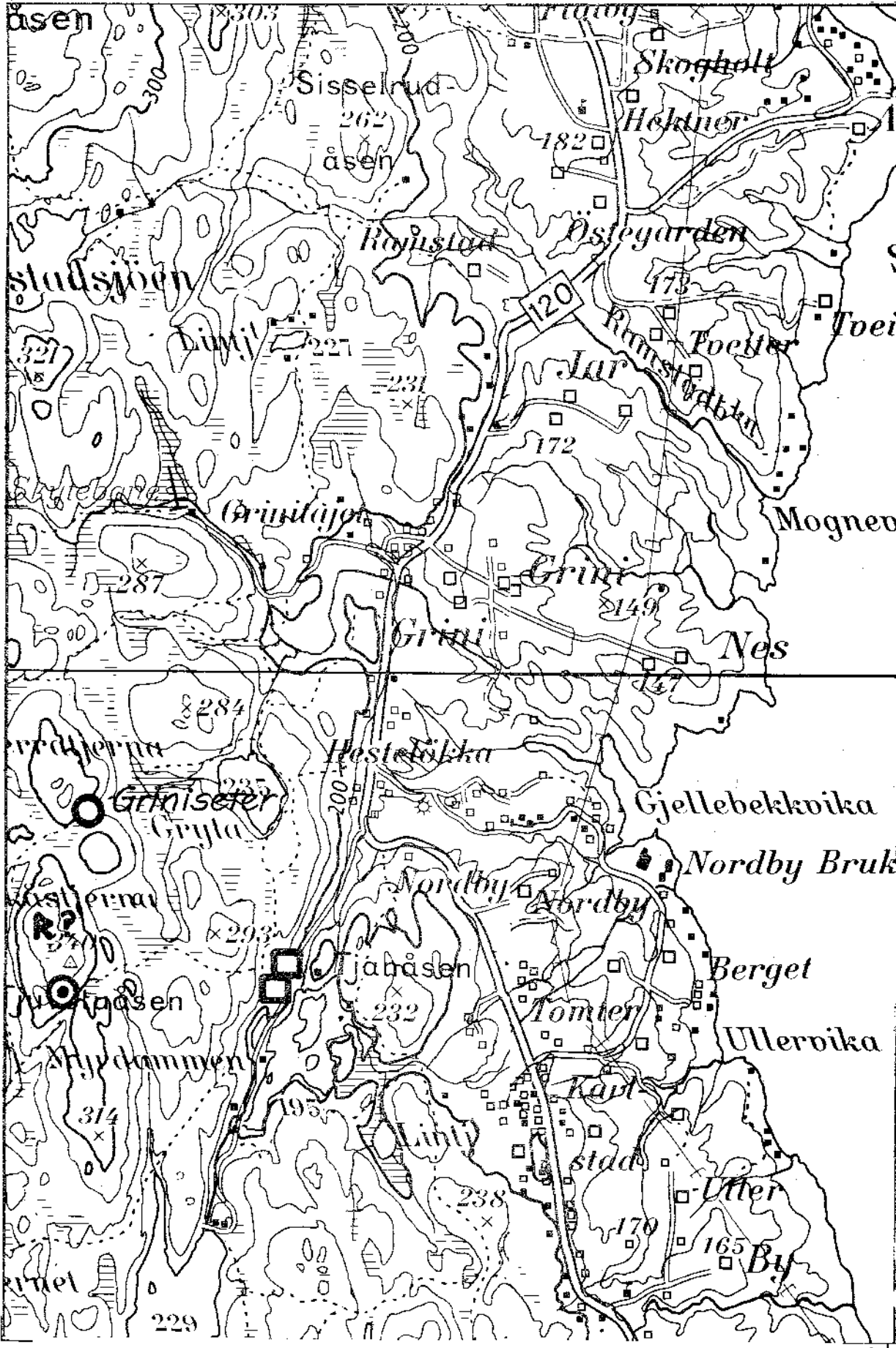
MÅLESTOKK
1:20.000

MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastboende
- ▣ PLASS feriested
- ▢ PLASS revet
- SETER i bruk siste ca 10 år
- ⊙ SETER med seterhus
- ⦶ SETER beliggenhet kjent
- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ☼ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ⚡ GRUVE
- + FINNEGRAV
- ⊕ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▬ DYREGRAV påvist i terrenget
- ▢ DYREGRAV omtalt
- R FORTIDSMINNE
- ⚡ OLAVSKILDE

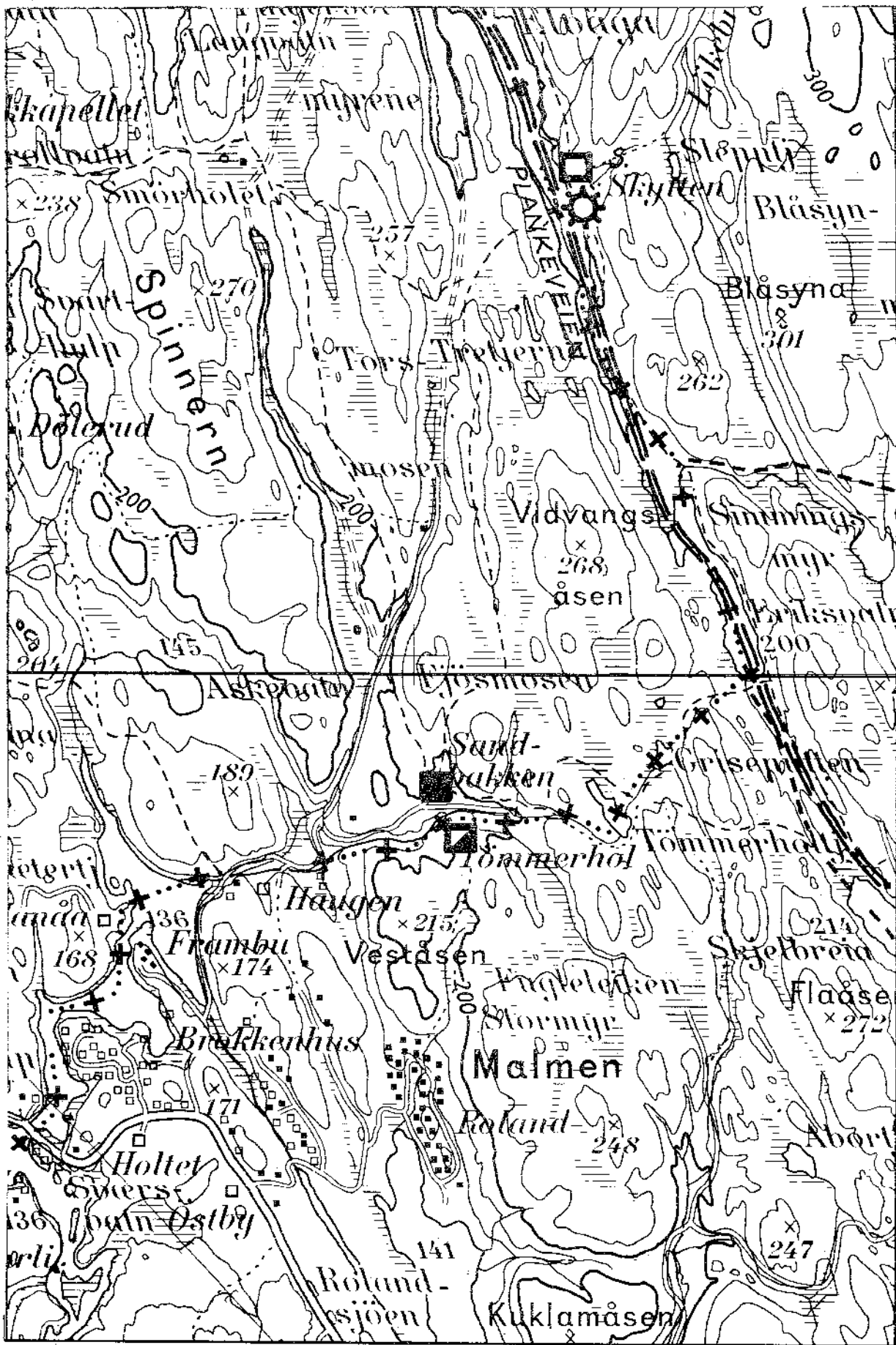
	Q	R
044	1/2 3/4	1/2 3/4
043	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastboende
- PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent
- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ☼ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE
- ✚ FINNEGRAV
- ▣ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▣ DYREGRAV påvist i terrenget
- ▣ DYREGRAV omtalt
- R FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

	G	R
044	1/2 3/4	1/2 3/4
043	1/2 3/4	1/2 3/4

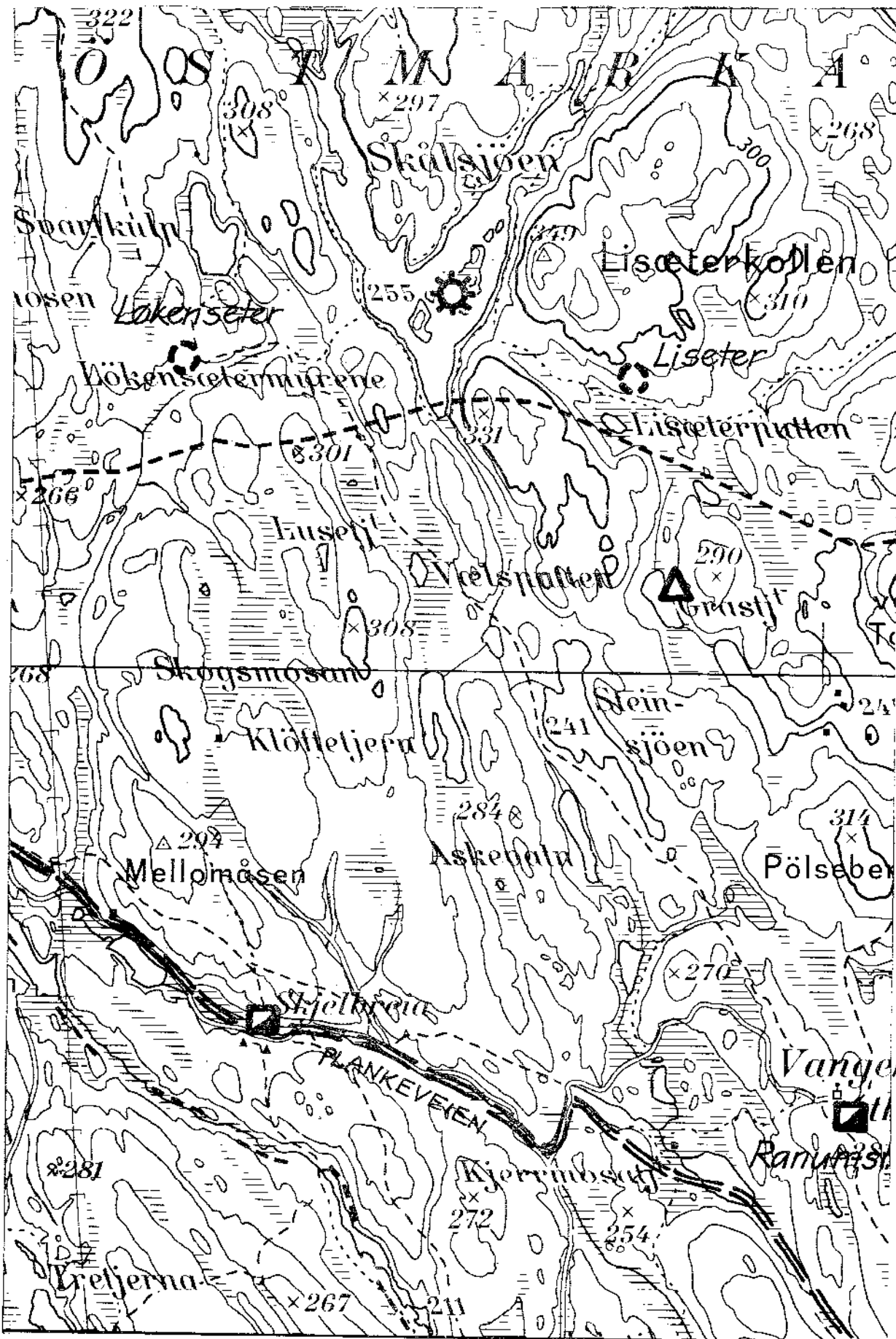
MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastboende
- ▣ PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- ⊙ SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent

- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ⊙ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✕ GRUVE

- + FINNEGRAV
- ⊕ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▬ DYREGRAV påvist i terrenget
- DYREGRAV omtalt
- R FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

	0	P
044	1/2 3/4	1/2 3/4
043	1/2 3/4	1/2 3/4

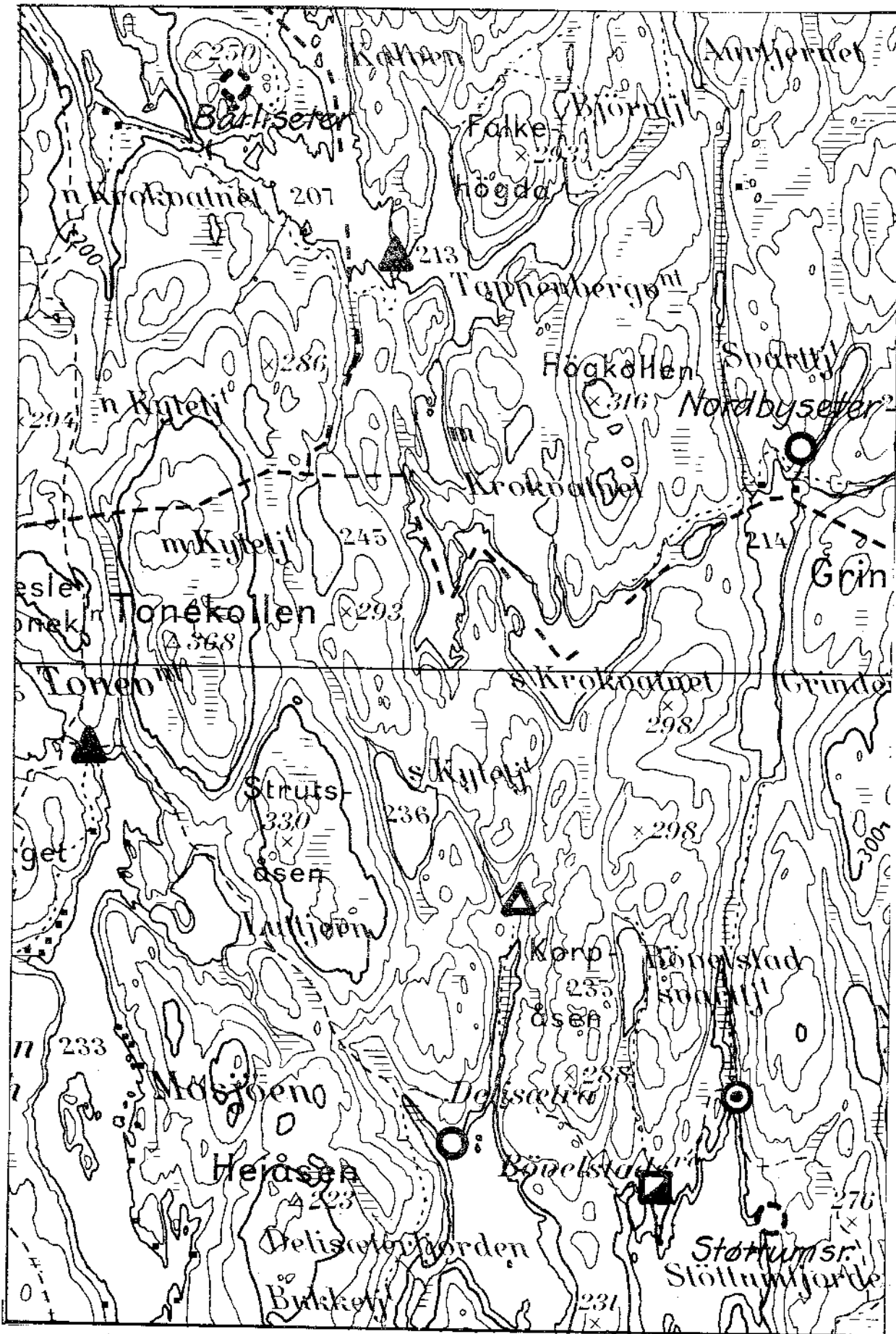
MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastboende
- ▣ PLASS feriested
- ◻ PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- ◐ SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent
- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ⚙ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✂ GRUVE
- + FINNEGRAV
- ⊕ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▬ DYREGRAV påvist i terrenget
- ▭ DYREGRAV omtalt
- R FORTIDSMINNE
- ⚓ OLAVSKILDE

	Q	R
044	12 34	12 34
043	12 34	12 34

100

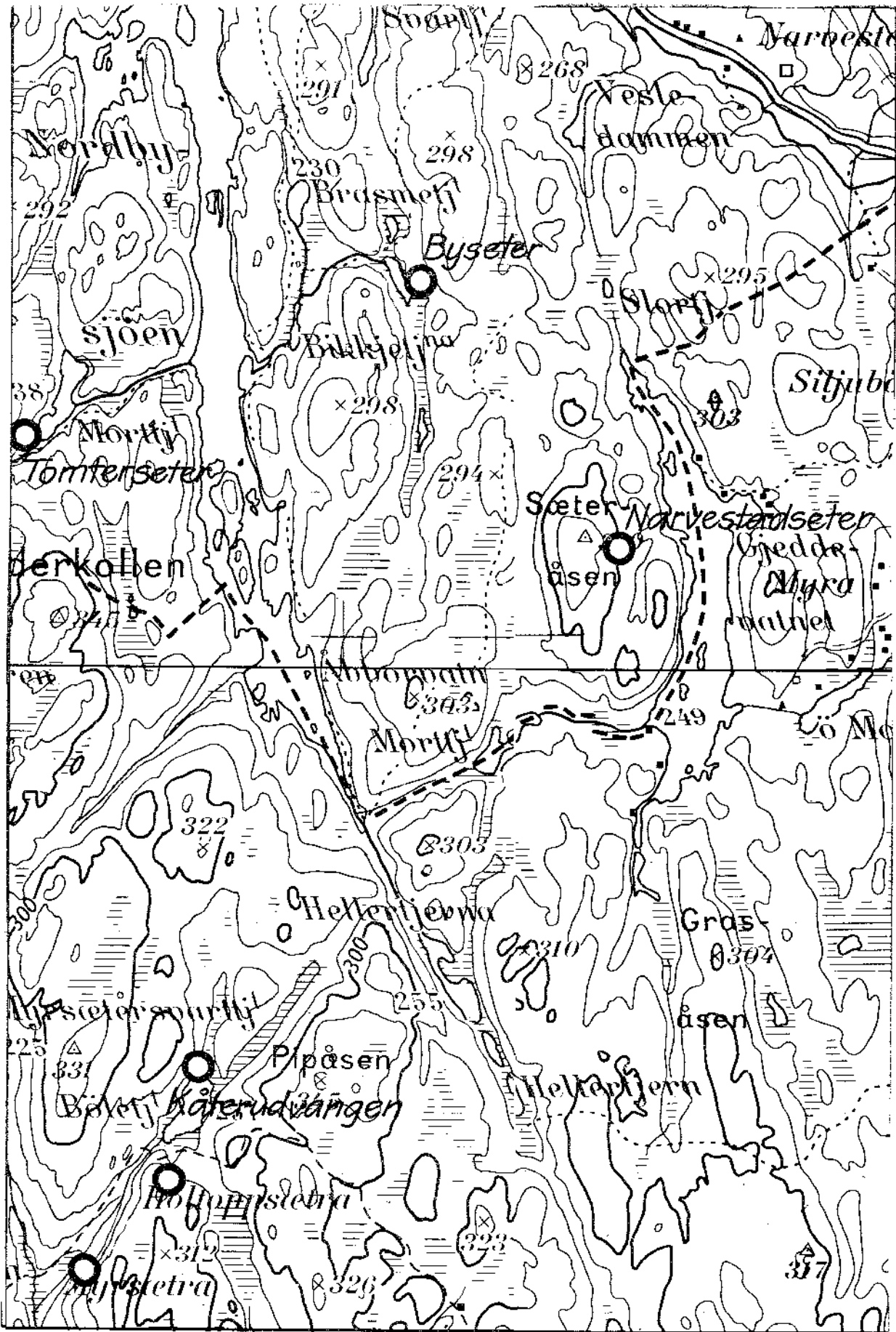
ØSTMARKA

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
◻ PLASS revet	⊙ SAG	■ DYREGRAV påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca 10 år	⊙ KØLABONN	◻ DYREGRAV omtalt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
○ SETER beliggenhet kjent	⌘ GRUVE	⤴ OLAVSKILDE

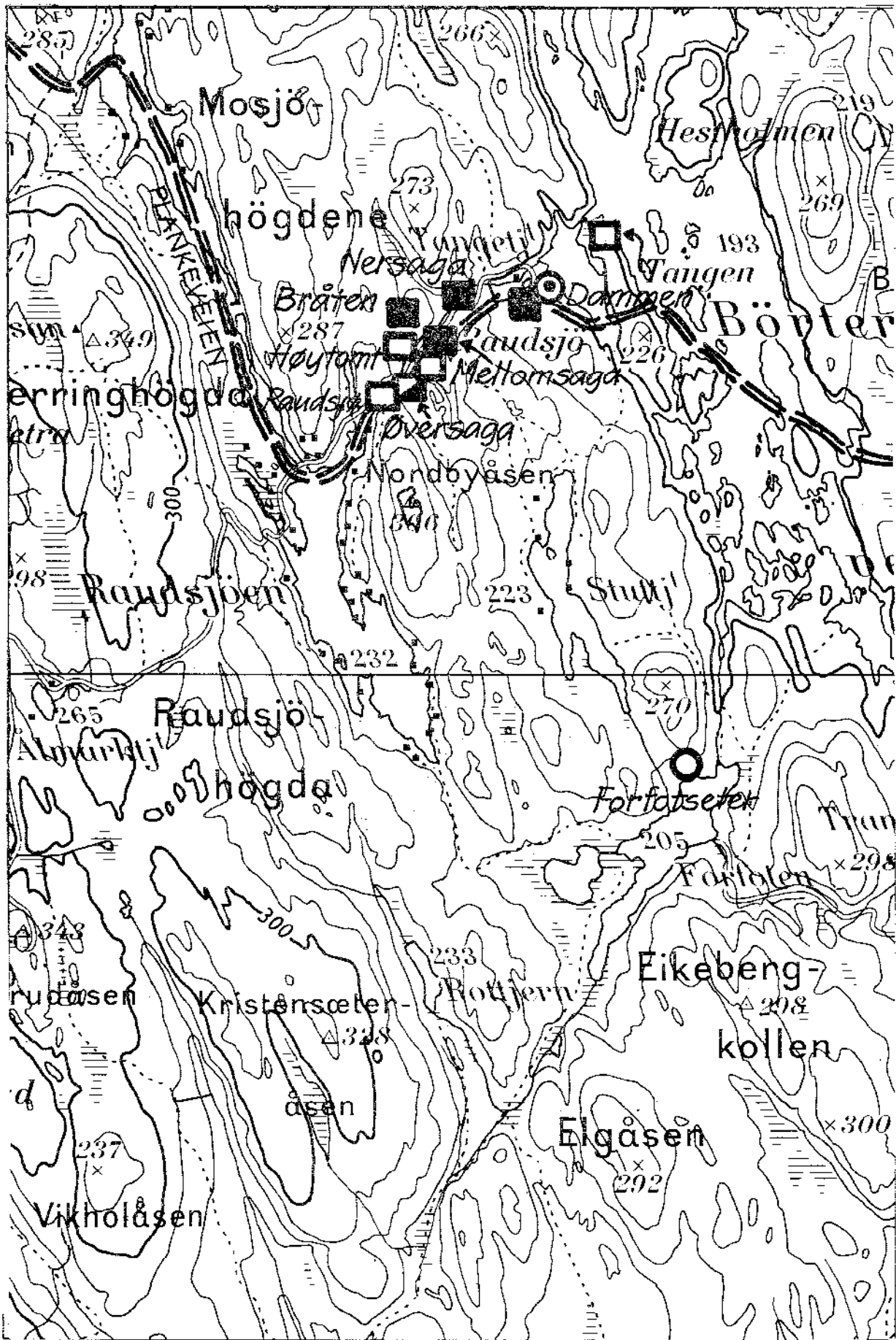
	Q	R
044	1/2 3/4	1/2 3/4
043	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

Plass fastboende	KOIE	FINNEGRAV
Plass feriested	FLØTNINGSANLEGG	KOLERAKIRKEGÅRD
Plass revet	SAG	DYREGRAV påvist i terrenget
SETER i bruk siste ca. 10 år	KØLABONN	DYREGRAV omtalt
SETER med seterhus	KALKOVN	FORTIDSMINNE
SETER beliggenhet kjent	GRUVE	OLAVSKILDE

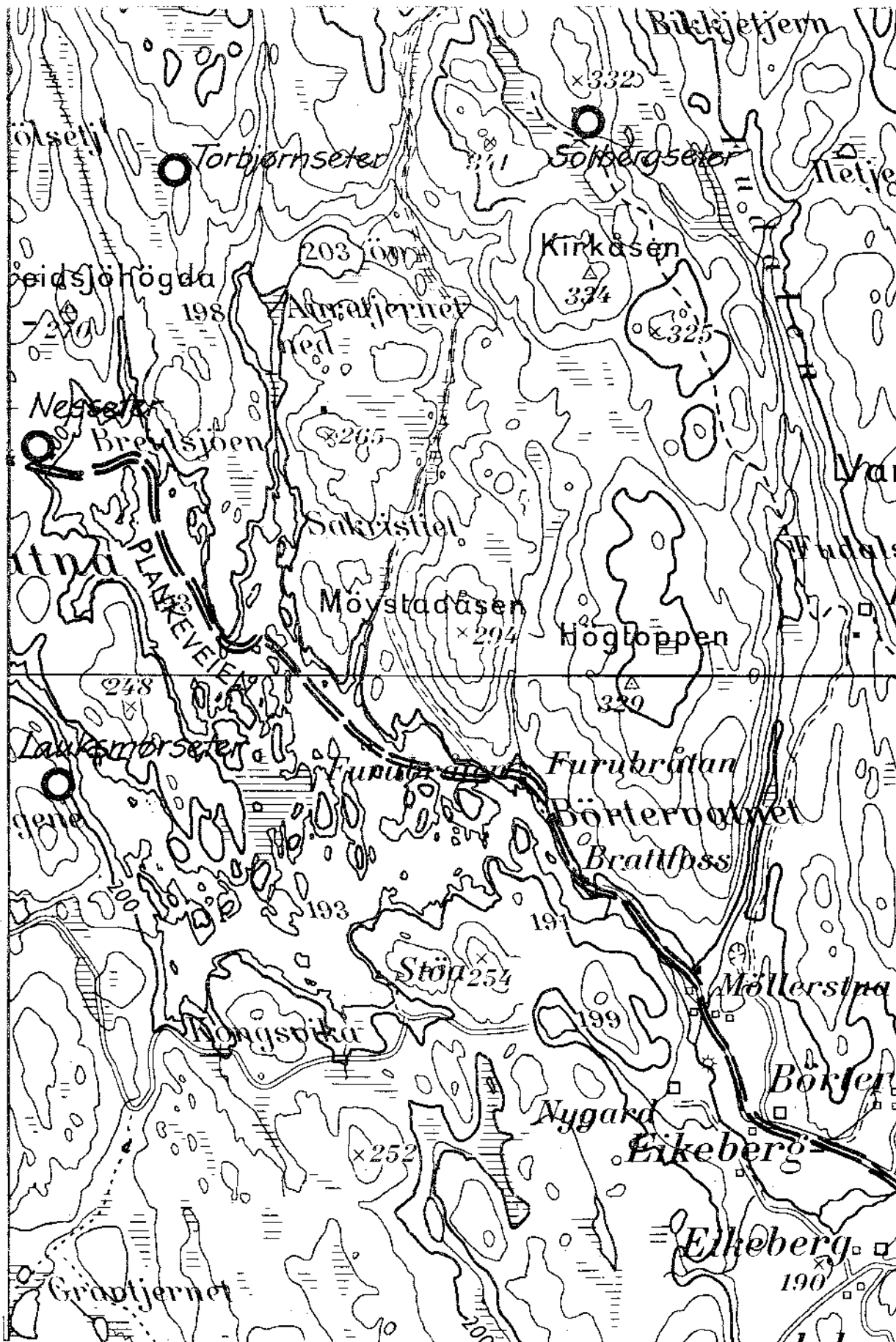
	Q	R
044	12 34	12 34
043	12 34	12 34

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS fastboende	▲ KOIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
◻ PLASS revet	⊙ SAG	■ DYREGRAV påvist i terrenget
○ SETER i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	◻ DYREGRAV omtalt
⊙ SETER med seterhus	▽ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
○ SETER beliggenhet kjent	✕ GRUVE	⋈ OLAVSKILDE

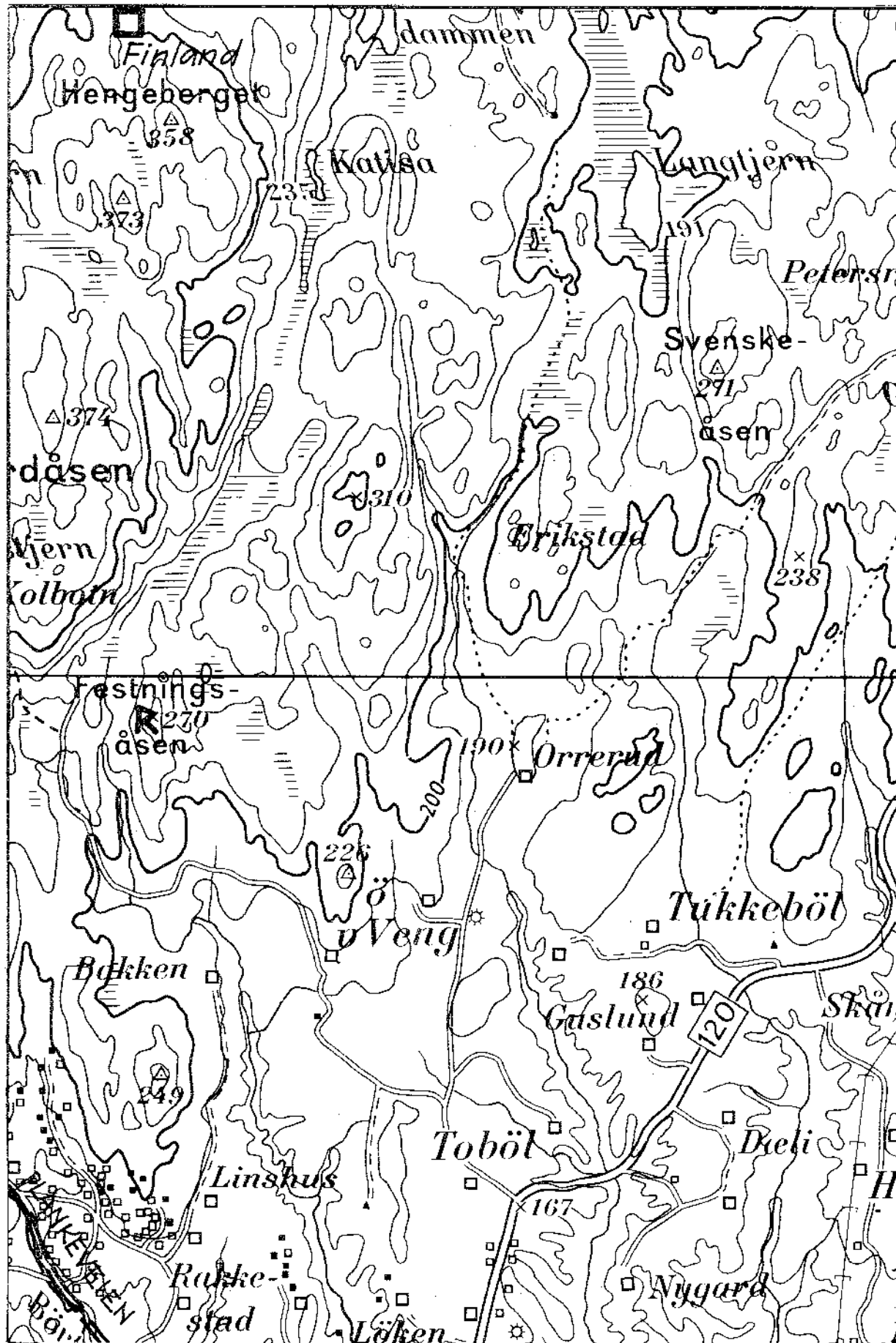
	Q	R
042	1/2 3/4	1/2 3/4
041	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS
fastboende	▲ KØIE	+ FINNEGRAV
▤ PLASS
feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
□ PLASS
revet	☼ SAG	■ DYREGRAV
påvist i terrenget
○ SETER
i bruk siste ca. 10 år	⊙ KØLABONN	□ DYREGRAV
omtalt
⊙ SETER
med seterhus	▽ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
○ SETER
beliggenhet kjent	✕ GRUVE	▲ OLAVSKILDE

	Q	R
042	12 34	12 34
041	12 34	12 34

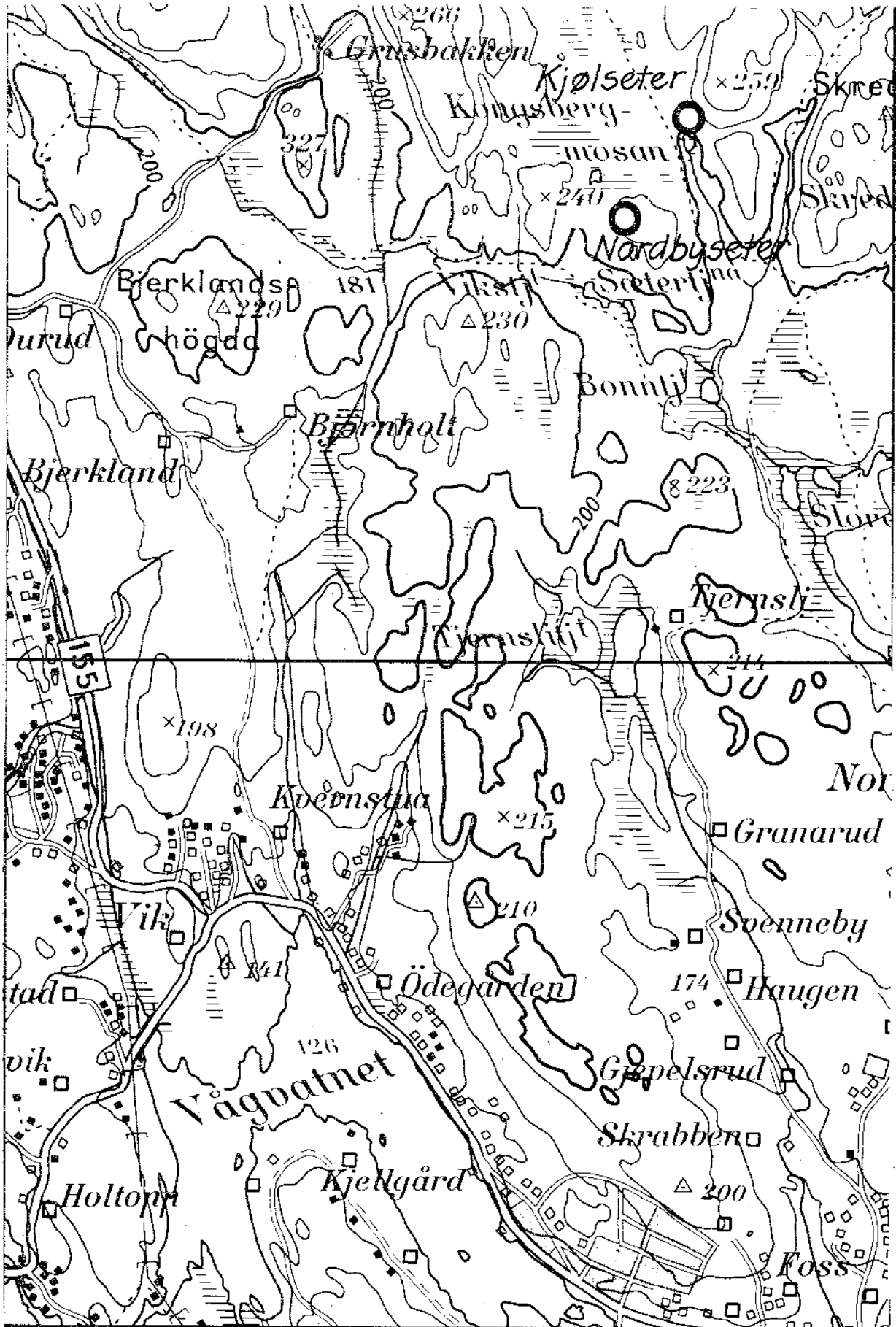
MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastboende
- ▣ PLASS feriested
- ▤ PLASS revet
- SETER i bruk siste ca 10 år
- SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent

- ▲ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ☼ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ✂ GRUVE

- + FINNEGRAV
- ▣ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▣ DYREGRAV påvist i terrenget
- ▣ DYREGRAV omtalt
- R FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

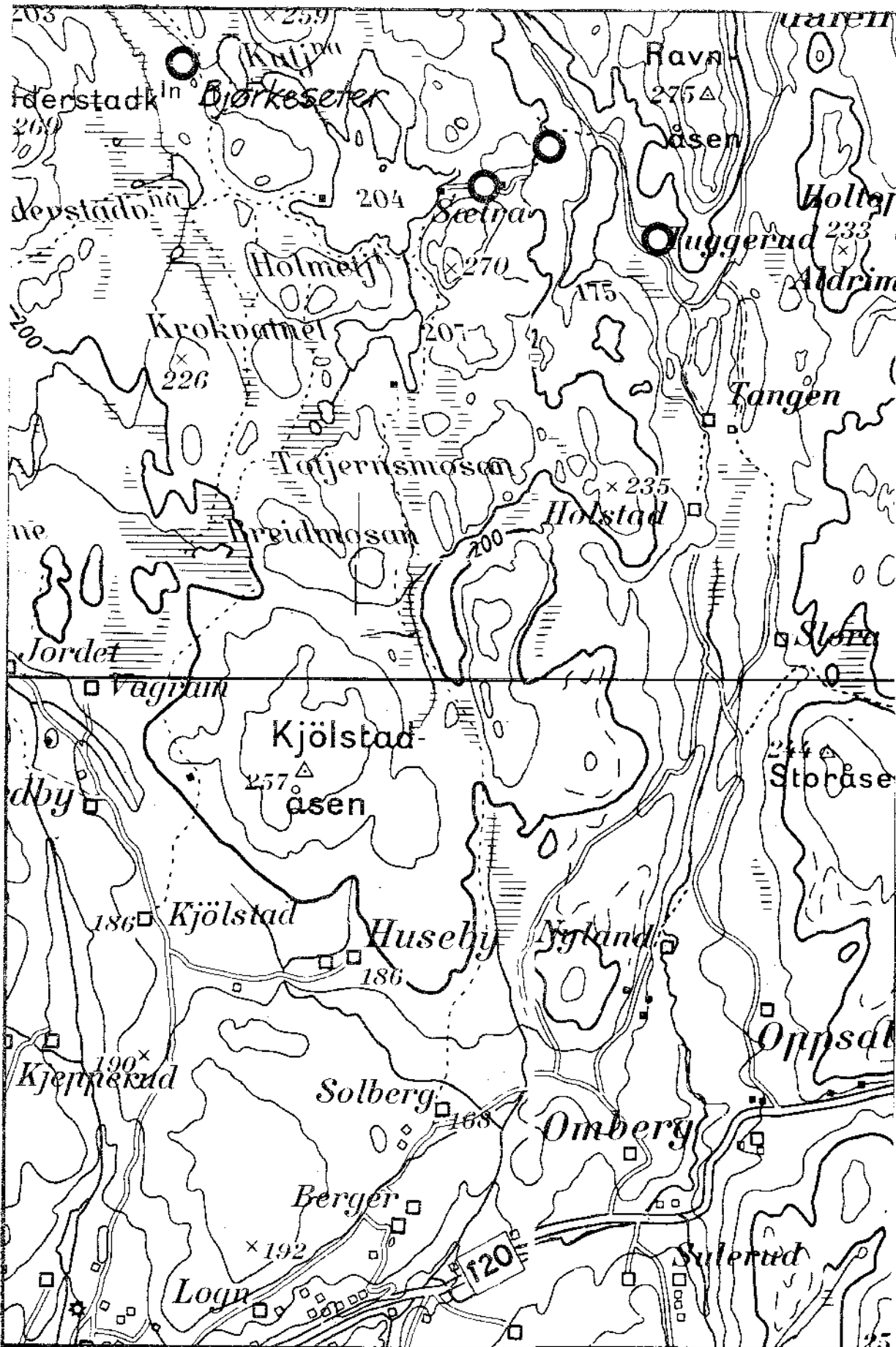
	Q	R
042	1/2 3/4	1/2 3/4
041	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

□ PLASS
fastboende	▲ KØIE	+ FINNEGRAV
▣ PLASS
feriested	✕ FLØTNINGSANLEGG	▣ KOLERAKIRKEGÅRD
▤ PLASS
revet	☼ SAG	■ DYREGRAV
påvist i terrenget
○ SETER
i bruk siste ca. 10år	⊙ KØLABONN	▣ DYREGRAV
omtalt
⊙ SETER
med seterhus	▽ KALKOVN	R FORTIDSMINNE
○ SETER
beliggernet kjent	⌘ GRUVE	⌘ OLAVSKILDE

	Q	R
042	1/2 3/4	1/2 3/4
041	1/2 3/4	1/2 3/4

MÅLESTOKK
1:20.000

- PLASS fastboende
- PLASS feriested
- PLASS revet
- SETER i bruk siste ca. 10 år
- SETER med seterhus
- SETER beliggenhet kjent
- △ KOIE
- ✕ FLØTNINGSANLEGG
- ☼ SAG
- ⊙ KØLABONN
- ▽ KALKOVN
- ⌘ GRUVE
- + FINNEGRAV
- ⊞ KOLERAKIRKEGÅRD
- ▣ DYREGRAV påvist i terrenget
- ▣ DYREGRAV omtalt
- R. FORTIDSMINNE
- ⋈ OLAVSKILDE

	G	R
042	1/2 3/4	1/2 3/4
041	1/2 3/4	1/2 3/4